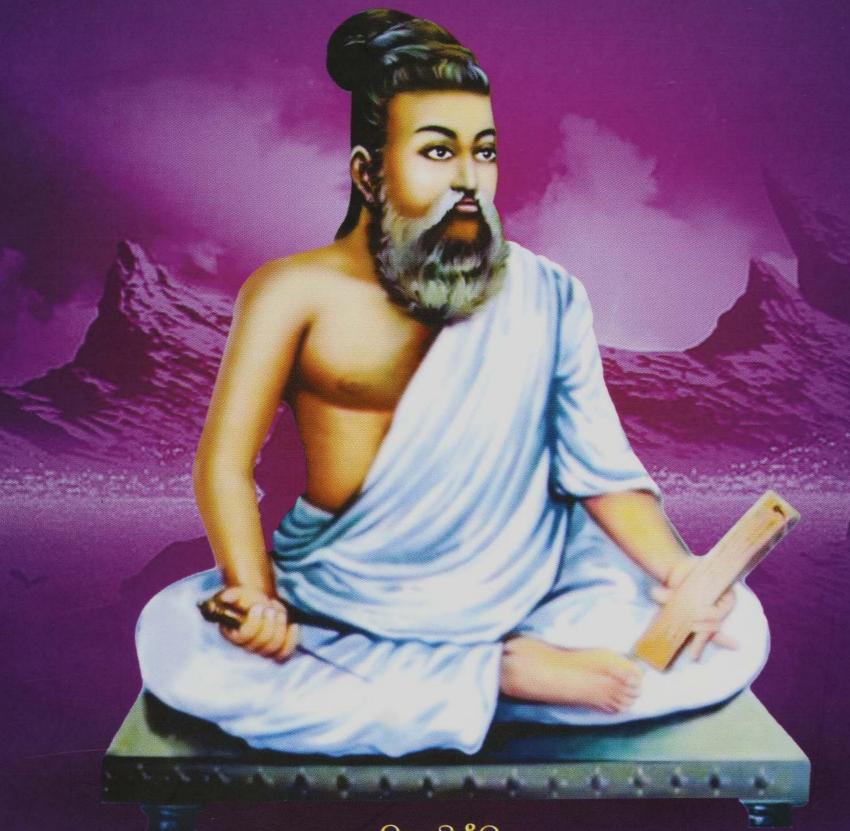
ម្នាំច្រៃចំច្រាត់ មិត្តបើស្តេច សិន្តិច្រើត សិត្តបើស្ត្រាំង សិន្ត្រិត្តបាន សិត្តបាន សិក្សា សិក្ស

தொகுப்பு - II

வெளியீடு :

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு, வடக்கு மாகாணம்.

2021

திருக்குறள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

தொகுப்பு-II

ഖെണിயீடு:

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு, வடக்கு மாகாணம்.

2021

திருக்குறள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தலைப்பு

தகைசார் வாழ்நாட் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், தொகுப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் ச. மனோன்மணி

2021 பதிப்பு

xiv + 182பக்கங்கள்

400 பிரதிகள்

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், வெளியீடு

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,விளையாட்டுத்துறை

மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு,

வடக்கு மாகாணம்.

எவகிறீன் அச்சகம், பிறைவேட் (லிமிட்டெட்) அச்சுப்பதிப்பு

இல.693, கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே. 021 221 9893

978-624-5911-12-7 **ISBN**

Tirukkural Ayvuk Katturaikal Title

(Tirukkural Research Papers)

Emeritus Prof. A. Sanmugadas, Compiler

Dr.S. Manonmani

2021 Edition

xiv + 182Pages

400 Copies

Dept of Cultural affairs, Published by

Ministry of Education,

Cultural affairs, Sports and Youth affairs,

Northern Province.

Evergreen Printers, Printed at:

693, K.K.K. Road, Jaffna.

Tel. 021 221 9893

978-624-5911-12-7 ISBN

வாழ்த்துச் செய்தி

தெய்வப் புலவர் என அழைக்கப்படும் பெருமகனார் திருவள்ளுவ ரினால் இயற்றப்பட்ட உலகப் பொதுமறை நூலாகிய திருக்குறளில் பொதிந்துள்ள வாழ்வியல் தத்துவங்கள் ஏராளமெனலாம். எந்தவொரு நாட்டிற்கோ இனத்தினருக்கோ மதத்தினருக்கோ குழுமத்தினருக்கோ என மட்டுப்படுத்தப்படாமல் மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்குரிய வாழ்வியல் தத்தவ நெறிமுறைகளை ஈரடி குறட்பாக்களில் மிகுந்த அர்த்தம் பொதிந்துள்ள வகையில் வகுத்துத் தந்துள்ளார்.

இச் சிறப்பு வாய்ந்த திருக்குறள் தொடர்பாக பலராலும் பல்வேறுபட்ட முயற்சிகள், ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வகை யில் வடமாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் விவகார அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களமும் 2019 ஆம் ஆண்டில் திருக்குறள் தொடர்பாக பெருவிழாவினை ஏற்பாடு செய்து சிறப்பாக நடாத்தியதுடன் பல அரிய நூல் வெளியீடுகளையும் செய்திருந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாகவே இவ் "திருக்குறள் ஆய்வுக் கட்டு ரைகள்" எனும் நூலும் பல புலமையாளர்களின் தேடல்களின் முயற்சிகளி னைத் தொகுத்து வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. இந் நூலிலுள்ள கட்டுரைகள் அனைத்தும் ஆய்வுகளின் வெளிக் கொணர்வுகளாகத் திருக்குறள் தொடர்பாக வெவ்வேறு கோணங்களில் தத்தமது கருத்தாய்வுகளைக் கூறி நிற்கின்றன. எனவே, இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவருவதையிட்டு வாழ்த்துக்களைக் கூறி நிற்பதோடு இந்நூலினை வாசித்துப் பயனடைய வேண்டுவதோடு, எம் எதிர்கால சந்ததியினராகிய இளைய தலைமுறையினரும் மாணவச் செல்வங் களும் வள்ளுவர் எமக்குத் தந்த அறிவுக் களஞ்சியமான திருக்குறளினைப் படித்தும் ஆய்வுகளினை மேற்கொண்டும் அதன்வழி ஒழுக்க முள்ள ஆரோக்கியமான சமுதாயம் உருவாக ஆசித்து நிற்பதோடு, இந் நூலுருவாக்க முயற்சிக்குப் பங்களிப்பு நல்கிய அனைவரையும் பாராட்டி

திரு.இ.இளங்கோவன்,

செயலாளர், கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு, வடக்கு மாகாணம். வெளியீட்டுரை

இற்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருவள்ளுவர் எனும் பெரும்தகையினால் இயற்றப்பட்டு தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே அறநூலாகப் போற்றப்படுகின்றதும் வாழ்வியலுக்கானதுமான முது பெரும் நூலாக விளங்குகின்ற திருக்குறள் தொடர்பாகப் பல்வேறுபட்ட ஆய்வுகளும் விழாக்களும் இற்றைவரை நடந்தேறியவண்ணமுள்ளன.

அந்த வகையில் எமது திணைக்களமும் திருக்குறள் பெருவிழா வினை நடாத்தியதுடன், பல ஆய்வு முயற்சிகளினையும் மேற்கொண்டு திருக்குறள் தொடர்பான நூல்களை வெளியீடு செய்துள்ளமையும் குறிப்பி டத்தக்கது. இதன் தொடர்ச்சியாகவே "திருக்குறள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்" எனும் நூல் வெளியீட்டிற்கு வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

மனிதனை எல்லா வகையிலும் ஒழுக்கமுள்ளவனாக வாழ வழிகாட்டும் நூல்களில் முதன்மையானது திருக்குறள் எனலாம். இது தமிழில் எழுந்த நூல்களுக்கெல்லாம் தலையாயதும் மனிதர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குரிய விமுமியக் கருத்துக்கள் யாவற்றையும் ஒருங்கே கூறி நிற்கும் நூலாயுள்ளதுடன் இன, மத, மொழி, தேசங் கடந்து எக்காலத்துக்கும் எவ்விடத்திற்கும் பொருத்தமான அறிவுக் களஞ்சியமானதும் உலகில் அதிக மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அதிக ஆய்வுகள், பதிப்புக்களைக் கண்ட நூல்கள் வரிசையில் முன் வைத்து எண்ணப்படத்தக்கதுமான திருக்குறள், இன்றைய விஞ்ஞான நவநாகரீக சமுதாயத்திற்கும் ஏற்புடைத்தான அரிய கருத்துக்களை இற்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறியுள்ளமையிலிருந்து அதன் சிறப்பும் தனித்தன்மையும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றதெனலாம்.

எனவே, புலமை வாய்ந்த தேர்ச்சி பெற்ற கட்டுரையாளர்களின் பல அரிய கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளிவரும் இந்நூலுருவாக்கம் சிறப்புற ஆக்கம்பெற தொகுப்பாசிரியர்களாகச் செயற்பட்ட தகைசார் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், அவர்களிற்கும் முனைவர் ச.மனோன்மணி அவர்க ளிற்கும் ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கிய அனைவருக்கும் நன்றிகளையும், பாராட்டுக்களையும் கூறி நிற்பதோடு இம்முயற்சிகள் மென்மேலும் தொடர எம்முடன் இணைந்திடவும் அழைப்பு விடுத்து வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

திருமதி. சுஜீவா சிவதாஸ் பிரதிப் பணிப்பாளர், பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், வடக்கு மாகாணம்.

தொகுப்புரை

உலகப் பொதுமறை என்னும் சிறப்புப் பெற்றுத் திகழும் தமிழ்ப் பனுவல் திருக்குறள் எல்லோரும் எடுத்துப் படிக்க வேண்டிய ஓர் அறநூலாகும். பல பிறமொழிகளிலே திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருப்பதால் அதை எல்லோரும் கற்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. காலந்தோறும் திருக்குறள் பற்றிய கருத்துக்களும் பரிமாறப்பட்டு வருகின் றன. வள்ளுவப் பெருந்தகையை நினைவூட்டும் வகையில் விழாக்களும் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன.

மனிதனை நெறிப்படுத்துவதை இலக்காகக் கொண்டு வள்ளுவர் திருக்குறளை இயற்றியுள்ளார். 1330 ஈரடி வெண்பாக்களில் மனிதன் அறிய வேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று வாழ்வியல் நெறிகளையும் வகுத்துக் காட்டினார். அவரது குறட்பாவின் பொருண்மை யைத் தெளிவாக எல்லோரும் நன்கு உணரும்படி பிற்காலத்திலே பல உரைகளும் எழுதப்பட்டன. பதின்மர் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதி உள்ளனர். அந்த உரைகள் காலக்கடப்பில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டில் பிறமொழிகளின் செல்வாக்கால் எற்பட்ட மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப விளக்க உரைகளாகவே எழுந்துள்ளன. செய்யுள்நடையிலிருந்து உரை நடையாகத் தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்பட்டபோது திருக்குறளும் கற்பதற்குக் கடினமான ஒரு நூலாகவே கருதப்பட்டது.

தொன்மைக் காலத்தில் இலக்கியங்கள் வாய்மொழிக் கற்கை நெறியாகவே பேணப்பட்டன. அதனால் அந்த இலக்கியங்கள் கூறிய செய்திகளும் சொற்களும் உவமைகளும் பொதுமக்களின் உரையாடல் களிலும் இணைந்திருந்தன. ஆனால் கல்வி பயிற்றலில் அச்சுநூல்கள் பயன்பாட்டிற்கு வந்தபோது மக்கள் மனப்பதிவு செய்யும் திறனைக் கைவிட்டனர். எடுத்துக்காட்டாகச் செவிவழியாகக் கேட்டுப் பதிவு செய்யும் வழக்கத்தைக் கைவிட்டு நூலைப் படிக்கலாம் என எண்ணினர். அவ்வாறு இலக்கியங்கள் நூல்வடிவு பெற்றபோது பிறமொழிக்கல்வியின் வருகையால் இலக்கியங்களைப் படிக்கும் ஆர்வம் குறைந்தது. இந் நிலையில் திருக்குறள் தமிழ்மொழிப் பாடநூல்களில் சில குறட்பாக்களின் இணைப்பு என்ற நிலையிலேயே அமைந்தது. விழாக்களில் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நினைவுட்டும் ஒரு சடங்காவே தொடர்ந்தது.

இலங்கையில் இந்த நிலையை மாற்றித் திருக்குறளைப் பற்றிய எண்ணத்தை எல்லோரிடமும் ஊன்றச் செய்யப் பல முயற்சிகள் நடை பெற்றன. கட்டுரைப்போட்டி, பேச்சுப் போட்டி, குறட்பாஓதல், சொற்பொழிவு, கருத்தரங்கம், மாநாடு, பட்டிமண்டபம் எனப்பல நடைமுறைகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இம்முயற்சிகளின் இன்னொரு தொடர்ச்சியாகவே பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் திருக்குறளைப் போற்றி விழாவெடுக்கும் திட்டத்தை முன்னெடுத்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது.

இந்த ஆண்டும் திருக்குறள் என்னும் செவ்விலக்கியம் பற்றிய எண்ணத்தை எல்லோரிடமும் பரவச் செய்யும் வண்ணம், "திருக்குறள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்" என்னும் தொகுப்புநூல் வெளியிடப்படுகிறது. தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியால் இலக்கியம் பற்றிய தேடுதல் இளைய தலைமுறையினரிடையே புறந்தள்ளப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலை நீடிக்குமானால் எதிர்காலத்தில் திருக்குறள் என்ற முதுசொம் தொலைந்து விடும். அவ்வாறான நிலை ஏற்படாது திருக்குறள் பற்றிய கருத்துக்களின் தொகுப்பைக் கட்டுரைகளிலே பதிவு செய்ய வேண்டியது இன்றியமை யாதது. அப்பணியைச் செய்ய எமக்கு ஒரு வாய்ப்புத் தரப்பட்டது. திருக்குறள் பற்றிய இன்றைய புதிய நோக்குநிலையிலே திருக்குறளைப் படிக்கும் ஆர்வலர்களிடம் காலத்தின் வேண்டுகைக்கு ஏற்ற தலைப் புகளை வழங்கிக் கட்டுரை ஆக்கம் செய்து தரும்படி கேட்டிருந்தோம். 20 தலைப்புகளை 20 தமிழ்ச்சான்றோர்களிடம் ஒப்புதல் பெற்று கட்டுரை ஆக்கம் செய்வதற்கு உரிய காலவரையறையையும் வழங்கி இருந்தோம். ஆனால் 10 கட்டுரைகளையே எம்மால் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. குறிப் பாகப் பலர் தமது பல்கலைக்கழகப் பணிகளால் கட்டுரையாக்கம் செய்ய முடியவில்லை போலும்.

இத் தொகுப்பிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் திருக்குறள் பற்றிய தேடலைச் செய்யவுள்ள இளையதலைமுறையினருக்குப் பெரிதும் துணை செய்யும் என நம்புகிறோம். இக்கட்டுரைகள் வள்ளுவருடைய மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்தல் என்னும் இலக்கை மீளவும் நினை வூட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. வள்ளுவர் வகுத்துக் காட்டிய வாழ்வியல் தளங்களில் இன்று மிகவும் வேண்டப்படுவனவற்றைத் தலைப்பிட்டுக் கொடுத்தபோது அதை மனமுவந்து ஏற்றுக் கட்டுரையாக்கம் செய்து தந்த தமிழ்ச்சான்றோருக்கு முதற்கண் நன்றி பாராட்டுகிறோம்.

உழவுத்தொழில், தமிழிசை, மருத்துவம், சமூகம் அகப்பொருள் மரபு, ஆண்மை, நீதிக் கருத்துக்கள், செல்வம், காலக்கணிப்பு யாக்கை, மொழிபெயர்ப்பு என்னும் பொருண்மைகள் பற்றிய 11 கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைகளின் பொருட்செறிவு மொழிநடை, கட்டமைப்பு என்பன கட்டுரையாளர்களின் தேடல், முயற்சி, ஆர்வம், மொழிப்பணி, சமூகக் கையளிப்பு ஆகிய பண்புநலன்களைப் பெரிதும் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. திருக்குறள் வெறுமனே தமிழ்மொழிக் கல்வியா ளர்களுடைய தேடலுக்கு மட்டும் உரியதன்று. மனிதப் பண்புகளை மேம்படுத்திய மனித விழுமியங்களைக் கற்பதற்கும் ஏற்ற சிறந்ததொரு நூலென்பதைக் கட்டுரையாளர்கள் சிறப்பாக நிறுவியுள்ளனர். இதற்கு அவர்களுடைய பின்வரும் கூற்றுக்களே சான்று.

"எமது சூழலை நாமே பாதுகாக்கத் தவறினால் எமது எதிர்கால சந்ததி வாழ்வதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடும்."

"தேவாரம் திருப்புகழ்போன்ற பக்திப்பாடல்களைப் போன்று திருக்குறள் நன்னெறிப் பாடல்களும் சமூகத்திற்கு இன்றியமை யாதவை"

"வள்ளுவப் பெருந்தகைக்கு இம் மானிடப் பிறவி நோய் இன்றி வாழ்வதற்கே ஆசை."

"திருக்குறள் மனித சமூக முன்னேற்றத்தின் முதல் படியான அறம் சார்ந்த முன்னேற்றத்தினைப் பன்முக நோக்கில் வெளிப்படுத்தி யுள்ளது."

"திருக்குறள் எழுந்த காலத்தில் பரத்தமை ஒழுக்கமும் பிறன் மனைவியை நயத்தலும் கண்டிக்கப்பட்டன."

"ஆண்மையில் ஒரு பேராண்மை நிலையை வள்ளுவர் வரையறை செய்து கூறியுள்ளார்."

"அறநெறிக் கருத்துக்கள் திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளவாறே சமஸ்கிருத நூல்களிலும் கூறப்படுகின்றன."

"செவியால் கேட்டறியும் செல்வம் செல்வங்களுள் ஒன்றாகப் போற்றப்படும் செல்வமாகும்."

"வள்ளுவரும் பனை, தினை எனும் சொற்களைக் காலக்குறுமைக் குரியவராக எடுத்தாண்டிருக்கிறார்."

"உடலுக்கு ஏற்ற உணவை அறிந்து அளவோடு உண்டால் உயிருக் குத் துன்பம் தரும் நோய்கள் ஏற்படாது."

"திருக்குறளைப் பகுதி அளவிலும் முழுமையாகவும் பல அறிஞர்கள் வெவ்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர்."

இவை தொகுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளின் பொருண்மைகளின் சிறு குறிப்புக்களாகும். இன்றைய காலகட்டத்தில் திருக்குறள் பற்றிய தேடலும் ஆய்வும் தொடரப்பட வேண்டியுள்ளன. அவ்வாறு தொடர்வ தற்கு இத்தொகுப்பும் உறுதியாக நல்ல வழிகாட்டியாக அமையும்.

இத்தகைய ஓர் ஆய்வுத் தொகுப்பை வெளியிடுவதற்கு வழிநடத்திய அனைவருக்கும் நன்றி கூறவேண்டும். நிர்வாகப் பொறிமுறை நிலையில் துணை நின்ற கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத் துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாள ருக்கும் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பிரதிப் பணிப் பாளருக்கும் பணியாளர்களுக்கும் நாம் நன்றி பாராட்டுகின்றோம்.

"அறிவுடையார் ஆவதறிவார்"

தகைசார் வாழ்நாட் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் முனைவர் ச. மனோன்மணி 05.10.2021

வாருளடக்கம்

- O1. குறளில் பெருமை சேர்த்த உழவுத் தொழில் 1 28 பேராசிரியர் கு.மிகுந்தன் விவசாய உயிரியல் முதுநிலை பேராசிரியர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
- **02. வள்ளுவர் தந்த திருக்குறளும் தமிழிசை மரபும்** 29- 41 **கலாநிதி திருமதி சுகன்யா அரவிந்தன்.** முதுநிலை விரிவுரையாளர். இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
- 03. திருக்குறளும் மருத்துவமும் 42 51 கைத்தியக்கலாநிதி விவியன் சத்தியசீலன், முதுநிலை விரிவுரையாளர், சித்த மருத்துவ அலகு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
- **04.** திருக்குறளில் சமூக முன்னேற்றம் 52 72 கலாநிதி சண்முகராஜா சிறிகாந்தன் மானிடவியல் முதுநிலை விரிவுரையாளர் சமூகவியல் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
- 05. திருக்குறளில் அகப்பொருள் மரபு பேணல் 73 90 திருமதி றூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ். முதுநிலை விரிவுரையாளர் மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை.
- 06. திருக்குறளில் ஆண்மை ஒரு நோக்க
 முனைவர் சு மனோன்மணி
 முன்னாள் ஆய்வுப் பேராசிரியர்,
 கக்சுயின் பல்கலைக்கழகம், தோக்கியோ, ஐப்பான்.

07.	திருக்குறள் குறிப்பிடும் நீதிக்கருத்துகளும் சம்ஸ்கிருத இலக்கியங்களும் - ஒப்பீட்டாய்வு	- 105-117
	கலாநிதி பாலகைலாசநாத சர்மா , முதுநிலை விரிவுரையாளர், சம்ஸ்கிருததுறை இந்துக் கற்கைகள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.	
08.	திருவள்ளுவர் பார்வையில் செல்வம்	-118 - 134
	கலாபூஷணம் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை ஓய்வுநிலை அதிபர், இளவாலை.	
09.	திருக்குறளில் காலக்கணிப்பு	-135 -160
	திரு• சி• ரமணராஜா• முதுநிலை விரிவுரையாளர், இந்துநாகரிகத்துறை, இந்துக்கற்கைகள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.	
10.	"மருந்து என வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு"	- 161 -165
	மருத்துவர் • சி • யமுனாநந்தா • யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலை, யாழ்ப்பாணம்.	
11.	திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் - ஒரு மீள்பார்வை	-166-181
	கலாநிதி திருமதி வீரமங்கை ஸ்ராலினா யோகரத்தினம். முதுநிலை விரிவுரையாளர், மொழியியல் - ஆங்கிலத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,	

SHIER THE SHIELD WAS AND SHEET STORE OF THE STORE AS THE SAME AS T

பேராசிரியர் கு.மிகுந்தன்

விவசாய உயிரியல் முதுநிலைப் பேராசிரியர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

குறுளில் பெருமை சேர்த்த உழவுத் தொழில்

நமது வாழ்க்கையின் வழித்தடத்தை பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் திருக்குறளில் எழுதி வைத்த திருவள்ளுவப் பெருந்தகை வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் எப்படி, எவ்வாறு, எங்கனம் வாழவேண்டும் என்றும் வாழ்வின் நெறிமுறைகள் தவறாது எவ்வாறு வாழ்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்றும் இருவரி அறிவுத்திரட்டுக்களால் முத்தான திருக் குறளில் தந்திருக்கின்றார். அணுவைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகுத்தி குறுகத்தறித்த குறள் விஞ்ஞானத்தையும் விஞ்சியதாக இருப்பது தான் புதுமையிலும் புதுமை.

திருக்குறள் தந்த அறிவுக்கடலை நாம் அதில் நீந்தியறிந்து அனுப வித்து வாழ்ந்து பார்க்கலாம். அவ்வளவும் முத்தான வாழ்க்கையின் படிப்பினைகளும் மீதி வாழ்க்கையை எங்கனம் வாழவேண்டும் என வழிநடத்துதலுமாகும். எமக்கு இப்படியெல்லாம் அறிவினை அனுபவ மாக்கி குறுகிய வரிகளில் முத்து முத்தாக தந்திருக்கும் அழகைப் பார்க்கும் போது அவை எமக்கான சொத்துக்களாக நாம் என்றும் போற்றிக் கொள்வ துடன் எமக்கான அறிவுக் களஞ்சியமாக என்றென்றும் எம்மனைவரி னதும் பரம்பரைகளையுந் தாண்டி இன்னும் பல நூற்றாண்டுக்கான படிப்பினைகளாக அவை அமைந்திருக்கும்.

ஒவ்வொரு திருக்குறளும் அவசியமான முதன்மைக் கருத்தாக ஒவ்வொன்றினை பின்னிப் பிணைந்திருக்கும் பாங்கு என்னவென்பது. அதில் அறத்துப்பால், பொருட்பால் மற்றும் இன்பத்துப்பால் என்னும் மூன்று வகைகளுக்குள்ளே 133 பிரிவுகளை வைத்து அவை ஒவ்வொன்றுக்குள்ளும் பத்து குறள்களை ஒருங்கமைத்திருக்கும் பாங்கு வியக்கத் தக்கது. அவற்றில் உழவு என்னும் தலைப்பிட்டு வள்ளுவப் பெருந்தகை பத்து குறள்களை பாடியிருக்கின்றார். உணவு உற்பத்திக்கு முதன்மை கொடுத்த குறள் உணவு உற்பத்தி செய்பவரையும் போற்றி நிற்கும் குறள். இவ்வாறாக அனைத்தையும் முதன்மைப் பொருளாக்கி பேசுபொருளாக மாற்றியிருக்கின்றார். இதில் குறிப்பிட்டுக் கூறுவதென்றால் திருக்குறளானது எக்காலத்திற்கும் பொருத்தப்பாடானதாக இருப்பது தான் அதன் மகிமை. சமகால மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன என்றால் அவற்றையும் திருக்குறள் உள்வாங்கியிருப்பது தான் விந்தையிலும் விந்தை.

திருக்குறளில் விவசாயத்தை உழவுத்தொழிலாக மேன்மை மிக்க தொழிலாக காணும் பாடல்கள் 104ம் அத்தியாயத்தில் காணலாம். உணவுற்பத்திக்கு குறளில் தந்திருக்கும் முக்கியத்துவம் சமகாலத்தில் அதன் தேவையை இன்னும் மெருகூட்டியிருக்கின்றது என கூறலாம்.

சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால் ஊழந்தும் உழவே தலை (1031)

உழவுத்தொழிலுக்கு நிகரான தொழில் எதுவுமேயில்லை. நாம் உழவுத்தொழில் என்றவுடன் முகஞ்சுழிக்கும் காலம் மாறி அதனை மற்றைய தொழில்களுக்கு இணையானதாக நிலைத்திருக்க அதனை உயர்த்துதல் மிக அவசியமாகும். வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான தொழி னுட்ப கருவிகளும் தொழில்நுட்பமும் கிராமப்புற மக்களை குறிப்பாக இளவயதினரை விவசாய செய்கையிலிருந்து விடுபட்டு நகர்ப்புறம் நோக்கி இழுத்து வைத்திருக்கின்றன என்றால் மிகையாகாது. உணவுற்பத் தியினை அதிகரிப்பதற்கு அனைவரும் ஒன்றிணைய வேண்டிய காலகட்டத்தினுள் நாம் உள்ளார்ந்திருக்கின்றோம் என்றால் மிகை யாகாது.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அத்தியாவசியமானது உணவு. அதுவும் சமனான ஊட்டச்சத்து மிக்க சுகாதாரமான உணவு கிடைக்கப் பெறல் வேண்டும். எமக்கு தேவையாக உணவு கிடைக்கப் பெறாதபோது எமது உடல் பல்வேறுபட்ட உபாதைகளுக்குள் ஆளாக நேரிடுகின்றது. அது தவிர ஊட்டச்சத்தான உணவு கிடைக்கப்பெறாத போது எமது உடலின் தேகாரோக்கியம் நலிவடைய ஆரம்பித்து தொற்று நோய்கள் எமது உடலில் தொற்றுதலுக்குள்ளாவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கின்றன. எனவே சமனான ஊட்டச்சத்தான உணவை உற்பத்தி செய்யும் உழவுத் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல் மிகவும் அவசியமானதாகும். கோவிட் 19 இனால் இவ்வருடம் மக்கள் பசிபட்டினிக்கு ஆளாக நேரிடும் என உலக உணவு மற்றும் விவசாய தாபனம் முன்னெச்சரிக்கை சமிக்ஞை காட்டியிருக்கின்றது. அவதிப்பட்ட மக்களை கொரோனா வைரசுவின் தாக்கம் ஒரு புறமும் இன்னொரு புறத்தில் உணவின்றி மக்கள் இறக்கப்போகும் நிலையையும் நாம் விரைந்து எதிர்கொள்ள நேரிடும். இந்நிலையில் மக்களை பட்டினியிலிருந்து பாதுகாக்கத் தவறி னால் உலகம் பாரதுாரமான மக்கள் இழப்பினை சந்திக்க நேரிடும். உழவுத்தொழிலுக்கு அதிமுக்கியத்துவம் கொடுத்து திசைமாறியிருக்கும் இளையவர் சமூகத்திற்கு விஞ்ஞான தொழினுட்பங்களை வழங்கி அவர் களை தொடர்ந்தும் உழவுத்தொழிலிலேயே உள்ளீர்த்து வைத்திருத்தல் மிகவும் அவசியமானதாகும். நாம் உண்ணுகின்ற உணவு உற்பத்தி செய்யப்படவில்லையெனில் அதன் விளைவு மனித அழிவாகத்தான் இருக்கும். அந்த வகையில் உழவுத்தொழிலுக்கான முக்கியத்துவத்தை காலநேரமறிந்து அவசியம் கொடுக்க வேண்டும்.

உழவுச்செய்கை தற்போது நவினத்துவம் பெற்று பலவகையான தொழினுட்பங்களும் உள்வாங்கப்பட்டு உணவுற்பத்தி பலமடங்கு அதிகரித்திருக்கின்ற போதும் அவ்வாறாக உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவு அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதும் இங்கே மிக முக்கியமானதாகும். இதனையே எட்டயபுரத்து பாரதி "தனிமனிதனுக்கு உணவில்லையென்றால் ஐகத்தினையே அழித்திடுவோம்"

என்பதிலிருந்து உணவின் அவசியத்தையும் அதனை உற்பத்தி செய்யும் உழவுத் தொழிலுக்கான முக்கியத் துவத்தை வழங்க வேண்டும் என்பதனை குறள் அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றது.

அனைத்து மக்களுக்கும் உணவு செய்பவன் உழவன். இத்தகைய பெருமையுடைய இத்தொழிலை விரும்பி செய்கின்ற இளையவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவு குறைந்து வருகின்றது. விவசாயத்தை முழுமையாக நம்பி தொழில் செய்பவர்களுக்கான ஆதாயம் அதிலிருந்து கிடைப்பதில்லை என்னும் பொதுவான கருத்தை நாம் வெறுமனே அலட்சியம் செய்யக்கூடாது. விவசாயிகளை கிடைக்கின்ற விஞ்ஞான தொழிநுட்ப அறிவினை உள்வாங்கி விவசாயத்தை செய்வதற்கான இடுபொருட்களை தரமானதாக கொடுப்பதுடன் அவர்களுக்கான இலகு வழி இயந்திரமயமான உற்பத்தியினையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் இவற்றுடன் சேர்த்து அவர்களின் விளைபொருட்களுக்கான சந்தை வாய்ப்பினையும் முழுமையாக ஏற்படுத்தினால் இளையவர்களை கிராமத்திலேயே உழவுத்தொழிலில் ஈடுபட வைக்க முடிவதுடன் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி கிடைக்கின்ற விளைச்சலை மேலும் அதிகரிக்க முடிவதுடன் தரமானதாக இன்னும் மதிப்பேற்றஞ் செய்து விற்பனைக்கு விடமுடியும்.

விவசாயிக்கு பயிர் உற்பத்தி செய்வது மட்டும் தான் தொழிலல்ல. உற் பத்தியான பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதில் அதிகரித்த கேள்வியை பெறுவதற்கான வழிவகைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியுமாயின் அவர்களை தொழிலதிபராகவும் உயர்வடைய வைக்கலாம். தமது விளைச்சலிலிருந்து தொழிலாக்க முயற்சியை செய்யும் அனைவரும் உணவுற்பத்தியின் தொடர் பங்காளிகளாவர். விவசாயஞ் சார்ந்த தொழில் முயற்சிகளுக்கு வசதிவாய்ப்புக்கள் அதிகமாகும். எமது விவசாய இளை ஞர்களுக்கு விவசாய தொழில்நுட்பங்களை அறிவூட்டுவதுடன் அவர்க ளுக்கான தொழிலுருவாக்கல் வழிகளையும் உருவாக்கிக் கொடுத்தால் பல தொழில்முயற்சியாளர்களை எமது தேசத்தில் உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

தொழில் தொடங்குவதற்கான வழிவகைகள் என பலவுண்டு. 18 தொடக்கம் 40 வயதுக்கிடையிலான விவசாயத்திலீடுபடும் இளைஞர் களை தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட வைப்பதற்காக ஜனாதிபதி செயலகத்தி னால் இளையவர்களுக்கான தொழில் முயற்சியை ஊக்குவிக்கும் செயற் றிட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது சார்ந்து இம்மாதம் 23-28ம் திகதிக ளுக்கிடையிலான காலத்தில் பல செயற்றிட்டங்கள் மூலம் விழிப்புணர் வினை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதில் விவசாய குழுக்களை உருவாக்கி அவர்களுக்கு சேதன முறை பயிர்ச்செய்கையில் உற்பத்தி தொழினுட்ப அறிவை வழங்குவதோடு அவர்களை விவசாய விளைச்சல் பொருட்களை வைத்துக்கொண்டு தொழில்முயற்சியை தொடங்குவதற்கான அறிவிப்பையும் செய்ய இருக்கின்றனர். இதன் மூலம் ஒவ்வொரு விவசாயியும் சிறிய தொழிலதிபாகளாக மாறுவதற் கான வாய்ப்புக்கள் அதிகம். மேலும் மேற்படி தொழில் முயற்சியில் இறங்க இருப்பவர்களுக்காக ஆகக் குறைந்தளவான 6.5 சதவீதத்தில் வங்கியில் கடன்பெற்று இதனை முழுமை பெறச்செய்தால் அதன்மூலம் பல தொழில் முயற்சியாளாகளை உருவாக்க முடியும்.

மேற்படி தொழில்முயற்சியாளா்களை உருவாக்கும் போது சேதன் விளைபொருட்களை உற்பத்தி செய்யவும் அதற்கான அணுகுமுறை களை கையாள்வதற்கான தேவையான சட்டகத்தை உருவாக்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக சேதன விளைபொருட்களை உற் பத்தி செய்பவா்களுக்கான அறிவினை வழங்கவும் அதற்கான சந்தை வாய்ப்பினை உருவாக்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றது. விவசாய இளைஞா்களை உள்வாங்கிய செயற்றிட்டமாக இது உருவெடுத்தாலும் அனைத்து இளைஞா்களும் இணைந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு இதி லுண்டு. இளையாோ் இணைந்து சிறந்த தொழில்முயற்சிக்கான திட் டத்தை முன்வைக்கலாம். சிறந்த திட்டத்திற்கு குறைந்த சதவீதத்தில் கடனைப் பெறக்கூடியதாகவும் இருக்கும் என தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கும் மற்றும் கற்று வெளியேறிய பட்டதாரி இளைஞர் யுவதிகள் இணைந்து இந்த தொழில் முயற்சியாளர் செயற்றிட்டத்திற்குள் உள்வாங்கப்படலாம். இது சம்பந்த மான விபரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் அந்தந்த பீடங்களுக்கான பல்கலைக்கழக தொழிலுருவாக்கல் இணைய அலகின் (University Business Linkage cell) இணைப்பா ளர்களை தொடர்பு கொள்ளலாம் அல்லது பல்கலைக்கழக தொழிலுரு வாக்கல் அலகின் பணிப்பாளரை தொடர்பு கொள்ளலாம். விவசாயத்தின் பால் இளைஞர் யுவதிகளை ஒன்றிணைத்த அமைப்பு ஒன்றினை உருவாக்கி இளையவர்களை இந்த செயற்திட்டத்தினுள் உள்ளார்ந்து அவர்களுக்கான தொழில்வாய்ப்பினை உருவாக்கும் பொறிமுறை யாகவே இதனைக் கருதலாம்.

இதனுடன் சேர்த்து விவசாயிகளுக்கான உழவர் சந்தையை உருவாக்குவதற்கான பொறிமுறையும் இதனுள் உள்ளடங்கியிருக் கின்றது. பலவழிகளில் பலமுறை உழவர் சந்தையை உருவாக்குவதில் முனைப்பு காட்டியும் இது சாத்தியப்படாமலேயே இருக்கின்ற நிலையில் தற்போது மீண்டும் உழவா் சந்தையை உருவாக்க வழிபிறந்திருக் கின்றது. இதில் மாகாண விவசாய திணைக்களமும் முழுமையாக ஈடுபடுகின்றதனால் விவசாய விரிவாக்க உத்தியோகத்தாகளின் அனு சரணையுடன் சேதன விவசாய உற்பத்தித் திட்டத்தை முன்னெடுக்கின்ற அதே நேரத்தில் அதற்கான சிறந்த சந்தைவாய்ப்பினையும் உருவாக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படுவது மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. இளையோரை அவர்கட்குத் தேவையான விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவையும் பயன்பாட்டையும் கொடுத்து அவர்களின் முழுமையான பங்களிப்புடன் கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான திட்டமாக இதனைப் பார்க்க முடியும். அவ்வாறு நடைபெறின் வடமாகாணத்தில் புதியதொரு தொழில்வாய்ப்புக்கான வழி பிறக்கின்றது என கருதலாம். இதனையும் சுற்றுலாத்துறையுடன் இணைத்தால் இன்னும் தொழில்வாய்ப்புக்களை உருவாக்க வழியுண்டு. மேலும் இத்திட்டத்தில் க.பொ.த சாதாரண தரம் வரையும் இன்னும் க.பொ.த உயர்தரம் வரை கல்வி கற்றவர்களும் இணைந்து கொள்ள வழியிருக்கின்றது. விபரங்களை முழுமையாகப் பெற்று தங்களை தொழிலதிபா்களாக மாற்றிக் கொள்ள விவசாயஞ் சார்ந்த இளையவர்கள் அனைவரும் இணைந்து கொள்ளலாம்.

உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅக்தாற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து (1032)

நிலத்தை உழுபவரே இந்த உலகிற்கு அச்சாணி போன்றவா். ஏனை னில் பிற தொழிலைச் செய்கின்ற அனைவரையும் உழவுத்தொழில் செய்கின்றவரே தாங்குகின்றாா். உணவுற்பத்திக்கான அடித்தளம் வலுவாக ஆழமானதாக இடப்படவில்லையென்றால் உலகமக்களுக் கான உணவு முழுமையாக அவா்களின் தேவையைப் பூா்த்தி செய்வ தற்கு உற்பத்தி செய்யப்படாது என்பதாகும். உலகின் இயக்கத்திற்கு அச்சாணி போன்ற உழவுத்தொழிலையும் உழவா்களையும் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அனைவருக்குமானது. உழவுத்தொழிலில் பின்ன டைவு ஏற்பட்டால் அது நாட்டின் செல்வத்தை அழிப்பதற்கு ஒப்பான தாகும். உணவின்றி உலக இயக்கமே நடைபெறாது. அந்த இயக்கத் திற்கான சக்தி உணவின் வழி கிடைக்க வேண்டும்.

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தினால் பலநாடுகள் இணைந்து முன் மொழியப்பட்ட பேண்தகு அபிவிருத்தி இலக்குகள் 17 இல் முதலாவது இலக்காக வறுமையில்லை (No poverty) என்பதையும் இரண்டாவது இலக்காக பூச்சிய பட்டினி (Zero hunger) என்பன இனங்காணப்பட் டுள்ளன. இவற்றை உன்னித்துப் பார்த்தால் வறுமையும் பட்டினியும் இல்லாதொழித்த தேசமாக நாம் பரிணமிக்க முனைந்தால் உணவுற் பத்தியில் நாம் தன்னிறைவு காணுதல் அவசியம். முழுமையான தன்னிறைவு என்பதனை நீண்ட காலப்போக்கில் அடைவதனை முன்னி றுத்தினாலும் அவற்றுக்கான வழித்தடங்களை இப்போதே சிறிது சிறிதாக நடைமுறைப்படுத்தினாலன்றி இது சாத்தியப்படாது. அந்த வகையில் அனைத்து மக்களுக்குமான உணவு என்னும் படிநிலையில் நின்று நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் உழவுத்தொழிலின் மகத்துவத்தை அனைவரும் உணா்ந்து அதற்கான முக்கியத்துவத்தை அவரவா் வாழ்வியலுக்கூடாக முன்னெடுத்துச் செல்லல் அவசியமாகின்றது. அதிலும் நாம் உண்ணும் உணவு எமக்கே நஞ்சாக எமனாக மாறாது அதன் மூலம் எமது எதிர்கால சந்ததியை வளமுள்ளவர்களாக தேகாரோக்கியம் மிக்கவர்களாக உரு வாக்குதல் மிக மிக அவசியமானதாகும். இதனையே கொரோனாவின்

தாக்கத்தை எதிர்கொள்ளும் முக்கிய ஆயுதமாக எமது உடலின் நோயெ திர்ப்பு சக்தியினை வருமுன் காத்தல் என்னும் தொனிப்பொருளில் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உடலுக்கு தேவையான அனைத்து ஊட்டச் சத்துக்களும் நாம் உண்ணும் உணவினூடாக உட்சென்றால் தான் எமது உடல் வலுப்பெற்று இனிவரும் அனைத்து நோய்களுக்கும் எதிர்ப்பு சக்தியுடையதாக மாற்றம் பெறும்.

உழவுத்தொழில் என விவசாயத்தை முன்னிலைப்படுத்தினாலும் வளர்ந்து வரும் மொத்த தொழினுட்பங்களனைத்தும் இதற்குள் உள் வாங்கப்பட்டு அவை பல்வேறுபட்ட பரிமாணங்களில் மக்களுக்கு கிடைக்க வழிசெய்யப்பட்டிருக்கின்றது. உழவுத்தொழிலை விருப்பு தொழிலாக செய்யும் மனப்பாங்கு மாறிவருகின்றதனை பலரும் அவதா னித்திருக்கின்றனர். காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கம் முழுமையாக உழவுத்தொழிலுக்குள் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியிருக்கின்றது. மேலும் சமகால அபரிமிதமான விஞ்ஞான தொழினுட்ப வளர்ச்சி குறிப்பாக தகவல் தொடர்பாடலில் செய்துள்ள அதீத மாற்றங்கள் அனைத் தும் உழவுத்தொழிலுக்குள் உள்வாங்கப்படல் வேண்டும். உழவுத் தொழிலுக்குள் விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி பிரதிபலிக்க வைப்பது மிக அவசியமானதாகும். கிராமத்து இளையோரை கல்வியில் தொழிற் றுறையில் மிளிர வைக்கும் அதே நேரத்தில் உழவுத்தொழிலின் மேன் மைக்கும் பங்கமேற்படாமல் உழவுத்தொழில் சார் தொழிற்றுறையை ஊக்குவிக்கும் செயற்பாடுகளை விரைந்து முன்னெடுக்க வேண்டும்.

உமது உடலில் இயக்கத்திற்கு அடிப்படையே சுத்தமான சமனான நஞ்சற்ற உணவு என்பதனை நாம் என்றென்றும் மறந்து விடலாகாது. உணவே மருந்து மருந்தே உணவு என்பதன் சாராம்சம் இதனைத் தானே சுட்டி நிற்கின்றது.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல் பவர் (1033)

உழவுத்தொழில் செய்து அதன் விளைச்சலை உண்டு வாழ்பவரே உலகில் வாழ்பவர்கள் ஆவர். மற்றவர்கள் அனைவரும் அவர்களைத் தொழுது தானியம் பெற்று உண்டு பின் செல்பவர்களாவர். உணவு உற் பத்தி செய்தால் மட்டுமே நாம் அனைவருக்குமான உணவு என்பதனை நாம் உணர்ந்திருக்கின்றோம். உழவுத்தொழில் என்னும் பதம் வள்ளு வம் பயன்படுத்திய அர்த்தமுள்ள சொற்பதமாகினும் உழவுத்தொழில் என்பதனை எம்மவர்கள் ஒரு பொருட்டாக அதனை ஒரு சமூக அந்தஸ்து உள்ள தொழிலாக கருதுவதில்லை. கழுத்துப் பட்டியும் கம்பீரமான உடையுமணிந்து கால்களில் சப்பாத்துடன் கைகளில் அலைபேசியுடன் வலம் வருவதனையே சமூகத்தில் சிறப்பான அந்தஸ்து என எம்மவர்கள் வரவிலக்கணம் எழுதி வைத்திருக்கின்றனர்.

வரப்பே தலகாணி, வெற்றுடம்பே பட்டாடை. வெற்றுக்கால்களே சீருடை என வாழும் அந்த வெள்ளையுள்ளங்களுக்கு நிகர் அவர்களே. வெற்றுடம்பிலே சிறுதுண்டு இடுப்பை மறைக்க இன்னொரு கோவணத் துண்டு இவைதானே எம்மவர்கள் விவசாயத்தொழிலில் அணியும் அணிகலன்களாக இனங்கண்டு வைத்திருக்கின்றனர். இதுதானே எமது வாழ்வியல் தடயங்களாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்நிய நாகரீகம் இன்று தலைக்கேறி திசை தெரியாது பல்வேறு வகையான உடுபுடவைகள் உள்ளீர்க்கப்பட்டு நாகரீக போதையில் உழவுத்தொழிலின் சிறப்பை அதற்குரிய மரியாதையை சமூகமாகவே கொடுக்க வெட்கித்து நிற்கின்றது. இயற்கையுடன் வாழப்பழகியதாலேயே எம்மவர்களுக்கு உடல் தேகாரோக்கியமும் நோயெதிர்ப்பு சக்தியும் மேலோங்கி நின்றதனையும் அதனால் அவர்கள் பல்லாண்டு சுகதேகிகளாக வாழ்ந்த வரலாற்றினையும் நாம் இன்னும் எமக்கான படிப்பினையாக கொள்கிறோமே தவிர அதன்படி வாழ நாம் என்றும் முனையவில்லை. அதனை நாம் இன்று இளக்காரமாக எண்ணிக் கொள்கின்றோம்.

உழவுத்தொழிலின் சிறப்பை பறைசாற்றும் காலம் மீண்டும் வரு கின்றது. இயற்கைவழி விவசாயம், இயற்கை உணவுகள், நஞ்சற்ற உணவு, சிறந்த குடிநீா் என பலவற்றை மீண்டும் சிந்திக்க வைத்திருக் கின்றது. எமது உடலின் தேகாரோக்கியத்திற்கு தேவையான உடலி யக்கம் நாம் பயிா்ச்செய்கையில் செய்யும் அனைத்து செயன் முறைகளுக்குள்ளும் அடங்கியிருக்கின்றது. விவசாய செய்கையில் நாம் ஈடுபடும் போது எமது அனைத்து பாகங்களும் இயங்குவதற்கான உடற்பயிற்சி அதனுள்ளேயே உள்ளார்ந்திருக்கின்றதனை நாம் உண ரும் காலம் எப்போது? மண்வெட்டியை கையிலைடுத்தால் அது இழிநிலை எனக் கருதுபவர்கள் தமது உடலை கட்டுடல் ஆக வைத்திருப்பதற்காக தினமும் இருவேளைகளில் இரும்பினைத் தூக்கி உடற்பயிற்சி செய்கின்றனர். இந்த இரண்டுக்கும் வித்தியாசமாக இரண்டாவது நின்ற இடத்தில் செய்து முடிப்பதாக அமைகின்றதே தவிர விவசாய தொழிலில் உள்ள சிறப்பு இரும்பைத் தூக்கி வராது என்பதனை எமது இளைய வர்கள் உணர்வது எப்போது?

ஆக மொத்தத்தில் உழவுத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கான சமூக அந்தஸ்து முறைப்படி வழங்கப்பட்டால் நிச்சயமாக உழவுத் தொழி லையும் சிறப்புக்குரிய தொழிலாக மேன்மையான முதல் தரமான தொழிலாக எம்மவர்கள் கொண்டாடுவர். எந்த நிகழ்வுகளிலும் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கான சமூக அந்தஸ்து வழங்கப்படல் வேண் டும். அதன் மூலம் தான் மக்களையும் குறிப்பாக இளையவர்களையும் மீண்டும் உழவுத்தொழில் பக்கம் கவர்ந்திமுக்க முடியும்.

சாய்ந்த நெற்கதிர்களின் நிழலைத் தன்வசம் கொண்ட உழவர் பல அரசர்களின் குடைநிழல்களையெல்லாம் தம் குடைக்கீழ் காண்பவ ராவர். உழவுத்தொழில் செய்பவனின் விளைச்சலிலேயே நாம் அனைவரும் ஒருவேளை உணவுக்காக ஏங்கி நிற்கின்ற காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். நாமாக உணவை உற்பத்தி செய்யும் முனைப்பு வரும்போது அனைவருக்கும் அதிலுள்ள உழைப்பும் பெறு மதியும் நிச்சயம் உணர்ந்து கொள்ள கூடியதாயிருக்கும். உழவுத் தொழிலை கமத்தொழில், விவசாயம், வேளாண்மை என பல்வேறுபட்ட பெயர்களில் அழைப்பதுண்டு. அனைத்து பெயர்களும் விவசாயத்தில் ஈடுபடும் மக்களுக்கு ஓர் அந்தஸ்தை வழங்குதலுக்கு ஒப்பானதாகும். சிறப்புக்குரியவர்களாக விவசாயப் பெருமக்களை அதற்குரிய கௌர வத்தை வழங்கி சிறப்புச் சேர்த்தல் மிக அவசியமாகும். உழவன் சோர் வடைந்தால் உழவு நின்றுவிடும், உழவு நின்றுவிட்டால் உணவுற்பத்தி

கேள்விக்குறியாகி விடும். அந்த நிலைவந்தால் பட்டினியும் பஞ்சமும் தலைவிரித்தாடும். என்ன விலைகொடுத்தாலும் மக்கள் பட்டினியாலும் பஞ்சத்தினாலும் இழக்கும் நிலை வரலாம்.

அரசாகட்கு அரசாகளாக உணவினை உற்பத்தி செய்பவன் போற்றப் படும் நிலை வரும் என எதிர்பார்த்தால் உணவுற்பத்திக்கான வளமான நிலத்தையும் அதனை நெறிப்படுத்தும் உழவர்களையும் எம்மிலிருந்தே உருமாற்றிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. மாறாக உற்பத்தியில் சோர்வு வரும் போது உணவுற்பத்தியில் பாரிய விழுக்காடு ஏற்பட்டு விடும். இதன் காரணமாகவேனும் உணவுற்பத்தியை அடிப்படை தொழில் வாய்ப்பாக சிறப்புக்குரியதாக நாம் எமது வாழ்க்கையில் கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் பார்த்தால் உழவுத்தொழில் மிக உயர்வுக்குரிய சிறப்பை தன்னகத்தே ஒருமித்து உள்ளீர்த்துக் கொண்டுள்ளது என்பதாகவும் அனைவருக்குமான உணவு என்னும் போது அனைவரும் உணவுற் பத்தியில் பங்காளர்களாக இருந்துவிடல் அவசியம் என்றாகி விடும். அதுவே எமது பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பும் தூண்களாக மாற்றமடைந்து விடும்.

முறைப்படி இயற்கை விவசாயத்தினுள் உள்வாங்கப்பட்டவர்களின் உணர்வுகள் மதிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கான வாழ்வாதாரம் முன்னி றுத்தப்படல் வேண்டும். நாமாக இந்த உண்மையை அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் நிலை வந்தால் கௌரவத்திற்குரிய தொழிலாக கருதி அதனை அனைவரும் கடைப்பிடிக்க முனைவர். அவ்வாறு உண வினை உற்பத்தி செய்பவர் போற்றப்படும் போது இதனை ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகம் சார்ந்து எண்ணுவதனை தவிர்த்து அனைவரும் அந்த உணவுற்பத்தி செய்யும் சமூகத்தின் உறவுகள் என நினைந்து கொண்டால் மாற்றம் அனைவருக்குள்ளும் துளிர்ப்படையும். அனைத் திற்கும் எம்மவர்களின் மனமாற்றம் ஒன்றே இதற்கு தேவையான அடிப்படை செயற்பாடாகும்.

இரவார் இரப்பார்க்கென்று ஈவர் கரவாது கைசெய்துரண் மாலை யவர்

(1035)

தம்கைகளால் உழைத்து தாமே உற்பத்தி செய்து அந்த உணவினை உண்பவர் பிறரிடம் சென்று கேட்க மாட்டார். தம்மிடம் வந்து கேட்பவர்க ளுக்கு மறைக்காமல் கொடுப்பார்கள். இந்த கருப்பொருளை அடியொற் றியே அனைத்து குடும்பங்களும் தத்தமது உணவின் பெரும் பாகத்தை தமது மனைகளிலேயே உருவாக்கிக் கொள்ள வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத் திக் கொள்ளல் வேண்டும். அனைத்து குடும்பங்களிலும் உணவுற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்பினை நடைமுறைப்படுத்தும் பொருட்டு அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டதே வீட்டுத் தோட்டங்களாகும். ஓவ்வொரு குடும்பமும் தம்மா லான தமக்கான உணவினை தமது மனைகளில் இருக்கின்ற இட வசதியைப் பொறுத்து வடிவமைத்துக் கொள்ளலாம்.

இந்த அடிப்படையை அடியொற்றியே ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் கொள்கைப்பிரகடனமாக 2014ஆம் ஆண்டினை உலக குடும்ப வேளாண்மைக்கான ஆண்டாகவும் [International Year of Family Farming] அதன்பின் அதில் கிடைத்த வெற்றியை தக்கவைப்பதற்காக உல கெங்கும் உள்ள மக்களைக் காப்பாற்றும் வகையில் சுத்தமான சுகாதார மான உணவுற்பத்திக்கும் தனி மனித, குடும்ப மற்றும் சமூக சுகாதா ரத்தை அடிப்படையாக வைத்தும் 2019 தொடக்கம் 2028ம் ஆண்டு வரையான பத்தாண்டு காலப்பகுதியை குடும்ப விவசாயத்தை (Decade of Family Farming) மையப்படுத்தி ஒரு தசாப்தத்திற்கான பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது உடனடியாக எடுத்த முடிவல்ல. 2014ஆம் ஆண்டிலிருந்து குடும்ப விவசாயம் என்னும் கருத்து வெளியிடப்பட்டு அதனது நடைமுறைப்படுத்தல்களை கண்காணித்து அதன் விளை வினை அடிப்படையாக வைத்து இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படியொரு மாற்றம் அவசியம் தேவையானது என்பதுடன் உலகளா விய ரீதியில் உணவுற்பத்தியை நிர்ணயஞ் செய்யும் அவசியம் எழுந் துள்ள நிலையில் பஞ்சம் பட்டினி என்பனவற்றிற்குள் மக்கள் சிக்கிக் கொள்ளாதிருக்க இந்த முன்னேற்பாடு என எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இருக்கின்ற வளங்களை வினைத்திறனான வகையில் பயன் படுத்துதல் மற்றும் குடும்பத்திலுள்ள உறுப்பினர்களின் பங்குபற்றலுடன் வேளாண்மையினை முனைப்புடன் செய்வதே குடும்ப விவசாயத்தின் நோக்கமாகும். குறிப்பாக பயிர்ச்செய்கைக்கான வேலையாள் தேவை யினை விஞ்ஞான தொழில்நுட்பத்தினூடாக புதிய எளிய கண்டுபிடிப்புக் களை வேளாண் செய்கையில் பயன்படுத்துவதும் இதனது இன்னொரு எதிர்பார்ப்பாகும். அத்துடன் நொந்துபோயிருக்கின்ற மக்களுக்கான தீர்வாக வும் குடும்ப வேளாண்மை அமையும் என்ற நம்பிக்கையுமுண்டு.

2008 ஆம் ஆண்டு ஆபிரிக்க ஆசிய மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்க கண்டங்களிலுள்ள 60 நாடுகளில் உள்ள 350 நிறுவனங்களிணைந்த உலக கிராமிய மன்றத்தினால் உலக குடும்ப வேளாண்மைக்கான ஆண்டினை 2014 இல் கொண்டாடுவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது. 2011ம் ஆண்டு பிலிப்பைன்சு நாட்டினது கோரிக்கைக்கு இணைவாக 37ஆவது உலக உணவு ஸ்தாபனத்தினது மாநாட்டு அமர்வில் பிரேரிக்கப்பட்டதற்கு இணைவாக ஐக்கிய நாடுகளின் 66வது பொதுக்கூட்டத்தில் 2014ம் ஆண்டினை உலக குடும்ப வேளாண்மைக்கான ஆண்டாக பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு உலகளாவிய நாடுகளின் அரசாங்கங்களுடன் ஐக்கிய நாடுகளின் அபிவிருத்திக்கான திட்டம் மற்றும் உலக உணவு மற்றும் அபிவிருத்திக்கான நிறுவனம், CGIAR ஆகியனவற்றுடன் உலக உணவு ஸ்தாபனத்தின் அனுசரணையும் பெறப்பட்டு வெற்றிகரமான திட்டமாக இதனை உருவாக்கி காட்டியிருக் கின்றார்கள்.

பத்தாண்டுக்கான உலக குடும்ப வேளாண்மையின் முக்கிய நோக்க மாக குடும்ப வேளாண்மையின் தரத்தை மேலுயர்த்துதலும் சிறிய மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தையும் இலாபத்தை உயர்த்துதலுடன் பசி பட்டினியிலிருந்து மக்களை பாதுகாத்தல், உணவு பாதுகாப்பினை வழங்கல் இவற்றுடன் சுற்றுச்சூழலையும் பாதுகாத்தலு மாகும். இதனை அடியொற்றி உலக உணவு ஸ்தாபனத்தின் நடவடிக் கைகள் உலக மையங்களிலுள்ள நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பல்வேறுபட்ட உணவுற்பத்தி, வாழ்வாதார உயர்ச்சி மற்றும் கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்பவற்றுடன் இணைந்து கொண்டது.

குடும்ப வேளாண்மையின் முக்கியத்துவம் எமது பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் நஞ்சற்ற தேசத்தை உருவாக்குவதற்கான உணவுற்பத்தியிலும் பலவகையான உணவுற்பத்தி மற்றும் போரில் உறவுகளை, உடமைகளை இன்னும் குடும்ப தலைமையை இழந்தி ருக்கும் மக்களுக்கு நன்மை பயத்தலாகும். சிறிய விவசாயிகளின் கருத் துக்களை உலகம் உன்னிப்பாக றியோ2O எனத்தலைப்பிட்டு உலகளா விய மாநாட்டில் கலந்தாலோசித்திருக்கிள்றது. அதற்கும் மேலாக ஐக்கிய நாடுகளின் கவனத்தை குடும்ப வேளாண்மை ஈர்த்திருப்பதற்கும் காரணமுண்டு. உலகலாவிய ரீதியில் பார்த்தால் உணவுற்பத்தி அனை வருமிணைந்த செயன்முறையாக பரிணமித்திருப்பதனால் குடும்ப வேளாண்மையில் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் பங்கு கொண்டு அவரவர் திறனுக்கேற்ப வசதிக்கேற்ப சிறு சிறு வேலைகளை செய்து கொடுப்பது முக்கியத்துவமாகிறது. குடும்பத்தினது உழைப்பு முழுமையாக உள்வாங்கப்படுவது இதில் அவசியமானதொன்று.

குடும்ப வேளாண்மையின் ஓரங்கமாக வீட்டுத்தோட்டம் (Home garden) அமைப்பது வடபகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நஞ்சற்ற உணவை (Poison free food) மக்கள் உட்கொள்ள வேண்டும் என்பதனை அடிப்படை யாகக் கொண்டதாகக் கொள்ளலாம். வீட்டுத்தோட்டத்தில் பலவகையான சிறிய எளிய பாரம்பரிய முறைசார்ந்த தொழில்நுட்பங்களை உள்வாங்க லாம். மேலும் நஞ்சற்ற உணவின் அவசியத்தை அனைவரும் தற்போது உணர்ந்திருக்கும் இத்தருணத்தில் ஐக்கிய நாடுகளின் பிரேரணை முன்மொழியப்பட்டிருப்பதும் இதனை மேலும் வலுவூட்டுவதாக இருக் கின்றது. அதிலும் சேதன வேளாண்மையின் ஊடாக உற்பத்தி செய்யும் உணவினை உட்கொள்வது இங்கே சாலப்பொருந்தும். அசேதன இரசாயனங்களின் அளவற்ற பாவனையினால் மக்களுக்கேற்படும் அசௌகரியங்களை குறிப்பாக மக்களது சுகாதாரம் பற்றிய விடயத்தை முன்னிறுத்தலாம். சேதன வேளாண்மையை ஊக்குவிக்கும் விடயங் களை மக்கள் மன்றங்களில் அவசியம் கலந்துரையாடி அதன் மூலம் நஞ்சற்ற உணவினை மக்கள் பெறுவதற்கு ஆவன செய்வது அவசிய மாகும். வடபகுதியில் தேவையற்ற விதத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பீடை நாசினிகள் மற்றும் அசேத இரசாயனப்பசளைகள் என்பவற்றின் பாவனையை மட்டுப்படுத்துவதற்கும் பீடைகளைக் கட்டுப்படுத்துவற்கு பீடைநாசினிகள் தவிர்ந்த ஏனைய வழிமுறைகளை பயன்படுத்து வதற்கும் மாகாண மட்டத்தில் பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட வேண்டும். இவற் றுடன் மக்களுக்கு தொடர்ந்தும் விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அவர்களினை குடும்ப வேளாண்மைக்குள் குறிப்பாக வீட்டுத் தோட்டத்தின் முழுமையான பங்குதாராகளாக மாற்றிவிடலாம். வடபகு தியில் மக்கள் அனுபவித்த துன்ப துயரங்களுள் தொடர்ந்தும் இப்பீடை நாசினிகளின் தாக்கம் பலமானதாக மக்களின் சுகாதாரத்தை கேள்விக் குறியாக்கி விட்டிருக்கின்றது. இதனை நாம் அவசியமான விடயமாக கருத்திற்கொண்டு மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தும் அதே நேரத்தில் அவர்கள் நஞ்சற்ற உணவினை உட்கொள்வதை உறுதிப் படுத்தவும் வேண்டும்.

சேதன விவசாயத்தை முன்னெடுக்க கடந்த காலங்களில் பல்வேறு பட்ட மட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் இறுதியில் கைகூடா மல் போனதை கசப்பான அனுபவமாக கொள்ளாது இன்னும் பல்வேறு பட்ட முயற்சிகளை நாம் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்வது அவசியமாகும். எமது சூழலை நாம் பாதுகாக்க தவறினால் நாம் எதிர்நோக்கும் சவால் களுக்கு மேலும் முகங்கொடுக்க முடியாது போய்விடும். குடும்ப வேளாண்மை என்பதனை மையப்படுத்தி இவ்வாண்டு செயற்பாடுக ளுக்குள் சேதன விவசாயத்தை முன்னிலைப்படுத்தி செயற்திட்டங்களை தீட்டுதல் முக்கியம் பெறுகின்றது.

எமது சூழலை நாமே பாதுகாக்க தவறினால் எமது எதிர்கால சந்ததி வாழ்வதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடும். இதனை நாம் அனுபவமூடாக தெரிந்தும் உணர்ந்தும் இன்னும் அதுபற்றி அலட்டிக்கொள்ளாமல் இருப்பது நாம் இத்தேசத்திற்கு செய்யும் துரோகமாகவே கொள்ள வேண்டும். தற்போது பல தனியார் நிறுவனங்கள் இந்த கைங்கரியத்தில் ஈடுபாடு காட்டத் தொடங்கியிருப்பது நல்ல சகுனமாக கொண்டு அனை வரும் குடும்ப விவசாயத்தை மேன்மைப்படுத்துவதற்கு எம்மாலான முயற்சிகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்வோமாக.

உழவினார் கைமடங்கின் இல்லை விழைவதுாஉம் விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை

(1036)

உழவர்கள் தம் கைகளை மடக்கி உழைக்காமல் இருந்தால் அனைத்து பற்றையும் விட்டுவிட்டதாகக் கூறும் துறவிகளுக்கும் வாழ்வு இல்லை. உழைப்பு என்பது மிக முக்கியம் என்பதையும் அதிலும் அனைத்திலும் உணவு உற்பத்திக்கான உழைப்பு மிக மிக அவசியம் என்பதனையும் சுட்டிக்காட்டும் இக்குறளின் அர்த்தம் அனைவருக்கும் உழைப்பின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது என்பதனை அறிவோமே. உணவு உற்பத்தியில் தற்போதுள்ள பாரிய பிரச்சனையாக காலநிலை மாற்றம் அதிமுக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. சூழல் மாற்ற மடைந்து அதன் மூலம் எமது சுற்றுச்சூழல் வனப்பு பெற வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். இயற்கையை அனுசரித்த உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், தினமும் குறிப்பிட்ட நேரம் நாம் முன்னின்று உழைக்க வேண்டும். எம்மால் முடிவானதென்று எதுவமில்லை.

இளையவர்கள் தான் வருங்காலத்தின் சிற்பிகள்!. இவ்வாறான சிற்பி களை வடித்தெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு பெற்றோர்கள், பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் இன்னும் இவர்கள் சார்ந்த சமூகத்திற்கும் மற்றும் நாடளாவிய இன்னும் உலகளாவிய நிறுவனங்களையும் சாரும். நாம் வாழும் சமூகத்திலுள்ளவர்கள் ஏனோ தானோ என்றில்லாமல் இளைய சமூகத்தை நல்வழியில் திசையிட்டு வளப்படுத்தி உழைப்பில் ஈடுபடச் செய்வது அவர்கள் வாழும் ஊருக்கும், பிரதேசத்திற்கும் இன்னும் நாட்டுக்கும் நற்பெயரையும் சிறந்த அபிவிருத்தியையும் இட்டுச் செல்லும். இவ்வாறான இளைய சமூகத்தை நம்பியே ஐக்கிய நாடுகள் தாபனமும் பேண்தகு அபிவிருத்தி இலக்குகள் 17 இனை உருவாக்கி அவற்றிற்கான செயற்றிட்டங்களையும் செதுக்கி அதனுடன் நின்று விடாது அவற்றை கண்காணிப்பதற்கான பொறிமுறையையும் உருவாக்கியிருக்கின் றார்கள். 2030ஆம் ஆண்டினை இலக்காக வைத்து பேண்தகு அபிவிருத்தி இலக்குகள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இதற்கிடையில் மேற்படி தீட்டப்பட்ட திட்டங்களின் முன்னேற்றத்தை அவ்வப்போது கண்காணித்து அவற்றிற்கான தீர்வுகளும் உடனடியாக பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. எதிர் பார்த்ததை விட செதுக்கப்பட்ட திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பல இடர்ப்பாடுகளை சந்தித்த போதிலும் முன்னேற்றம் மெதுவாகத்தான் நடந்தாலும் இலக்கினை நோக்கிய நகர்வு திடமானதாக காத்திரமானதாக இருப்பதாக அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன.

யுனெஸ்கோவினால் அறிவிக்கப்பட்டதன்படி உலகளாவிய ரீதியில் இரண்டு இலட்சம் இளையவர்களை காலநிலை மாற்றம் மற்றும் பல்வகைமைத்திறன்கள் பற்றி பயிற்றுவிக்க திட்டங்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. இளையோரின் குறிக்கோள்களை ஒன்றிணைத்த யுனெஸ் கோவின் பலமான ஒன்றிணைவு (Strong engagement) அவர்களின் குரலை வெளிக்கொணரவும் அவர்களூடான சமூக புத்தாக்கம் (Social innovation) மற்றும் அதனாலான மாற்றத்தை உள்வாங்குவதுடன் அவர்களை தங்களுடைய எதிர்காலத்தைத் திட்டமிடக்கூடியவர்களாக மாற்றுவதற்காகவாகும். இதற்காக யுனெஸ்கோவினால் ஒழுங்கு செய்யப் படும் யு.என். காலநிலைக்கான உலகளாவிய கருத்தரங்கில் (UN Global summit) வருடாவருடம் இரண்டு இலட்சம் இளையோரை பயிற்று விப்பதற்காகவும் அவர்களது திறன்விருத்தியை மேற்கொள்வதன் மூலம் இவ்வாறான பயிற்சியை இரண்டு மில்லியன் இளையோரை பயிற்று விப்பதற்காக ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம் திட்டமிட்டு அதனை 2030ஆம் ஆண்டளவில் முற்றுப்பெறும்.

மேற்படி திட்டமிட்டதன்படி உலகளாவிய ரிதியில் யுனெஸ்கோவினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் காலநிலை மாற்றம் பற்றிய விழிப்புணர் வினை செய்வதற்காக இந்த காலநிலைக்கான மாற்றம் பற்றிய நடவடிக் கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள 50 இளையோரை மேலும் பயிற்றுவிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இளையவருக்கான தலைமைத்துவப் பயிற்சிக்கு 1200 உலகத்தின் சிறந்த பாரம்பரிய மையங்கள். 701 உயிர்த் தொகுதி மையங்கள், இவற்றுடன் 140 யுனெஸ்கோ உலகளாவிய கலாசார மையங்கள் என்பன தெரிவு செய்யப்பட்டு அவற்றை பயிற்சிக் கூடங்களாக 70 மில்லியன் இளையோருக்கு மாற்றியமைத்திருக்கின் றார்கள். இதன் மூலம் இளையவர்களின் அறிவுக்கேற்றவாறு கருவி களை உருவாக்கி காலநிலை மாற்றத்தை மேலும் கற்பதற்கான தளமாக பயன்படுத்துகிறார்கள்.

காலநிலை மாற்றம் என்பது பற்றி இளையோருக்கு அவசியம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கப்பால் காலநிலை மாற்றத்தினால் ஏற் படும் விளைவுகளை இளையவாகள் உணரத் தலைப்படவும் வேண்டும். இதன் தாக்கம் விவசாயத்தில், கால்நடை வளாப்பில், இன்னும் மீன்பிடியில் இவற்றுக்கும் மேலாக தனியார் தொழிற்றுறையில் இன்னும் விவசாயஞ்சார் தொழிற்றுறையில் பலமாக உணரலாம் என எச்சரிக்கை யும் விடப்பட்டுள்ளது. பனிக்கட்டிகள் துருவப் பிரதேசங்களில் உருக தொடங்கியிருப்பது மட்டுமல்லாது உருகும் நீரின் தாக்கம் கடல்நீரின் மட்ட அதிகரிப்புக்கும் காரணமாக இருப்பதாக கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த தாக்கம் நாடுகளின் பல இடங்களுக்குள் கடல் நீர் உட்புக காரணமாக அமையப் போகின்றது. இந்த எச்சரிக்கை முன்பிருந்தே கூறப்பட்டு வந்தாலும் தற்போது எதிர்பார்த்ததை விட விரைவாக நடைபெறுவதாக அறியக் கிடைக்கின்றது.

காலநிலை மாற்றம் உணவுப் பாதுகாப்பிற்கும் (Food security) பஞ்சத்தை இல்லாதொழிப்பதற்கும் (Eradicate hunger) அதன் மூலம் பேண்தகு அபிவிருத்தியை அடைவதற்கும் தடையாக இருப்பதாகவும் இவற்றினை நாம் எதிர்த்து வேலைத்திட்டங்களை செய்வதற்கு தடையாகவும் இருப்பதாக உலக உணவு தாபனமும் சுட்டிக்காட்டியி ருக்கின்றது. மனிதனுடைய தலையீட்டினாலான பச்சை வீட்டு வாயுக்க ளின் தாக்கம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பிலிருந்து வெளியிடப்படும் இவ்வாறான வாயுக்களால் காலநிலை மாற்றம் அதிகரிப்பது இதற்கொரு முக்கிய காரணமாக கூறப்படுகின்றது. இதனால் புவிமேற்பரப்பு வெப்ப நிலை அதிகரிப்பதுடன் பூகோள வெப்பமாதல் ஏற்படுகின்றமை அனை வரும் அறிந்ததே. இவற்றின் விளைவுகளைப் பற்றி இளையவர்களின் அறிவினை விருத்தி செய்து அவர்களிடமிருந்து புதிய மாற்று வழிகளைப் பெற்று தீர்வு காண்பதும் இதற்குள்ளாக அடங்கியிருக்கும் விடயமாக கருதலாம்.

காலநிலை மாற்றத்தினால் விவசாய உற்பத்தியில் விழுக்காடு ஏற்படுவதுடன் மழைவீழ்ச்சியில் மாற்றங்கள், வரட்சி, வெள்ளப்பெருக்கு இன்னும் பீடை மற்றும் நோய்த்தாக்கத்தின் பரம்பல் என்பன ஏற்படு கின்றன. கடற்பரப்பினால் அகத்துறிஞ்சப்படும் அதிகளவிலான காபனீ ரொட்சைட்டு காரணமாக அமிலமாதல் என்பன நேரடியாகவே மற்றும் மறைமுகமாக மக்களின் வாழ்வாதாரத்தில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இந்நிலையில் உலக உணவு தாபனத்தினால் உருவாக் கப்பட்ட திட்டங்களினுாடாக காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கத்தினை குறைப்பதற்கும் இன்னும் இல்லாதொழிப்பதற்கும் அனைவரும் ஒன்று சேரவேண்டும். இதற்கு அவரவருக்கு இது பற்றிய அடிப்படை அறிவும் இருத்தல் வேண்டும். இதனை மையப்படுத்தியே இளையவர்களுக்கு காலநிலை மாற்றம் மற்றும் அதனால் ஏற்படும் பல்வகைத்தன்மையின் பாதிப்பு என்பன அறியப்படல் வேண்டும். இது ஒரு கூட்டு முயற்சி என்ப தனை அனைவரும் உணர்ந்து கொண்டால் தான் இந்த இடரிலிருந்து விடுபட வாய்ப்புக்கள் உண்டு.

தொடிப்பொழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும் வேண்டாது சாலப்படும் (1037)

வயலில் புழுதி மண்ணை நன்றாக உழுது காயவிட்டால் ஒருபிடி உரம் கூடத் தேவையின்றி அந்த நிலம் சிறந்த விளைச்சலைத் தரும். இப் போது இயற்கைவழி விவசாயத்தினுள் தற்போது பலரும் உள்ளீர்க்கப் பட்டு வருவதனை அதனது சிறப்பாக காண முடிந்தாலும் இயற்கை வழிவிவசாயம் என்பதன் தார்ப்பரியத்தை எமது முன்னையவர்களால் முத்தாய்ப்பாக சொல்லி வாழ்ந்து பார்த்து அதன் அதிசயத்தை ஆற்றலை ஆழமாக சொல்லியிருக்கின்றார்கள் இருப்பினும் எம்மால் அந்த வாழ்க்கையை முழுமையாக ஊகிக்கவோ அல்லது வாழ்ந்து பார்க்கவோ முடியவில்லை என்பது யதார்த்தமே. ஆனால் இயற்கையுடனான வாழ்க்கை என்பது பலதையும் அனுசரித்து அனைத்து உயிரினங்க ளையும் இணைத்து அவரவருக்கும் தேவையானவற்றை கொடுத்து வாழும் வாழ்க்கையாகும். வர்த்தக ரீதியில் இதனை அணுகினால் இயற்கை வழி என்பது ஒரு கேள்விக்குறியே.

உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் இப்பூமித்தாயில் இருப்பு என்பது உறுதி செய்யப்படல் வேண்டும் என்னும் சூழலியலாளர் களின் தாக்கிப்புக்கு அப்பால் அனைத்து உயிரினங்களின் சங்கமமே இந்த சூழல் தொகுதி என்பதனை நாம் மிகவும் ஆழமாக கவனிக்க வேண்டியதாகும். மண்ணை நன்றாக உழுது காயவிட்டால் என்பதில் பலவிதமான அர்த்தங்களை உள்ளார்ந்து பார்க்கலாம். வயல் மண்ணை நன்றாக உழுதல் மூலம் அதில் அதீத நுண்ணங்கிகளை உட்கலப் பதற்கான வாய்ப்புக்களை பெருக்குவதாக காணலாம். மண்ணினுள் நன்மை தருகின்ற நுண்ணங்கிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் போது மண் வளமானதாக மாற்றம் பெறுகின்றது. இன்னொருவகையில் உயிர்ப்புடைய மண் (Living soil) என்பதன் அர்த்தமும் இதுதானே. இப்படியொரு விளக்கத்தைக் கொடுக்கும் போது மண்ணுக்கு உயிர் இருக்கின்றதா எனக் கேட்பது புரிகின்றது. பலகோடி நுண்ணங்கிகளையும் சிறு விலங்குகளையும் உள்ளடக்கிய மண் உயிர்ப்புடையது என்பதனைக் காணீர். ஆதனால் தான் இந்த உயிர்ப்புடைய மண்ணில் எந்த விதை விழுந்தாலும் அது முளைத்தெழும்புவதனைக் காணமுடிகின்றது.

குடும்ப விவசாயத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர வைத்த ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம் அதற்காக பத்தாண்டு கால வரையறையையும் உருவாக்கி 2019 இலிருந்து 2028 வரையான காலப்பகுதியில் இதனை முழுமை யாக உணர வைக்க அனைத்து முயற்சிகளையும் எடுத்திருக்கின்றது. நாம் எமது பங்குக்கு என்ன செய்தோம் என்பதே இங்குள்ள முக்கிய வினாவாகும். எமது பங்களிப்பு எவ்வாறு எங்கே எப்படி செய்யப்பட்டிருக் கின்றது அல்லது செய்யப்படுகின்றது என ஒவ்வொருவரும் ஆராய்ந்து பார்த்துக்கொள்வது நல்லது. எமக்கு தேவையான பயிர்களை மரக்கறி களை இலைக்கறி வகைகளை பழங்களை எமது வீட்டிலுள்ள இடத்தில் வளர்த்து எமது தேவையை முதலில் பூர்த்தி செய்து கொள்வதாகும். இதனையும் தாண்டி மீதியை மற்றையவர்களுக்கு கொடுப்பது அல்லது விற்பது ஆகும். கொடுப்பது என்பது பண்டமாற்று எனப் பொருள்படும். அதுவும் ஒருவகைப் (பணப்) பரிமாற்றம் தான்.

இயற்கைவழி விவசாயத்தில் பலவிதமான நன்மைகள் கிடைப்பதை அனைவரும் அறிந்து கொள்வா். ஆனால் அதனை எவ்வாறு நடை முறைப்படுத்துவது என்பது சிரமமான காரியமல்ல என்றாலும் அனை வரும் நினைத்தால் ஒன்றிணைந்தால் செய்து காட்டலாம். முயற்சி திருவினையாக்கும் என்பதன் அா்த்தம் அதுதானே. கிடைக்கின்ற வளங்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளுா் இனங்களைப் பாதுகாப்பதும் சேமிப்பதும் பயன்படுத்துவதும் அவசியமாகும். அந்த வகையில் பீடைநாசினிகள் அசேதன் இரசாயனங்கள் தவிா்ந்த பயிா்ச்செய்கை எமது வீட்டில் கிடைக்கின்ற நிலப்பரப்பில் நிறைவாகவே செய்யலாம். வீட்டினை பசுமை

நிறைந்த இடமாக மாற்றுங்கள். உளவியல் ரீதியில் பாரிய மாற்றங்களை உங்கள் வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கு அது ஏற்படுத்தும். பசுமை என்றும் குளிர்மையானது. இதமானது இன்னும் இனிமையானது. முதலில் வீட்டிலுள்ளவர்கள் மனம் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். மகிழ்ச்சியாக இருப்பவர்களுக்கு அதிக நோய் நெருங்காது என்பார்கள்.

குடும்ப விவசாயத்தில் பல்வகைப் பயிர்களை நடுகை செய்யுங்கள் குறிப்பாக பல்பயன்தரும் மரங்களைத் தெரிந்து நடுகை செய்யலாம். உயிர்வேலிகளை பத்திரமாக பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். பணம் இருக் கின்றது என்பதற்காக கல்லினாலான மதிலைக் கட்டி இயற்கையை அழித்து விடாதீர்கள். கல்லால் கட்டினாலும் பாதுகாப்பு என்பது இல்லை என்பதனையும் கவனத்திற் கொள்க. பல்வகைப் பயிர்கள் குறிப்பாக மரக் கறி, இலைக்கறி, பழமரங்களை நடுகை செய்யலாம். நிழல் மரங்க ளையும் தெரிவு செய்யலாம். சிறிய பழங்களை தரும் மரங்களையும் தெரிவு செய்யுங்கள். அதில் சிறிய குருவிகள், புலுனி, அணில், காகம், மைனா போன்றவை வந்தமர்ந்து அவை போடும் சங்கீத ஒலி அனைத் தையும் மறக்கச் செய்து விடும். பறவைகளையும் விலங்குகளையும் உங்கள் வீடு தேடி வர வழி செய்யுங்கள். இனிய ஒலி, சத்தம், சங்கீதம் மனதிற்கு என்றும் இன்ப உணர்வையும் புத்துணர்வையும் தரும்.

ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின் நீரினும் நன்றதன் காப்பு (1038)

ஏா்கொண்டு உழுவதைவிட எரு இடுதல் அவசியம். களை பறித்தபின் நீா் பாய்ச்சுதலை விட பயிரை நன்றாய்க் காப்பது அவசியமாகும். ஏா் கொண்டு உழுதல் மண்ணை பயிருக்கு ஏற்றதுபோல வைத்திருப்ப தற்காக என்றாலும் அதற்கு சேதனப் பசளை குறிப்பாக கூட்டெரு இடவில்லையாயின் பயிருக்கு தேவையான ஊட்டச்சத்து கிடைக்க மாட்டாது. பயிா்ச்செய்கை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் நிலத்தை பண்படுத்தல் இன்னும் வழக்கத்திலிருக்கின்றது. நில பண்படுத்தல் இன்றி பயிா்ச்செய்கை செய்வது தற்போதைய உயா்தொழினுட்பத்தில் பூச்சிய உழவு (zero ploughing) மூலம் சாத்தியமானாலும் பயிருக்கு அவசியமான ஊட்டச்சத் துக்கள் பசளை மூலமாக கிடைக்க வழிசெய்தல் அவசியமாகும். குறிப்பாக

மண்ணினை வளமான மண்ணாக வைத்திருக்க வேண்டிய அவசி யத்தை இது வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. மேலும் நீர் பாய்ச்சுதலென்பது முழுமையாக தாவரத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமையாது. மாறாக பயிர்களுக்கு தேவையான நீர்த்தேவையுடன் பயிரை முழுமையாக ஏனைய விடயங்களிலிருந்து பாதுகாக்கவும் வேண்டும் என்பதனை வள்ளுவம் பக்குவமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றது. தீர்க்க தரிசனமாக முன்கூட்டியே நிகழ்வுகளை முன்னிறுத்தி அதற்காக வழிகளையும் சுருக்கிக்கூறிய தன்மையை வியந்து பார்க்க வேண்டியிருக்கின்றது.

மண்ணின் வளத்தை மேம்படுத்துவதை அதனை சேதன பசளை மூலமாக வளமான மண்ணாக முக்கியப்படுத்தியிருக்கின்ற இக்குறள் தற்போதுள்ள அரசாங்கத்தினால் அதனை முதன்மைப்பொருளாக கொள்கைப் பிரகடனமாக ஆக்கியிருக்கின்றதனை காணலாம். மண்ணை உழுவது மேற்கொண்டு எந்தப் பயனையும் தராது என்பதனை வள்ளு வம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே கட்டியங் கூறி நின்கின்றனை வியப்புடன் நோக்கற்பாலது. மேற்கூறியது போல மண்ணின்றிய பயிர்ச்செய்கையாக (Hydrophonic culturing) ஊட்டச்சத்தான நீருடகத்தில் பயிர்களை வளர்க்கின்ற தன்மையை விஞ்ஞானத்தின் கண்டு பிடிப்பை பலவகை அர்த்தங்களுடன் குறளில் சொல்லியிருப்பது விஞ்ஞானத்திற்கே எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கின்றது அல்லவா.

செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து இல்லாளின் ஊடி விடும். (1039)

உழவன் தனது நிலத்திற்கு தினந்தோறும் சென்று அதனை சரிவர கவனிக்காது விட்டால் அவனுடைய இல்லாள் போல உள்ளுக்குள் வெறுப்புக் கொண்டு அவனிடம் கோபம் கொள்ளும். தினமும் வயற்காட் டுக்கு செல்வது உழவனுக்கு வழக்கமாக கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதனை மிகவும் அழகாக அர்த்தத்துடன் கூறியிருப்பதனை என்ன வென்பது. இது உழவுக்கு மட்டும் போல தெரிந்தாலும் அனைத்து வேலை களுக்கும் இது பொருந்தும். எதனையும் நாம் கவனியாது அலட்சியப் படுத்தி விட்டு பின்பு எதனையும் செய்ய முனைந்தால் அது எமக்கு முழுமை யாக பயனைத்தராது எனப் பொருள்பட சொல்லியிருக்கும் பாங்கு அதிசயிக்கத்தக்கது. பயிர்விளையும் நிலத்தின் நிலைமையினை தினமும் அவதானிப் பதன் மூலம் பயிர்களில் ஏற்படும் நோய்கள் மற்றும் பீடைகளின் தன்மை களை விவசாயியொருவன் அறிந்து கொள்ள முடியும். அதற்கேற்பவே அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நடைமுறைகளை அவரால் எடுக்க முடியும். அன்றாடம் கவனிப்பு என்பது விவசாய செய்கையில் மிகமுக்கிய மானது. தினந்தினம் மாறுபடும் காலநிலையுடன் விவசாய செய்கை முரண்பட்டு அதனை தக்க வைக்க அரும்பாடுபடுகின்றது. வெள்ளம், வரட்சி, புயல் எழுகை, இடிமின்னல், கூறாவளி, என தோற்றமுறும் இயற்கை சீற்றங்களுக்கு தாக்குப்பிடிக்க அவசியம் பயிர்விளையும் நிலத்திற்கு தினமும் வருகை தருதல் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

வயற்காட்டுக்கு தினமும் வருகை தராத ஒருவரால் அதிலுள்ள மாற்றங்களை தெரிந்து கொள்ள முடியாதிருக்கும். பயிர்களுக்கான தேவையை அவற்றில் ஏற்படும் சேதங்களை முறையாக கவனித்து அதற்கு பரிகாரமளித்தாலன்றி பயிர்ச்செய்கையை முறையாக செய்து கொள்ள முடியாது. தற்போது இவ்வாறு கவனிப்பை மேற்கொள்வதற்காக மனிதனால் ரோபோக்கள் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மனிதன் தனது விவசாயப் பண்ணையை தினமும் கவனிப்பதற்கும் அதன் மூலம் அதிலேற்படுகின்ற மாற்றங்களை தானியங்கி இயந்திரங்களின் மூலம் கண்காணிக்க தொடங்கி விட்டான். பெரிய பண்ணைகள் வைத்திருப்ப வர்கள் இவ்வாறான அணுகுமுறைகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அவற்றை முறையாக ஒவ்வொரு மணித்துளியும் கவனித்து பயிர்களின் இன்னும் காலநிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களை துல்லியமாக அவதானித்து அவற்றுக்கான முகாமைத்துவத்தை முன்னெடுக்கும் காலகட்டத்தில் நாம் இருக்கின்ற போது இதனை முன்கூட்டியே அனுமா னித்து இந்நடைமுறையை சொல்லி வைத்த குறளை என்னவென்பது. வள்ளுவத்தின் உள்ளார்ந்த ஆய்வு அணுகுமுறைகள் விஞ்ஞானத் தையும் விஞ்சியதாக இருக்கின்றமை கண்கூடாகும்.

நிலமெனும் நங்கையுடனான உறவு விவசாய பெருமக்களுக்கான அடியொற்றிய உறவாகும். நிலத்தை கவனியாது விட்டால் பயிருற்பத்தி சாத்தியமேயில்லை. உழவுத்தொழிலாயினும் ஏனைய தொழிற்றுறை யாயினும் அவசியம் தினமும் தொழிலகத்திற்கு வருகை தந்து அதிலுள்ள

பிரச்சனைகளை இனங்கண்டு தீாப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகமான தாகவே இருக்கின்றன. ஆனாலும் நாம் அதற்கு முக்கியத்துவத்தை அனுதினமும் கொடுப்பதில்லை. எமக்கான தொழிலாக உயிர் வாழும் தொழிலாக நாம் கொண்டதை அவசியம் கண்காணிப்பது மிகவும் நன் நாகும். இது உழவுக்கு மாத்திரம் மட்டுமல்ல ஏனைய தொழில்களுக்கும் முறையான தொடரான கண்காணிப்பு பொருத்தப்பாடானதே. எமது பழக்க வழக்கங்களே இவையனைத்துக்கும் வலுச்சேர்க்கின்ற விடயங்களாகும்.

இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் நிலமென்னும் நல்லாள் நகும். (1040)

தன்னிடம் பொருள் ஏதும் இல்லையென்று கூறிக்கொண்டு சோம்பலு டன் இருப்பவரைக் கண்டு நிலம் என்னும் நங்கை தன்னுள் சிரிப்பாள். எம்மிடம் எதுவுமில்லை என குறைபட்டுக் கொள்பவரை நாம் சோம் பேறிகளாக மற்றையவாகளையும் சோம்பலுடையவராக மாற்றி விடுவா். இறைவன் எமக்கு தந்த வரமனைத்தையும் பட்டியலிட்டால் நாம் அனை வரும் ஆச்சரியப்படுவோம். "என்ன வளம் இல்ல இந்த திருநாட்டில் ஏன் கையை ஏந்த வேண்டும் வெளிநாட்டில்" என்னும் வீரியம் நிறைந்த கூற்றுக்கு இக்குறளிலே பதில் நயந்திருக்கின்றாா்கள். சோம்பேறிகளாக இருந்துவிட்டால் பின்னா் அதற்காக வருந்த வேண்டியிருக்கும் என சொல் லாமல் சொல்லிய சேதியை காணலாம்.

திருக்குறள் எமக்குக் கிடைத்த அருமையான பொக்கிஷம். அது அட்சயபாத்திரம் போல அள்ள அள்ள நாம் தேடுகின்ற அனைத்திற்கும் வலிமை சேர்த்து எமக்கு வழங்குகின்றது.

வடமாகாணத்து அபிவிருத்தியில் விவசாயத்தின் பங்களிப்பு கணிச மானளவுக்கு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. எமது மொத்த உள்நாட்டு (வடமாகாண) உற்பத்தி GDP (Gross Domestic Product) என்பது 3-4 சதவீதமாக இருக்கும் அதேநேரத்தில் தென்பகுதியிலுள்ள மற்றைய மாகாணங்களின் GDP மிகவும் அதிகரித்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. இதற்கான காரணத்தை நாம் கண்டறிந்து கொண்டால் எமது பகுதியிலிருந்து உற்பத்தியாகிப் பொருட்கள் உலகசந்தைக்கு செல்லாததே காரணமாகும். எமது மாகாணத்தின் உற்பத்தி ஒருபுறமிருக்க அதனை தரமாக அதுவும் உலகத்தரம் வாய்ந்த அந்நிய செலாவாணியை பெறக் கூடியதாக உருவாக்கி உலகச்சந்தைக்கு எடுத்துச் சென்றாலன்றி இதனை நாம் உயர்த்திக் கொள்ள முடியாது. சுருக்கிக் கூறினால் ஒரு தேசத்தின் சிறப்புத் தன்மையை அல்லது ஆரோக்கியத்தை கட்டியங்கூறும் சுட்டியா கவே மொத்த உள்ளூர் உற்பத்தி அமைந்திருக்கின்றது. ஆதலினால் வட மாகாணத்தின் ஆரோக்கியத்தை கட்டியெழுப்ப வேண்டுமாயின் இந்தச் சுட்டியின் அதிகரிப்பை நோக்கிய அபிவிருத்தி அமைய வேண்டும். தரமான உற்பத்தி மற்றும் மதிப்பேற்றஞ் செய்த பொருட்கள் உலகச் சந்தையை எட்டிப்பார்ப்பதற்கான உலகத்தரத்தை கொண்டிருக்க வேண் டும். தொடர்ந்தும் உள்ளூர்ச்சந்தையை நம்பி எமது அபிவிருத்தியை குறிப்பாக உற்பத்தியை நாம் நகர்த்தக்கூடாது. மாறாக வடபகுதிப் பொருட் களுக்கு நல்லதொரு சந்தை வாய்ப்பை தென்பகுதியும் தரமுடியாது. ஆதலினால் உலகச்சந்தைக்கான தரத்துடன் கூடிய சிறந்த உற்பத்திப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும், பொதிசெய்யும் வழிவகைகளை நாம் ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் இத்தேசம் விடிவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உருவாகும். வாய்ப்புக்களை பலவகைகளிலும் உருவாக்கிக் கொடுத்தாலன்றி இப்பகுதி இளைஞர் யுவதிகளுக்கு தொழில் வாய்ப்புக்களும் அரிதாகவே காணப் படுகின்றன.

சயதொழில் முயற்சித் திட்டங்கள் இன்னும் பலமாக உருவாக்கப் படவேண்டும். அதிலொன்றாகவே சுற்றுலாத்துறையை இனங்காண் கின்றனர். ஆனாலும் இவையனைத்தும் இருந்தாலும் இளையவர்கள் விவசாயத்தொழிலில் காட்டும் அக்கறை மகிழ்ச்சி தருவதாக இல்லை. இது விவசாய நாடான எமக்கும் விவசாயத்தில் ஒருகாலம் கொடிகட்டிப் பறந்த எமது மாகாணத்திற்கும் ஒரு நல்ல செய்தியாக இல்லை. வசதிகள் அதிகமாக இல்லாத காலங்களில் சிறப்பாக செய்யப்பட்ட விவசாயம் தற்போது மந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதற்கு இன்னொரு காரணமாக காலநிலை மாற்றத்தை நாம் முன்வைத்தாலும் இவையனைத்தையும் இருக்கின்ற விஞ்ஞான தொழில்நுட்பத்தின் உதவியுடன் மாற்றியமைக்க முடியும் என பிறதேசங்களில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்வுகள் கட்டியங் கூறி நிற்கின்றன. வரண்ட பாலை வனங்களை பசுமையாக்க முடியுமானால் எமது பிரதேசத்தை ஏன் நாம் மாற்றிக் காட்ட முடியாது. இதற்கான ஊக்குவிப்பு எதிர்பார்த்தளவில் இல்லையென நாம் எடுத்த மாத்திரத்தில் எவரையும் குறை கூற முடியாது. அனைவரதும் பங்களிப்பு அவசியமா கின்றது என்பதனை நாம் இன்னும் கவனத்திற் கொள்ளவில்லை.

எமது அண்டை நாடான இந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் பலவகையான இலகு தொழில்நுட்பங்கள் தினமும் உருவாக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்கான ஒன்றிணைந்த மையங்கள் அமைக்கப்பட்டு அங்கே விவசாய உற்பத்திகள், மதிப்பேற்றஞ் செய்த பொருட்கள், சிறந்த பண்ணை முறைகள், தனியார் தொழில் மையங்கள் என்பன சிறப் பாகவும் இத்தொழில்களை செய்வதற்கான ஆலோசனை மையங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவி மையங்கள் என பலவும் அமைக்கப்பட்டு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதனை நாம் கண்கூடாக காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக பலதரப்பட்ட வீட்டு உபகரணங்கள் தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுவதனை நாம் இன்னுமேன் கவனிக்க வில்லை. பலவகையான ஆய்வுகூட உபகரணங்கள் மலிவான முறையில் இலகு தொழில்நுட்பத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வளரும் மற்றும் வளர்ந்துவரும் நாடுகளுக்கு விற்கப்படுகின்றன. இந்தவகையில் அங்கே உற்பத்திக்கான சந்தை வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டு உற்பத்திப் பொருட்கள் அதன் தேவைக்காக உற்பத்தியாவதாலும் ஏற்றுமதி செய்யப் படுவதனாலும் தொழிற்றுறையின் விருத்தியென்பது இமாலய சாதனை யாக பதியப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்காக தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிற்றுறை களில் எமது இளைய சமூகத்தை பயிற்றுவித்தால் குறிப்பாக அங்கு நடைபெறுகின்ற தொழில் விருத்தி பற்றி நேரில் கண்டும் கேட்டும் அனுபவப்படவும் வாய்ப்புக் கிட்டினால் சுயமாக பலவகைத் தொழிற்று றைகளை இங்கே செய்வதற்கு தேவையான உந்துதல் கிடைக்கும்.

இருவரி இலக்கியத்தில் முப்பாலை இடுபொருளாக்கி தரணிதுயர் தாம்களைந்த குறள்.

கண்ணுக்குத் தெரியாத வைரசு என்னும் நுண்ணங்கி அனை வரையும் வீட்டுக்குள்ளேயே அடைபட்டு கிடக்கும் நிலையை உருவாக்கி விட்டுள்ளது. குடும்பமாக இப்போது தான் அனைவரும் ஒன்றாக அவரவா் வீடுகளில் இருந்து தங்களைப் பற்றி யோசிப்பதற்கும் அலுவலக விடயங்கள் உட்பட அனைத்து வேலைகளை செய்வதற்கான வாய்ப்பினையும் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கொடுத்திருக்கின்றது. குடும்ப விவசாயத் தினை முழுமூச்சாக முன்னெடுப்பதற்கான காலத்தை கொரோனா வைரசு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பது அதனது நன்மை தருகின்ற பக்கமாக காணலாம். இதனையே திருக்குறளில் அனைவரும் தமக்கான உணவினை உற்பத்தி செய்வதில் உழவுத்தொழிலில் பங்காளா்களாக ஆகவேண்டும் என்பதனையும் அதற்கு அனைவரும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதனையும் கட்டியங்கூறி நிற்கின்றதனை காணலாம்.

உலகளாவிய ரீதியில் உணவுற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கத் தவறினால் உலகம் பஞ்சம் பட்டினியால் அவதிப்பட நேரிடும் என அடித்துக் கூறப்பட்டதை நாம் வேதவாக்காக கருத வேண்டிய தருணம் இதுவாகும். உழவுத்தொழிலுக்கு உணவுற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் அவசியமென திருக்குறளில் சிறப்புறக் கூறப்பட்டிருப்பதனை நாம் என்றும் நினைவில் வைத்திருப்பது மட்டுமன்றி அதனை செயற்படுத்தவும் பின்னிற்கக்கூடாது. 2014ம் ஆண்டினை உலக குடும்ப விவசாய ஆண் டாக [International Year of Family Farming] பிரகடனப்படுத்திய ஐக்கிய நாடுகள் சபை 2019ம் ஆண்டிலிருந்து 2028ஆம் ஆண்டு வரையான பத்தாண்டுகளை குடும்ப விவசாயத்திற்கான நுாற்றாண்டாக [Decade of Family Farming] பிரகடனப்படுத்தி அது சார்ந்து பலதரப்பட்ட செயற்திட்டங்களை உலகநாடுகளின் அனுசரணையோடு நிறைவேற்றி வருகின்றது.

கொரேனா வைரசுவின் தாக்கத்தை உணர்ந்தவர்கள் அனைவரும் அதனை எக்காலத்திலும் எளிதில் மறந்து விட முடியாது. அவ்வளவு ஆற்றல் கொண்ட இந்த வைரசுவிற்கு சுயமாக பெருக்கலடையத் தெரி யாது இன்னும் கூறினால் முடியாது. எதற்கும் தனக்கு ஒப்பான மனித னின் உடலைத் தெரிந்தெடுத்து அதில் தொற்றலாகி இறுதியில் அவரது உயிருக்கே காலனாகி விடுகின்றது. ஒருவரிலிருந்து இன்னொருவருக்கு இந்த வைரசுவினால் தொற்றுவதற்கு இயலாதிருப்பினும் மனிதர்களின் நடத்தையினால் அது இலகுவில் மற்றையவருக்கு தொற்றுகின்றதென்ப தனை நாம் இன்னமும் ஏன் புரிந்து கொள்ள இயலாதிருக்கின்றது.

அனைவரும் உணவுற்பத்தியை செய்தல் வேண்டும் அல்லது ஈடுபடுதல் வேண்டும் என்பதனை குறள் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கும் முன்னரேயே கட்டியங் கூறியிருக்கின்றது என்பதனை அறியும் போது மெய்சிலிர்க்கின்றது. எமக்கான உணவினை அதுவும் நஞ்சற்ற உண வினை நாமே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்னும் கருப்பொருளை பல்வேறு வடிவங்களில் செயற்படுத்தினாலும் அனைத்திற்கும் மிக முக்கியமான செயல் வடிவமாக நாம் எமது வீடு அதிலொரு வீட்டுத் தோட்டம். அதிலிருந்து எமக்கான சத்தான ஊட்டச்சத்து மிக்க சமனான உணவை நாம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். எமது வீடு அமைந்திருக்கின்ற நிலத்தின் இடவசதியைப் பொறுத்து உணவுற்பத்தியை நாம் மேற் கொள்ள முடியும். சரியான திட்டமிட்ட வகையில் பயிர்களை தெரிந் தெடுத்து வளர்த்து எமக்கு தேவையான உணவினை உற்பத்தி செய்தல் மிக அவசியமானதாகும்.

கலாநிதி திருமதி சுகன்யா அரவிந்தன்,

முதுநிலை விரிவுரையாளர், இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வள்ளுவர் தந்த திருக்குறளும் தமிழிசை மரபும்

அறிமுகம்

திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் எல்லா மதத்தினருக்கும், எல்லா இனத்தவருக்கும், எல்லா மொழியினருக்கும் எக்காலத்திற்கும் உரியதொரு உலகப்பொதுமறையாகும். அறம்பேசும் நூலாயிருந்தபொழுதிலும் இதில் அடங்காத பொருளே இல்லையென்பார்.

இசை என்பது எங்கும் அநாதியாக நிறைந்திருப்பது.இசையில்லாமல் உலக அசைவில்லை என்பது மெய்ப்பொருள். எத்துறைபற்றி விவாதிப் பினும் அத்துறையோடு இணையவல்லது இசை. இது இசையின் காத்தி ரம். அந்தவகையிலே அறம் பேசும் திருக்குறளிலும் பல இசைசார் கருத் துக்கள் விரவிக் கிடப்பதைக் காணலாம். இது மாத்திரமல்லாமல் திருக் குறள் காலத்தின் பின், தொடர்ந்த தமிழிசை மரபிற்கு சில புதிய நுட்பங்க ளுக்கான விளைநிலமாக இத்திருக்குறள் இருந்திருக்கின்றது என்பது ஆய்வுகள் வாயிலாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு மெய்ப் பொருளாகின்றது.

திறவுச்சொற்கள். அறநூல், பண், கூத்து, தமிழிசை, மரபிசை இசை- புகழ்.

திருவள்ளுவர் 'இசை' என்கின்ற சொல்லிற்குப் பொருளாக 'புகழ்' என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

'ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு' (குறள் 231- அதி- 24:1)

'இசை' என்கின்ற சொல் வருகின்ற இடங்களிலெல்லாம் 'புகழ்' என்னும் சொல்லால் வழங்கும் வழக்கு பின்னாளில் தோன்றியது. சான்றாகத் திருஇசைப்பா, இறைபுகழ் பாடுகின்ற இசைப் பாடல்கள். தற்போது 'கீர்த்த னைகள்' என்கின்ற வடமொழிச்சொல்லால் குறிக்கப் பெறும் இசைப்பாடல் வகைக்குரிய தமிழ்ப்பெயர் 'புகழ்' என்ற சொல்லாலே குறிப்பிடத்தக்கது.

எனவே இசைப்பாடல்களுக்கே தோற்றுவாயாகக் குறட்பாடல்கள் திகழ்கின்றன எனக்கருத இடமுண்டு.குறட்பாக்கள் சங்ககால இசைக்கும், காப்பிய கால இசைக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தின் இசை நிலையினை உணர்த்தும் பாடல்களாகும்.இவ்வகையில் திருவள்ளுவர் இசை உலகில் தனித்ததோர் முதன்மையிடம் பெறுகின்றார்.

திருக்குறளில் பண்

இலக்கியங்களுக்கேற்ப இலக்கணங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. இதனைத் திருவள்ளுவர்,

'பண்என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் - கண்என்னாம் கண்ணோட்டமில்லாத கண்' (குறள் - 573 -அதி: 58:3)

என்னும் குறட்பாவில் 'பண்' என்பது பாடலோடு பொருந்த இருக்க வேண்டும் என்று விளக்கங் கூறுகிறார். இதனடிப்படையில் 'இசை' என்பது பண்ணுடன் பொருந்திய பாக்களைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். இவ் வகையில் 'இசை' என்ற சொல்லும் 'பண்' என்ற சொல்லும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையன என்று கருத இடமுண்டு.

எனவே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே பண் என்கின்ற இசைசார் பதத்திற்கு திருவள்ளுவர் தன்னுடைய திருக்குறளிலே விளக்கமளித்திருப்பதை இனங்கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. திருக்குறளுக்கு உரைவகுத்த பரிமேலழகர் மேற்குறித்த 573ம் குறட்பாவிற்குப் பொருள் கூறுகின்ற பொழுது தமிழிசையிலுள்ள 103 பண் கள் பற்றியும் அவற்றின் முதன்மை பற்றியும் அவற்றோடிசையாத பாக்கள் எதுவும் இசையாகக் கருத முடியாது என்கின்ற வகையிலே விபரித்துரைப்பதைக் காணலாம். இதே பதிவு சங்கமருவிய காலத்தி மைழுந்த இசை நடன இலக்கண நூலாகக் கொள்ளப்படுகின்ற இளங்கோ வடிகளுடைய சிலப்பதிகாரத்தின் கானல் வரிப்பகுதியிலே...

'பண்ணல் பரிவட்டணையாராய் தறைவரல்...' 1என்று ஆரம்பிக் கின்ற பாடலிலே காண முடியும்.

ஆக, வள்ளுவர் பெருமான் ஆரம்பித்து வைத்த இசைசார் கருத்தியல் இளங்கோவடிகள் வரை விபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்கின்ற முடிவுக்கு வரமுடிகின்றது. இக்கருத்தியலின் தொடர்ச்சியே இன்று நரம்பிசைக் கருவிகளாகக் காணப்படுகின்ற தம்பூரா, வீணை, வயலின் முதலிய இசைக் கருவிகளைச் சுருதி கூட்டும் போது செய்யப்படுகின்ற செயற்பாடுகளோடு ஒத்திருப்பதனைக் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

அக்கால இசை இலக்கணம் முழுமையும் 'பண்ணென்னாம்' எனத் தொடங்குகின்ற இக்குறளிலிருந்தும், அக்குறளுக்குரிய உரையிலிருந் தும் தெற்றென விளங்குகின்றது.

குழலும் யாமும்

மக்கட்பேற்றினைப் பற்றி கூறும் அதிகாரத்தில் மழலையது இனிமை பற்றி,

'குழலினிது யாழினிது என்ப தம் மக்கள் மழலைச் சொல் கேளாதவர்' (குறள் 66: அதி : 7: 6)

என்று கூறுகின்றார்.தம் புதல்வருடைய மழலைச் சொற்களைக் கேளாத வரே குழலிசை இனிது, யாழிசை இனிது என்பர் என்பது இக்குறளின் பொருளாகும்.இங்கு இசை நிலையில் யாழும் குழலும் இனியவை என் பது குறிப்பு. மேலும், இங்கு குழலின் பின்னர் யாழை வைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதனைப் பின்பற்றி இளங்கோவடிகள் 'குழல் வழி நின்றது யாழே'2 என்று குழலுக்கு முதன்மை இடத்தையும் அதற்கடுத்த இடத்தை யாழுக்கும் கொடுக்கிறார்.

இதிலிருந்து இசைக்கருவிகளுள் குழல் முதலில் தோன்றியது என்பதும், பல்லியம் (ochestra) என்கின்ற கருவிக்கூட்டிசையில் குழலைப் பின்பற்றி யாழ் முதலிய கருவிகள் இசைக்கப்பட்ட நெறியும் ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் தோன்றிய திருக்குறளிலேயே குறிப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது திருக்குறள் குறித்து நிற்கும் இசையிலக்கணத்தின் செழுமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கக் காண முடிகின்றது.

கூத்து

திருவள்ளுவர் தமிழ்மரபுக் கலை வடிவமாகிய கூத்து பற்றியும் ஒரு குறளிலே குறிப்பிடுகின்றார்.

'கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம் போக்கு மது விளிந்தற்று' (குறள் : 332: அதி : 34: 2)

என்னும் குறள், நாடகத்தைப் பற்றியும், அதனைப் பார்க்கப் பெருங் கூட்டம் கூடுவது பற்றியும், நிகழ்வு முடிந்தவுடன் அவர்கள் கலைந்து செல்வது பற்றியும் தெரிவிக்கிறது. 'மரப்பாவை நாணால் உயிர் மருட்டி யற்று'(குறள்:1020) மரப்பாவை சென்று வந்தற்று' (குறள்-1058) என்பது போன்ற குறட்தொடர்கள் பாவைகளை ஆட்டுவிக்கும் பாவைக்கூத்தை நினைத்துப் பாடியவை என்கின்ற முடிவுக்கு வரமுடிகின்றது.

தமிழிசைப் பாடல்களுக்கு வித்திட்டவர் திருவள்ளுவர்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றிய குறட்பாக்களை தற்போதைய கர்நாடக இசையின், தேவார இசையின், சிலப்பதிகாரத்து இசையின் முற்பட்ட இசையினை எடுத்துரைப்பனவாகும். இப்பாடல்களே பிற்கால இசைப்பாடல்களுக்கெல்லாம் முன்னோடி என்று கூறினால் மிகையாகாது. இக்கூற்றினை இப்பாடல்களின் அமைப்பு நிலையில் நின்றும், பாடற் பொருள் பற்றிய தளத்தில் நின்றுமாக இரண்டு விதங்க ளில் நிறுவலாம்.

பாடல் அமைப்பு

திருக்குறள் முழுமையும் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று தலைப்புக்களில் அடங்கியுள்ளன.மொத்தமாக 133 அதிகாரங்கள் காணப் படுகின்றன.ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் 10 பாடல்கள் வீதம் மொத்தமாக 1330 பாடல்கள் உள்ளன. இப்பாக்கள் முதல் அடியில் நான்கு சீரும், இரண்டாம் அடியில் மூன்று சீரும் அடங்கியுள்ளன. இதனால் குறள் வெண்பா யாப்பு என்பர்.

ஒரு வாருள் தொடர்ந்து வரல்

பத்து பாடல்கள் ஒரு அதிகாரத்தின் கீழ் அடங்கி வந்துள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக 'கடவுள் வாழ்த்து' என்னும் அதிகாரத்தில் 'அகர முதல எழுத் தெல்லாம்' என்னும் குறள் தொடங்கி 'பிறவிப் பெருங்கடல்' என்னும் குறள் முதலான பத்து குறட்பாக்கள் (குறள் : அதி: 1:1-10) 'வாழ்த்து' என்னும் பொருளின் கீழ் இயற்றியுள்ளார் வள்ளுவர் பெருமான். இவ்வாறே மற்றைய அதிகாரங்களும் வகுக்கப்பட்டிருக்கக் காணமுடிகின்றது.

இவ்வாறு ஒரு பொருள் அடுக்கி வரும் அமைப்பு முறைமையினை சிலப்பதிகார பாடல்களிலும் காண முடிகின்றது. மங்கள வாழ்த்து என்னும் பொருண்மையில் 'திங்களை போற்றுதும்' என்பதில் தொடக்கி 'பூம்புகார் போற்றுதும்' என்கின்ற வரையிலான நான்கு பாடல்கள் 3 வாழ்த்துப் பொருளில் அடுக்கி வருகின்றன.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவர் இயற்றிய தேவாரப்பாடல்கள், 'பதிக' அமைப்பிலே அமைந்துள்ளன. பத்துப் பாடல் கள் கொண்ட தொகுதி 'பதிகம்' எனப்படும். இப்பதிகங்கள், ஒவ்வொரு தலத்தின் சிறப்புக்களையும், வருணனையையும் பொருளாக கொண்டு பத்து பாடல்களால் அடுக்கி இயற்றப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, "கூற்றாயினவாறு" எனத் தொடங்கும் பதிகம். 4 இவ்வாறு ஒரு பொருள் மீது அடுக்கிக் கூறும் இப்பாடல்களுக்கு முன்னோடியாகத் திருவள்ளு வரின் திருக்குறள் திகழ்ந்துள்ளமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு பொருள் மீது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் அடங்கி வரும் இவ்வித அமைப்பே தற்காலத்தில் பல்லவி, அனுபல்லவி, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சரணங்கள் என்ற கட்டமைப்பிலே கீர்த்தனைகள் ஏற்படுவதற்கு வழிகோலின என்று கருத இடமுள்ளது. இவற்றிற்கு முன்னோடியாக குறட்பாக்கள் விளங்குவதால் திருவள்ளுவரை இசைப்பாடல்களுக்குத் தந்தை போன்றவர் என்று கொள்ளமுடிகின்றது.

திருக்குறள் சுட்டுகின்ற வாருள்.

திருக்குறளில் பொதுவாக அறக்கருத்துக்களே சொல்லப்படுகின்றன. சங்க இலக்கிய நூல்களிலுள்ள கருத்துக்கள் திருக்குறளில் ஊட்டம் பெறுகின்றன.எடுத்துக்காட்டாக பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி இயற்றிய ஒரு புறநானூறுச் செய்யுள் கருத்து இவ்வாறு திருக்குறளில் இடம் பெறுகின் றமையைப் பார்க்கலாம்.

'படைப்புப்பல படைத்துப் பலறோடுண்ணும் உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக் குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும் நெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்பட விதிர்த்தும் மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப் பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழுநாளே5'

இதே பொருள்,

"அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே - தம்மக்கள் சிறு காய் அளாவிய கூழ்" (குறள்: 64: அதி: 7: 4)

என்னும் திருக்குறளில் திருவள்ளுவர் குறித்து நிற்பதைக் காண லாம். மேற்கண்ட புறநானூறுச் செய்யுள்களில். 'குறுகுறு நடந்து' என்னும் அடி முதல் 'பயக்குறை இல்லை' என்னும் அடி வரையில் உள்ள பொருள் "திருக்குறளில் சிறுகை அளாவிய கூழ்" என்னும் சிறிய தொடரின் மூலம் கூறப்பட்டுள்ளது. (குறிப்பு: புறநானூற்றுச் செய்யுட்கள் இசையமைத்துப் பாடுவது வழக்கம். இப்பாடல் பெரும்பாலும் ஆனந்தபைரவி இராகத் திலே இசைகூட்டிப் பாடப்படுகின்றது. ஆனந்தபைரவி இராகத் தின் இராக ரசம் இப்பாடலின் பொருள் வெளிப்பாட்டுக்குப் பொருத்தமாய் அமைகின்றது.) இதுதவிர, திருக்குறளில் சொல்லப்படுகின்ற சில சொற்கள் பழமொழி யாகத் திருநாவுக்கரசர் தேவாரப்பாடலில் இடம்பெறுவதைக் காண முடி கின்றது.

"இனிய உளவாக இன்னாதகூறல் கனி யிருப்ப காய் கவர்ந்தற்று" (குறல் : 100: அதி : 10:10)

என்னும் குறட்பா வழி கீழ் கண்டவாறு அறியலாம். நல்ல சொற்கள் இருக்க தீய சொற்களைக் கூற வேண்டாம் என்பது இதன் கருத்து. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர் இதனைத் தம் திருவாரூர் பதிகத்தில் அமைத்துப் பாடியுள்ளார். காந்தார பண்ணில் அமைந்த இப் பதிகத்தின் முதற் பாடல் வருமாறு.

"மெய் எலாம் வெண்நீறு சண்ணித்த மேனியான் தாள் தொழாதே உய்யல் ஆம் என்றெண்ணி உறி தூக்கி உழி தந்தேன் உள்ளம்விட்டு கொய் உலா மலர்சோலைக் குயில்கூவ மயில் ஆலும் ஆரூரைக் கையினால் தொழாதொழிந்து -கனி இருக்க காய்கவர்ந்த கள்வனேனே" 6

இப்பதிகம் 'பழமொழித் திருப்பதிகம்' என்ற சிறப்புப் பெயரால் வழங்கப் படுகிறது. இந்தப் பதிகத்தின் 10 பாடல்களின் இறுதியிலும் ஒவ்வொரு பழமொழியை அமைத்துப் பாடியுள்ளமை இப்பதிகத்தின் சிறப்பாகும். நல்ல சமயமாகிய சைவம் இருக்க, தீய சமயமாகிய சமணத்தில் இருந்து தம் நாளை வீணே களித்தேன் என்று வருந்திப் பாடுவதாக இப்பாடல் உள்ளது.

திருக்குறளிலுள்ள மற்ற கருத்துக்கள் அனைத்தும் எல்லோராலும் எப்போதும் ஏற்று கடைப்பிடிக்கக்கூடிய நெறிகளாகும். எனவே பிற்கால பாடல்களுக்கு பன்முகத்தானும் முன்னோடியாக குறட்பாக்கள் அமைந் துள்ளன என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இதே கருத்துப் புலப்புடும் வகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞரான பாரதிதாசனார் ஒரு பாடல் இயற்றியுள்ளார்.

அப்பாடல் வருமாறு:

"மெய் சொல்லல் நல்லதப்பா - தம்பி மெய் சொல்லல் நல்லதப்பா கண்டதைச் சொல்லென்று சொன்னாலும் - நீ உண்டதைச் சொல்லென்று சொன்னாலும் மண்டை யுடைத்திட வந்தாலும் பொருள் கொண்டு வந்துன்னிடம் தந்தாலும் - நீ" (மெய்)7

இப்பாடல் வள்ளுவரின் வாய்மை என்னும் அதிகாரத்திலுள்ள கருத்துக்களின் தொடர்ச்சி என்று சொன்னால் மிகையில்லை.

திருக்குறள் இசை அமைப்பு

தேவாரம், திருப்புகழ் போன்ற பக்திப்பாடல்களைப் போன்று திருக் குறள் நன்னெறிப் பாடல்களும் சமூகத்திற்கு இன்றியமையாதவை. நன்னெறிகள் மக்களால் எளிதில் கடைப்பிடிக்க இயலாதன. மக்கள் உள்ளம் கொள்ளுமாறு குறட்பாக்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். இதற்கு மனதோடு நெருங்கிய உறவுடைய இனிய இசை வடிவங்களை குறட்பாவினுள் ஏற்றிப் பரப்ப வேண்டும். திருக்குறளுக்கு இசை அமைக் கும் போது இரண்டு முக்கியமான செய்திகளைக் கவனித்தல் அவசியம்.

- 1. பாட பொருள்களின் சுவைகளுக்கு ஏற்ற இராகங்கள் தேர்ந் தெடுத்தல்
- 2. பாடல் யாப்புக்கேற்ற தாளங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

பொதுவாக எட்டு அட்சர எண்ணிக்கைகள் கொண்ட ஆதி தாளம் பொருத்தமாக அமையும். ஏழு எண்ணிக்கைகள் குரலின் ஏழு சீருக் கும், எட்டாவது எடுத்துக் கொண்ட இராகத்தை நிரப்பிப் பாடவும் ஏற்ற வகையில் ஆதி தாளத்தில் இசை அமைக்கலாம், பொருத்தமாக அமையும்.

குறளின் சந்த அடிப்படையிலும் தாளங்கள் அமையலாம். எடுத்துக் காட்டாக "குழலினிது யாழினிது" இக்குறள் ஐந்து எண்ணிக்கை கொண்ட சந்த அமைப்பிலே இருப்பதால் ஐந்து எண்ணிக்கைகள் கொண்ட "கண்ட ஐம்பை" தாளத்திலும் ஏழு சீருடையை மிஸ்ரசாப்பு தாளத்திலும் அமைய லாம். இது இசையமைப்பாளனின் திறமையிலேயே சார்ந்திருக்கின்றது.

இவ்வகையாக திருக்குறளை ஆராயும் போது திருக்குறள் சிறந்த இயற்றமிழ் இலக்கியமாக மட்டுமன்றி பழம் பெரும் இசை மேதைகளின் பாடல்களை போன்று செவ்விசை முறைக்கு மிகவும் வாய்ப்புத்தரக்கூடிய பாடல்களாகவும் விளங்குகின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும் திருக்குறளை பலருக்கும் அறிமுகப்படுத்தி வள்ளுவரின் நெறியைப் பரப்புவதற்கு இசை உறுதுணையாக பயன்படுகின்ற பாங்கும் இதன் மூலம் தெரிய முடிகிறது.

திருக்குறள் - இசை நூல்கள்

வள்ளுவப் பெருந்தகையின் படைப்பினை சமூகமயப்படுத்தும் நோக்கிலே சில இசைக்கலைஞர்கள் திருக்குறட்பாக்களை இசைய மைத்து கீர்த்தனைகளாக்கி நூல்வடிவமும் கொடுத்திருக்கின்றனர். இந்த வகையிலே திருக்குறட் பாடல்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அவை இசையோடு பாடப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கோடு 1958 ஆம் ஆண்டு "திருக்குறள் மதுரக்கீர்த்தனை" என்னும் தலைப்பில் திருக்குறட்பாடல்களை கீர்த்தனை வடிவங்களாக்கி அவற்றைச் சுர, தாள குறிப்புடன் வெளியிட்ட பெருமை மாயூரம் விஸ்வ நாத சாஸ்திரி அவர்களைச் சாரும். திருக்குறள் முழுவதும் 289 கீர்த்தனைகளாக்கி ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் 42 கீர்த்தனை அமைத்து ஏழு தொகுதிகளாக வெளியிடும் நோக்கில் இந்நூல் இயற்றப்பட்டது. அறத்துப்பால் பிரிவில் அடங்கியுள்ள குறள் முழுமையும் எடுத்து 82 கீர்த்தனை பாடல்களாக்கி அவற்றைச் சுர, தாளக் குறிப்புடன் இரண்டு பகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார். 8 சான்றாக ஒரு கீர்த்தனை இங்கு தரப்படுகிறது.

இராகம் : கமாஸ்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

ஆ:சமகமபதாநீச அ:சநீதாபமகரிச

மனக்கவலை மாற்றல் அரிது (மன) அனுபல்லவி தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கல்லால் (மன) சரணம்

- 1. கற்றதனாலயபயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழ அரெனின் (மன)
- 2. கோளில் பொறியின் குணமிலவே எண்குணத்தான் தாளை வணங்கா தலை (மன)

ஒவ்வொரு கீர்த்தனையிலும் பல்லவிக்கு1, அனுபல்லவிக்கு 1, சரணத் துக்கு 2 ஆக 4 குறள்கள் அடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது பொது முறை. சிலவற்றில் அதனதன் வகுப்புக்கும் பொருட்சேர்க்கைக்கும் ஏற்ப குறள்கள் அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ காணப்படும்.

திருக்குறளில் அறத்துப்பால், பொருட்பால் இவ்விரண்டிலும் உள்ள ஒவ்வோர் அதிகாரத்தின் கருத்துக்களை விளக்கும் வகையில் "திருக்குறள் காவடிச்சிந்து" என்று ஒரு நூலை 1977 ஆம் ஆண்டு புலவர் பொ. முனியப்பன் என்ற தமிழாசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார். 9 எடுத்துக் காட்டாக, 'விருந்தோம்பல்' என்ற பகுதிக்குரிய காவடிச்சிந்து வருமாறு:

"விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்வர் - சாவா மருந்தினையும் தனித்துண்ண துய்வர் - நாளும் வரு விருந்தை எதிர்நோக்கி வாழ்பவரே வான் விருந்தாகி செல்வர் உலகை வெல்வர் விருந்தெல்லாம் முக்கண் திரியக்குழையும் - இதை உயர்ந்தோம்ப உயர் பயனே விளையும் - ஓம்பல்

இவ்வளவென்றல்லாமல் எவ்வளவோ அவ்வளவும் ஆக்கம் -அணைத்தேக்கம்."

கவிஞர் தஞ்சை இராமையாதாஸ் அவர்கள் திருக்குறளின் பெரு மையை உணர்ந்து அவற்றை இசை உலகில் பிரபலப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆவலோடு 'திருக்குறள் இசை அமுதம்' என்னும் நூலை இயற்றி 1961 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்.10 இந்நூலில் திருக்குறள் அதிகாரத் திற்கு ஒரு குறளை எடுத்து பல்லவிக்குப் பொருந்த அனுபல்லவி, சரணம், பின் முடுகுகளை கற்பனையாக்கித் தந்துள்ளார். இவ்வாறு 133 பாடல் களை சுர, தாள குறிப்புடன் அமைத்துப் பெருந்தொண்டு புரிந்துள்ளார். சான்றாக ஒரு பாடல் இங்கு தரப்படுகின்றது.

பல்லவி

செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின் வல் வரவு வாழ்வார்க்குரை எனைப்பிரிந்து (செல்)

அனுபல்லவி

கொல்லாமலே என்னைக் கொல்வதும் சரியா குடியிருந்த உள்ளம் குமுறுதல் முறையா

சரணம்

ஆசை இன்னதென்று அறியாமல் இருந்தேனே அணையாத உள்ளத்தோடு அன்பால் மகிழ்ந்தேனே பாசவலைதனில் பறவையாய் வீழ்ந்தேனே

முடுகு

பண்பினால் வளரும் அன்பினால் மிளிரும் இன்பம் மாறுமெனில் துன்பமாகும் - இனி (செல்)

தமிழகத்திலே ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் எப்பொழுதும் இலங்கை யிலும் பண்பாட்டுத் தளங்களிலே மாற்றங்களை ஏற்படுத்தத் தவறுவ தில்லை. இதற்கு இங்கு வாழுகின்ற சமூகத்தினரின் பண்பாடுகளுக் கிடையிலான ஒற்றுமை முதன்மையான காரணமாகக் கொள்ளலாம். இந்தவகையிலே இசைக் கலையிலும் தமிழகத்திலே ஏற்பட்ட மாற்றங் களும் முன்னெடுப்புக்களும் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்திலும் மாற்றங் களை ஏற்படுத்தியதைத் தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. இந்த வகையிலே தமிழகத்தைப் போலவே திருக்குறள் சீரான வாழ்விற்கான ஒரு கைநூலாக இலங்கையிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இசையினூடாக வள்ளுவரது கருத்துக்களை சமூகமயமாக்குதற் பொருட்டு தமிழிசை ஆர்வலர்கள் ஆற்றிய பணியினைப்போல இலங்கையிலும் சிலர் திருக்குறள் சார்ந்த பாடல்களை இயற்றி இசையமைத்து இசையரங்குகளிலே பாடியிருக்கின்றார்கள். இன்றும் அவை அரங்குகளிலே பாடப்பட்டு வரு கின்றன. இலங்கையின் மூத்த இசைக்கலைஞர்" இலங்கையிலே சாஸ்த்

திரிய இசை வளர்ச்சிக்காக உழைத்த சங்கீத புசணம் பரம் தில்லைராஜா அவர்களால் இயற்றப்பட்ட திருக்குறட் கீர்த்தனை எடுத்துக் காட்டாகத் தொடர்கின்றது.

இராகம் :ஹம்சத்வனி

தாளம் :ஆதி

ஆ: ஸ்ரிகபநிஸ் அ: ஸ்நிபகரிஸ

பல்லவி

அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் - ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு

அனுபல்லவி

அறவாழி அந்தணன் தாழி சேர்ந்தார்க்கல்லால் பிறவாழிநீந்தல் அரிது

சரணம்

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்து வார்நீந்தார் இறைவன் அடி சேராதார் பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர்ஒழுக்க நெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார்.

வாழ்க்கைக்குத் தேவையான தகவல்களைக் குறள்கள் வாயிலாகக் கோர்த்து கீர்த்தனையாக்கி இருக்கின்றார். இக்கீர்த்தனை இன்றும் அரங்குகளிலே பாடப்படுவது திருக்குறள் இன்னும் சமூகத்திலே இசைக் கலை வாயிலாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

முடிவுரை

தொகுத்து நோக்குகின்ற பொழுது, திருக்குறள் ஒரு சிறந்த இயற்றமிழ் இலக்கியம் என்பதற்கப்பால் செவ்விசை முறைக்கு ஏற்றதொரு இசைத்தமிழ் இலக்கியமாகவும் விளங்கியிருக்கின்றது என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மேலும், குறட்பாக்கள் தேவாரம், கீர்த்தனை போன்ற பாடல்கள் வகைகளுக்கெல்லாம் ஒரு வழிமுதலாக வரலாற்றிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றது. எனவே தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே அறநூலாகப் போற்றப்படுகின்ற திருக்குறள் வாழ்வியலுக்கான முதுநூலாக பண்பாட்டிலே முனைப் பாக்கம் பெற்றிருந்தாலும் இசை மரபினுக்கும் வழிநூலாக இருந்து செயற்பட்டிருக்கின்றது என்பது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய உண்மை.

அழக்குறிப்புக்கள்:

- சிலப்பதிகாரம் கானல்வரி: (1978. அடி 515), இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்த சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும், டாக்டர். ஊ. வே. சாமிநாதய்யர் பதிப்பித்தது. சென்னை :பக்: 56
- 2. சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்றுகாதை : (1978: அடி : 139)
- 3. சிலப்பதிகாரம் மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் : (1978அடி : 1-12)
- 4. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் : திருமுறை 4 : 1-10 பாடல்கள்
- 5. புறநானூற்று,புலியூர்க்கேசிகன் :(2010): :சாரதா பதிப்பகம்: சென்னை: செய்யுள் : 188 : பக் : 254
- 6. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் : திருமுறை 4 : 42 பாடல்
- 7. பாரதிதாசனார் : இசையமுது : (1942) : பாரதசக்திநிலையம், புதுவை : : பக் :34
- 8. விசுவநாதசாஸ்த்திரி. டி. ஆர்., மாயூரம், (1958), திருக்குறள் மதுர கீர்த்தனை, முதற்பகுதி,சென்னை, : பக் : 57
- 9. முனியப்பன், பொ, (1977),திருக்குறள் காவடிச்சிந்து, கழகவெளியீடு : சென்னை : பக் 36
- 1O. இராமையாதாஸ்,தஞ்சைகவி: (1961): : திருக்குறள் இசை அமுதம், ரவீந்திராபதிப்பகம்: சென்னை : பக் : 46

ஆதார நூல்கள்.

- 1. சாம்ப மூர்த்தி: பேரா: கர்நாடக சங்கீதம்: பாகம்: 4 : சென்னை பல்கலைக் கழக பதிப்பு : 1985
- 2. சிலப்பதிகாரம் : அடியார்க்கு நல்லார் மூலமும் உரையும்.
- 3. புறநானூறு : புலியூப் கேசிகன் உரை
- 4. திருக்குறள் : பரிமேலழகர் உரை
- 5. திருமுறைகள் 1ம் திருமுறை 7ம் திருமுறை
- 6. பாரதிதாசன் : இசையமுது : பாரதசக்தி நிலையம், புதுவை : 1942

வைத்தியக்கலாநிதி விவியன் சத்தியசீலன்,

முதுநிலை விரிவுரையாளர், சித்த மருத்துவ அலகு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

திருக்குறளும் மருத்துவமும்

முன்னுரை

திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் ஏடு ஒரு மருத்துவ நூலாகும். சித்தர்கள் எனப்படுபவர்கள் தலைசிறந்த பண்பாட்டுக் கோட்பாடு களையும் அளவற்ற அறிவுத்திறனையும் இயல்பை மீறிய வியத்தகு ஆன்மீக நெறிகளோடு கூடிய வாழ்க்கை முறைகளையும் கொண்ட வர்களாக வாழ்ந்தார்கள். சித்தர்கள் உடற் கூற்றியலில் மருத்தியலை முற்றும் அறிந்தவர்களாக விளங்கினார்கள். தமிழர்களின் மருத்துவ முறையான சித்த மருத்துவம் ஆரோக்கியம் என்பதை உடல் உள ஆன்மீக சமூக நன்னி லையே என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. இதன் அடிப்படையில் திருக்குறளும் ஏட்டு மருத்துவ நூலாக விளங்குவதுடன் திருவள்ளு வரும் தலைசிறந்து திகழ்கின்றார். "நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்" எனப் போற்றி வாழ்ந்தவர். ஒரு நாடும் அதன் மக்களும் எப்படி இருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகையில்

"உறு பசியும் ஓவாப் பிணியும் செறு பகையும் சேராது இயல்வது நாடு"

(134)

பசி பிணி பகை இல்லாத நாடு உயர்ந்த நாடு என்றும் செல்வம் செழிக்கும் நாடு என்றும் கூறுகின்றார். நாட்டை எவ்வாறு மன்னன் காப்பது அவனது கடமை போல் மக்கள் தங்களின் ஆரோக்கியத்தைக் காப்பது தனிப்பட்டோரின் கடமை என்பதில் வள்ளுவரின் ஆழ்ந்த கருத்து விளக்கப்படுகின்றது.

மருந்தும் நோயின்றி வாழலும்

திருக்குறளில் 'மருந்து' எனும் அதிகாரத்தில் மருந்து எது எனக் கூறா மல் உலகம் பின்பற்றும் படி 'உணவே மருந்து' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதன் அடிப்படையில் நோக்கும் போது நோய்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் நாம் உட்கொள்ளும் உணவு. அந்த நோய்களுக்கு மருந்தும் உணவே என்பது இன்றைய அறிஞர்களின் கருத்து. உணவை நாம் மருந்து போல் எடுப்போமாக இருந்தால் மருந்தே உணவாகவும் அமைந்து விடுகின் றது. மருந்து எனும் அதிகாரத்தில் (95) முதல் ஏமு குறட்பாக்களில் நோய் இன்றி வாழ வழியைக்கூறி பின் நோய் வந்தால் தீர்க்கும் வழியைக் கூறுகின்றார்.

வள்ளுவப் பெருந்தகைக்கு இம் மானிடப் பிறவி நோய் இன்றி வாழ்வதற்கே ஆசை.

"மிகினும் குறையினும் நோய் செய்யும் நூலோர் வளி முதலா என்னிய முன்று" (941)

உணவும் தொழிலும் மிகுதலும் குறைதலும் நோய் உண்டாகும் என அழகாகக் கூறியள்ளார். தமிழ் வைத்திய முறைப்படி கையில் நாடி பிடித்து அறிந்து வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் எனும் முக்குணங்களும் மிகையா காமலும் குறையாமலும் இருக்கும் நிலையை நோய் அற்ற நிலை என்பார். இது உணவு, உறக்கம் தன் உடம்பின் அளவிற்கு மிகினும் குறையினும் நோயை உருவாக்கும் எனவும் பொருள்படும். அதாவது இதரக் குணங்கள் மாறுபடக் காரணம் எதுவோ அதுவே நோய்க்கு காரணம். அல்லது மா ஊட்டச்சத்துக்கள், நுண் ஊட்டச்சத்துக்கள் அடங்கிய சம விகித உணவை தகுந்த அளவில் உட்கொள்ளின் நோய்கள் அண்டாது எனவும் பொருள்படலாம்.

மன அடக்கம் மருந்து

தமிழ் மருத்துவமாகிய சித்த மருத்துவத்தில் மனதை அடக்குவதும் ஆரோக்கியத்தில் பங்களிக்கின்றது. மனிதனை விலங்குகளிடமிருந்து வேறுபடுத்துவது அவனது அறிவாகும்.

மனம் போகும் போக்கில் அதைச் செல்லவிடாமல் தீயவை நீங்கி நல்வழியில் செலுத்துவது தான் அறிவு என்கிறார் வள்ளுவர். எனவே மனிதன் நல்வழியில் நடப்பதற்கு ஊன்று கோலாக இருப்பது அறிவாகும். இந்த அறிவை மனிதன் நோயற்ற வாழ்வு வாழப் பயன்படுத்துவது அவசியமானதாகும்.

எப்போது உணவு உண்ண வேண்டும் என வள்ளுவர் விளக்க வருகிறார்.

முன் அருந்திய உணவு அற்றதை உணர்ந்து உண்பவர்களின் உடலுக்கு மருந்து என்பது வேண்டாம் எனப் பொருள்படுகின்றது. அதாவது குற்றமற முன்னர் அருந்திய உணவு அற்றதை அறிந்து பாதுகாப்புடன் உண்பானாயின் யாக்கைக்கு (உடம்பிற்கு) மருந்து என்ற ஒன்று வேண்டாம். இதில் அற்றது என்பது 'செரித்தது' என்று பொருள்படும். வள்ளுவர் அளவான உணவு மனிதனிற்கு போதும் என்கிறார்.

உணவு சீரணமான பின் அளவோடு உண்பவன் நீண்ட காலம் உயிர் வாழ்வான். உணவை விரும்பும் உணவு விரும்பிகள் வள்ளு வனின் இக்கருத்தை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். நாம் அருந்திய உணவு நன்றாக செரித்த பின் நன்றாகப் பசித்த பின் உணவு கொற்றுதல் மாறுபாடு இன்றி உண்ண வேண்டும் எனப் பொருள்படும். "அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து"

மனிதன் வாழ்வில் எச்செயலிலும் ஒழுக்கம் வேண்டும் எனும் வள்ளுவரின் கருத்து அதாவது உணவு உண்ணும் போது சில வழிமுறை களை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். என்பதையே வள்ளுவர் 'கடைப் பிடித்து' எனக் கூறுகின்றார். 'மாறல்ல' என்பதற்கு முன் உண்ட உண வையே மீண்டும் உண்ணாது வேறு உணவுகளை உண்ண வேண்டும் என்றும் உடலின் தன்மை அறிந்து அதற்கு ஏற்றவாறு மாறுபடாத உணவுகளை உண்ண வேண்டும் எனக் கூறுகின்றார். அதாவது கொக்கும் தன்மை, பசி உணர்வு அறிந்து உண்பவர்களுக்கு மருந்து தேவை இல்லை என்பது வள்ளுவரின் கருத்து.

உணவுப் பழக்கமும் ஆரோக்கியமும்

ஒரு மனிதனின் உடல் அமைப்பு, ஆரோக்கியம் இவன் உட்கொள்ளும் உணவுப் பழக்கத்திலேயே உள்ளது. உணவுப் பழக்கத்தில் மாறுபாடு நேரிட்டால் உடலுக்கு ஊறுபாடு என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. எப்போதும் கடைப்பிடிக்கும் உணவு வழக்கத்தில் இருந்து மாற்றம் கொள்ளும் போது அளவோடு உண்டால் ஒரு தீமையும் இல்லை.

மருத்துவத்துறை இன்று வளர வளர மனிதர்களிடத்தில் நோய்கள் பல அதிகரித்து வருவதைக் கண் ஊடாக அறிகின்றோம். வேண்டாத நேரங்களில் உணவைத் தவிர்த்து வேண்டியவற்றை வேண்டிய அளவு உண்ண வேண்டும் என உணவியல் நிபுணர்கள் கருத்துத் தெரிவிக் கின்றனர். இக் கருத்தை வள்ளுவப் பெருந்தகை இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பே தெளிவுபடுத்தி உள்ளார்.

மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ வழி கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய உணவு வழி ஒன்றே. மனித வாழ்க்கைக்கு உணவு அவசியம் ஆனால் உணவே வாழ்வாகி விடக்கூடாது. 'பூமிக்குப் பாரம் சோற்றுக்கு கேடு' என்பது உலகி யல் பழமொழி. ஒரு மனிதன் ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு உழைக்க முற் படுகிறானோ அவ்வளவு உணவு உட்கொள்ள வேண்டும். உணவடக் கம் இல்லா மனிதன் தன் ஆயுளைத் தானே குறைத்துக் கொள்கிறான். ஒருவன் தான் முன்பு உட்கொண்ட உணவு நன்றாகச் செரித்த தன்மையை ஆராய்ந்து அறிந்து பின்பு உண்டால் அவன் உடம்பிற்கு மருந்து என ஒன்று வேண்டியதில்லை. முன்பு உண்ட உணவு செரித்து விட்டால் பின் வயிறு செரித்துக் கொள்ளும் அளவு அறிந்து உண்ண வேண்டும். அவ்விதம் செய்தலே உடம்பைப் பெற்றவன் அதனை நெடுங்காலம் நிலைத்து நிற்கும் படி செலுத்தும் வழி ஆகும்.

நல்லொழக்கமும் நோயற்ற வாழ்வும்

ஒழுக்கம் ஒருவனை உயர்த்தும். ஒழுக்கமற்ற செயல் ஒருவனைத் தாழ்வடையச் செய்யும். உடலையும், மனத்தையும் கெடச் செய்யும். முறையற்ற – ஒழுக்கமற்ற பாலியல் உறவுகளால் 'உயிர்க்கொல்லி நோய்' (AIDS) தோன்றும் என்று மருத்துவ அறிவியல் வல்லுனர்கள் எடுத்து ரைக்கின்றனர்.

"ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும்

(குறள் 131)

என்றார் திருவள்ளவர்.

திருக்குறளில் யாண்டும் வலியுறுத்திக் கூறப் பெறுவது தூய நல்லொ முக்கமே. திருவள்ளவர் தாம் கூறும் அறத்தைப் பொய்தீர். ஒழுக்க நெறி என முதற்கண் குறித்திருப்பினும் ஒழுக்கம் உடைமை எனத் தனி அதி காரம் ஒன்றை வகுத்துரைத்துள்ளார். ஒருவன் இடையறிவின்றி நல்லொ முக்கத்தில் நின்று பழகி, கனவிலும் மனமொழி மெய்களில் தீய என்பவை அணுகாதபடி காத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது அவர் கருத்து.

'ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாலே தீய வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்'

என்றமை கருதத்தக்கது. நல்லறிவும் சொல்லும் செயலும் பயிற்சி லயத் தான் ஒருவனுக்கு இயல்பின் அமைந்த பண்ணாகச் செறிந்து நிறைய வேண்டும் என்பது அவரது விருப்பம்.

இல்லற வாழ்வில் மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க நெறிக ளைப் பின்பற்றினாலே நோயற்ற வாழ்வு வாழ முடியும். 'ஒழுக்க முடைமை' என்ற அதிகாரத்திற்குப் பிறகு வள்ளுவப் பெருந்தகை 'பிறனில் விழையாமை' என்ற அதிகாரத்தைப் படைத்துள்ளார். ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்று வாழ்ந்தால் 'எய்ட்ஸ்' என்றும் உடலை அணுக வழியில்லை என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

பிறன் பொருளான் பெட்டொழுகும் பேதமை ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார் கண் இல்.'

பிறனுக்கு உரிமையாகிய மனைவி விரும்பி வாழ்ந்து வரும் அறியாமைக் குணம் உலகத்தில் அறமும், பொருளும் ஆய்ந்து அறிந்த வரிடம் இல்லை. மனிதனே! நல்லொழுக்கம் என்ற இல்லறம் இருக்க தீய்மை என்ற தீயொழுக்கத்தை கைவிடுக என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. மருந்து கண்டு பிடிக்க முடியாத கொடிய நோய் என்று சொல்லப்படும் 'எயிட்ஸ்' நோய்க்கு வள்ளுவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வராமல் தடுக்கவும் வழி அமைத்துள்ளார்.

" நன்றி வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்." (138)

என்பது காண்க. நல்ல ஒழுக்கம் இல்லற வாழ்க்கைக்கு காரணமாக இருக்கும். தீய ஒழுக்கம் பாவத்துக்கு காரணமாக இருந்து எப்போதும் துன்பத்தைத் தரும். நோய் வந்த பின்பு உடலையும் மனதையும் காப்ப தைவிட வருமுன் காத்தல் சிறந்தது என்பது வள்ளுவர் எண்ணம்.

உலகில் முதல் தமிழ் மருத்துவர் வள்ளுவரே என்ற கருத்து எந்த அளவிற்கு உண்மையானது என்பதை

நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும் வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல் (948)

என்ற குறட்பா தனில் கண்டு தெளிவாகலாம்.

ஊற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும் கற்றான் கருதிசட செயல் (949) என்பதற்கமைய உணவாதி செயல்களால் உண்டாகும் நோயினை அறியும் பொருட்டு நோய் அறிதற்கான நாடல் வழியினைக் கூறும். அது உணவு செயல்களின் மிகுதி குறைவால் வளி, அழல், ஐயம் இம் மூன்றில் ஒன்றேனும் இரண்டேனும் மூன்றேனும் மிகுந்து அல்லது குறைந்து பிணிக்கப்படுமாகையினால் பிணிக்கப்பட்ட குற்றம் யாது? அதற்கு முதன்மையமாக இருந்தது எது? அதனைத் தணிப்பதற்கு வழி எது? என நாடுதலே மருத்துவனின் நற்செயலாகும்.

நோயினை அடைந்த குற்ற வேறுபாடுகளின் மிகுதல், குறைதல் அளவையும் அதனால் நோயுற்றான் பெற்ற நோயின் அளவையும் (தீரும் தீராதென) அறிந்த பின், நோயின் கால அளவு அறிந்து, சிந்தித்து தகுந்த மருத்துவம் புரிவது அவசியம் என்பதைக் கூறியுள்ளார்.

"உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் றுப்பனாற் கூற்றே மருந்து"

என்பதனால், நோயுற்றவன் நோய் தீர்ப்பான். (மருத்துவன் மருந்து செய்பவன்) மருந்தைச் செலுத்துவோன் இந்த நால்வரும் ஒரு மனதோடு கூடி ஒத்துழைப்பின் நோய் தீரும் என்று திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

"தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின் நோயள வின்றிப் படும்"

என்பதால் உடல் நிலை கெட்டு பசித்தீ குறைந்து செரிப்புத் தன்மை இழந்த காலத்திலும், முன்பு உண்டது போல் பெரிதுமுண்ணின் நோய் பெருகும் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"மாறுபா டில்லாத உண்டி மறுத்துண்ணி னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு"

என்பதனால், உணவுப் பொருட்களின் பண்பு அறிந்து உடலின் கண் அமைந்துள்ள ஒளி, அழல், ஐயம் ஆகிய முக் குற்றங்களும் மாறுபாடில் லாதபடி (மிகுதல், குறைதல்) தடுக்க வேண்டுபவற்றை தடுத்தும் வேண்டு பவற்றை கூட்டியுமுண்ணின் உயிர்க்கு (வளி, அழல், ஐயம் எனும் முத் தேடல்களுக்கு) துன்பம் விளையா! அதாவது நோய் உண்டாகாது. "இழிவறிந் துண்பாங்க ணின்பம்போ னிற்குங் கழிபே ரிரையான்க ணோய்."

குறைவாக உண்பவனிடம் இன்பம் நிற்பது போல் மிகுதியாக உண்ப வனிடம் நோய் நிலைத்து நிற்கும். மக்கள் தங்கள் உடல் நிலையை நன்கு அறிந்து அதற்கு தகுந்தாற்போல் உண்பாராகில் இன்புற்று வாழ்வர். அவ்வாறின்றி அளவற்று கண்டதை மிக மிகக் கொள்ளின் உடல், உயிர் பிணிக்கப்பட்டு நீங்காத துன்பத்தில் மூழ்குவார்.

'மனிதனை அழிக்கும் மதுவை ஒழிப்போம்.' கள்ளினை உண்ண வேண்டாம். அவ்வாறு உண்டால் உங்களைச் சான்றோர்கள் மதிக்க மாட்டார்கள் என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

'உண்ணற்க கள்ளை உணில் உண்க சாண்றோரால் எண்ணப்பட வேண்டாதோர்.' (922)

நல்லோர்கள், சான்றோர்கள் நம்மை மதிக்க வேண்டும் என்பது தானே நம் வாழ்வில் இலட்சியமாக இருக்கின்றது. ஆனால் நாம் கள்ளுண்ணும் பழக்கத்தை கைக்கொண்டோமானால் இந்த இலட்சியம் நிறைவேறாது. எனவே கள்ளுண்ணும் பழக்கத்தை அறவே கைவிடுவார்கள் என்று நயமாகக் கூறி நம்மை நல்வழியில் நிறுத்த முயல்வதோடு கள்ளு அருந்து வதால் உடலிற்கு ஏற்படும் நோய்களையும் தவிர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய தாக இருக்கும். அதனால்த் தான் என்னவோ சித்த மருத்துவத்தில் மது கள்ளு அருந்துவது நோய்க்கும், நோயாளிக்கும் அபத்தியமாக குறிப்பிடப்படுகின்றது.

நிறைவுரை

இன்றைய மருந்துகள் பக்கவிளைவுகளை உண்டாக்கி, நோயின் கடுமையினை அதிகமாக்கி விடுவதைக் காண்கின்றோம். எதற்கெடுத் தாலும் மருந்துகளைப் பயன்படுத்தும் நிலையினாலும் உடலின் உறுப் புக்கள் இயங்கா நிலையினையும் அடைகின்றோம். இன்று தொற்றா நோய்களான நீரிழிவு, அதியுயர் குருதி அமுக்கம், மாரடைப்பு, கொலஸ்ரோல் அதிகரித்தல் போன்றவற்றின் தாக்கத்தால் மக்கள் அல்லலுறுகின்றனர். மனிதன் இயற்கையான வாழ்வியல் முறையையும் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களையும் நாட உடலில் நோயும் குறையும். இவ் நோய்களின் தாக்கத்தை தவிர்க்க திருவள்ளுவர் உணவு முறையை கட்டுப்பாட்டை குறட்பாக்களில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

அடுத்து உள்ள உறுதியும், அறிவுத் தெளிவும் உடையவர் நோயின் அறிகுறிகள் வந்தவுடன் மருத்துவரை நாடி அதற்குரிய மருந்தினைப் பயன்படுத்த வேண்டும். எந்த நிலையிலும் உணர்விலும், செயலிலும் மனத்தை அமைதியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

என்ற குறட்பாவழி நடக்க உள்ளம் நன்கு செயற்படும். நோய் தளர்ந்து தோற்கும். வள்ளுவர் வழி வாழ அவரை நோய் தாக்காது இதனை,

என்ற குறட்பாவில் அறியலாம்.

ஒன்றன் உடலைச் சுவையாக உண்டவரது மனம் கொலைக் கரு வியை ஏந்தியவரது நெஞ்சைப் போலப் பிறவுயிருக்கு அருள் செய்தலைப் பற்றியே நினையாது.

மிருக உணவை உண்டவர் மனமும் நல்ல விடயங்களை கருத் துக்கு எடுக்க மாட்டாது. இவர்களில் இரஜோ குணமே மேல் ஓங்கி நிற்கும். இவர்கள் அடிக்கடி மன அழுத்தத்திற்கு ஆளாகவும் நேரிடலாம்.

கிடைத்ததைப் பகிர்ந்து கொடுத்துத் தானும் உண்டு பல வகையான உயிர்களை ஓம்புதல் அறநூலார் தொகுத்துக் கூறிய அறங்கள் எல்லாவற் றிலும் தலைமையானதாகும். அதுவே அகிம்சை என்னும் பண்பாகும். "கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்"

கொலை செய்யாமலும் புலால் உண்ணாமலும் வாழும் பண்பா ளனை எல்லா உயிர்களும் கைதொழுது தெய்வமாக நினைத்துப் போற் றும். தாவர உணவின் மகிமை பற்றியும் மாமிச் உணவைத் தவிர்க்க வேண்டியது பற்றியும் தீர்க்கமாக கூறுகின்றார். தாவர உணவு உண்ப வர்களிலும் பார்க்க மாமிச உணவு உண்பவர் மது எடுப்போருக்கும் இருதய நோய்கள் அதிகம் என பல ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

எமது ஆரோக்கியத்தை நாம் சம்பாதிக்க வேண்டும். எமக்கு சம்பவிக் கும் நோய்களில் 2/3 பங்கிற்கு மேலானவை எமது உணவுடன் தொடர்பு பட்டவைகளாகவே இருக்கின்றன. இதனையே திருவள்ளுவர் 'உணவே மருந்து' எனத் தெளிவான அறிவுபூர்வமான விளக்கங்களை குறட்பாட் களில் கூறியுள்ளார். நாம் சுவைக்கு அடிமையாக இருப்பதனால், எமது உடற்தேவை, என்ன என்பதை அறியாதவர்களாகின்றோம். இதனால் எமக்கான வசதி, வளங்கள் கூடக் கூட சுவை தொடர்பான தேவையைக் கூட்டிக்கொண்டு போகின்றோம். இதனால் அதியூட்டம், உடற்பருமன், தொற்றாத்தன்மை நோய்களுக்கு ஒரு வயதை அடையும் முன்பே பலியாகி விடுகின்றோம்.

ஆகவே அளவோடு உண்டால் மனிதனின் வாழ்வுக்கு அளவற்ற ஆண்டுகள் உண்டு. 'உண்டு வாழ்வது வாழ்க்கை' ஆனால் 'உண்டே வாழ்வது' வாழ்க்கையாகாது என்பது வள்ளுவர் எண்ணம். எனவே ஒருவன் தன் உடம்பிற்கு ஏற்ற உணவை கணக்கிட்டு உண்டால் அவனி டம் இன்பம் நீங்காது நிற்கும். இதனைப்போல் மிகப்பெரிய உணவை உட்கொள்பவனிடம் நோய் நீங்காது நிற்கும். மனிதர்களாகிய நாம் இதை உணர்ந்து 'உணவே மருந்து' என்ற தத்துவத்தை பின்பற்றலாம்.

(260)

கலாநிதி சண்முகராஜா சிறிகாந்தன்,

மானிடவியல் முதுநிலை விரிவுரையாளர், சமூகவியல் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

திருக்குறளில் சமூக முன்னேற்றம்

சுமூக மேம்பாடு என்பது குறிப்பிட்ட சமூகத்தினைச் சேர்ந்த தனியன் களை நெறிமுறையான வகையில் சமூகமயப்படுதலுடன் தொடர்புடைய ஒரு செயன்முறை. நெறிமுறையான வழியென்பது ஒவ்வொரு சமூகத் திற்கும் உரித்தானதாகக் காணப்படும் சமூக-பண்பாட்டு விழுமியங்கள், நியமங்கள் தொடர்பான அறிவினை புகட்டி அவர்களின் மனப்பாங்கில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துவதன் வழியாக சமூக நடத்தையினை சீரமைத்தல் எனலாம். ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் மேற்குறிப்பிட்ட சமூக மேம்பாடு சார்ந்த செயற்பாடுகளை வினைத்திறனாக நடைமுறைப் படுத்தக்கூடிய வகையில் குடும்பம், சமயம், பாடசாலை, அரசு வரையாக பல்வேறுபட்ட நிறுவனங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றிற்குப் புறம்பாக பல்வேறுபட்ட நூல்களும், இதிகாச, புராணக் கதைகளும் தனிமனித, சமூக மேம்பாட்டுடன் தொடர்புடைய முன்னேற்றச் செயற்பாட்டின் அரண்க ளாகக் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக இந்திய சமூகத்தினரிடம் பகவத்கீதையும், மேற்கு ஐரோப்பிய சமூகத்தினரிடம் பைபிளும், அரேபிய சமூகத்திடம் திருக்குர்ஆனும் என எண்ணற்ற நூல்கள் தாம் சார்ந்து ஒழுகும் சமூகத்தினை முன்னேற்ற பல்வேறு சிந்தனை களையும், தத்துவார்த்தக் கருத்துக்களையும் முன்வைக்கின்றன. எனி னும் உலக மக்கள் அனைவரையும் எவ்வித பாரபட்சமுமின்றி நெறி முறையான வழியில் முன்னேற்றுதல் பொருட்டு எழுச்சி பெற்ற ஒரு பழம் பெரும் இலக்கியமாக காணப்படுவது திருக்குறள் ஆகும். திருக்குறளில் காணப்படும் சமூக முன்னேற்றம் பற்றியும் அதற்காக அவை குறிப்பிடும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் பற்றியும் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

2

சமூக மேம்பாட்டின் (social development) நடுமையமாக அமைவது சமூக முன்னேற்றம் (social progess) எனும் கருத்தியலாகும். இது சமூக மாற்றம் (social change), சமூக வளர்ச்சி (social growth), சமூக உரு மாற்றம் (social transformation) ஆகிய முதன்மையான கருத்தினங் களுடன் தொடர்புடையது. உண்மையில் சமூக முன்னேற்றம் என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தில் நன்மை விளைவிக்கக் கூடிய சமூக மாற் றங்களை ஏற்படுத்தி அதன் வழியாக சமூகத்தினை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் சென்று அதனை சமூக மேம்பாட்டுக்குரிய வகையில் முன்னேற் றுதல் என மிகச் சுருக்கமாக வரையறை செய்யலாம். சமூக முன்னேற் றம் என்பது படிமலர்ச்சி எனும் கருத்தியலிலிருந்து வேறுபட்டது (Bernard 1922). சமூக முன்னேற்றம் என்பது ஒரு நெறிமுறையுடன் இணைந்த கருத்தாகும். நடைமுறைகள் மற்றும் வளர்ச்சியின் குறிக்கோள்களின் அடிப்படையில் விரும்பத்தக்கதாகக் கருதப்படும் திசையில் மக்களின் வாழக்கையின் முக்கிய நிலைமைகளின் மாற்றம் அல்லது முன்னேற் றம் என சமூக முன்னேற்றத்தினை வரையறை செய்யலாம் (விரிவுக்கு காண்க Noll 2013). இந்நிலையில் மேற்குறிப்பிட்ட சமூக மேம்பாட்டின் இலக்கினை மையமாகக் கொண்ட சமூக முன்னேற்றம் பற்றிய கருத்தியல் சிந்தனை திருக்குறளில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது என்பதனை இக் கட்டுரையில் விரிவாக நோக்குவோம்.

3

தமிழர் பண்பாட்டு மேன்நிலை (advancement) என்பது பழமை யானது. தமிழர்கள் இற்றைக்குப் பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே உழுது பயிர் செய்து தன்னுடைய பொருளாதாரத்தை மட்டுமன்றி சமூக,

சமய, அரசுசார் நிலையில் செழிப்புற்று இருந்தமையினை வெளிப் படுத்தக் கூடிய தொல்லியல் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு அப்பால் இலக்கியச் சான்றாதாரங்கள் பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டின் செழுமையினையும் சிறப்பினையும் சான்றுதிப்படுத்துகின்றன. பழந் தமிழ் இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டு, பதிணென்கீழ்க் கணக்கு, பக்தி இலக்கியங்கள் அனைத்துமே மிகச் சிறந்த பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டு தகவலாளிகள் (cultural informants). அண்மைய கீழடி அகழாய்வு முடிவுகள் தமிழர் பண்பாட்டின் மேந்நிலைப்பட்ட தோற்று வாய்களை கி.மு 5 நூற்றாண்டு அண்மித்துக் கொண்டு சென்றுள்ளது. எனினும் அதனை ஒத்த காலப்பகுதியில் எழுச்சி பெற்ற காதற் கவிதை களும், வீரம் பேசும் பாக்களும், அறமுரைக்கும் பனுவல்களும், பக்திச் சுவை ததும்பும் பாடல்களும் பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டின் வாழ்வியல் மேந்நிலையினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

தமிழர் சமூக, பண்பாட்டு வரலாற்றில் மிக முதன்மையான பண்பாட்டு திருப்பு முனைகளுடன் கூடிய காலமாக அமைவது சங்கமருவிய கால மாகும். இதற்கு முன்னைய சமூக வாழ்வியலில் வெளிப்பட்டு நின்ற காதல் வாழ்வியல் சூழமைவும் அதனோடிணைந்த ஏனைய விடயங்களும் பண்டைத் தமிழ்ச் சமூக முன்னேற்றத்திற்கான புதிய வழிகளை வேண்டி நின்றன. களப்பிரருடைய வருகையும், சமண பௌத்த சமயச் சிந்தனை யின் மேலோங்கிய தன்மையும் அறநிலைப்பட்ட சமூக வாழ்வின் அவசி யத்தினை எடுத்துரைக்க பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களாக எழுச்சி பெற்றன. இக்காலச் சூழமைவின் விளைபொருளாக எந்தவொரு சமூகச் சார்பற்ற, மதச் சார்பற்ற, அரசியல் சார்பற்ற ஒரு உலகப் பொதுமையாக திருவள்ளுவரினால் எழுதப்பட்ட திருக்குறள் தோற்றம் பெற்றது. இந்நூல் பண்டைத் தமிழர் வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கான வரன்முறைகளை முழுதளாவிய நிலையில் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

சமூக முன்னேற்றம் எனும் சொல் ஒரு பன்முகப்பட்ட சிந்தனையின் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட விடயம் (unity in diversity). அதாவது சமூக முன் னேற்றம் எனும் கருத்து நிலையானது இயல்பாகவே தன்னிலையில் பொருளாதார முன்னேற்றம், ஆன்மீக முன்னேற்றம், அரசியல் முன்னேற்றம், கல்வி முன்னேற்றம், ஒழுக்க முன்னேற்றம் போன்ற எண்ணற்ற சமூக மேம்பாட்டு விடயங்களுடன் ஒட்டியுறவாடும் கருத்தினங்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. 130 அதிகாரங்களில் 1330 குறட்பாக்களின் வழியாக பல லட்சோப லட்சம் சமூக முன்னேற்றச் சிந்தனையின் ஊற்றுக்களின் மூலமாக திருக்குறள் காணப்படுகின்றது. அவை அனைத் தினையும் பின்வரும் அடிப்படைகளில் மிகச் சுருக்கமாகவும், செறிவாகவும் நோக்கலாம்.

நீதி நெறிமுறைசார் சமூக முன்னேற்றம்

அறம், பொருள், இன்பம் மற்றும் வீடு என்பது இந்திய மக்களின் அடிப் படை வாழ்வியல் கோட்பாடாகும். ஒவ்வொரு தனியனும் மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு விடயங்களை முறையாக சார்ந்து வாழ்தலின் வழியாக தன்னு டைய சமூக, பொருளாதார மற்றும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தினை அடைய முடியும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. மனித வாழ்வியலில் அறம்-ஒழுக்கம்-நீதி என்பது தலையாயது. அறம் வழுவிய எதுவும் சமூக முன்னேற்றமாகக் கருதப்படாது. இந்நிலையில் திருக்குறள் மனித சமூக முன்னேற்றத்தின் முதற்படியான அறம் சார்ந்த முன்னேற்றத்தினை பன்முக நோக்கில் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

பண்டைய இந்திய சமூகங்களிடையே அறம், தருமம் என்று சொல்லப் பட்ட விடயங்கள் அனைத்தினையும் நீதி (justice) எனும் பொருளில் இன்று சமூக விஞ்ஞானிகள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். நீதி என்பது சமூக வாழ்வியல் கட்டமைப்பின் அடிப்படை. நீதி தவறிய வாழ்வு என்பது முன்னேற்றகரமான ஒன்றாக சமூகத்தினால் பார்க்கப்படவில்லை. பாண் டிய மன்னன் தன்னுடைய நீதி தவறியதை உணர்ந்தவுடன் அவன் உயிர் பிரிந்தமை தொடர்பாக சிலப்பதிகாரம் விபரிப்பதன் வழியாக நீதி என்பது சமூக வாழ்வியலின் ஒப்பற்ற தன்மையினைக் காட்டுகின்றது. இந் நிலையில் திருக்குறலில் சமூக முன்னேற்றத்துடன் இணைந்த நீதி நெறிமுறை சார்ந்த முன்னேற்றம் மிகவும் முதன்மையாகவும் விரி வாகவும் பேசப்படுகிறது. திருக்குறள் காலத்திற்கு முன்னரே நீதி என்பது சமய இலக்கியங்களில் விரவிக் காணப்பட்டுள்ளன. திருவிவிலியமும்,

திருகர்ஆனும், பகவத்கீதையும் நீதியை ஒரு அறம்சார் விடயமாக விவரித்துள்ளனர். எனினும் அவற்றில் காணப்படும் அறம் அல்லது நீதி என்பது சமயம் எனும் சாயம் புசப்பட்டு காணப்படுவதினால் உலகப் பொது நீதிக்குச் சற்று விலகிக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் திருக்குறளில் பேசப்படும் நீதி என்பது இன்று பேசப்படும் சமூக நீதிக்கு (social justice) ஒப்பானது.

சமூக நீதி என்பது பொதுவாக அதிகாரம், வளங்கள் மற்றும் கடமை களின் நியாயமான மற்றும் சமமான பரம்பல் நிலைமையினை குறித்து நிற்பதாக அமைகின்றது. அதாவது அனைத்து மக்களும் தத்தமது இன, இனத்துவ, பால்நிலை, சமூக அந்தஸ்து வேறுபாடுகள் கடந்த நிலையில் தமக்குரியதை பெற உரிமையுள்ளவர்களாகக் விளக்குகின்றது. பெருமை எனும் அதிகாரத்தில் அனைத்து உயிர்களும் பிறப்பால் ஒன்றே. அங்கே இன, நிற மற்றும் பால் நிலை ரீதியான உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்ற வேறுபாடு என்பது நிதர்சனமற்றது.

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொ<mark>வ்வா</mark> செய்தொழில் வேற்றுமை யான் (972)

மேற்குறிப்பிட்ட சிந்தனை சமூக நீதியின் மிகப் பெரிய மைல்கல் எனலாம். திருக்குறளில் பிரதான மூன்று பிரிவுகளில் (பால்) முதன்மை யாக அமைவது அறத்துப் பால் ஆகும். அதாவது முதல் உள்ள 32 அதி காரங்களும் பாயிரம் உள்ளடங்களலாக இல்லறம், துறவறம், ஊழ் வினை ஆகிய விடயங்களை உள்ளடக்கி அக்காலத்திற்கு மட்டுமன்றி இக்காலத்திற்கும் எக்காலத்திற்கும் உகந்த நீதி நெறிசார்ந்த சமூக முன்னேற்றச் சிந்தனைகளைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. நீதி நெறிமுறை தவறிய வாழ்வினால் ஒருவன் அடையும் அனைத்தும் அவனை துன்பத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் என்பதனை

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம் புறத்த புகழு மில (39)

எனும் குறட்பாவின் வழியாக ஒருவன் தன் வாழ்நாளில் அறநெறி தவ

றாது வாழ்தல் எனப்து அவனுடையதும் அவன் சார்ந்த சமூகத்தினதும் முன்னேற்றத்தின் ஊற்றுக் கண்ணாக இருப்பதனை தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது இங்கு கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. ஆகவே சமூக முன்னேற்றம் என்பது நீதி நெறிமுறை சார்ந்த வாழ்வியல் முன்னேற் றத்துடன் இணைந்து காணப்படுகின்றமையினை திருக்குறளின் வழியாகக் காணலாம்.

கல்வி சார் சமூக முன்னேற்றம்

சமூக மேம்பாட்டின் மிக முதன்மையான குறிகாட்டிகளில் ஒன்றாக அமைவது கல்வி சார் முன்னேற்றம். சமூகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு தனி யனும் அவன் சார்ந்த சமூகத்தினரும் கல்வியின் வழியாக வளர்த்துக் கொள்ளும் அறிவு, திறனாற்றல்கள் அனைத்தும் தனியன்களுக்கு மட்டுமன்றி அவர்கள் வாழும் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தின் அடிப் படைக்கும் வலுச் சேர்ப்பாதாக அமையும். சமூக முன்னேற்றத்தின் அடுத்த முக்கிய பொருண்மையாக அமையும் கல்வி முன்னேற்றம் ஆகும். கல்வி சார் சமூக முன்னேற்றம் தொடர்பாக திருக்குறள் தனியே கல்வி எனும் அதிகாரத்தின் வழியாக எடுத்துக் கூறியிருப்பதுடன் கல்லாமை, கேள்வி மற்றும் அறிவுடைமை போன்ற அதிகாரங்களும் மக்களிடையே கல்வி சார் முன்னேற்றத்தினை வெளிப்படுத்துவதாகவே உள்ளது.

திருக்குறளில் கல்வி எனும் அதிகாரத்தில் கல்வியின் முக்கியத்து வத்தினை தனியனுடைய இரண்டு கண்களுக்கும் உவமைப்படுத்தி குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது ஒரு தனிமனிதனுடைய வாழ்வில் கண் எவ்வளவு முக்கியமோ அதேயளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது அவன் கற்ற கல்வி. கல்வியின் அடிப்படையாக இருப்பது எண்களும், எழுத்துக் களும் ஆகும். ஒரு தனியனுடைய கிரகித்தல், ஞாபகங்கொள்ளல், அதனை நடைமுறைப்படுத்தல் ஆகியவற்றிற்கு அடிப்படை அவனிடம் காணப்படும் அறிவு. அறிவிற்கு மூலாதாரமாக அமைவது எண்ணும் எழுத்தும். இங்கு தமிழ் என்றோ ஆங்கிலம் என்றோ குறிப்பிடப் படவில்லை எவனொருவன் தன்னை சமூக முன்னேற்றம் நோக்கிச் அசைவியக்கம் போடுகின்றானோ அவனுக்கு இவ்விரண்டும் முதன்மை

யானது. ஒருவனுக்கு கல்வி என்பது அவனுக்கு மட்டுமன்றி அவன் சார்ந்து வாழும் சமூகத்திற்கும், அவன் இறந்த பிற்பாடும் கூட பயன்மிக்க தாக அமையும் என்பதனை

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி யொருவற் கெழுமையு மேமாப் புடைத்து (398)

மேற்படி குறள் தெளிவாகவே கூறியுள்ளது. இவ்வாறாக சமூக முன் னேற்றத்தின் முதன்மையன விடயங்களில் ஒன்றாக கல்வி சார் முன் னேற்றத்துடன தொடர்புடைய சிந்தனைகளை திருக்குறளில் காணலாம்.

பொருளாதாரம் சார் சமூக முன்னேற்றம்

மனிதன் இயற்கையின் ஓர் அலகு. எனினும் அவனுடைய வாழ்வு முன்னேற்றம் அடைவதற்கு அடிப்படை பொருள். இன்று உலக நாடுகள் அனைத்தும் தங்களிடம் உள்ள பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரிந்து காணப்படுகின்றன. ஒரு சில நாடுகள் தங்களை வளர்ச்சியடைந்த அல்லது மேம்பாட்டை அடைந்த நாடுகள் என்றும் இன்னும் சில பொருளாதார செழிப்பை நோக்கி நகர்ந்து செல்லும் நாடுகள் என்றும், இன்னும் சில பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்ற வறிய நாடுகளாக காணப்படுகின்றன. இவ்வகையான சமூகத் தரப்படுத்தலின் அடிப்படையாகக் காணப்படுவது பொருள்சார் முன்னேற்றத்தின் வேறுபட்ட நிலவரமே இன்றைய பொருளாதார நிலவரத்தினை இற்றைக்கு 2000 வருடங்களுக்கு முன்னரே திருக்குறள் மிகத் தெளிவாக சுட்டியுள்ளது. சமூக முன்னேற்றத்தின் முதன்மையான அலகுகளில் ஒன்றாக பொருளாதார முன்னேற்றம் பற்றிய சிந்தனைகள் திருக்குறளில் காணப்படுகின்றன.

பொருட்பாலில் ஒழிபியலில் உழவு எனும் அதிகாரத்தில் வேளாண் மையின் முக்கியத்துவத்திதை குறித்துரைக்கும் திருக்குறள் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் அதிகாரத்தில் வறுமையும், அதனோடிணைந்த சமூக விளைவுகளையும் முறையே நல்குரவு, இரவு, இரவச்சம் போன்ற அதிகாரங்களை முறைவைப்புச் செய்துள்ளமை சமூக முன்னேற்றம் என்பது பொருளாதாரம் சார்ந்த முன்னேற்றத்துடன் இணைந்து காணப் படும் தன்மையினை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. பண்டைய மனிதப் பண்பாட் டின் முதன்மையான பொருளாதாரம் விவசாயம். எளிமையாகக் குறிப்பிட வேண்டுமாயின் நிலவளத்தினையும் நீர்வளத்தினையும் அடிப்படை ஆதாரமாகக் கொண்டு மக்கள் தங்கள் வாழ்வியல் தேவைகளை நிறை வேற்றுதல் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உணவு உற்பத்தி சார்ந்த செயன்முறை. அதுவும் குறிப்பாக இந்திய பெருநிலப்பரப்பும் அங்கு காணப்பட்ட நீர்வளம், நிலவளம் பண்டைய சமூகத்தின் பொருளாதாரத்தின் மையத் தூண்க ளாகக் காணப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு இயற்கை வளங்களினை அடிப்படை யாகக் கொண்ட விவசாயத்தின் சிறப்பினை

சுழன்று மேர்பின்ன துலக மதனா லுழந்து முழவே தலை (931)

எனும் குறள் வழியாக குறிப்பிட்டுள்ளது. பல்வேறுபட்ட தொழில் வகைகள் மக்களிடையே காணப்பட்டாலும் அவை அனைத்திற்கும் மேலாக காணப்படுவது மக்கள் அனைவருக்கும் உணவைத் தருகின்ற உழவுத் தொழிலே சிறந்தது என்று விவசாயத்தினை குறிப்பிட்டுள்ளது. இன்று உலகமானது இலத்திரனியல் தொழில்நுட்ப யுகத்திற்குள் காணப்படு கின்றது. ஆனாலும் மனிதன் மட்டுமல்ல உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரி னங்களின் உடற் பசிப்பிணியைப் போக்குவதற்கு விவசாயமே அவசி யம். இதுவே உண்மையான பொருளாதார முன்னேற்றம். இற்றைக்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் ஆணி வேராக விவசாயத்தினையும், அதன் வளர்ச்சியினையும். அதன் பராமரிப்பு முறையினையும் திருக்குறள் உழவு எனும் அதிகாரத்தின் வழியாக கூறியிருப்பது இங்கு கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

பொருளாதார பின்னடைவு அதாவது வறுமை தனியனுடைய வாழ்வை மட்டுமல்ல சமூகத்தின் வாழ்வினையும் மிகப் பெரிய கேள்விக் குறியாக்கிவிடும் என்பதை நல்குரவு எனும் அதிகாரத்திலும் இரவு, இரவச்சம் போன்ற அதிகாரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும் (1046)

எனும் குறட்பா பொருளாதார இழிநிலை தனியனுடைய முன்னேற் றத்தினை எவ்வகையில் கீழ்நிழைக்குத் கொண்டு செல்லும் என்பதனை வெளிப்படுத்துகின்றது. பொருளாதார முன்னேற்றம் என்பது தனியே தனிமனிதன் சார்ந்து மட்டுமல்ல இது இயற்கையுடன் தொடர்புபட்டது. இயற்கையினைப் போஷிக்கத் தவறும் பட்சத்தில் ஏற்படும் அழிவுகளில் ஒன்றான வறட்சி இயல்பாகவே பொருளாதார முன்னேற்றத்தை தடுத்துவிடும். இன்றும் பல நாடுகள், குறிப்பாக இற்றைக்கு 3000 வருட பழமையாக நாகரிகம் அடைந்த வரலாற்றைக் கொண்ட நாடுகள் மிகப் பெரிய பொருளாதார பின்னடைவினைச் சந்தித்து சமூக முன்னேற்றமற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. இதனால் தான் திருக்குறளின் இரண்டாவது அதிகாரம் வானின் சிறப்பையும் நீரின் முக்கியத்துவத்தை பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கின்றது.

நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும் வானின் றமையா தொழுக்கு (20)

இன்று எல்லா நாடுகளும் தன்னிறைவுப் பொருளாதாரம் என்பதற்கு அப்பால் ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரத்திற்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. இவ்வைகயான பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு உற்பத்தி மீகை என்பது அவசியம். ஒருவன் தன்னுடைய சுய பொருளாதாரத்தினை நன்னிலை யில் பேணி வந்தால் அது எதிர்கால ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரத்திற்கு மிக சிறந்த அடிப்படையை வழங்கும் என்பதனை திருக்குறள் தெளிவாகவே உழவு எனும் அதிகாரத்தின் வழி குறிப்பிட்டுள்ளது. இவ்வதிகாரத்தில் சுய பொருளாதாரமான விவசாயத்தினை எவ்வகையில் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பதனை குறித்துரைத்துள்ளமை இங்கு கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இவ்வாறாக பொருளாதார முன்னேற்றம் என்பது சமூக முன்னேற்றத்தின் முக்கிய படிநிலை என்பது திருக்குறள் வழியாக எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது.

அரசியல்சார் சமூக முன்னேற்றம்

அரசியல்சார் சமூக முன்னேற்றம் என்பது சமூக மேம்பாட்டின் அடிப்படைப் பண்பியல்புகளில் ஒன்றாகும். மனிதப் படிமலர்ச்சியின் முதன்மையான பண்பாட்டியல் இயக்கவிசைகளில் ஒன்றாக அமைவது கூட்டு வாழ்வு ஆகும். கூட்டு மனித சமூக வாழ்வினை நெறிப்படுத்த தோற் றம் பெற்ற பல்வேறு கூறுகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுவது அரசு எனும் நிறுவனமாகும். ஒரு சமூகம் நாகரிக நிலையினை பெறுதலின் முதன்மையான பண்புக்கூறுகளில் ஒன்றாக அரசுசார் கட்டமைப்பின் தோற்றத்தினையும் சைல்டு (Childs) முன்வைத்துள்ளார் (விரிவுக்கு காண்க பக்தவத்சல பாரதி 2005). இந்நிலையில் அரசியல்சார் சமூக முன்னேற்றம் என்பது சமூக முன்னேற்றத்திற்கான அடிப்படை குறிகாட்டி களில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

சமகால உலக சமூகங்களிடையே அரசியல்சார் நிறுவனக்கட்ட மைப்பில் காணப்படும் பலவீனங்கள் இன்று அச் சமூகங்களையும் அவர்கள் வாழும் நாட்டினையும் பொருளாதார ரீதியாக மட்டுமன்றி சமூக வளர்ச்சி ரீதியாகவும் பின்தங்கிய நிலையில் வைத்துள்ளது. திருக்குறள் பொருட்பாலில் அரசியல், அங்கவியல் மற்றும் ஒழிபியல் போன்ற பிரதான மூன்று இயல்களிலும் அரசு மற்றும் அரசியல் சார் சமூக முன்னேற் றத்தின் அடிப்படைகளை மிகத் தெளிவாகவே கூறியுள்ளது. அரசியல் எனும் இயலில் செங்கோன்மை என்பது தொடர்பாக விரிவாகவே கூறி யுள்ளது. அதாவது ஒர் அரசன் தன்னுடைய நாட்டினை எவ்வகையில் சிறப்புற ஆட்சி செய்தல் அவசியம் என்பதனை செங்கோன்மை எனும் அதிகாரத்தில் விரிவாகவே குறிப்பிட்டுள்ளது.

ஜனநாயகம் (democracy), நல்லாட்சி (good governance) ஆகிய கருத்தியல்கள் சமகால அரசறிவியல் விஞ்ஞானத்தின் முதன்மையான கருத்தியல்களாகும். ஒரு நாடு எவ்வளவுக்கு ஜனநாயகப் பண்பினையும் நல்லாட்சி திறன்களையும் தன்னுடைய குடிமக்களிடையே வளர்த்துக் கொள்ளுகின்றது என்பது அந்நாட்டின் அரசியல்சார் சமூக முன்னேற் றத்தின் மிக முதன்மையான குறிகாட்டியாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. இன்று விவாதிக்கப்படும் ஜனநாயகத்தினை, நல்லாட்சிப் பண்புகளை திருக்குறள் செங்கோன்மை எனும் சொல்லின் வழியாக பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்னரே குறித்துரைத்துள்ளது. திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியவர்களுள் பரிமேலழகருக்கு அடுத்ததாக வைத்து நோக்கப்படுபவர் மணக்குடவர் இவர் செங்கோன்மையானது செவ்விதாகிய முறை செய்தல் உடைமை. குற்றமும் குணமும் தூக்கி ஆராய்தலால் கோல் கொல்

என்றார்" அது கோடாமையினால் செங்கோலாயிற்று என விளக்கம் தருகின்றார்.

செங்கோன்மை என்பது செவ்விய கோல் அதாவது வளையாத கோல் போன்ற நேர்மையான ஆட்சியைக் குறித்து நிற்கும். குடிமக்களின் உயிரையும் உடைமையையும் பாதுகாக்கும் அரசியல் அறத்தைப் பேணு வது ஆட்சியாளரது கடமை. அரசாட்சியில் குற்றத்தையும் குணத்தையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து செம்மையாக ஆள்வதே செங்கோன்மையாகும். இதனை பின்வரும் குறட்பா மிகத் தெளிவாகவே கோடிட்டு காட்டுகின்றது.

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந்த தியார்மாட்டுந் தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை (541)

நடுநிலை தவறாமல், யாரிடத்திலும் இரக்கம் காட்டாமல், குற்றத்தின் கடுமையை ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்த தண்டணையை விதிப்பதே அரசனின் முறை என இடித்துரைப்பது மக்கள் அனைவரும் சமம் எனும் உன்னத கருத்தியலை அன்றே வலிறுத்தியிருப்பது அரசியல்சார் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இதற்கு அடுத்த அதிகாரத்தில் கொடுங்கோன்மையின் இயல்புகளையும் அதனால் மக்க ளுக்கும், நாட்டிற்கும் மற்றும் அரசனுக்கும் ஏற்படும் தீய விளைவுக ளையும் எடுத்துரைத்திருப்பது ஒருவன் ஏன் செங்கோன்மையுடனான ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்பதனை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி யொல்லாது வாயனம் பெயல் (559)

ஆட்சிமுறை தவறி மன்னன் ஒருவன் ஆட்சி செய்தல் பருவமழைப் பொய்த்துப் போய் நாடு மிகப்பெரிய துன்பத்தினை அனுபவிக்க நேரும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஜனநாயக வழியில் நெறிதவறி ஆட்சி செய்யும் அரசாங்கங்களால் மக்களும், அந்தந்த நாடுகளும் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சி னைகளை திருக்குறள் கொடுங்கோன்மை எனும் கருத்துநிலையின் அடிப்படையில் விளக்கியிருப்பது அரசியல்சார் சமூக முன்னேற்றத்தின் பன்முகத் தன்மையினை காட்டி நிற்கின்றது. அரசு மற்றும் அரசியல் என்பது ஒற்றை தன்மையான ஒன்றல்ல. அது மக்கள், ஆட்சி எனும் கருத்தியல் சட்டங்களுக்குப் புறம்பாக நீதி, நிதி, வளமுகாமைத்துவம் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களையும் தன்ன கத்தே கொண்டுள்ளது. இவையனைத்தின் கூட்டிணைவின் வெளிப் படையாகவே அரசியல்சார் சமூக முன்னேற்றம் தோற்றமளிக்கின்றது. இந்நிலையில் திருக்குறள் ஒரு நாட்டின் வருமானம், வரிமுறை, நீதி நிர்வாகம், அரசு செயல், தேர்வு முறை போன்ற அனைத்தினையும் அரசாட்சியின் அங்கங்களாக விளக்கியுள்ளது. இவை அனைத்தும் மக்களின் வாழ்வினையும் நாட்டின் அபிவிருத்தியையும் நேரடியாகப் பாதிக்க கூடியன. இதனால் அங்கவியல் எனும் இயலில் அமைச்சுத் தொடங்கி உட்பகை வரையாக உள்ள அதிகாரங்களில் அரசினுடைய உட்கட்டமைப்பு, அரசாட்சியின் திறன், ஆட்சிமுறையின் தனித்துவங்கள் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்கள் விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக நாடு எனும் அதிகாரத்தினை எடுத்து நோக்கினால் ஒரு முன்னேற்றகரமான நாடு என்பதனை

தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் செல்வருஞ் சேர்வது நாடு (731)

நாட்டு மக்களின் தேவைக்கு குறைவிலாத விளைபொருளும், தகுதியுடைய சான்றோர்களும், தாழ்வில்லா செல்வத்தை உடையவரும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதே நாடு என குறிப்பிட்டுள்ளது. இவ்வகையான நாடு ஒன்றினை அரசரும் மக்களும் பெற்றிருத்தல் என்பது அரசியல்சார் சமூக முன்னேற்றம் ஆகும்.

ஆரோக்கியம் சார் சமூக முன்னேற்றம்

ஆரோக்கியம் மற்றும் நன்னிலையில் இருத்தல் என்பது தனிமனித மற்றும் சமூக வாழ்வியல் முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையாகும். இந் நிலையில் ஆரோக்கியம் என்பதனை உலக சுகாதார அமையம் (WHO) பின்வருமாறு வரையறை செய்கின்றது. ஆரோக்கியம் தனியே நோய் அல்லது பலவீனம் அற்ற நிலை என்பதனை குறித்து நிற்கவில்லை அது உடல், மன மற்றும் சமூக நல்வாழ்வு ஆகியவற்றுடன் ஒன்றிணைந்த

நிலை ஆகும் (விரிவுக்கு காண்க Callahan 1973). இவ்வாறு உலக சுகாதார அமையத்தினால் குறித்துரைக்கப்பட்ட ஆரோக்கியத்தினை முழுமையாக திருக்குறள் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. அதாவது தனிமனித ஒழுக்கம் சார்ந்த முன்னேற்றங்கள், சமூக கட்டுக்கோப்புடன் இணைந்த முன்னேற்றம் மற்றும் ஆன்மீக முன்னேற்றங்கள் போன்ற அனைத்தி னையும் திருக்குறள் முழுவதும் விரவிக் கிடப்பதனை காணலாம்.

மனித வாழ்வினை முழுமைப்படுத்தும் ஒன்றாகவே ஒழுக்கம் காணப்படுகின்றது (Sumathi and Valliammal 2018) தனிமனித ஒழுக்கம் என்பது தனியனுடைய கல்வி, கேள்வி ஞானங்களுக்கு அப்பால் அவனுடைய தனிப்பட்ட நடத்தைகளான நட்பு, பெரியாரை மதித்தல், ஒழுக்க கட்டுப்பாட்டை பின்பற்றுதல், வாய்மை, பொய்யுரைக்காமை, நேர்மையாக இருத்தல், புலனடக்கத்தைப் பேணுதல் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங் களுடன் தொடர்புடையது. இவ்வகையான தனிமனித முன்னேற்றத் துடன் தொடர்புடைய எண்ணற்ற கருத்தினங்கள் திருக்குறளில் காணப் படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக திருக்குறளில் பெருமை எனும் அதி காரத்தில் ஒருவன் எவ்வகையில் பணிவுள்ளவனாக இருத்தல் என்பது அவசியம் என்பதனை பின்வரும் குறள் வெளிப்படுத்துகின்றது.

பணியுமாம் மென்றும் பெருமை சிறுமை யணியுமாந்த தன்னை வியந்து (978)

மேலும் ஒருவன் ஏனையோருடன் உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகி வருவான் ஆகின் அவன் உலக மக்கள் அனைவராலும் மிகவும் விரும்பப்படக் கூடியவனாக வாழ்வான் என்பதனை

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா ருள்ளத்து ளெல்லா முளன் (294)

எனும் குறட்பா வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இவ்வாறாக தனிமனித நேரிய சிந்தனைப்பாற்பட்ட முன்னேற்றச் சிந்தனைகளை மட்டுமன்றி உடல் ஆரோக்கியம் சார்ந்த முன்னேற்றம் தொடர்பாகவும் திருக்குறள் தெளிவா கவே கூறியுள்ளது. மருந்து எனும் அதிகாரத்தின் நோயின் முதற் காரணியான உணவுப் பழக்கவழக்கத்தினைக் குறித்துரைக்கும் திருக்குறள் நோய்க்கான சிகிச்சை என்பதும் குறிப்பிட்ட காலதேச வர்த்தக மானத்துடன் இணைந்த தன்மையினையும் குறித்துரைத்துள்ளது. ஒருவனுடைய ஆரோக்கிய முன்னேற்றம் என்பது

மிகினுங் குறையினு நோய் செய்யு நூலோர் வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று (941)

எனும் குறட்பாடலில் உணவும் செயல்களும் ஒருவன் பகுதிக்கு ஒத்த அளவினவன்றி அதனின் மிகுமாயினும் குறையுமாயினும் அவனுக்கு பண்டைய தமிழ் பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் கூறப்படும் வாதம், பித்தம், சீதம் போன்றவற்றினால் ஏற்படும் நோய்கள் என்பதைத் தெளிவுறக் கூறியுள்ளது. இன்று உடற் திணிவுச் சுட்டெண் (BMI) என்பதனை எல்லோரும் தங்களுடைய ஆரோக்கிய முன்னேற்றத்தை அறிந்து கொள்ள பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் இவ்வகையான விஞ்ஞான அறி வியல் முன்னேற்றங்கள் வருவதற்கு முன்னரே ஒருவன் தன்னுடைய உடல்நிலைக்கேற்ற உணவினை பெற்றுக்கொண்டு ஆரோக்கியமாக வாழ வழிவகை செய்துள்ளமையானது திருக்குறளில் தனிமனித உடல் ஆரோக்கிய முன்னேற்றம் எவ்வகையில் போற்றப்பட்டுள்ளது என்ப தனை காட்டுகின்றது.

தனிமனித ஆரோக்கிய முன்னேற்றம் என்பது உடல்சார்ந்தும் ஒழுக்கம் சார்ந்தும் இருப்பதற்கு அப்பால் அவன் தான் சார்ந்து வாழும் சமூகத்தின் ஆரோக்கிய முன்னேற்றத்திற்கும் உறுதுணையாக இருத் தல் வேண்டும். இன்று உலகளாவிய நிலையில் தனிமனிதர்களுக் கிடையில், சமூகத்தவர்களுக்கிடையில் காணப்படும் சமூக இடைவெளி பொருள் சார்ந்த நிலையிலும் ஒழுக்கம் சார்ந்த நிலையிலும், அதிகாரம் சார்ந்த நிலையிலும் அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இவ் இடைவெளி சமூகப் பிணக்குகளை ஏற்படுத்துவத்துடன் கொலை, கொள்ளை, வன்முறைகள், முரண்பாடுகள் என கீழான மேம்பாட்டு நிலை நோக்கிச் செல்கின்றது. இந்நிலையில் சமூக ஆரோக்கியம் என்பது ஒவ்வொரு தனிமனிதனுடைய கைகளிலும் உள்ளமையினை திருக்குறள் எண்ணற்ற இடங்களில் குறித்துரைத்துள்ளது. இல்வாழ்க்கை முதல் விருந்தோம்பல், ஈகை, புகழ் வரையான இல்லறவியல் அதிகாரங்களிடையே சமூக முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு தனியனுடைய செயல்களை நெறிப்படுத்தும் வகையிலான கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளது.

அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல் அஃது ஒருவன் பெற்றான் பொருள் வைப்புழி (226)

எனும் குறளில் எதுவும் இல்லாத ஏழையின் கொடிய பசியைப் போக்க வேண்டும் என்பது தனிமனித சமூகம் சார் முன்னேற்றத்தின் அடிப்படை. அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் பசியே காரணம். பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம் என்பர் ஆன்றோர். உலகில் உள்ள உயிரினங்கள் அனைத் திடையேயும் காணப்படும் பொதுவான ஒரு உணர்வு பசி. இது மிகவும் கொடியது. சமூக பசி கொண்ட விலங்கு ஆக்கிரோசமாக காணப்படும். பொதுவாக அதிகமான குற்றச் செயல்களின் அடிப்படையில் பசி அடிப்படை யாக இருக்கின்றது. எனவே ஒருவன் தான் சார்ந்திருக்கும் சமூகத்தில் உள்ளவர்களின் பசியைப் போக்குதல் என்பது அவனுடைய சமூக முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு அவன் செய்யும் மிக முதன்மையான செயற் பாடு என்பதனை தெளிவாகவே குறிப்பிட்டுள்ளது.

ஆரோக்கியம் என்பது முழுமையான ஒன்று. தனியே உடல், உள சமூக நன்னிலையினை மட்டுமல்லாது ஒவ்வொரு தனியனுடைய ஆன் மீக முன்னேற்றத்தினையும் கொண்டிருத்தல் என்பது ஆரோக்கியத்தின் முழுமையின் வெளிப்பாடு. திருக்குறள் உலகின் எந்தவொரு சமயத்தின் தெய்வங்களையோ, அதன் இறையியல் சிந்தனைகளையோ நேரடி யாகக் குறித்துரைக்காத போதும் கடவுள் பற்றியும், அதனோடிணைந்த ஆன்மீக கருத்தினங்கள் பற்றியும் விரிவாகவே குறிப்பிட்டுள்ளது. இவையனைத்தம் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தினை அடிப்படைகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

கடவுள் வாழ்த்து, துறவறவியல், ஊழ் போன்ற பகுதிகளில் ஆன்மீக முன்னேற்றம் பற்றிய சிந்தனைகள் நிறையவே காணப்படுகின்றன. உலகம் பல்வகைமைத்துவம் கொண்டது. ஒரு கல உயிரினம் முதல் பல்வேறு இயல்புடைய விலங்குகள், தாவரங்கள், பறவைகள், மனிதர் கள் அனைவருடைய வாழ்வியல் வதிவிடமாக காணப்படுவது உலகம். ஆனாலும் இவ் வேற்றுமையில் ஒற்றுமையாக காணப்படுவது ஒன்று அதுவே இறைவன் எனும் உயரிய ஆன்மிகச் சிந்தனை. இதனை

அகர முதல வெழுத்தெல்லாம மாதி பகவன் முதற்றே யுலகு (01)

என்ற முதற் குறட்பாவில் குறிப்பிட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. வாழ்வின் கூட்சுமம் தெரியாத மனிதர்களிடையே அவர்களின் செயல்கள் தான் அவற்றின் அடிப்படை எனும் கருமவியலாகும். இச் சிந்தனையை

பிறர்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் தமக்கின்னா பிற்பகற் றாமே வரும் (319)

ஒருவன் முற்பகலில் பிறருக்கு துன்பம் செய்தால் அதுவே அவனுக்கு பிற்பகலில் துன்பமாக வரும் என குறிப்பிட்டுள்ளது. ஊழ் எனும் அதி காரத்தில் ஒருவன் தற்போது அனுபவிக்கின்ற துன்பங்களை முன் வினைப் பயன் வழிப்பட்டதாக உணர்ந்து கொள்ளும் ஆற்றலை தனியன் களுக்கு வழங்குகின்றது. ஆன்மீக முன்னேற்றத்தின் முதன்மையான பண்பியல்பு நிலையாமை எனும் உணர்வு. இதனை திருக்குறள்

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே யுடம்போடு டுயிரிடை நட்பு (338)

அதாவது எப்படி ஒரு பறவையானது தான் வசித்து வந்த கூட்டை விட்டு பறந்து செல்வது போன்று உயிரானது உடம்பை விட்டு செல்லக் கூடியது. அதாவது வாழ்வில் எதுவும் மனிதனுக்குரியதன்று. அதனால் தான் செயலில் பற்றற்றுச் செயற்பட்டு பற்றற்ற இறைநிலையினை சென்றடைதல் என்பதனை

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு (350)

எனக் குறித்துரைக்கின்றது. அதாவது பற்று இல்லாத இறைவனைப் பற்றுவதே ஆன்மீக முன்னேற்றத்தின் அடிப்படை என்பதனை மேற்படி குறள் வழியாக திருகுறள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. மனித வாழ்வின் முதன் மையான இலக்குகளில் ஒன்றாக ஆன்மீக முன்னேற்றம் காணப்படு கின்றது. ஆன்மீக முன்னேற்றம் என்பது இறையுணர்தல், செயலில் பற்றற்ற நிலை, அனைவருக்கும் அன்பு பாரட்டுதல் போன்ற இன்னோ ரன்ன கருத்துக்களின் வழியாக அடையப்பெறும் ஒன்றாகக் காணப்படு கின்றது. இந்நிலையில் சமூக முன்னேற்றத்தின் ஆன்மீக முன்னேற்றம் என்பது அவசியமான ஒன்றாகக் விவரித்திருப்பது நோக்கத்தக்கது. இவ்வாறாக ஆரோக்கிய முன்னேற்றத்தின் வழியாக சமூக முன் னேற்றம் என்பது மக்களிடையே எழுச்சியடைய திருக்குறள் பல்வேறு சிந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளமையானது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

சமூக முன்னேற்றம் பற்றிய சிந்தனைகளும் கருத்தியல்களும் திருக் குறள் முழுவதும் வியாபித்திருந்தாலும் நீதிநெறிமுறைசார் சமூக முன்னேற்றம் முதல் ஆரோக்கிய முன்னேற்றம் வரையாக பல்வேறுபட்ட சமூக முன்னேற்றச் சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் திருக்குறளில் காணப்படும் சமூக முன்னேற்றம் தொடர்பாக இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்து முன்வைத்துள்ளது.

4

சமூக முன்னேற்றம் என்பது முழுதளாவிய தன்மை வாய்ந்த ஒன் றாகக் காணப்படுகின்றது. ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய பல்வேறு தனித் தன்மை வாய்ந்த முன்னேற்றங்களின் கூட்டிணைவாகவே சமூக முன்னேற்றம் காணப்படுகின்றது. இன்னொரு வகையில் கூறினால் சமூக மேம்பாட்டின் அடிப்படைப் பண்புக் கூறுகளின் ஒன்றாக அமைவது சமூக முன்னேற்றமாகும். இற்றைக்கு பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்னரே பண்டைத் தமிழச் சமூக முன்னேற்றத்தின் பொருட்டும் உலக பன்மை பண்பாட்டுச் சமூகத்தின் (global multi-cultural society) முன்னேற்றத்தின் பொருட்டும் மிக அரிய பெரிய கருத்தினங்களை உள்ளடக்கிய விலைமதிப்பற்ற ஆவணமாக எழுச்சி பெற்ற நூல் திருக்குறள் ஆகும்.

சமூக கட்டமைப்பு மாற்றம், அதன் இயக்கம், அதன் வழியாக கிடைக்கப்பெறும் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை குறித்துரைக்கும் ஒரு கருத்தியல் சிந்தனையாக வெளிப்பட்டது அபிவிருத்தி எனும் எண்ணக் கருவாகும். அபிவிருத்தி என்பதனை சமூக பண்பாட்டு உணர்திறனோடு இணைத்து நோக்கும் போது அதற்கு நிகராக மேம்பாடு என்ற சொல் மிகப் பொருத்தமாக அமைகின்றது. மேம்படுதல், மேன்னிலை அடைதல், மேன்மையுறல் ஆகிய பல்வேறு தனித்துவமான கருத்தினங்களின் உள்ளடக்காக திகழும் மேம்பாட்டுக்கு அடிப்படையாக அமைவது முன் னேற்றம் ஆகும். அதாவது முன்னோக்கி நகர்ந்து செல்லுதல். மனிதன் தன்னுடைய வாழக்கையின் அத்தியாவசியமாகக் காணப்படும் அனைத் திலும் முன்னேற்றத்தினை அடைந்து செல்வதன் வழியாக தன்னையும் தான் சார்ந்த சமூகத்தினையும் மேன்னிலைக்கு கொண்டுவர முடியும்.

மேம்பட்ட வாழ்வு என்பது மனித நாகரிக வளர்ச்சியின் அடிப்படை. அதாவது அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடி உணவு சேகரித்து வாழ்ந்த மனிதன் நிலையான ஓர் இடத்தில் விவசாயம் செய்ய முற்பட்டதும், அதன் வழியாகக் கிடைக்கப்பெற்ற மிகைகளை மூலதனமாகக் கொண்டு வாழ் வின் அனைத்து தேவைகளையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ள முயன்றமை யும் நகர மையப்பட்ட சிக்கலான சமூகக் கட்டமைப்புடன் கூடிய பன்மிய பொருளாதார இயல்புகளுடனான அரசு எனும் அமைப்பின் தோற்றத்திற்கு வழிநடத்தியது. இவ் அரசு விவசாயம் சார் தொழில்முறையின் முன்னேற் றம், அறிவியல், கட்டமைப்பு, கலை மற்றும் பொழுதுபோக்கு தன்மை யுடன் கூடிய நகரமயப்பட்ட நாகரிக சமூக உருவாக்கத்திற்கு இட்டுச் சென் றது. எனினும் அவற்றின் மேன்மையை தொடர்ச்சியுறச் செய்யவும் பேணிப் பாதுகாக்கவும் வேண்டிய சமூகச் சூழமைவின் வெளிப்பாடாக அமைந் ததுவே திருக்குறள் எனும் அறநெறி இலக்கியமாகும். இது தனியே தனிமனிதன் சார் ஒழுக்கத்தின் முன்னேற்றத்தினை மட்டுமன்றி கல்வி, பொருளாதாரம், அரசியல், ஆரோக்கியம் சார் முன்னேற்றங்கயைும் அதற்கான வழிகாட்டல் சிந்தனைகளையும் முன்வைத்துள்ளமையி னைக் இக்கட்டுரையின் வழியாக அறிய முடிகின்றது.

முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில் உறைந்து நிற்பது மாற்றம் எனும் செயன்முறை. பொதுவாகவே மாற்றம் என்பது இரு பக்க தன்மையுடை யது. ஒன்று மேல் நோக்கியதாகவும் மற்றையது கீழ் நோக்கியதாகவும் காணப்படும். இன்றைக்கு 3500 வருடங்களுக்கு முன்னரே உலகின் பல பகுதிகளில் நாகரிகங்கள் தோன்றியுள்ளன. ஆனால் இன்று பண்டைய நாகரிக பிரதேசங்கள் எல்லாம் மேம்பட்டுள்ளனவா என்றால் இல்லை. ஏனெனில் அங்கு நாகரிக நிலையடைந்த பின்னர் நிகழ்ந்த மாற்றங்கள் புதிய உலக ஒழுங்குக்கேற்ப தக்கவைப்பதற்கு மாறாக இறங்கு முகம் நோக்கிய பாதைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக பண்டைய எகிப்து இன்றைய எகிப்தினுடைய நிலைணையயும் ஒப்பீட்டு நோக்கினால் புலப்படும்.

மாற்றம் என்பது முன்னோக்கியதாக இருத்தல் அவசியம். எனவே திருக்குறளும் சமூக முன்னேற்றத்தின் முன்னோக்கிய மாற்றத்திற்கான வழிவகைகளை பல்வேறு அத்தியாயங்களில் குறித்துரைத்துள்ளதுடன் மேலதிகமாக கீழ் நோக்கிய மாற்றத்தின் விளைவுகளையும் இடித்துரைத் துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக கல்வி எனும் அதிகாரத்தில் கல்விசார் முன்னேற்றத்தின் தனித்துவங்களை குறிப்பிட்ட திருக்குறள் கல்லாமை எனும் அதிகாரத்தில் கல்வி கற்காததன் விளைவினை வலியுறுத்தியுள்ளது. இவ்வாறே செங்கோன்மை – கொடுங்கோன்மை, உழவு-நல்குரவு, ஒழுக்கமுடமை – கூடாவொழுக்கம், நட்பு – தீ நட்பு என மாற்றங் களின் இரட்டை முகங்களை குறிப்பிட்டு சமூக முன்னேற்றத்தின் அடிப் படைகளை தெளிவுறுத்தியுள்ளது.

மேம்பாடு பற்றிய பல்வேறு விளக்கங்களிடையே மாக்சிய மற்றும் மாக்சியம் அல்லாதவர்களின் விளக்கங்கள் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது (சண்முகலிங்கன் 1997). மாக்சிய சிந்தனைக்கு எதிரானவர்கள் அதாவது முதலாளித்துவ சிந்தனையாளர்கள் சமூக மேம்பாட்டினை வாழ்க்கை தர வளர்ச்சியாகவே காண்கின்றனர். வாணர் என்பர் சமூகத்தில் மக்கள் வாழ்விற்கான வாய்ப்புக்களை அதிகரிப்பதே மேம்பாடு என்பார் (Warner 1971 மேற்கோள் சண்முகலிங்கன் 1997). ஆனால் மறுபுறத்தி மாக்சிய சிந்தனையாளர்கள் அனைவருக்கும் அனைத்து வசதி வாய்ப்புக்களும் சம அளவில் கிடைத்தலை உறுதிப் படுத்தல் என வரையறை செய்கின்றனர். மாக்சிய சிந்தனாவாதிகளில் ஒருவரான கிம் என்பர் வாழ்வின் அனைத்து தளங்களிலும், குறிப்பாக சமூக - பொருளாதார நீதி, பொருளாதாரச் செழிப்பு, அரசியல் சுதந்திரம், சுகாதாரம், கல்வி என்பவற்றில் தமக்குரிய பங்கினைப் பெற முடியாத வாறு மறுக்கப்பட்ட மக்கள், எந்தளவிற்கு அவற்றினை கேட்கவும், பெறவும் முடிகின்றது என்பதனைப் பொறுத்தே சமூகமேம்பாடு (Kim 1973 மேற்கோள் சண்முகலிங்கன்) என்கிறார்.

மேற்குறிப்பிட்ட இருவேறு கருத்தினங்களையும் தன்னகத்தே உள்ளடக்கிய ஒன்றாகவே திருக்குறள் காணப்படுகின்றது. திருகுறளில் கூறப்படும் கருத்தினங்கள் மக்கள் தமக்குரிய நற்குண இயல்புகளையும், வசதி வாய்ப்புகளை முன்னேற்ற கடமைப்பட்டவர்கள் அதே நேரம் ஏனையோருக்கும் தங்களால் இயன்றவற்றை ஆற்றவும் கடமைப்பட்ட வர்கள் என்பதனை வலியுறுத்தி கூறியுள்ளமையினைக் காணலாம். சமூக மேம்பாட்டினை ஏற்படுத்திக்கொள்ள நவீனமயமாதல் (theory of modernization), மேற்கிளம்புகை (theory of take off) போன்ற எண்ணற்ற கருத்தினங்கள் விருத்தி பெற்றிருந்தாலும் இற்றைக்கு 2000 வருடங்கள் பழமையான திருக்குறள் சமூக முன்னேற்றத்திற்குரிய எண்ணற்ற கருத்துக்களையும் (concepts) அவற்றின் வழியாக கூட்டிணைந்த கருத்தியல்களையும் (ideologies), அதன் விளைவான பல தத்துவார்ந்த கோட்பாடுகளையும் (philosophical theories) உள்ளடக்கிய ஒன்றாக இன்றுவரை காணப்படுகின்றது.

சமூக முன்னேற்றம் என்பது வெளியிலிருந்து வருகின்ற ஒன்றல்ல, ஒவ்வொரு சமூகமும் அதனைச் சேர்ந்த தனியன்களும் ஒன்றிணைந்து பெற்றுக்கொள்கின்ற ஒரு சமூக மாற்றம். இவ்வகையான சமூக மாற்றத் திற்குரிய சிந்தனைகளையும், கருத்தியல்களையும் அவற்றினை நடை முறைப்படுத்தும் வழிவகைகளையும் மிக எளிமையாகவும், பொருத்த மான உவமை, உருவகங்களின் துணைக்கொண்டு மக்களிடையே இன்றும் நீடித்து நிலைபெற்று வாமும் ஒரு உயிர்புடை நூலாகவே திருக் குறள் காணப்படுகின்றது. திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ள சமூக முன்னேற் றத்திற்குரிய சிந்தனைகளும், கருத்தியல்களும் அக்காலத்திற்கு மட்டு மன்றி இக்காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்கும் மிக்க பயனைத்தரும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- சண்முகலிங்கன். என். 1997. மேம்பாட்டின் சமூகவியல். மானுடம் 1: 99-103. யாழ்ப்பாணம், சமூகவியல்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.
- சிறிநிவாஸன், வி.1961. வள்ளுவர் கண்ட நல்வாழ்வு. மதுரை:
 கோல்டன் பிரஸ்.

- பக்தவசத்சல பாரதி. 2005. மானிடவியல் கோட்பாடுகள். புதுவை:
 வல்லினம்.
- பட்டுச்சாமி ஓதுவார், தி. (1959). திருக்குறள் உரைக்கொத்து (பரிமேல முகர், மணக்குடவர், பரிபெருமாள், பரிதியார், காலிங்கர் உரைகளுடன். திருசப்பனந்தாள்: காசிமடம்
- புலியூர் கேசிகன். 2010. திருக்குறள் புதிய உரை. சென்னை:
 பூப்புகார் பதிப்பகம்.
- Bernard, L. L. 1922. The Conditions of Social Progress. American Journal of Sociology 28, 1:21-48.
- Callahan, Daniel. 1973. The WHO Definition of 'Health'. The Hastings Center Studies, 1, 3: 77-87
- Noll, Heinz-Herbert. 2014. Societal Progress. in A. Michalos (ed.). Encyclopedia of Quality of Life Research. pp: 6199 -6205. London: Springer.
- ➤ Sumathi, K., & G.R. Valliammal. 2018. A Study on the Moral Reforms of Thiruvalluvar. Asian Journal of Applied Science and Technology, 2, 1: 1 5.

திருமதி.றூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ்.

முதுநிலை விரிவுரையாளர், மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை,

திருக்குறளில் அகப்பொருள் மரபு பேணல்

அறிமுகம்:

தமிழர்தம் வாழ்வியல் நெறியினை அகம், புறம் என இரு வகைப் படுத்தி விளக்குவனவாக தமிழ்ச்செவ்வியல் இலக்கியங்களுள் தொன் மையான சங்க இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்விலக்கியத்தின் வழி இலக்கணங்களை வரையறுத்து விளக்குவதாக அமைவது கிடைக்கப் பெற்றுள்ள இலக்கண நூல்களுள் தொன்மையானதாகக் கருதப்படும் தொல்காப்பியம். பொருள் இலக்கணம் அகப்பொருள், புறப்பொருள் என இருவகைப்படும். தலைமகன், தலைமகள் ஆகிய இருவருக்கிடையே ஏற்படும் காதலுணர்வை அகப்பொருளும் வீரம், போர், வெற்றி, கொடை, நிலையாமை முதலியவற்றை புறப்பொருளும் உள்ளடக்கியுள்ளன. அகப்பொருள் பற்றி நிகழும் ஒழுக்கம் அகத்திணை எனவும் புறப்பொருள் பற்றி நிகழும் ஒழுக்கம் புறத்திணை எனவும் அழைக்கப்படும்.

அகப்பொருள் மரபு குறித்து நோக்கும்போது அகம் என்பதன் வரை விலக்கணம் குறித்த கருத்துக்களையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டி யது அவசியமாகின்றது. குறிப்பாக தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களுள்

ஒருவரான நச்சினார்க்கினியரது கருத்து இவ்விடத்தில் நோக்கற்பாலது.

"ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம், அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய்யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதோர் பொருளாதலின், அதனை அகம் என்றார். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றது ஓர் ஆகு பெயராம்"

என அகம் என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தை நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ளார்.

திணை, பால், செய்யுள், நிலன், காலம், வழு, வழக்கு, இடம் என பொருளை தொல்காப்பியர் எட்டு வகையாக ஆராய்ந்துள்ளாரெனக் குறிப் பிடும் நச்சினார்க்கியர், இவற்றைவிட முதல், கரு, உரி, திணை தொறும் மரீஇய பெயர், திணை நிலைப் பெயர், இரு வகைக் கைகோள், பன்னிரு வகைக் கூற்று, பத்து வகைக் கேட்போர், எட்டு வகை மெய்ப்பாடு, நால் வகை உவமம், ஐவகை மரபு ஆகியனவும் இதனுள் அடங்குமெனவும் கூறியுள்ளார்.

"கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய் முற்படக் கிளந்த வெழுதிணையென்ப"

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை ஆகியவற்றை அகத்திணைக் குரியனவாகக் குறிப்பிடும். இவற்றுள் கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காமத்தையும் பெருந்திணை என்பது மடலேறுதல், முதுமையிற் களி பேருவகை, இரந்து நிற்றல், பொருந்தாக் காமம் ஆகியவற்றையும் உள்ள டக்கும். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்,பாலை ஆகியவற்றிற்குரிய அகவொழுக்கங்களாக முறையே புணர்தல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல், பிரிதல் என்பன அமைகின்றன.

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் செய்யுளின் உறுப்புகளைக் குறிப் பிடும் போது திணை, கைகோள், கூற்று வகை, கேட்போர், களன், கால வகை, பயன், மெய்ப்பாடு, எச்ச வகை, முன்னம், பொருள், துறை வகை ஆகிய பன்னிரு உறுப்புகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். திணை என்பது முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போன்று கைக்கிளை தொடக்கம் பெருந்திணை ஈறாக உள்ள எழு திணைகளைக் குறிக்கும். கைகோள் என்பது கைக் கொள்ளப்படும் வாழ்க்கை ஒழுகலாறாகும். அக வாழ்க்கையில் இது களவு, கற்பு என இரு வகைப்படும். களவு என்பது தலைமகனும், தலை மகளும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்தலும் இயற்கைப் புணர்ச்சிக் குரியவராதலும் யாரும் அறியா வகையில் குறியிடத்து சந்தித்து சேர்தலும் ஆகியவற்றைக் கொண்டது. களவொழுக்கத்தில் தோழி முக்கிய பங் கினை வகிப்பாள். தலைவியின் நிலை மற்றும் ஊர் அலர் ஆகிய வற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்தி தலைமகனை திருமணத்திற்குத் தூண்டும் வகையில் செயற்படுவாள். காட்சி (தலைமகன் தலைமகளைக் காணுதல்), ஐயம் (அவள் தெய்வமோ பெண்ணோ என ஐயுறுதல்), தெளிவு (ஐயம் தெளிந்து அவள் மானிடப்பெண் எனத் துணிதல்) ஆகியன இதிற் சிறப்பிடம் பெறும்.

கற்பெனப்படுவது களவொழுக்க நிறைவில் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்தலைக் குறிக்கும். எனவே அகவாழ்க்கையின் இரு நிலை களை கைகோள் கொண்டிருப்பதை அறியலாம். இவ்விரு நிலைகளிலும், கூற்றுக்குரியோர் யாவரெனத் தனித்தனியாகத் தொல்காப்பியம் விளக்கி யுள்ளது.

தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல் என்பன அகப்பொருளுக்குரிய மரபுகளை சிறப்பாக விபரிக் கின்றன. தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல் என்பன அகப்பொருளுக்குரிய மரபுகளை சிறப்பாக விபரிக் கின்றன. அத்துடன் மெய்ப்பாட்டியல், செய்யுளியல் பகுதிகளிலும் அகப்பாடல் மரபுகள் சில எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

நோக்கம்:

திருக்குறளின் காலம்: கி.பி 300 தொடக்கம் 600 வரையிலான காலப் பகுதி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்கமருவிய காலம் எனக் குறிக்கப் பெறும். இக்காலத்தில் அற இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் எழுந்தன. திருக் குறளும் இக்காலத்திற்குரியதே. குறிப்பாக கி.பி 400- 500 வரையிலான காலப்பகுதியில் திருக்குறள் இயற்றப்பட்டிருக்கலாம் என ஆய்வாளர் கூறுவர். அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பகுப்புகளைக் கொண்ட மைந்துள்ள இந்நூலில் இன்பத்துப்பால் அல்லது காமத்துப் பால் என்னும் பகுப்பிலேயே அகப்பொருள் மரபு பெரிதும் பேணப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

தொல்காப்பிய அகப்பொருள் இலக்கணத்தைப் பின்பற்றியும் காலத் திற்கேற்ப சில மாற்றங்களை உள்வாங்கியும் அகப்பொருள் இலக்கண நூல்கள் பிற்காலத்தே எழுந்தன. இறையனார் களவியல் உரை, நம்பிய கப் பொருள் ஆகியன அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றைத் தவிர எழுத்து, சொல், பொருள் முதலானவற்றைக் கூறும் தமிழ் இலக்கண நூல்களிலும் அகப்பொருள் இலக்கணம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு தொல்காப்பியம் கூறும் அகப்பொருள் இலக்கணம் குறிப்பாக கைகோள் கோட்பாடு வலியுறுத்தும் களவியல்,கற்பியல் ஆகிய விடயங்கள் திருக்குறள் காமத்துப்பாலில் பேணப்பட்டுள்ள முறைமையை நோக்குவதே இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திருக்குறளில் அகப்பொருள் மரபு:

அகவாழ்க்கையின் முக்கிய வாழ்வியல் நெறிகளாக களவு, கற்பு ஆகியன விளங்குகின்றன. திருக்குறள் காமத்துப்பால் இவ்விரு நிலை களையும் விளக்குகின்றது. களவியல் ஏமு அதிகாரங்களையும் கற்பியல் பதினெட்டு அதிகாரங்களையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. திருக்குறள் உரையாசிரியர்கள் காமத்துப்பாலை களவியல், கற்பியல் என்னும் பொதுப் பாகுபாட்டில் அமைத்தாலும் அவற்றை நுணுக்கமான வகையில் வேறுபடவும் பகுத்துள்ளனர். குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, நெய்தல்,மருதம் என திணைக்கு ஐந்தாக காமத்துப்பால் அமைகிறதென குறிப்பிடும் மணக்குடவர், அருமையின் கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும், பிரிந்து கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும், ஊடிக் கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் என மூன்று வகையாகப் பிரித்துள்ளார். தலைமகன் கூற்று, தலைமகள் கூற்று, இருபாற் கூற்று என காலிங்கர் பகுத்துள்ளார். கூடலை முக்கியப் படுத்துவதாக காமத்துப்பால் அமைகின்றது என வலியுறுத்தும் பரிப் பெரு மாள் கூடலின் மூன்று நிலைகளான முதற்கூடல், பிரிந்து கூடல், ஊடிக் கூடல் ஆகியவற்றை காமத்துப்பால் உள்ளடக்கியுள்ளது என்பார்.

களவியல், கற்பியல் எனப் பகுத்து புணர்ச்சியைக் களவு என்றும் பிரித லைக் கற்பு என்றும் பரிமேலழகர் குறிப்பிட்டுள்ளார். உள்ளப்புணர்ச்சி, மெய்யுறு புணர்ச்சி ஆகியவற்றைக் களவியலும் பிரிவின் துன்பம், தலைவியின் உடல், உள நிலை ஆகியவற்றைக் கற்பியலும் கூறுகின் றன. இவற்றுள் பரிமேலழகரின் பகுப்பு முறை பலராலும் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, நெய்தல், மருதம் என்னும் நிலங்களுக்கு ஐந்து அதிகாரங்கள் வீதம் காமத்துப்பாலின் இருபத்தைந்து அதிகாரங் களையும் பகுத்து நோக்கும் முறை வழக்கிலுள்ளது. அப்பகுப்பினைப் பின்வரும் அட்டவணையிற் காணலாம்.

குறிஞ்சி	முல்லை	பாலை	நெய்தல்	மருதம்
புணர்தல்,	இருத்தல்	பிரிதல்,	இரங்கல்	ஊடல்,
புணர்தல்	இருத்தல்	பிரிதல்	இரங்கல்	ஊடல்
நிமித்தம்	நிமித்தம்	நிமித்தம்	நிமித்தம்	நிமித்தம்
தகையணங்	நாணுத்	பசப்புறு	உறுப்புநலன்	புணர்ச்சி
குறுத்தல்	துறவுரைத்தல்	பருவரல்	அழிதல்	விதும்பல்
குறிப்பறிதல்	அலர்	தனிப்படர்	நெஞ்சொடு	நெஞ்சொடு
	அறிவுறுத்தல்	மிகுதி	கிளத்தல்	புலத்தல்
புணர்ச்சி மகிழ்தல்	பிரிவாற்றாமை	நினைந்தவர் புலம்பல்	நிறையழிதல்	புலவி
நலம்	படர்மெலிந்	கனவுநிலை	அவர்வயின்	புலவி
புனைந்துரைத்தல்	திரங்கல்	யுரைத்தல்	விதும்பல்	நுணுக்கம்
காதற்	கண்விதுப்	பொழுது	குறிப்பறி	ஊடல்
சிறப்புரைத்தல்	பழிதல்	கண்டிரங்கல்	வுறுத்தல்	உவகை

களவியல்:

தலைமகன்-தலைமகள் ஆகியோருக்கிடையிலான சந்திப்பு, தலை மகளைக் கண்ட தலைமகனின் ஐயம் (இவள் தெய்வமா? பெண்ணா? என ஐயுறுதல்), ஐயம் களைந்து தெளிவு பெறுதல், குறிப்புரை மூலம்

விருப்பினை அறிதல், ஆணினதும் பெண்ணினதும் இயல்புகள், களவொழுக்க உணர்வுகள், தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி ஆகியோரின் கூற்றுகள், தலைவி குறியிடம் குறிப்பிடுதல், களவு வெளிப்படுதல், திருமணம் கைகூடல் ஆகியவை களவியலில் இடம்பெறும் விடயங்களாகும். திருக்குறளில் களவியல் தகையணங்குறுத்தல், குறிப்பறிதல், புணர்ச்சி மகிழ்தல், நலம் புனைந்துரைத்தல், காதற் சிறப்புரைத்தல், நாணுத்துறவுரைத்தல், அலர் அறிவுரைத்தல் ஆகிய ஏழு அதிகாரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. 'தகையணங்குறுத்தல்' என்னும் அதிகாரம் காட்சி, ஐயம், தெளிவு ஆகிய நிலைகளை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

"அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை மாதர்கொல் மாலும் என் நெஞ்சு" (1081)

என்னும் குறட்பா தலைவியைக் கண்டதும் அவள் தெய்வப் பெண்ணா? விசேடமாகப் படைக்கப்பட்ட மயிலா? மானிடப் பெண்ணா? இவற்றுள் எது சரியானது என ஐயுறும் தலைவனின் நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றது.

அடுத்து வரும் 'குறிப்பறிதல்' என்னும் அதிகாரம் தலைமக்கள் தம் விருப்பினைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் தன்மைகளை விளக்குகிறது.

"நாட்டம் இரண்டும் அறிவு உடம்படுத்தற்குக் கூட்டியுரைக்கும் குறிப்புரையாகும்"

என்பதில் குறிப்புரை என்பது தலைமக்கள் தம் விருப்பினைக் குறிப்பால் வெளிப்படுத்துதலாகும் என விளக்குகிறது.

இந்நூற்பாவிற்கான உரையில் நச்சினார்க்கினியர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"தலைமகன் பின்னர்ப்புணர்ச்சி வேட்கை நிகழ்ந்துழிக் கூடற்குக் கருதி உரை நிகழ்த்துங்காற் கூற்றுமொழியான் அன்றிக் கண்ணான் உரை நிகழ்த்தும் என்பதூஉம் அது கண்டு தலைவியும் அக்கண் ணானே தனது வேட்கை புலப்படுத்திக் கூறுமென்பதூ உம் கூறுகின்றது: எனவே இது புணர்ச்சி நிமித்தமாகிய வழிநிலைக்காட்சி கூறுகின்ற தாயிற்று" "யான்நோக்குங்காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால் தான்நோக்கி மெல்ல நகும்" (1094)

"கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கு ஒக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல" (1100)

ஆகிய குறட்பாக்கள் குறிப்பறிதலுக்கான மிகச் சிறந்த உதாரணங் களாகும்.

இருவரது கண்களும் சந்திக்கும் போது அக்கண்களின் பேச்சு ஒருவர் குறிப்பு மற்றவருக்கு விளக்கும் வகையில் அமைவதால் வாய்ச்சொற்களி னால் எப்பயனும் இல்லை என்பதை மேற்குறித்த குறட்பாவின் மூலம் வள்ளுவர் உணர்த்தியுள்ளார்.

இவ்விதம் ஒருவர் விருப்பை மற்றவர் அறிந்து கொண்டு இருவரும் சேர்வர். அதன்பின் இந்நிலைமையினைத் தலைவன் மகிழ்ந்து கூறு தலை புணர்ச்சி மகிழ்தல் என்னும் அதிகாரம் கூறுகின்றது. தலைவி யைப் பலவாறாகத் தலைவன் புகழ்ந்து கூறுவான்.

"கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்றுஅறியும் ஒண்டொடி கண்ணேயுள" (1101)

களவொழுக்க காலத்தில் தலைமக்கள் பெறும் உணர்வுகள் குறித்து களவிற்குரிய பொதுப்பண்புகளாக தொல்காப்பியம் வருமாறு குறிப்பிடு கின்றது.

"வேட்கை ஒருதலை உள்ளுதல் மெலிதல் ஆக்கம் செப்பல் நாணுவரை இறத்தல் நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல் மறத்தல் மயக்கம் சாக்காடு என்று இச் சிறப்புடைமரபின் அவை களவு என மொழிப"

அதாவது குறையாத விருப்பம், எப்போதும் நினைத்தல், உடல் மெலிவு, இடையூறு கேட்ட போது அதனை ஆக்கமாக நெஞ்சிற்குக் கூறிக் கொள்ளு தல், நாணத்தின் எல்லையைக் கடத்தல், தாம் மனதில் கரந்தவற்றை பிறர் அறிந்து நோக்குவதாக எண்ணுதல், விளையாட்டு முதலியவற்றை மறத்தல், செய்யும் வகை தெரியாது புள் முதலியவற்றோடு உரையாடுதல், மடலேறுதல், வரை பாய்தல் முதலானவற்றைக் கூறுதல் ஆகியன களவொழுக்க பொதுப்பண்புகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

திருக்குறளில் இவற்றிற் சிலவற்றிற்கு உதாரணங்களைக் கூறலாம்.

"காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம் மடல் அல்லது இல்லை வலி" (1131)

என்பதில் காமத்தை அனுபவித்து பின் அது கிடைக்கப் பெறாமல் வருந்திய ஆடவர்க்கு அத்துன்பத்தை நீக்குவதாக மடலேறுவதே அமையும் எனக் கூறப்படுகின்றது. தலைவியுடன் இணைவதற்காக உயிரையும் துறப்பதற்குத் துணியும் தன்மை இதில் வெளிப்படுகின்றது.

"வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை போழப் படாஅமுயக்கு" (1108)

என்னும் குறட்பா ஒருபோதும் நெகிழாமையால் காற்றால் இடையறுக்கப் படாத மயக்கம் இருவருக்கும் இனிதானது என்னும் பொருளைத் தருகின்றது. இது வேட்கையின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றது.

"அலரிற் றோன்றுங் காமத்து மிகுதி" என்னும் நூற்பாவில் அலரால் தோன்றும் பயனையும் அது திருமணத்திற்கு ஏதுவாக அமைதலையும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பின்வரும் குறட்பாக்களில் இக்கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

"களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம் வெளிப்படுந் தோறும் இனிது (1145)

"ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல் நீராக நீளும் இந்நோய்" (1147)

களவியலில் இடம்பெறும் கூற்று வகையினை நோக்குமிடத்து தகைய ணங்குறுத்தல், குறிப்பறிதல், புணர்ச்சி மகிழ்தல், நலம் புனைந்துரைத் தல் ஆகிய அதிகாரங்கள் தலைவன் கூற்றுக்குரியனவாக உள்ளன.

குறிப்பறிதலில் இடம்பெறும்

"ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் காதலார் கண்ணே உள" (1099)

"கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்குஒக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல" (1100)

ஆகிய இரு குறட்பாக்களும் தோழி கூற்றாக அமைந்தனவென பரிமேலழகர் குறிப்பிட்டுள்ளார். "இவற்றைத் தோழி கூற்றென பரிமேலழகர் குறிப்பிட்டாலும் அவற்றையும் தலைமகன் பேச்சு எனலே மிகவும் பொருத்தமாகும்" என மு. சண்முகம்பிள்ளை (1980: பக். 209) கூறியுள்ளார்.

கற்பியல்:

"கற்பெனப்படுவது கரணமொடு புணரக் கொளற்குரி மரபின் கிழவன் கிழத்தியைக் கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே"

என கற்புப் பற்றிக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர்

"மறை வெளிப்படுதலும் தமரிற்பெறுதலும் இவை முதலாகிய வியனெறி திரியாது மலிவும் புலவியும் ஊடலும் உணர்வும் பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பெனப்படுமே"

என்பதில் மறைந்தொழுகும் களவு வெளிப்படுதல், திருமணம், மகிழ்ச்சி, ஊடல், பிரிவு ஆகியன கற்பொழுக்கத்தில் சிறப்புறும் நிலைமைகளாகும் என்பதை உணர்த்தியுள்ளார்.

கற்பு என்பது மகிழ்வு, ஊடல், ஊடல் உணர்தல், பிரிவு ஆகியவற் றைக் கொண்டதென நம்பியகப்பொருள் குறிப்பிட்டுள்ளது.

திருக்குறளில் கற்பியல் பகுதியில் இருபத்தைந்து அதிகாரங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் பிரிவு நிலையில் தலைவியின் உள்ளமும் உடலும் பெற்ற பாதிப்புகளை பிரிவாற்றாமை, படர் மெலிந்திரங்கல், கண் விதுப் பழிதல், பசப்புறு பருவரல் ஆகிய அதிகாரங்களும் தனிமையில் தலைவி அடையும் துயரினை தனிப்படர் மிகுதி, நினைந்தவர் புலம்பல், கனவு நிலையுரைத்தல், பொழுது கண்டிரங்கல் ஆகிய அதிகாரங்களும், இரங்கல் நிலைமையால் தலைவி அடைந்த நிலைமை பற்றி உறுப்பு நலனழிதல், நெஞ்சொடு கிளத்தல், நிறையழிதல் ஆகிய அதிகாரங்களும் வேட்கை மிகுதலால் ஏற்பட்டவை பற்றி அவர்வயின் விதும்பல், குறிப்பறி வுறுத்தல், புணர்ச்சி விதும்பல் ஆகிய அதிகாரங்களும் கடிலும் குறித்து நெஞ்சொடு புலத்தல், புலவி, புலவி நுணுக்கம், ஊடல் உவகை ஆகிய அதிகாரங்களும் விளக்கியுள்ளன.

தலைவன் தன்னுடன் இல்லாத மாலைப்பொழுது தரும் வருத்தம் குறித்து தலைவி இரங்குவதாக பொழுது கண்டிரங்கல் என்னும் அதி காரம் அமைந்துள்ளது. பிரிவின் துயரால் கண், நுதல், தோள் ஆகிய வற்றின் அழகு அழிதல் பற்றி உறுப்பு நலனழிதல் என்னும் அதிகாரம் விளக்குகின்றது.

கற்பியல் பிரிவாற்றாமை என்னும் அதிகாரத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. இல்லறவாழ்வில் தலைவன் தலைவியை விட்டு சில காலம் பிரிந்திருக்க நேர்கிறது.

"ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே"என்பதில் மூவகைப் பிரிவுகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர் பொருள்வயிற் பிரிவு, பரத்தையிற் பிரிவு முதலிய பிரிவுகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரிவு வகைகள் பற்றி இறையனார் களவியல் வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

"ஓதல் காவல் பகைதணி வினையே வேந்தர்க் குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென்று ஆங்க ஆறே அவ்வயிற் பிரிவே"

எனினும் இப்பிரிவுகள் பற்றிய வெளிப்படையான குறிப்புகள் எதுவும் குறட்பாக்களில் இல்லை. உரையாசிரியர்களே பிரிவுகளை வகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளார்கள். உதாரணமாக பிரிவாற்றாமை என்னும் அதிகாரத்தினை விளக்கும் பரிமேலழகர் "அஃதாவது வரைந்தெய்திய பின் தலைமகன் அறம் பொருள் இன்பங்களின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமக ளைப் பிரிந்து செல்லும்: செல்லும் ஞான்று அப்பிரிவினை அவள் ஆற்றாளாம் தன்மை" எனக் குறிப்பிடுவார்.

திருக்குறளின் இறுதி அதிகாரம் ஊடல் உவகை ஆகும். ஊடல் நிறைவுறுவது கூடலில் ஆகும்.

"ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும் கூடலில் காணப்படும்" (1327)

எனவும்

"ஊடுதல் காமத்திற்கின்பம் அதற்கின்பம் கூடிமுயங்கப் பெறின்" (1330)

எனவும் அகவாழ்வின் நிறைவினை வள்ளுவர் சுட்டியுள்ளார். தலை வன் தலைவி ஆகியோருக்கிடையில் இடம்பெறும் ஊடல் அக வாழ்வின் நிறைவாக அமையும் கூடலை நோக்கிய பயணத்தில் சிறப்பிடம் பெறும் நிலையாகும்.

திருக்குறளில் புலவி நுணுக்கம், ஊடல் உவகை ஆகிய அதிகாரங் கள் இதனைச் சிறப்பாகவும் நயம்படவும் எடுத்தியம்புகின்றன.

உப்பு அமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது மிக்கற்றால் நீள விடல். (1302)

என்பதில் ஊடலின் நீட்சி தகாது எனவும் உப்புப்போல அளவுடன் அது பேணப்பட வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தும் வள்ளுவர், ஊடல் காட்சி யினை நாடகமாக்கி விபரித்துள்ளார். ஊடலுக்குரிய காரணங்களுள் பரத்தையர் தொடர்பும் முன்னைய மரபில் காணப்பட்டாலும் பரத்தைய ரைத் தொடர்புபடுத்தாமல் ஊடல் சிறப்புற விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஊடல் காட்சிகளில் தலைவனின் கூற்றும் ஊடுவதற்குக் காரணமில்லாவிடினும் காதல் மிகுதலால் அக்கூற்றிலேயே காரணத்தை நுண்ணிதாக உரு வாக்கி ஊடலுக்கான கற்பிதமான காரணத்தைக் கண்டு பிடித்து வினாத் தொடுக்கும் தலைவியின் நுட்பமும் அதனால் தடுமாறும் தலைவனின் தவிப்பும் அழகுறச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. புலவி நுணுக்கம் என்னும் அதிகாரத்தில் இதனைக் காணலாம். கோட்டு மாலையைச் சூடியபோது எந்தப் பெண்ணிற்காக அதைச் சூடினீர் எனவும் (1313), காதலர் யாவருள் ளும் யாம் மிக்க காதலுடையோம் எனக் கூறினால் காதலிக்கப்படும் பெண்கள் பலருளர் என நினைத்து யாரினும் யாரினும் எனவும் (1314), இம்மையிற் பிரிய மாட்டேன் எனக் கூறியபோது அவ்வாறாயின் மறுமையிற் பிரிவீரோ எனவும் (1315),பிரிந்த காலத்தில் உன்னை இடையீ டின்றி நினைத்தேன் என்ற போது என்னை இடையில் ஏன் மறந்தீர் எனவும் (1316), தும்மியபோது உம்மை யார் நினைத்ததால் தும்மினீர் எனவும் (1317),இதனால் தும்மல் வந்த போது அதனை அடக்க முயற்சித்த போது உம்மை நினைப்பவர் யாரை மறைப்பதற்காக தும்மலை அடக்கு கின்றீர் (1318) எனவும் கேட்டு ஊடலைத் தலைவி வெளிப்படுத்தியதாகத் தலைவன் குறிப்பிடுவதாக வள்ளுவர் நயம்பட உரைத்துள்ளார்.

"நெஞ்சொடு புலத்தல், புலவி, புலவி நுணுக்கம், ஊடலுவகை என்பன ஊடலும் கூடலுமாய் அமையும் காதல் வாழ்வின் உச்சக்கட்டத்தை உரைக்கின்றன" என மு.சண்முகம்பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளமை நோக் கத்தக்கது. (2000:170)

புலவி, ஊடல், உணர்வு இவை மூன்றும் ஒன்றிலிருந்து மற்றைய தைப் பிரிக்க முடியாத கூறுகளாய் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் "புலவி அண்மைக் காலத்தது: ஊடல் அதனின் மிக்கது" என இளம்பூரணர் குறிப் பிட்டுள்ளார். உணர்தல் என்பது "ஊடலை அளவறிந்து நீக்குதல்" என பரிமேலழகர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.. புலவி என்பது மன வேறுபாடு: அதாவது பொய்ச்சினம்.

கற்பில் இவை சிறந்த பகுதிகளாகும்.

மனையாளின் மாண்பு குறித்து தொல்காப்பியர் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும் மெல்லியல் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின் விருந்துபுறந்தருதலும் சுற்றமும் ஓம்பலும் பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்" அறத்துப்பாலில் அமைந்துள்ள வாழ்க்கைத் துணைநலம், விருந் தோம்பல் ஆகிய அதிகாரங்களில் வள்ளுவர் இவை பற்றிக் குறிப்பிட் டுள்ளமையைக் காணலாம்.

மெய்பாட்டு வெளிப்பாடுகள் அகப்பொருள்மரபில் சிறப்பிடம் பெறும் மற்றுமோர் அம்சமாகும்.

"புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல் நகுநய மறைத்தல் சிதைவுபிறர்க் கின்மையொடு தகுமுறை நான்கே ஒன்றென மொழிப"

புகுமுகம் புரிதல் என்பது தலைவனும் தலைவியும் எதிர்ப்பட்ட விடத்துத் தன்னை அவன் நோக்குதலைத் தலைவி விரும்புதல் ஆகும்.

"யானோக்கும் காலை நிலனோக்கும் நோக்காக்கால் தானோக்கி மெல்ல நகும்" (1094)

என தலைவன் கூற்றாக இடம்பெறும் இக்குறட்பா இதற்கு உதாரண மாகும்.

'நகுநயம் மறைத்தல்' என்பது 'நகுதற்கு ஏதுவாகிய நயனுடமை மனதிற் தோன்றிய வழியும் நகாது நிற்றல்'என நச்சினார்க்கினியர் கூறுவார்.

"முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை நகைமொக்குள் உள்ளதொன்றுண்டு." (1274)

என்னும் குறட்பாவை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். தலைவனின் காதற்குறிப்பைக் கண்ட தலைவி, மகிழ்வால் முகிழ்க்கும் தன் முறுவலை பிறரறியாது அடக்கிக் கொள்வது பற்றியதாக இக்குறட்பா அமைந்துள்ளது.

"இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்" எனத் தொடங்கும் நூற்பாவில் மேலும் சில மெய்ப்பாடுகளைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட் டுள்ளார். இவற்றுள் துன்பத்துள் புலம்பல் என்பது தனிமை நிலையில் துன்பம் எய்தும் காதலர் படர்மெலிந்திரங்கலாகும்.

உதாரணம் : "கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு உரைத்தலும் நாணுத் தரும" (1162)

திருக்குறளின் தனித்துவமான அகப்பொருள் மரபு:

சங்க காலத்து அக இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தும் அகப்பொருள் மரபினை திருக்குறளில் காணலாமாயினும் அதிலிருந்து வேறுபட்டு தனித்துவமான அகமரபுப் பேணலை திருக்குறள் அறிமுகப்படுத்தியிருப்ப தனையும் காணலாம். அகத்திணை மரபு வலியுறுத்தும் முதல், கரு, உரி ஆகிய பொருள்களுள் உரிப்பொருளை மட்டுமே திருக்குறள் காமத்துப் பால் பெரும்பாலும் முதன்மைப்படுத்தியுள்ளது. சங்க காலத்து அக இலக்கியங்களில் காணப்படும் நிலம், பொழுது என்பன குறித்த தனித்த அடையாளங்களை இதிற் காணவியலாது. அகத்திணையில் இயற் பெயரைச் சுட்டும் மரபு இல்லை என்பதை

"மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணையும் சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ளப் பெறாஅர்"

எனத் தொல்காப்பிய நூற்பா குறிப்பிட்டுள்ளது.

இதற்கிணங்க நிலப் பொதுப் பெயர்களும், திணை நிலைப் பெயர்க ளும் கருப்பொருள் விபரங்களும் மன்னர் பற்றிய விபரங்களும் கூட சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் மரபில் பேணப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். காதல் அனுபவம் எல்லோருக்கும் பொதுவானதென்பதால் அவ்வனுப வங்களைப் பொதுநிலையில் விளக்குவதே சிறந்தது. வள்ளுவர் இதனைப் பெரும்பாலும் பின்பற்றியுள்ளார். ஒருசில இடங்களில் திணை நிலைப் பொதுப்பெயரையும் வள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உதாரணமாக

"துறைவன் துறந்தமை தூற்றா கொல்"

(1157)

என்பதிலும் இதேபோல

"தண்ணன் துறைவன் தணந்தமை"

(1177)

என்பதிலும் நெய்தல் நிலத் தலைவனான துறைவன் குறிப்பிடப்பட் டுள்ளான்.

எனினும் ஒப்பீட்டளவில் மிக மிகக் குறைவாகவே இவை திருக்குற ளில் இடம்பெற்றுள்ளன. சங்கப் புலவர்கள் தாம் கருதிய பொருளைக் குறிப்பாகக் கூறுவதற்கு உள்ளுறை உவமம், இறைச்சிப்பொருள் ஆகிய வற்றைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தினர். ஆனால் இத்தகைய பண்பு திருக் குறளில் இல்லை. "குறுகிய அடிகளால் இயன்ற காமத்துப்பாலில் இவற் றைக் காணவியலாது" என இரா.சாரங்கபாணி (1994:25) குறிப்பிடுவார்.

தலைவன் பரத்தையின் இல்லம் சென்றமை பற்றிய குறிப்பு திருக்குறளில் இல்லை.

"பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுவுண்பர் நண்ணேன் பரத்த நின்மார்பு" (1311)

என்னும் குறட்பா பெண்கள் பலரால் விரும்பப்படும் நிலை குறித்தே கூறுகின்றது. அதாவது தலைவனது பவனி கண்டு பெண்பாலார் பிறர் காதல் கொள்வதாகவேயுள்ளது.

"அவர் (வள்ளுவர்) காமத்துப்பாலில் தலைவன் வேறு மகளிரைக் கலந்தானாகக் கருதித் தலைவி ஊடியதாகக் கூறும் குறள்கள் யாவும், அவன்மாட்டு அச்செயல் நிகழ்ந்ததோ என்ற ஐயத்தால் தலைவி கருதிச் சொல்லியனவேயன்றி, பிற நூல்கள்போல், உண்மையில் தலைவனை இழித்துக் கூறும் கருத்துடையன ஆகாமை உய்த்துணரத்தக்கது"" என ந.சுப்புரெட்டியார் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது. (2002: 175)

வள்ளுவர் பரத்தையிற் பிரிவு பற்றியோ அல்லது புலவி மற்றும் ஊடல்களுக்கு பரத்தையர் ஏதுவாக அமைதலைப் பற்றியோ குறிப்பிட வில்லை. இது தொல்காப்பியம் மற்றும் சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் மரபிலிருந்து வேறுபட்டு அமைகின்றது. திருக்குறள் எழுந்த காலத்தில் பரத்தமை ஒழுக்கமும் பிறன்மனைவியை நயத்தலும் கண்டிக்கப்பட்டன. பிறன்இல் விழையாமை, வரைவில் மகளிர் ஆகிய அதிகாரங்களில் இவற்றைக் காணலாம்.

சங்ககாலத்தில் அகப்பொருள் மரபினைப்பாட அகவற்பா உதாரணம் அகநூனூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு ஆகியன கலிப்பா, பரிபாடல் உதாரணம்: கலித்தொகை ஆகியன பயன்படுத்தப்பட்டன. பதினெண்கீழக்கணக்கு நூல்களில் அகமரபு நாலடி வெண்பாவிலும், குறள் வெண்பாவிலும் இயற்றப்பட்டிருப்பதற்கு முறையே நாலடியாரை யும் திருக்குறளையும் உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம். திருக்குறள் காமத்துப்பாலில் ஐந்திணை அமைப்பு இல்லை. அகப்பொருள் நிகழ்ச்சிகள் கோவை போலத் தொடர்ச்சியாகவும் இல்லை. காட்சிகளும் தலைவன் – தலைவி ஆகியோருக்கிடையிலான மெய்ப்பாடுகள் முதன்மை பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

சங்க அகப்பொருள் மரபினை தொல்காப்பியர் வழி பேணும் அதேவேளை பல இடங்களில் அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு இது எழுந்த காலத்து மரபுகளையும் தேவைகளையும் சமூக நிலைமைகளையும் கருத்திற் கொண்டு தனித்துவமான வகையில் அகப்பொருள் மரபினை திருக்குறள் வெளிப்படுத்தியிருப்பதையும் முன்னைய மற்றும் பின்னைய காலங்களுக்கு பாலமாகவும் அமைந்து விளங்குவதையும் காணலாம்.

அழக் குறிப்புக்கள்

- 1. தொல்: பொருள்: அகத்திணையியல்: 1 நச்சி. உரை
- 2. தொல்: பொருள்: அகத்திணையியல்: 1 நச்சி. உரை
- 3. தொல்: பொருள்: அகத்திணையியல்: 1
- 4. தொல்:பொருள்: செய்யுளியல்: 1: 5 8
- 5. தொல்:பொருள்: செய்யுளியல் 189 ஆம், 190ஆம் நூற்பாக்கள்
- 6. இயற்கைப் புணர்ச்சியைக் குறிக்கும்.
- 7. தொல்:பொருள்: களவியல்:5
- 8. தொல்:பொருள்: களவியல்:5 நச்சி. உரை
- 9. தொல்:பொருள்: களவியல்:9
- 10. தொல் பொரு் கற்பியல் 163
- 11. தோழி மதியுடம்படுவாள் தன்னுள்ளே சொல்லியது என பரிமேலழகர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- 12. தொல்: பொருள்: கற்பியல்: 1
- 13. தொல்: பொருள்: செய்யுளியல்: 187
- 14. நூற்பா: 200
- 15. தொல்: பொருள்: அகத்திணையியல்: 25

திருக்குநள் இய்வுக் கட்டுறுரகள்

- 16. தொல்: பொருள்: அகத்திணையியல்: 28
- 17. தொல்: பொருள்:கற்பியல்: 46
- 18. இறையனார் களவியல்: நூற்பா: 35
- 19. அதிகாரம் 116 உரை
- 20. தொல்: பொருள்: கற்பியல்: 15 உரை
- 21. குறட்பா 1109 இன் உரை
- 22. தொல்: பொருள்: கற்பியல்:11
- 23. தொல்: பொருள்: மெய்ப்பாட்டியல்: 13
- 24. தொல்: பொருள்: மெய்ப்பாட்டியல்: 13 நச்சி. உரை
- 25. தொல் பொருள்: மெய்ப்பாட்டியல்: 22
- 26. நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, கலித்தொகை, குறிஞ்சிப்பாட்டு,
- 27. முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, பட்டினப்பாலை
- 28. தொல்:பொருள்: அகத்திணையியல்: 54
- 29. கற்பு, நாண் என்பன அற்ற பெண் இயல்பை மட்டுமேயுரிய பரத்தையர் என பரிமேலழகர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உசாத்துணை:

நூல்கள்:

- இறையனார் அகப்பொருள்: 1954 (மறுபதிப்பு): சென்னை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
- திருக்குறள்: பரிமேலழகர் உரை: 2013(13ஆம் பதிப்பு):
 பதிப்பாசிரியர்: புலியூர்க்கேசிகன், சென்னை, பூம்புகார் பதிப்பகம்.
- திருக்குறள்: மணக்குடவர் உரை: 1925: பதிப்பாசிரியர்: கோ. வடிவேலுச் செட்டியார், சென்னை.
- தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம்: முதற்பாகம்: முன் ஐந்து இயல்களும் நச்சினார்க்கினியமும்: பதிப்பாசிரியர்: நா.பொன்னையா, 1948: இலங்கை, சுன்னாகம், திருமகள் அழுத்தகம்.
- தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம்: இரண்டாம் பாகம்: பின் நான்கு இயல்களும் பேராசிரியமும்: பதிப்பாசிரியர்: நா.பொன்னையா, 1943: இலங்கை, சுன்னாகம், திருமகள் அழுத்தகம்.

- நம்பியகப்பொருள்:பதிப்பாசிரியர்: க.தமிழ்ச்செல்வன், 2010:
 சென்னை, சாரதா பதிப்பகம்.
- சண்முகம்பிள்ளை. மு, 1980, 'அகப்பொருள் மரபும் திருக்குறளும்': பொதுப் பதிப் பாசிரியர்: பாலசுப் பிரமணியன் சி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பகுதி.
- சாரங்கபாணி. இரா, 1994, 'வள்ளுவர் வகுத்த காமம்', சிதம்பரம்,
 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
- சுப்புரெட்டியார். ந, 2002 (4ஆம்பதிப்பு), 'தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை': சென்னை, பழனியப்பாபிரதர்ஸ்

கட்டுரைகள்:

- விசயரத்தினம். கா, 'தொல்காப்பியர் காட்டும் பிரிவொழுக்க முறைகள்':pathivukal geotamil.com 13.06.2016.
- பழனியப்பன் மு. 'கற்புநெறியும் கற்புசார் புனைவுகளும்':siragu.com17.04.2021
- சிவவிவேதா. சி, 'கைகோள் கோட்பாடு: தொல்காப்பியமும் திருக்குறளும்': keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11
- ▶ விமலா அண்ணாத்துரை, 'ஒப்பீட்டு அகத்திணை மரபும் காமத்துப் பாலும்' www.aranejournal.com/article/581406 oct 2019

முன்னாள் ஆய்வுப் பேராசிரியர் கச்சுயின் பல்கலைக்கழகம், தோக்கியோ, யப்பான்.

திருக்குறளில் ஆண்மை

-ஒரு நோக்கு

திருக்குறள் தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் ஒரு தனிச்சிறப் புடையது. குறுகிய செய்யுள் அமைப்பான குறள்வெண்பாவால் இயற்றப் பட்டிருப்பது இதன் தனிச் சிறப்பாகும். ஏழு சீர் கொண்டு ஈரடிகளில் அமைந்தமை இதற்குச் சான்றாக உள்ளது. திருவள்ளுவமாலை திருக்குறளின் சிறப்புப் பற்றிய சான்றோர்களின் பாடல்களின் தொகுப்பு நூலாக இன்னொரு சான்றாக உள்ளது. அப்பாடல்களின் தொகுப்பில் உள்ள பாடல் ஒன்று வருமாறு. திருக்குறளை ஆக்கிய வள்ளுவருடைய புலமைச் சிறப்பைக் கூறுகிறது.

மாலும் குறளாய் வளர்ந்து இரண்டு மாண் அடியால் ஞாலம் முழுவதும் நயந்த அளந்தான் - வால் அறிவின் வள்ளுவருந் தங்குறள் வெண்பா அடியால் வையத்தார் உள்ளுவ எல்லாம் அளந்தார் ஓர்ந்து (பரணர்) இப்பாடலில் திருமால் ஈரடியால் உலகம் முழுவதையும் அளந்தது போல நுண்ணறிவு பெற்ற வள்ளுவரும் ஈரடி வெண்பாவால் உலகத் தாருடைய எண்ணங்கள் யாவற்றையும் உள்ளடக்கியமை விளக்கப்பட் டுள்ளது. வள்ளுவருடைய திருக்குறளின் பொருண்மைச் சிறப்பு நோக்கிப் பல பெயர்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 'முப்பால்' என்ற பெயரைப் பதின்நான்கு புலவர்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வள்ளுவருடைய நூலமைப்பு மூன்று பகுதியாக அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று பொருண்மைகளையும் விளக்கிக் கூறியிருப்பதால் இப்பெயர் மிகப் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது.

இன்னும் திருக்குறளுக்கு ஏறக்குறைய பதினைந்து விளக்க உரைகள் எழுதப்பட்டிருப்பதும் அதன் ஆழமான பொருண்மைச் சிறப்புக் குச் சான்றாக உள்ளது. மேலும் பிற்காலத்தில் ஆக்கப்பட்ட பல நூல்களின் திருக்குறட்பாவின் அடிகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமையும் நூலின் நெறிப்படுத்தலை விளக்குகின்றனது. வள்ளுவர் நூலாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்திய தமிழைச் 'சூத்திரத் தமிழ்' எனத் தமிழறிஞர் குறிப்பிடுவர். 'சூத்திரம்' என்பது ஒரு வகையான யாப்பாகும். சிலவகை எழுத்தில் பல் வகைப் பொருளும் செறிந்து விளங்க அமைத்து முடிக்கப்படும் யாப்பு எனத் தமிழ் லெக்சிக்கன் (Tamil Lexicon) தொல்காப்பியத்தைச் சான்று காட்டி விளக்கியுள்ளது. தொல்காப்பியர் நூல் பற்றி விளக்கும் போது அதன் பெயரும் இயல்பும் கூறுமிடத்துச் சூத்திர அமைப்பு எத்தகையது என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

அவற்றுள்

சூத்திரம் தானே ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றி நாடுதல் இன்றிப் பொருள் நனி விளங்க யாப்பினுள் தோன்ற யாத்து அமைப்பதுவே (தொல்: பொருள்:471)

எனவே சூத்திரமென்பது கண்ணாடியின் நிழலைப் போல விளக்க மாகத் தோன்றி ஆராயாமலே பொருள் மிகத் தெளிவாக விளங்குமாறு பாட்டிலே தோன்றுமாறு பாடியமைப்பதாகும். இலக்கண நூல்கள் இச் சுத்திர அமைப்பிலே இயற்றப்பட்டுள்ளன. திருக்குறளும் குறுகிய அமைப் பான சூத்திர அமைப்பிலேயே ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பரந்துபட்ட பொருண்மை களை உலகறிய வேண்டிச் சுருங்கிய சொல்லாலும் விரிந்த பொருளாலும் 1330 குறள்களிலே வள்ளுவர் இயற்றியுள்ளார். அவற்றை 133 அதிகாரங்களில் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என முப்பகுதியாக வகுத்தமைத்துள்ளனர்.

உலகப் பொதுமறையாகத் திருக்குறள் இன்று போற்றப்படுகிறது. உலக மொழிகள் பலவற்றில் இந்நூல் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டி ருப்பதே இதற்குச் சான்றாகும். மனித வாழ்வியல் நிலையில் வீடு, சமூகம், நாடு என்னும் மூன்று தளங்களையும் வள்ளுவர் நெறிப்படுத் தவே திருக்குறளை ஆக்கியுள்ளார். திருக்குறள் அதனால் காலத்தை வென்று நிற்கிறது. இந்நூல் பற்றிய ஆய்வுத் தேடல்கள் காலந்தோறும் நடைபெற்றுள்ளன. ஆனால் இன்னும் தேடல் நடைபெறுகிறது.

அந்த வகையில் இக்கட்டுரை திருக்குறளில் ஆண்மை பற்றிய ஒரு நோக்கான தேடலைச் செய்ய முனைந்துள்ளது. சமூக உறுப்பினர் என்ற நிலையில் ஆணும் பெண்ணும் சமமானவர் என்ற பொதுவான கருத்து இருப்பினும் இலக்கியப் பனுவல்களில் ஆண்மைக்கும், பெண்மைக்கும் குணவியல்புகளில் வேறுபாடு இருப்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. திருக்குறள் மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்தும் இலக்கோடு இயற்றப்பட்டது. எனவே இந்நூலின் கட்டமைப்பில் ஆண்மையின் குணவியல்புகள் எவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதையே இக்கட்டுரை தேடல் செய்ய முயன்றுள்ளது. அத்தேடலுக்குரிய பரப்பாக திருக்குறளில் அறத்துப் பால் என்னும் பகுதியை மட்டுமே நோக்கவுள்ளது. இது கட்டுரையின் பக்கவரையறையைப் பேணுவதற்காகவே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆண்மை என்ற தனிப் பாகுபாடு

திருக்குறளில் பெண்மை பற்றிய தேடல்கள் நடைபெற்றுள்ளன. பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன. வள்ளுவர் அமைத்துள்ள இல்றைவியல் இதற்கு ஒரு தரவுத் தளமாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் அறத்துப் பாலில் அமைந்துள்ள பாயிரம், இல்லறவியல், துறவறவியல், என்னும் மூன்று பகுதிகளிலும் ஆண்மையின் குணவியல்புகளையும் வள்ளுவர் பதிவு செய்துள்ளார். இப்பதிவுகள் ஆண்மையைப் பற்றிய கருத்து நிலைகளை மீள்நோக்குச் செய்யத் தூண்டுகின்றன. ஆண் மையில் ஒரு பேராண்மை நிலையை வள்ளுவர் வரையறை செய்து கூறியுள்ளார். அறத்துப்பால் என்னும் பகுதியில் வள்ளுவர் அமைத்துள்ள 'பிறனில் விழையாமை' என்னும் அதிகாரத்தில் ஒரு குறட்பாவில் வருமாறு கூறியுள்ளார்.

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு (குறள்: 148)

இக் குறளில் பிறன் மனையாளை விரும்பாத பெரிய ஆண் தகைமை சால்புடையவருக்கு அறமாகும் ஒழுக்கம் என விளக்கியுள்ளார். பேராண்மை என்பது உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்கும் சிறப்பு ஆற்றலாகும். புறப்பகையை அடக்கும் வலிமையே ஆண்மையென மரபாக இருந்த எண்ணத்திற்கும் மேலாக வள்ளுவர் ஒரு பேராண்மை என்னும் அற்றலை வரையறை செய்து கூறியுள்ளார். மனித சமூகத்தில் ஆணின் ஒழுக்கம் கடடுப்பாடாக இருக்க வேண்டும் என்ற வள்ளுவருடைய வரையறை காலத்தின் தேவையாகவும் இருந்துள்ளது. சங்க இலக்கியச் செய்யுட்களிலே ஆணின் பிறன்மனை நயக்கும் நிலையைப் பரத்தமை ஒழுக்க நிலையிலே பாடியுள்ளனர். அந்த ஒழுக்க நிலையை மாற்றி ஆண்களை நெறிப்படுத்தவே வள்ளுவர் 'பேராண்மை' என்ற சிறப்பு நிலையை எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

எனவே ஆண்மையின் குணவியல்புகளாக அவர் சுட்டிக்காட்டிய வற்றை ஒருமுறை மீள நோக்க வேண்டியுள்ளது. வள்ளுவருடைய அறத்துப்பாலில் உள்ள குறட்பாக்களில் ஆண்களைப் பற்றிய வள்ளு வரது பதிவுகளை நோக்கும் போது ஏறக்குறைய 50 குறட்பாக்களில் அவற்றைக் காண முடிகிறது. எல்லோருக்கும் பொதுவான அறம் பற்றிக் கூற வந்த வள்ளுவர் அதில் ஒரு பாகுபாட்டையும் நுட்பமாகப் பொதிந்து வைத்துள்ளார். அந்தப் பாகுபாட்டை அவர் குறட்பாக்களில் பயன்படுத்தி யுள்ள சொற்களின் மூலமாகவே இனங்காண முடிகிறது. எல்லோ ருக்கும் பொதுவாகச் சொல்லுமிடத்துப் பன்மை வினை முற்றுச்

சொற்களையே பயன்படுத்தியுள்ளார். எடுத்துக் காட்டாகச் சில சொற்களைக் காணலாம்.

நோற்பார் (குறள்: 48) அன்புடையார் (குறள்: 72) செய்வார் (குறள்: 120) சோகப்பர் (குறள்: 127) ஒறுத்தார் (குறள்: 156) உடையார் (குறள்: 165) அற்றார் (குறள்: 226) இரப்பார் (குறள்: 232) தெளிந்தார் (குறள்: 353) தொகுத்தார் (குறள்: 377)

இவ்வமைப்பை விட ஒருமை நிலையிலே கூறியுள்ளதையும் காண முடிகிறது.

பெண்மை பற்றிய வள்ளுவரது பதிவில் அறத்துப் பாலில் இரு குறள்களைக் காணலாம். 'பிறனில் விழையாமை' என்னும் அதிகாரத்தில் அவை வருமாறு உள்ளன.

"அறன் இயலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறன்இயலாள் பெண்மை நயவா தவன்" (குறள்: 147)

அறன் வரையான் அல்ல செயினும் பிறன் வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று (குறள்:150)

இக்குறள்களில் பெண்மை என்ற சொல்லை வள்ளுவர் பயன்படுத்தும் போது ஆண்மையின் இயல்புக்கு எதிரான இயல்பைப் புலப்படுத்தும் சொல்லாகவே பயன்படுத்தியுள்ளார். எனவே அறம் பற்றிய கருத்துக்க ளைக் கூறிச் சமூகத்தை நெறிப்படுத்த வள்ளுவர் ஆண், பெண், பொது என்ற நிலையிலே அவற்றை கூற முற்பட்டுள்ளார். இருபாலாரது வேறு பாடுகளை வள்ளுவர் கூர்மைப்படுத்திக் காட்டாவிட்டாலும் நுட்பமாக உய்த்துணர்ந்து கொள்ள வைத்துள்ளார். திருக்குறளுக்கு உரை செய்த உரையாசிரியர்களும் கூட வள்ளுவர் செய்துள்ள பாகுபாட்டை உள் வாங்கியே உரை செய்துள்ளனர். எனவே இன்று திருக்குறளைக் கற்கின்ற இளைய தலைமுறையினர் வள்ளுவருடைய நுட்பமான பாகுபாட்டையும் நெறிப்படுத்தலையும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இதற்காகத் திருக்குறளிலே வள்ளுவர் ஆண்மையின் இயல்புகளை எவ்வாறு தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார் என்பதை நோக்கலாம்.

வள்ளுவர் கூறும் ஆணின் இயல்புகள்:

வள்ளுவர் தமது குறட்பாக்களில் ஆணின் இயல்புகளை இரு நிலைகளிலே பதிவு செய்துள்ளார். அப்பதிவு ஆணைப் பற்றியதே என்பதைத் தனது சொல்லாட்சியாலும் நிறுவியுள்ளார். ஆண்பாலை உணர்த்தும் ஒற்றையே இணைத்துள்ளார்.

ஆண்மையின் நல்லியல்புகள்:

1) இல்வாழ்வான் : இல்லறத்தை மேற்கொள்பவன். துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் துணையாக இருப்பவன். வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான். நல்விருந்து ஓம்புவன். வரு விருந்து பார்த்திருப்பான். இன்சொலனாக இருப்பான். பணிவு டையவனாக இருப்பான். செப்பம் உடையவன் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான். குலம் உடையான். உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ளான். செல்லிடத்துக் காப்பான் சினம்.

இத்தகைய நல்லியல்புகள் கொண்ட ஆண்மைக்கு மாறான குண வியல்பு உடையோர் இருந்ததையும் வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். இல்லற வியலிலே இந்த மாறுபட்ட இயல்புளையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

2) இல்வாழ்வான்: அழுக்காறு உடையான். அறன் வரையான். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான். அழுக்காறு உடையான். அவ்விய நெஞ்சத்தான். பொருள் வெஃகுவான். அறங் கூறான். அல்லது செய்வான். புறஞ் சொல் வான். பிறன்பழி கூறுவான். புன் சொல் உரைப்பான். பயனில சொல்லுவான். பயனில் சொல் பாராட்டுவான். தான் பிறிது ஊன் உண்பான். வஞ்ச மனத்தான், சினத்தைப் பொருளாகக் கொண்டவன்.

எனவே திருக்குறளில் இவ்விருவகையான இயல்புடைய ஆண் மையை எடுத்துக் காட்டிய வள்ளுவரது நோக்கம் என்ன என்பதையும் நாம் ஆழமாகத் துருவி நோக்கும் போது குறைகளைக் களைந்து நிறைவான வாழ்க்கைக்கே வள்ளுவர் நெறிப்படுத்தியிருப்பது துல்லிய மாகத் தெரிகிறது. எதிர்மறையான இயல்புடைய ஆண்மையையும் வள்ளுவர் நெறிப்படுத்த வழிகாட்டியுள்ளார். திருக்குறளிலே வள்ளுவர் தாம் கூற வந்த பொருண்மையைத் தெளிவாக விளக்க அதன் நன்மையையும் தீமையையும் எடுத்துக் காட்டுவார். பின்னர் குறை நிறையைச் சமன் படுத்த வழி கூறுவார். அதனைப் பொருத்தமான உவமை மூலம் விளக் கிக் கூறுவார். எடுத்துக்காட்டாகத் தன்னுடைய உடலைப் பேணுவதற் காகப் பிறிதொரு உயிரைக் கொல்பவனுக்காக அவனை நல்நெறிப்படுத்த வருமாறு கூறுகிறார்.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கை கூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும். (குறள் - 260)

ஊன் உண்ணாதிருப்பது ஓர் அறம் என்று விளக்க வந்தவர் இரண்டு செயற்பாடுகளை எடுத்துக் கூறி வழி காட்டுகிறார். கொல்லாமையைப் பேண வேண்டும். புலால் உண்பதை மறுக்க வேண்டும். இதனை ஆண் மேற்கொள்ள வேண்டும். இங்கும் இருவகைப்பட்ட ஆண்களை இனங் காட்டுகிறார். ஒரு வகையானவன் உயிர்களைக் கொல்லுந் தொழிலை மேற்கொண்டிருப்பவன். மற்றைய வகையானவன் கொன்ற உயிரின் புலாலை உண்பவன். இந்த இருவரும் தமது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டால் உலகத்திலே உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் இரு வகையினரையும் கை கூப்பித் தெய்வமாகத் தொழும் என்கிறார்.

ஆணின் மகிழ்வான வாழ்க்கைக்கு மிகவும் எளிமையான வழிகாட்டலை வள்ளுவர் பின்வரும் குறளிலே கூறியுள்ளார்.

உள்ளியது எல்லாம் உடன் உய்தும் உள்ளத்தால் உள்ளான் வெகுளி எனின் (குறள் - 309)

உள்ளத்திலே ஏற்படும் வெகுளியை ஒருவன் முற்றாக மறந்து விட்டால் அவனுக்கு எண்ணியவை யாவுமே கை கூடும். இதுவே வள்ளுவரது நெறிப்படுத்தலாகும். குறிப்பாக ஆண் வெகுளி வாய்ப்பட்டால் தீய செயல்களையே செய்வதற்கு முன்னிற்கும் இயல்புடையவன். திருக் குறளிலே அமைந்துள்ள வெகுளாமை என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் சினம், வெகுளி என இரண்டு சொற்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளார். திருக் குறளில் சினம் என்ற சொல் 8 குறள்களிலே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வெகுளி என்ற சொல்லும் 8 குறள்களிலே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வெகுளாமை என்னும் அதிகாரத்தில் சினம் 7 குறள்களிலும் வெகுளி 2 குறள்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வெகுளி என்பது சினம் ஏற்படும் போது எதிரே நிற்பவருக்கு ஏதாவது ஊறு செய்ய எண்ணிச் செயற்படுதல். அதனால் உடனடியாகத் தீங்கு விளைவிப்பது. எனவே உள்ளத்தில் வெகுளியைப் பதிய விடாமல் நீக்கி விட்டால் ஆணுக்கு எல்லா நன்மை களும் வந்து சேரும். வெகுளி லயப்பட்ட ஆண் தனது உடல் வலுக் கொண்டு பிறரை வருத்தவும் கூடும். ஆனால் சினத்திற்கு கொல்லும் செயற் பாடும் இணைந்திருக்கும். சினம் தன்னையே கொல்லும் தன்மையானது அதற்குச் 'சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' என வள்ளுவர் பெயர் சூட்டியுள்ளார்.

மரபான முன்னோடிப் பதிவுகள்:

வள்ளுவர் இவ்வாறு ஆண்மையின் குணவியல்புகளைப் பதிவு செய்வதற்கு முன்னைய பனுவல்களின் மரபான பதிவுகள் துணையாக இருந்தனவா என்ற தேடலையும் இங்கு செய்ய வேண்டியுள்ளது. குறிப் பாகச் சங்க இலக்கியச் செய்யுள் மரபிலும் இது பேணப்பட்டதா என நோக்குமிடத்துச் சில பதிவுகள் ஒரு தொடர்ச்சியான மரபுநிலை பேணப் பட்டதை உய்த்துணர வைக்கின்றன. ஆண்மை, பெண்மை என்ற இரு சொற் பயன்பாடு சங்க இலக்கியங்களில் குறைவாகவே உள்ளன. ஆனால் அச்செற்கள் இரு குணவியல்புகளும் வேறுபட்டமை என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றன. ஆண்மை என்ற சொல் அகப்பாடல்களில் ஓரிரு இடங்களில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புறப்பாடல்களில் ஏறக்குறைய 15 பாடல்களில் பதிவாகியுள்ளது.

அகநானூறு, குறுந்தொகை என்னும் இரு அகப்பாடல் தொகுப்பு நூல்களிலும் பதிவாகியுள்ள ஆண்மை பற்றிய செய்திகள் வள்ளு வருடைய வரையறைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன என்று கொள்ள இடமுண்டு. அகநானூறு (231) பகைவராக வந்தவரின் செருக்கை அழித்தலும் தன்னை வந்தடைந்தோர்களுக்கு ஒரு துன்பம் நேரின் உதவி செய்தலும் ஆண்மையின் குணவியல்பெனக் கூறுகிறது. ஆனால் பாடல் 281 இல் பிறிதொரு மாற்றமான குணவியல்பு பதியப்பட்டுள்ளது. பிரிந்து சென்ற ஆணின் குணவியல்பு பற்றி பெண் வருமாறு கூறுகிறாள்.

"தோழி! நம்மைத் தலையளி செய்து நம் தலைவர் கூடிய அந்தக் களவுக் காலத்தில் அக் குறியிடங்களிலே நம்முடைய அச்சம் நீங்குமாறு நாள்தோறும் அவர் கூறிய சூளுறவுச் சொற்களை எல்லாம் அவை பழுதுபட்டுப் போகுமே எனக் கருதியும் அஞ்சாதவரா யினர்."

இங்கு சொல்திறம்பும் நிலை ஆண்மைக்கு உண்டு என உய்த்தறி யலாம்.

குறுந்தொகைப் பாடல் 43 பேராண்மை எனச் சிறப்பான குணவி யல்பை ஆண்மைக்கும் பெண்மைக்கும் பொதுவானதொரு குணவியல் பாகக் கூறியுள்ளது.

"செல்வார் அல்லர் என்று யான் இகழ்ந்தனனே ஒல்லாள் அல்லல் என்று அவர் இகழ்ந்தனரே ஆயிடை இரு பேராண்மை செய்து பூசல்"

இப்பாடலில் வரும் காதலி காதலன் தன்னைப் பிரிந்து செல்லான் என எண்ணி அவனைத் தடுக்காமலிருந்தாள். அவனும் பிரிந்து செல்வதை இவளிடம் சொன்னால் அதற்கு உடன்பட மாட்டாள் என எண்ணி அவளிடம் சொல்லாமலிருந்தான். இந்த நிலை இருவருக்குமிடையே நடந்த பெரிய ஆண்மைகளின் போர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த மரபான பேராண்மை திருக்குறளில் வள்ளுவர் வரையறை செய்த பேராண்மைக்கு முற்றிலும் வேறுபட்டது.

புறப்பாடல்களின் தொகுப்பான புறநானூறும் பதிற்றுப் பத்தும் மரபான ஆண்மையின் குணவியல்புகளாக வீரத்தையும் துணிவையுமே குறிப்பிட்டுள்ளன.

புறநானூறு வருமாறு பதிவு செய்துள்ளது.

ஞாயிற்றன்ன வெந்திறன் ஆண்மையும் (பா:55) குடிபுரவு இரக்கும் கூரில் ஆண்மை (பா:75) எறிபடைக் கோடா ஆண்மை (பா:154)

ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க் கடந்து	(ип: 242)
புகைபடு கூர்எரி பரப்பிப் பகை செய்து	
பண்பில் ஆண்மை தருதல்	(шт: 344)

பதிற்றுப் பத்து வருமாறு பதிவு செய்துள்ளது

துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை ஆண்மை	(пп:14)
பகுத்து ஊண் தொகுத்த ஆண்மை	(un:38)
வணங்கிய சாயல் வணங்கள் ஆண்மை	(шт: 48)
பொருது சினந்த தணிந்த செருப்புகல் ஆண்மை	(un:55)
வணங்கிய சாயல் வணங்கா ஆண்மை	(шп:70)
நின் வளனும் ஆண்மையும்	(шт: 73)
படியோர்த் தேய்த்த ஆண்மைத் தொடியோர்	(шт: 79)
விமுமத்திற் புகலும் பெயரா ஆண்மையும்	(шп: 90)

எனவே சங்கப்பாடல்களில் குறிப்பிட்ட ஆண்மையின் குணவியல்புக ளோடு பொதுவான மனித விழுமியங்களும் ஆண்களிடம் இருக்க வேண்டுமென வள்ளுவர் நெறிப்படுத்தி உள்ளார். வள்ளுவர் கூறும் ஆண்மையின் குணவியல்பு தொடர்பான பதிவு உலக மக்கள் எல்லோ ருக்கும் பொதுவான நெறிப்படுத்தலாக இருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. எனவே வள்ளுவர் தனக்கு முன்பிருந்த மரபுகளையும் எண்ணியே ஆண்மையின் குணவியல்புகளைத் தமது காலத்தின் செல்நெறிக்கு ஏற்ற வகையிலே திருக்குறளிலே நுட்பமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். வள்ளுவ ருடைய இலக்கு வையத்து வாழும் முறையை மக்களுக்கு உணர்த்துவ தாகவே உள்ளது. மரபாக ஆண்மையே உயர்ந்தது என்ற கருத்துப் பரிமாற்றம் தொடராமல் உள்ளதை உள்ளவாறு விளக்கிய வள்ளுவரு டைய சமூகநெறிப்படுத்தல் பொருட்பாலில் நாட்டையும் நெறிப்படுத்தும் நிலையாகத் தொடர்ந்துள்ளது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்கத்கது.

இன்னும் தேடல் நிலையில்:

அறத்துப் பாடல் ஆண்மை, பெண்மை என இரு குணவியல்பைப் பற்றிய தேடலின் போது மேற்கூறிய கருத்துக்களை ஓரளவு தொகுத்துக் காட்ட முடிந்தது. ஆனால் முழுத்திருக்குறளிலும் இது பற்றிய தேடல் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதனை உருத்திர சன்ம கண்ணனார் பின்வருமாறு பாடிப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மணற்கிளக்க நீர் ஊறும் மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணச் சுரக்கும் தாய்முலை ஒண்பால் - பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் மதிப்புலவோர்க்கு ஆய்தொறும் ஊறும் அறிவு.

வள்ளுவருடைய குறட்பாக்களை நுட்பமாக ஆய்வதற்குப் பல சிறப்புத் தளங்கள் உள்ளன. வள்ளுவர் ' ஆண்' என்ற சொல்லைத் தம்முடைய குறட்பாக்களிலே பயன்படுத்தவில்லை. ஆனால் ஆணீற்றுச் சொற்களைப் பெருமளவிலே பயன்படுத்தியுள்ளார். 'பெண்' என்ற சொல்லையும் அவர் பெரிதும் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதற்கில்லை. ஆனால் முழுமையான திருக்குறட் பாக்களில் ஏறக்குறைய 13 பாக்களில் 'பெண்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பதிவுகள் வருமாறு அமைந்துள்ளன.

பெண்ணின் பெருந்தக்க யாஉள	(குறள்:54)
சோர்வு இலாள் பெண்	(குறள்:56)
பெண் காமுற் றற்று	(குறள்: 402)
பெண் விழைவான் ஆக்கம்	(குறள்:902)
பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும்	(குறள்:907)
பெண் ஏவல் செய்வார்	(குறள்: 909)
பெண் சேர்ந்தாம் பே தமை இல்	(குறள்:910)
பெண் தகையால்	(குறள்:1083)
பெண் தகை	(குறள்:1084)
பெண்ணில் பெருந்தக்க இல்	(குறள்:1137)
பெண் நிறைந்த நீர்மை	(குறள்:1272)
பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்து	(குறள்:1280)
பெண் இயலார்	(குறள்: 1311)

திருக்குறளில் 'அள்' ஈற்றுச் சொற்கள் மிக அருந்தலாகவே உள்ளன.

வள்ளுவருடைய ஆண்கள் பற்றிய நோக்கு ஒரு சமூக மாற்றத்தை எதிர்பார்ப்பதாகவே உள்ளது. ஆண் ஒரு சமூக உறுப்பினன் என்ற நிலையில் செயற்படும் போது குணவியல்புகளை மாற்ற வேண்டும் என வள்ளுவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆண் இல்லறம் என்னும் அறத்தைச் செம்மையாகச் செய்வதற்குத் தன்னைப் பல நிலைகளிலே சீர்மியம் செய்ய வேண்டும் என வள்ளுவர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். தனியொரு ஆண் என்ற நிலையில் ஆணின் வளர்ச்சி நிலையிலும் நெறிப்படுத்தல் இன்றியமையாதது என்பதையே திருக்குறள் சிறப்பாக அறத்துப்பாலில் கூறுகிறது. ஆண் உலக இயல்பை அறிந்து நடக்க வேண்டும்.

இன்றைய உலக நடப்பில் பல்லினப் பண்பாட்டுச் கூழலில் வள்ளுவ ருடைய நெறிப்படுத்தல் எவ்வாறு துணை புரியும்? என்ற ஐயம் எல்லோரி டமும் எழுந்துள்ளது. திருக்குறளில் வள்ளுவர் கட்டமைத்துக் காட்டிய இல்லறத்தின் வரையறை இன்று இயைபாக்கம் பெற முடியுமா? மனித விழுமியப் பண்புகளை ஆண்மையின் குணவியல்பு புறந்தள்ளிச் செயற்படுகிறதா? எனப் பல சிக்கலான எண்ணக் கருக்கள் உருவாகத் தொடங்கிவிட்டன. இன்று மாந்தருடைய வாழ்வியல் எந்திர வாழ்வியலாக மாறியுள்ளது. விஞ்ஞானத்தின் நுட்பமும் பொறிமுறைகளின் கையாட்சியும் மக்களைப் பெரிதும் பிணித்துள்ளன. வாழ்வியலின் இன்றியமையாத கூறுகளான உணவு, உடை, உறையுள் என்பவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. முன்னோரது மரபான பண்பாட்டு வாழ் வியல் புறந்தள்ளப்பட்டுப் புதிய வாழ்வியல் நடைமுறைகள் பேணப்படு கின்றன. இயற்கைச் குழலோடு ஒன்றியிருந்த மானுட வாழ்க்கை செயற்கைச் குழலோடு பின்னிப் பிணைந்து விட்டது. இந்த நிலையில் வாழ்க்கையில் சிக்கல்களும் துன்பங்களும் பெருகி விட்டன.

வள்ளுவர் வகுத்த அறத்துப்பாலில் விளக்கிய இல்லறமும் துறவற மும் அறமாகப் பேணப்படவில்லை. எனவே இத்தகைய குழப்பான நிலையை மாற்று வதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிய வேண்டிய காலகட்டம் இதுவே. திருக்குறள் இத்தகைய ஒரு காலகட்டத்திலேதான் முன்னர் தோன்றியுள்ளது. எனவே திருக்குறளை இன்று உலகில் எல்லா அறிவியல் துறையினரும் தத்தமது துறையோடு இணைத்து நோக்கும் முறைமையும் தோன்றியுள்ளது. பல மொழிகளில் திருக்குறள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டாலும் மூலமொழியான தமிழில் அதைக் கற்பதே சிறந்தது. சிறுவர் முதல் முதியோர்வரை திருக்குறளைக் கற்கவேண்டும்.

வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் நூல் என்ற நிலையில் திருக்குறளைக் கற்பதற்கு வழிகாட்டல்கள் தேவை.

தமிழ் மொழியின் வளத்தையும் ஆற்றலையும் அதனைப் பயன் படுத்தும் முறைமையும் திருக்குறள் மிக நேர்த்தியாகப் பதிவு செய் துள்ளது. வள்ளுவர் பயன்படுத்திய சொற்கள் பல இன்று பயன்பாட்டில் அருகி விட்டன. அச்சொற்களுக்கு மாற்றீடாகப் பிற மொழிச் சொற்களும் பயன்பாட்டில் வந்துள்ளன. இதனைக் காலம் செய்த மாற்றம் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். அது தவறான எண்ணம். காலம் எப்போதும் இயற்கை யோடு இணைந்தே கழிந்து கொண்டிருக்கிறது. வள்ளுவர் பொருட் பாலிலே காலத்தைக் காத்திருந்து செயற்பட வழிகாட்டியுள்ளார்.

ஞாலம் கருதினும் கை கூடும் காலம் கருதி இடத்தான் செயின்.

(குறள்:484)

ஏற்ற காலத்தை இடத்தோடு பொருந்தச் செயற்பட்டால் உலகம் முழுவதையுமே ஆள வேண்டுமெனக் கருதினாலும் அது கை கூடும். எனவே காலத்தை உன்னிப்பாக நோக்கியே செயற்பட வேண்டும். அதற்கு இயற்கையோடு இயைபுபட வாழ வேண்டும். வீடு, சமூகம், நாடு என்ற மூன்று தளங்களும் இயற்கையால் ஒன்றிணையக் கூடியவை. இந்த இணைப்புக்குத் தடையாக அமையும் மானிடரது மாறுபட்ட குணவியல்பு களையே வள்ளுவர் எடுத்துரைத்துள்ளார். இக்கட்டுரை அக்கருத்தையே வெளிப்படுத்துமுகமாக வள்ளுவரது ஆண்மையின் குணவியல்புகள் பற்றிய பதிவுகளை நோக்கியுள்ளது. உலகமயமாதல், உலகத்தோடு ஓட்டி வாழல், பல்லினப் பண்பாட்டில் நல்லிணக்கம், மனித விழுமியங் கள், இயற்கையின் கொடைகள், மகிழ்வான குடும்பம், ஒற்றுமையான சமூகம், உள்ளத்தை அமைதிப்படுத்தும் வழிபாடு, நோயற்ற வாழ்வு, குறைவற்ற செல்வம் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் ஆணின் பங்களிப்பு நிறைவாக அமைய வேண்டும் என்பதே வள்ளுவரது நெறிப்படுத்த லாகும். அதனை உணரும் காலம் வந்துவிட்டது. உணர்த்துவதற்குத் திருக்குறளே வழிகாட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உசாத்துணை

- அகநானூறு: களிற்றியானைநிரை, ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் உரை, வெ.பெரி. பழ.மு.காசிவிசுவநாதன், செட்டியார் வெளியீடு, சென்னை, 1943.
- அகநானூறு: நித்திலக்கோவை, ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் உரை, வெ.பெரி. பழ.மு.காசி விசுவநாத செட்டியார் வெளியீடு, சென்னை, 1944.
- அகநானூறு: மணிமிடை பவளம், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
 உரை, வெ.பெரி. பழ.மு.காசிவிசுவநாத செட்டியார்,வெளியீடு,
 சென்னை,1944
- குறுந்தொகை: பொ.வே. சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1978.
- 🕨 பதிற்றுப் பத்து:உ.வே. சாமிநாதையர் உரைப்பதிப்பு, 1920.
- 🕨 புறநானூறு:உ.வே. சாமிநாததையர் பதிப்பு, சென்னை, 1935
- தொல்காப்பியம்: தெளிவுரை, புலியூர்க்கேசிகன், அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 1961.
- திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை. விசா பப்ளிகேஷன்ஸ்,
 சென்னை, 1992

கலாநிதி பாலகைலாசநாத சர்மா

முதுநிலை விரிவுரையாளர், சமஸ்கிருத துறை, இந்து கற்கைகள் பீடம், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்.

திருக்குறள் குறிப்பிடும் நீதிக்கருத்துக்களும் சம்ஸ்கிருத தூலக்கியங்களும்

- ஒப்பீட்டாய்வு-

அறிமுகம்

நீதி என்பது மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ்வதற்கான ஒழுங்குகளையும் அவன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியதிகளையும் தொகுத்து கூறும் செயற்பாடாகும். அந்த வகையில் உலகத்திருமறை ஆகிய திருக்குறள் நீதி கருத்துக்கள் பலவற்றை எமக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றது. திருக் குறளிலே காணப்படும் நீதிக் கருத்துக்கள் சம்ஸ்கிருத இலக்கியங்க ளாகிய வேத, உபநிடதம், புராணங்களில் காணப்படுகின்றன. அத்த கைய நீதிக்கருத்துக்களை வெளிக்கொண்டு வருவதே இவ் ஆய்வின் கருப்பொருள். இவ்வாய்வானது இலக்கண விபரண ஆய்வாகவும், ஒப்பீட்டு ஆய்வாகவும் அமையப் பெறுகின்றது.

திறவு சொற்கள்: சம்ஸ்கிருதம், திருக்குறள், நீதி, வேதம், உபநிடதம், இதிகாசம்

நீதி இலக்கியம்

நீதி நூல்கள் இலக்கியத்தின் ஒரு வகையாகும். ஆனால் அவை குறிப்பிட்ட நோக்கங்களை அடிப்படையாக கொண்டு இயற்றப்படுகின்றன. மனிதனை மனிதனாக வாழ்வதற்கு வழி செய்வதே நீதி நூல்கள் எனப்படுகின்றன. நீதி நூல்கள் இயற்றும் புலவன் முதிர்ந்த அறிவும் கனிந்த அனுபவமும் இருத்தல் வேண்டும். இவன் இயற்றும் இலக்கியங்கள் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்படும்.

- அறிவு இலக்கியம்
- ஆற்றல் இலக்கியம்

இவற்றுள் அறிவு இலக்கியம் அறிவுறுத்தலை நோக்கமாக கொண் டது. ஆற்றல் இலக்கியம் மனிதனின் உள்ளத்தை நெகிழச் செய்வது மட்டுமின்றி ஆசிரியரின் திறனை வெளிப்படுத்துவது. இவற்றுள் அறிவு இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்ததே 'நீதி இலக்கியம்' என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இவை மனிதனின் உணர்ச்சி, விருப்பு, அறிவு ஆகிய மூவகை மனப் பண்புகளில் அறிவாற்றலைத் தூண்டுவதாக அமைவதே நீதி இலக்கியம் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதில் உணர்ச் சிகளுக்கோ கற்பனைக்கோ இடமில்லை. ஆனால் அறிவுறுத்தும் கருத் துக்கே முதன்மையிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவை பொதுவாக சமூக நீதிகளைக் கூறுவதாக அமைந்து விளங்குகின்றன. அந்த வகையில் சமூகம், நீதி என்பன பற்றி அறிந்து கொள்வது அவசியமா கின்றது.

திருக்குறளின் அமைப்பும் சிறப்பும்

திருவள்ளுவருக்கு வேறு பெயரும் காணப்படுகின்றன. அவை நாயனார், தேவர், முதற்பாவலர், தெய்வப்புலவர், நான்முகனார், மாதனு பங்கி, செந்தாபோதர், பெருநாவலர் ஆகியவை. திருக்குறளுக்கும் வேறு பல பெயர்கள் உள்ளன. அவை முப்பால், தெய்வ நூல், உத்தரவேதம், பொய்யாமொழி, தமிழ்மறை, வாயுறை வாழ்த்து, பொதுமறை ஆகி யவை. திருக்குறள் இரண்டு அடிகளைக் கொண்ட குறள் வெண்பாக் களினால் இயற்றப்பட்ட நூல். இந்த நூலில் ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பது குறள் வெண்பாக்கள் உள்ளன. பத்துக்குறள் வெண்பாக்கள் அடங்கியது ஓர் அதிகாரம். எனவே, திருக்குறளில் அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஒப்பற்ற நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்று மூன்று

பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அறத்துப்பாலில் முப்பத்தெட்டு அதிகாரங் களும், பொருட்பாலில் எழுபது அதிகாரங்களும், இன்பத்துப்பாலில் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களும் உள்ளன. திருக்குறள்கள் மது, கள் அருந்துவதை கடுமையாக கண்டிக்கிறது. புலால் தின்பதும், விலை மகளிர் வீடுகளுக்குச் செல்வதும் திருவள்ளுவரின் கண்டனத்துக்கு உள்ளாகின்றன. தமிழகத்தில் இந்த மூன்று தீய செயல்களையும் முதன் முதலாகக் கண்டித்த புலவர் திருவள்ளுவரே என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

சம்ஸ்கிருத நீதி இலக்கியங்கள்

தொன்மையானதும் வரலாற்றுச் சிறப்பினைக் கொண்டதுமான வட மொழி இலக்கிய வரலாற்றிலே நீதியானது 'ரிதம்' என்ற கருத்தில் ஒழுங்கு என கூறப்படுகின்றது. இவ்வொழுங்கு தர்மம், ஒழுக்கம், சத்தியம் என அழைக்கப்படும். நீதி என்று கூறும்போது, ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறப்பு முதல் இறப்புவரை தனது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக் கங்களையும் அவன் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்பதை கூறுவதாக வும் அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில் இவ் ஒழுங்குகள் எமது முன்னோர்களின் வழிவந்ததாகக் கூறுப்படுகின்றது. இவ்வொழுக்கங்களே நீதியாகப் பெறப்பட்டன எனலாம். இந்நீதிகள் எல்லா வர்ணத் தவருக்கும் பொதுவானதாக அவர்களது கடமைகளை எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கூறுவனவாக அமைந்துள்ளன. இவையே நீதிக் கதைகள் மக்களைப் பல ஆண்டுகளாக மகிழ்வித்து வருவதுடன், மகிழ்ச்சியோடு அறிவையும் புகட்டுகின்றன.

பண்டைய காலத்து நீதி நூலார் தம் அனுபவத்திற் கண்ட உண்மை களைச் சூத்திர வடிவிலும், செய்யுள் வடிவிலும் படைத்துள்ளனர். இந் நீதிக்கருத்துக்கள் எக் காலத்துக்கும் பொருந்துவனவாகவே அமைந் துள்ளன. வடமொழி சூத்திரத்தில் மிகச் சுருக்கமாக உயர்ந்த அறநெறிச் சாரங்கள் யாக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு அறநெறியைக் கூறும்போது இயற்கையிலமைந்த அழகிய பொருள்களிலிருந்து பொருத்தமானவையும், சில சமயம் நூதனமானவையுமான உவமைகளை கூறியுள்ளனர். இந்நல்லுரைகள் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பால் பற்றியும் கூறு கின்றன. நீதியுரைகளில் சிலவற்றையேனும் அறியாதவர் கல்வியற்ற மூடர் என கருதப்பட்டனர். சுபாஷிதத்தில் ஒரு சுலோகம் இதை வலியு றுத்துகிறது. "சுபாஷிதமறியாத நா நாவன்று. அது காக்கைக்குப் பயந்து வாயிலே ஒழித்து வைத்திருக்கும் மாமிச துண்டு போன்றது" என கூறப் படுகின்றது. இவ்வாறாக காலத்தால் முற்பட்ட வேத இலக்கியங்களிலும் இதிஹாஸங்களிலும் பதஞ்சலியின் மாபாஷ்யத்திலும் காணப்படுகின்ற சிறிய கதைகளை நோக்கும்போது இவைதான் பிற்கால நீதி இலக்கியங்களுக்கு அடித்தளமாய் அமைந்தன எனலாம். அவ்வாறே இதி ஹாஸங்களில் ஒன்றான மகாபாரதம் தர்மத்தையும் மனோரீதியான ஒமுக்கங்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது. அந்தவகையில் மகா பாரதத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் விதுர நீதியானது வாழ்வியல் தத்துவத்தை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

இவ்விதுரநீதிக்கு முற்பட்ட கால இலக்கியங்களில் நீதி பற்றிய கருத் துக்கள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவையே பின்வந்த நீதி நூல்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாக அமைந்திருக்கலாம் என அறியமுடிகிறது. அந்த வகையில் வேத, உபநிடத கால இலக்கி யங்களில் காணப்படும் நீதிக் கருத்துக்களை நோக்கலாம்.

வேதங்களும் திருக்குறளும்

வேதங்களின் விமுமிய பொருளையே திருவள்ளுவர் எளிய முறையில் திருக்குறளாக வழங்கினார் என்று புலவர் மதுரைப் பெருமருதனார் தமது பாடலில் கூறியிருக்கிறார். வேதங்களில் பொருளை விரித்து உலக மக்கள் ஒதுவதற்காக தமிழில் திருவள்ளுவர் திருக்குறளாக உரை செய்தார் என்றும். எனவே எண்ணுபவர்கள் உண்ணுகின்ற பொருள்கள் எல்லாம் திருவள்ளுவரின் வாய்மொழியாக திருக்குறளில் உள்ளன என்றும் சம காலத்துப் புலவர்கள் வியந்து பாடியுள்ளனர்.

சம்ஸ்கிருத மொழியையும், தமிழ்மொழியையும் ஆராய்ந்து இவற் றில் சீரிய மொழி எது என்று கூறுவது சிரமம். சம்ஸ்கிருத மொழி வேதங் களை உடையது. தமிழ்மொழி திருவள்ளுவரின் திருக்குறளை உடை யது என்று புலவர் வண்ணக்கஞ்சாத்தனார் சிறப்பாக குறிப்பிட்டி ருக்கிறார். ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந் திதனினிது சீரிய தென்றொன்றச் செப்பரிதால் ஆரியம் வேதமுடைத்து தமிழ் திருவள்ளுவனார் ஓத குறட்பாவுடைத்து.

இருக்கு, யசுர், சாம, அதர்வண என்ற நான்கு வேதங்களின் பொருளாகவே திருக்குறள் இயற்றப்பட்டுள்ளது என்று பல பண்டைய புலவர்கள் மிகவும் தெளிவாகவே கூறியிருப்பதை கூர்ந்து கவனிக்கலாம்.

ஒழுக்கம் என்பது யாவருக்கும் முக்கியமானது இவ் ஒழுக்கத்தினை சம்ஸ்கிருத இலக்கியங்களும் திருக்குறளும் மிகத் தெளிவாக எடுத்து ரைக்கின்றது. இருக்கு வேதத்திலே வருணன் ஒழுக்கத்திற்குரிய தெய்வ மாக போற்றப்படுகின்றான். இவன் ரிதம் என்ற ஒழுங்கினை காப்பதனால் ரிதசயன், ரிதகோபலன் என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றான். இவ் வருணன் குற்றம் செய்பவர்களை தண்டிப்பவராகவும் பாவமன்னிப்பு கூறுபவர்களை மன்னிப்பவராகவும் காணப்படுகின்றார்.

இருக்கு வேத முதலாம் மண்டல இருபத்தைந்தாம் சுலோகத்தின் முதலாம் பாடலில்

यश्चिद्धि ते विशों यथा प्र देव वरुण वृतम् । <u>मिनीमसि</u> द्यविद्यवि ॥ १

பின்வருமாறு கூறுகின்றார். அதாவது "தேவனான வருணனே! எல்லா சனங்களும் பிழைகள் செய்கிறார்கள் அப்படியே நாங்களும் உன் விரதத்தை தினந்தோறும் பங்கப்படுத்துகின்றோம் அவ்வாறு பங்கப் படுத்தும் எங்களை காத்து அருள்வாயாக." என்று கூறப்படுகின்றது.

வருணனுடைய நல்லொழுக்க பண்பினை திருவள்ளுவர் "நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கந் தீயயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்" ஒருவருக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும் தீய ஒழுக்கம் பாவத்திற்கு காரணமாய் இருமையிலும் துன்பம் பயக்கும். என்று நல்லொழுக்கத்தால் அடையும் நன்மையும் தீயஒழுக்கத்தால் அடையும் துன்பமும் கூறப்படுகின்றது.

இருக்கு வேத இரண்டாம் மண்டல முதலாவது பாடலிலே

'त्वं अग्ने द्युऽभिः त्वं आऽशुशुक्षणिः त्वं अत्ऽभ्यः त्वं अश्मनः परि त्वं

वनेभ्यः त्वं ओषधीभ्यः त्वं नृणां नृऽपते जायसे श्चिः ॥' (2.1.1)

"அக்கினியே மனிதர்களின் நடுவே மனிதர் தலைவனான நீ, சோதிக ளோடு தோன்றுகின்றாய் நீ சலங்களில் இருந்தும் கற்களில் இருந்தும் மரங்களில் இருந்தும் ஓஸ்திகளில் இருந்தும் சுத்தனாகவும் எங்கும் பிரகாசிப்பவனாகவும் விளங்குகின்றாய்" என்று கூறப்படுகின்றது. இக் கருத்தினையே திருக்குறளின் செங்கோன்மை எனும் அதிகாரத்தில்

"வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன் கோனோக்கி வாழுங் குடி"

உலகத்து உயிர்கள் அனைத்தும் மழை உள்ளதாயின் உளவாகா நிற்குமே எனினும் குடிகள் அரசன் செங்கோல் உளதாயின் உளவாகா நிற்கும் எல்லா மக்களுக்கும் அரசனுடைய செங்கோல் காவலாக எங்கும் வியாபித்து இருக்கும்.

இருக்கு வேத முதலாம் மண்டல 89வது சுலோக 10வது பாடலிலே அதிதி எனும் விருந்தினரை பற்றிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன

'अदितिः द्यौः अदितिः अंतरिक्षं अदितिः माता सः पिता सः पुत्रः विश्वे देवाः अदितिः पंच जनाः अदितिः जातं अदितिः जनिऽत्वं ॥

(1.89 10

என்ற பாடலில் "அதிதி சோதியாய் இருக்கிறது, அதிதி வானமாய் இருக் கின்றது, அதிதி தாயாய் இருக்கின்றது அதிதி தந்தையாய் இருக்கிறது, அதிதி பஞ்ச சனங்களாய் இருக்கின்றது, அதிதி பிறப்பாய் இருக்கின்றது, வம்சமாய் இருக்கின்றது" என்று அதிதியின் சிறப்பு கூறப்படுகின்றது.

இதனையே திருக்குறளின் விருந்தோம்பல் என்னும் அதிகாரத்தின் ஏழாவது குறளில்

"இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின் துணைத்துணை வேள்விப் பயன்"

வேள்விப்பயன் இணைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை விருந் தோம்பல் ஆகிய வேள்வியின் பயன் இன்ன அளவிற்று என்பதோர் அளவுடைத்தன்று விருந்தின் துணை அதற்கு அவ்விருந்தின் தகுதிய ளவே அதாவது வேள்விகள் எவ்வளவு செய்து கொண்டாலும் அவ்வேள் வியின் பயன் விருந்தோம்பல் செய்வதற்கு இணையானது.

இக்கருத்தினையே இருக்கு வேதத்தில் அதிதி சோதி, வானம், தாய், தந்தை, பஞ்ச சனங்கள், பிறப்பு வம்சம் என்று எல்லாவற்றிற்கும் இணையாக போற்ற்படுகின்றது. திருக்குறள் வேள்விகள் செய்வதால் வரும் பலனை விட விருந்தோம்பல் செய்வதால் கிடைக்கும் பலன் அதிகம் என்று கூறப்படுகின்றது.

संगंच्छध्वंसंवंदध्वंसंवोमनांसिजानताम्। देवाभागंयथापूर्वेसंजानानाउपासंते॥(१०.१९१

பாத்தூண்மரீஇயவனைப்பசியென்னும் தீப்பிணிதீண்டல்அரிது (குறள் 227)

தான் பெற்ற உணவை பலரோடும் பகிர்ந்து உண்ணும் பழக்கம் உடையவனை பசி என்று கூறப்படும் தீயநோய் அணுகுதல் இல்லை.

பகுத்துண்டுபல்லுயிர்ஓம்புதல்நூலோர் தொகுத்தவற்றுள்எல்லாந்தலை (குறள் 322) கிடைத்ததைப் பகுத்து கொடுத்துத் தானும் உண்டு பல உயிர் களையும் காப்பாற்றுதல் அறநூலார் தொகுத்த அறங்கள் எல்லாவற்றிலும் முதன்மையான அறமாகும்.

உபநிடதங்களும் திருக்குறளும்

உபநிடதங்கள் உலக ஆன்மாவின் தன்மையை ஆராய்கின்றன. ஆயினும் நீதி பற்றிக் கூறும் கருத்துக்களும் ஆங்காங்கே காணப்படு கின்றன. இவை வேத காலங்களில் எழுச்சி பெற்று உபநிடத காலங்களில் வளர்ச்சி பெறுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

உபநிடதங்களில் சத்தியத்திற்கு மிக உயர்ந்த இடம் அளிக்கப்பட் டுள்ளது. பொய்யன்றி உண்மையே வெல்லும் என முண்டகோபநிஷத் கூறுகின்றது.

திருவள்ளுவர் வாய்மை என்னும் விடயத்தை 30ம் அதிகாரத்திலே குறிப்பிடுகிறார்.

("सत्यमेंव जयतें नानृतम्")

சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் ஒருவன் எப்போது உண்மையறிவைப் பெறுகிறானோ, அப்போது அவன் சத்தியத்தைப் பேசுகிறான். எனவே உண்மை அறிவைப் பெறுவதன் மூலமே ஒருவன் நேர்மையுடைய வனாக வாழ முடியும் என்ற கருத்து கூறப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம்.

"தன் நெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுட்டும்" (குறள் 293)

ஒருவன் தன் நெஞ்சம் அறிவதாகிய ஒன்றைக் குறித்துப் பொய் சொல்லக்கூடாது. பொய் சொன்னால் அதைக் குறித்துத் தன் நெஞ்சமே தன்னை வருத்தும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

முண்டக உபநிடதத்தில் சத்தியத்தை நாடுபவர்கள் எப்பொழுதும் அதனை பின்பற்ற வேண்டும். அவ்வாறு அதனைப் பின்பற்றுவதன் மூலமே புண்ணிய உலகினை அடையலாமெனவும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறாக உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் வாழ்க்கையை நல்ல வழியில் வாழலாம் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. திருக்குறளும் இத்தகைய கருத்தினை பின்வருமாறு குறிப்பிடு கையில்

"உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துளெல்லாம் உளன்" (குறள் 294)

ஒருவன் தன் உள்ளம் அறியப் பொய் இல்லாமல் நடப்பானானால் அத்தகையவன் உலகத்தாரின் உள்ளங்களில் எல்லாம் இருப்பவன் ஆவான்.

மேலும் மனிதனது கடமைகள் பற்றி தைத்திரிய உபநிடதம் கூறுவதை நோக்கலாம்.

सत्यं वद / धर्म चर / स्वाध्यायान्या प्रमदः /
आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा व्यक्तन्व्यत्याः /
सत्यान्न प्रमदितव्यम् /धर्मान्न प्रमदितव्यम् /
कुशलान्न प्रमदितव्यम् / स्वाध्यायपवनाभ्यां न प्रमदितव्यम्
भूत्यं न प्रमदितव्यम् / देविपतृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्
मातृ देवो भव / पितृ देवो भव/

"உண்மை பேசுக, உனது பணியை ஆற்றுக, அறத்தை கடைப் பிடிக்குக, ஆசிரியருக்கு விருப்பமான செல்வத்தைக் கொடுத்து அவரை மனநிறைவு பெறச் செய்க, சந்ததியாகிய நூலை அறுத்து விடலாகாது, உண்மையிலிருந்து விலகாதீர்கள், தர்மத்திலிருந்தும், நன்மை தருவனவற்றிலிருந்தும், நற்செயல்களிலிருந்தும், கற்பதிலிருந்தும், கற்றுக் கொடுப்பதிலிருந்தும், தேவர்களுக்கும் முன்னோர்களுக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளிலிருந்தும் விலகாதீர்கள், தாயை தெய்வ மாக போற்றுக, தந்தையை தெய்வமாக போற்றுக, ஆசிரியரை தெய்வ மாக போற்றுக, விருந்தினரை தெய்வமாக போற்றுக" என மனிதனது கடமைகள் பற்றி தைத்திரிய உபநிடதம் கூறி நிற்கின்றது. இதில் கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு விடயமும் திருக்குறளில் உள்ள ஒவ்வொரு அதிகாரங்களுக்கு சமனானது. திருக்குறளின் 133 அதிகார கருத்துக்களை தைத்திரிய உபநிடதத்தில் காணமுடிகிறது.

விருந்தினரை வரவேற்றல் பற்றிய கருத்துக்களும் இங்கு காணப் படுகின்றன. விருந்தினரை தெய்வமாக போற்ற வேண்டும். நம்மை விட உயர்ந்தவர், தூயவர் வரும்போது எழுந்து அமர இருக்கை கொடுத்து அவரின் களைப்பை போக்கி உபசரிக்க வேண்டும் என தைத்திரிய உப நிடதம் கூறுகின்றது. கடோபநிடதத்தில் அற்ப புத்தியுடைய எந்த மனித னுடைய வீட்டில் பிராமணன் ஆகாரமின்றி வசிக்கின்றானோ, வந்த மனிதனுக்கு எல்லாவற்றினாலும் உண்டான பலனையும் எல்லா புத்திரர் களையும் நாசமாக்குகிறான். எனவே எந்நிலையிலும் கூட விருந்தினர் வெறுக்கத்தக்கவரல்லர் என்பது கூறப்படுகின்றது.

अश्रं न निन्द्यात् / अश्रं न परिचक्षींत /

என்ற சுலோகங்களினூடாக உண்ணும் உணவை பழிக்கக்கூடாது. மற்றும் உணவை வெறுக்கக்கூடாது எனவும் உனக்காக மட்டும் உணவு உண்டாக்கினால் போதாது. நாட்டின் அனைவருக்கும் பயன்படு மாறு ஏராளமாக உண்டாக்குவதே சமூகத்திற்குச் செய்யும் பேருதவி என தைத்திரிய உபநிடதம் மேலும் கூறி நிற்கின்றது.

சுகபோகங்கள் அனைத்தும் இன்பம் தருவது போல காட்டி மனிதனது இந்திரியங்கள் அனைத்து சக்தியையும் கரைத்துக் கொண்டே செல்லும். ஆகவே இவை உண்மையான சுகம் தருவனவல்ல எனக் கடோபநிடதம் கூறுவதிலிருந்து மனிதன் விரும்பும் சுகபோகங்கள் அனைத்தும் நிரந்தர மானவையல்ல என்பதை உணர்த்துகின்றன. ஆயினும் இந்த உலகப் பொருட்களின் மீது ஆசை கொண்டு அதனைத் துறக்க முடியாதவர்கள் சித்திவிருத்தியின் பொருட்டு நற்கருமங்களைச் செய்வது அவசியம் என சுகபோகங்களில் பற்றுக் கொண்டோருக்கு ஈசாவாஸ்ய உபநிடதம் கூறுகின்றது.

திருக்குறளிலே 9அம் அதிகாரத்திலே விருந்தோம்பல் பண்பு கூறப்படுகின்றது. "விருந்தோம்பி இல்வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" (குறள் 81)

வீட்டில் இருந்து பொருள்களைக் காத்து இல்வாழ்க்கை நடத்துவ தெல்லாம் விருந்தினரைப் போற்றி உதவி செய்யும் பொருட்டே ஆகும்.

"அகன மர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து நல்விருந் தோம்புவான் இல்" (குறள் 84)

நல்ல விருந்தினராய் வந்தவரை முகமலர்ச்சி கொண்டு போற்று கின்றவனுடைய வீட்டில் மனமகிழ்ச்சி திருமகள் வாழ்வாள் என திருவள்ளுவர் கூறிநிற்கின்றார்.

ூதிகாசங்கள்

ூராமாயணம் கூறும் ஒழுக்கக் கருத்துக்கள்

மனிதகுலம் நன்நிலையடையவும் தமக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பங்க ளைப் போக்கவும், வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வேண்டிய வழிமுறைகளை இலக்கியங்கள் நன்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளன. எல்லாக் காலத்துக்கும் பொருத்தமான பல விழுமியச் சிந்தனைகளை முக்காலமும் உணர்ந்த ஆதிகவி வான்மீகி ஆதிகாவியமான இராமாயணத்தை அமைத்து மக்களுக்கு வேண்டிய சிறந்த தர்ம கருத்துக்களை கூறுகின்றார்.

இராவணன் மாற்றான் மனைவியை ஆசை கொண்டதால் விரோதி யாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றான் என்று இராமாயாண கதாபாத்திரங் களை சிறப்பாக அமைத்து ஒரு மனிதன் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை சிறப்பாகக் கூறுகின்றார்.

இராமாயணம் பெருங்கதை ஒரு பொது நீதியைப் போதிக்கின்ற போதும் அவற்றுள் பல சிறு சிறு கிளைக்கதைகளும் ஆங்காங்கே நீதி போதிக்கின்றன. இராமாயணத்தில் அறிவு போதிக்கும் வகையில் அமைந்த கிளைக்கதைகள் இராமாயண காலத்துக்கு முன்னாலே தோற்றம் பெற்றன. இருந்தும் அந்த அமைப்பு இதிகாசங்களில் தனியிடம் பெற்ற பின்னர் பஞ்ச தந்திர நூலில் மேன்மை பெற்றது.

மகாபாரதம் கூறும் ஒழுக்கக் கருத்துக்கள்

மனிதனுக்கு நல்லறிவு புகட்டும் பல பகுதிகள் மகாபாரதத்தில் அடங்கி இருப்பதால் இது ஐந்தாம் வேதம் எனப்படுகின்றது. தினசரி வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்கள் பலவற்றையும் மகாபாரதம் எடுத் துக் கூறுகின்றது. பீஸ்மா, சாந்தி, அனுசாசனபர்வங்களும், யக்கு, பிரக்ஞா, விதுர நீதி போன்ற பகுதிகளும் பல நீதிக்கருத்துக்களை உள் ளடக்கியுள்ளன. வர்ணாச்சிரம தர்மங்கள், அரச நீதி, ஊள்வினை, உண்மையின் உயர்வு, தன்னடக்கம், வாழ்க்கையில் நிலையற்ற தன்மை போன்ற பல்வேறு விடயங்களை மகாபாரதம் எடுத்துக் கூறி மனிதனை வாழ்வாங்கு வாழ வகை செய்கின்றது. சத்தியம், தவம், ஒழுக்கம், தானம் முதலியன உள்ளவனே மேல்வர்ணத்தைச் சேர்ந்த பிராமணன் என மகாபாரதம் கூறுகின்றது.

ஆசையின் விளைவையும், அது நல்வாழ்விற்கு எத்தகைய தடை செய்கிறது. கருணை, நட்பு, தானம், இனிமையான பேச்சு என்பவற்றை நற்குணங்களாக அடிக்கடி எடுத்துரைக்கின்றார்.

கணவரிடத்து கற்புடமை ஒன்றே பெண்ணின் மோட்சத்துக்கு வலியது. என்றும், பெண்களுக்கு மட்டுமின்றி ஆடவர்க்கும் கற்பொழுக்கம் அவசி யம் என மகாபாரதம் வலியுறுத்துகிறது.

முடிவுரை

மனிதனை மனிதனாக வாழ்வதற்கு வழி செய்வதே நீதி நூல்கள் எனப்படுகின்றன. இவை அறிவு இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்ததே 'நீதி இலக்கியம்' என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இவை மனிதனின் உணர்ச்சி, விருப்பு, அறிவு ஆகிய மூவகை மனப் பண்புகளில் அறிவாற் றலைத் தூண்டுவதாக அமைவதே நீதி இலக்கியம் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். இத்தகைய நீதி இலக்கியக் கருத்துக்கள் தமிழ்மொழி திருக்குறளில் நூற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களாகவும் ஆயிரத்து முன்னுற்று முப்பது குறட்பாக்களாகவும் எடுத்துக் கூறப்படுகின்ற அதே வேளை இத்தகைய நீதிக் கருத்துக்களே வடமொழி இலக்கியங்களாகிய வேத இதிகாச புராண நூல்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆகவே தொகுத்து நோக்கும் போது நீதி என்று சொல்லப்படுகின்ற அறநெறிக் கருத்துக்கள் திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளவாறே சம்ஸ்கிருத நூல்களி லும் கூறப்படுகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

- ➤ SUNDARRAJ. M, RG VEDIC STUDIES,1997, Rukmani Offset Press, Coimbatore 641018.
- பரிமேலழகர், திருக்குறள் (பரிமேலழகர் உரை), 1968, பழனியப்பா பிரதர்ஸ்.
- அரசு.வீ, ரிக் வேதம் (மூன்று தொகுதிகள்) தொகுதி ஒன்று, 2004, அலைமகள் வெளியீட்டகம், சென்னை 600 024.
- ஆசுதோஸானந்தர், தைத்திரீய உபநிடதம், 2002, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004.
- அண்ணா, உபநிஷத்ஸாரம், 2010, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்,
 மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004.
- வையாபுரிப்பிள்ளை. ஏஸ், 1952, இலக்கிய உதயம் (இரண்டாம் பாகம்), மயிலாப்பூர், சென்னை 4
- உடையார் கோயில் குணா, 2019, உலகப் பொதுமறை வள்ளுவம்
 உலகத்திருக்குறள் மாநாடு, மலேசியா.
- Nagaprakasha.S, 1996, Rigvedas, Gakawar, NewDelli, 110007.

கலாஷணம் சைவப்புலவர் சு.செல்லத்துரை ஓய்வு நிலை அதிபர், இளவாலை.

அறிமுகம்

திருக்குறள் தமிழில் எழுந்த நூல்களுக்கெல்லாம் தலையாயது; மனிதர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குரிய விழுமியக் கருத்துக்கள் யாவற் றையும் ஒருங்கே கூறும் நூல். இன, மத, மொழி, தேச பேதங் கடந்து எக்காலத்துக்கும் எல்விடத்துக்கும் பொருத்தமான கருத்துக் களஞ்சிய மாக விளங்குகின்ற நூல். அதனால் உலகப் பொதுநூல் எனப் போற் றப்படுகின்றது. இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பழமையும் பெருமையும் உடையது.

சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்னும் உத்தியில் குறள் வெண்பா யாப்பில் ஏழு சீர்கள் கொண்ட இரண்டு அடிகளில் ஓதுதற்கு எளிதாய் உணர்வதற்கு அரிதாய் உள்ளது.

உலகில் அதிக மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அதிக பதிப்புக்களைக் கண்ட நூல்கள் வரிசையில் முன்வைத்து எண்ணப் படத்தக்கது. அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பால்களில் 133 அதிகாரங்களில், அதிகாரத்துக்குப் பத்துப் பாக்களாய் 1330 குறள் வெண்பாக்களை உடையது. திருக்குறளில் சொல்லப்படாத கருத்துக் களே இல்லை எனலாம்.

கூறப்பட்ட கருத்துக்களால் மட்டுமல்ல கூறும் முறைமையாலும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது. உவமானம், உவமேயம் முதலான இலக்கிய அணிகளாலும் உடன்பாடாகவும் எதிர்மறையாகவும் கருத்துக்களைச் சொல்லும் விதத்தாலும் உலக இலக்கியத் தரத்துக்குரியதாய் காலத்தை வென்று நிற்பதாய் அமைந்துள்ளது. திருக்குறள் உள்ளவரை தமிழ் வாழும். தமிழ் உள்ளவரை திருக்குறள் வாழும்.

செல்வம்

மனிதன் மனநிறைவுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதற்கு எவையெல் லாம் தேவையோ அவை எல்லாம் செல்வங்களே. வள்ளுவர் பார்வை யில் செல்வம் எனும் நோக்கில் பார்க்கும் போது, செல்வம் எனும் பெயரில் அதிகாரம் எதையும் வள்ளுவர் வகுத்துக் கூறவில்லை. ஆனால் செல்வம் பற்றி வெவ்வேறு இடங்களில் கூறியுள்ளார். செல்வம் என்பது பொதுவில் பொருட் செல்வத்தையே குறிக்கும் எனினும் வள்ளுவர் செல்வம் எனும் சொல் கொண்டு பலவிதப் பொருள் தரும் குறள்கள் பலவற்றைக் கூறு கின்றார்.

- செல்வம் எனும் சொல் பொருட் செல்வத்தையே குறிக்கும் குறள்க ளையும்
- 💠 பொருள் என்னும் சொல் செல்வததை உணர்த்தும் குறள்களையும்
- செல்வம் எனும் சொல் வேறு பிற செல்வங்களைக் குறிக்கும் குறள்க ளையும்
- எதிர் மறையாகச் செல்வம் இன்மையைக் கூறி செல்வத்தின் அருமை பெருமைகளை உணர்த்தும் குறள்களையும் வள்ளுவர் பார்வையில் காண முடிகிறது.

செல்வம் நிலையில்லாதது. செல்வம் எனும் தமிழ்ச் சொல்லே செல்வோம் செல்வோம் எனத் தன்மைப் பன்மையில் சொல்லும் போது நாம் உங்களுடன் தொடர்ந்து இருக்க மாட்டோம் சென்று விடுவோம் எனும் பொருளில் நிலையாமையை உணர்த்துவதையும், செல்வம் இன்மை

யைக் குறிக்கும் சொல்லான தரித்திரம் எனும் சொல்லும் தரித்து இரம், தரித்து இரம் எனச் சொல்லும் போது உங்களுடன் தரித்து இருக்க மாட்டோம் போய் விடுவோம் எனும் பொருளில் நிலையாமையை உணர்த்துவதையும் காணும்போது தமிழ்ச் சொற்களின் பன்முகப் பொருள் தரும் அருமைப்பாட்டையும் அறிந்து இன்புற முடிகின்றது.

வள்ளுவர் பார்வையில் செல்வம்

பொருட் செல்வத்தைக் குறிக்கும் **செல்வம்** எனும் சொல் வரும் இடங்களைப் பார்ப்போம்.

அறத்துப் பால்

அறன் வலியுறுத்தல் எனும் 4ஆம் அதிகாரத்தில் 31 ஆவது குறள்: "சிறப்பு ஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு"

என்னும் குறளில், அறம் சிறப்பையும் அளிக்கும் செல்வத்தையும் அளிக்கும் ஆகையால் உயிர்க்கு அத்தகைய அறத்தைவிட நன்மையானது வேறு யாது? எனும் வினா மூலம் அறத்தால் வரும் செல்வத்தால் தான் சிறப்பு வரும் என்கிறார். இதே அதிகாரத்தில் அறத்தால் வருவதே இன்பம் எனக் கூறுவதன் மூலம் அறத்தால் வரும் செல்வம் தான் இன்பத்தைத் தரும் என்றும் ஏனைய வழிகளில் வரும் செல்வம் துன்பத்தைத் தருவதுடன் புகழையும் கெடுத்து விடும் என்கிறார். இங்கு அறத்தை வலியுறுத்த வந்த வள்ளுவர் அறத்தால் வரும் செல்வத்தையும் அதனால் வரும் சிறப்பை யும் சிறப்பால் வரும் இன்பத்தையும் கூறுவதைக் காணமுடிகிறது.

18 வெஃகாமை எனும் அதிகாரத்தில் 178 ஆவது குறள்:

"அஃகாமை **செல்வ**த்திற்கு யாதெனில் வெஃகாமை வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்"

எனும் குறளில் ஒருவனுடைய செல்வத்திற்குக் குறைவு நேராதிருக்க வழி எது என்றால் அவன் பிறனுடைய செல்வத்தைக் கவர நினைத்தால் அவனுடைய செல்வத்திற்கும் குறைவு வரும். ஆதலால் தன் செல்வத் தைக் காக்க வேண்டுமானால் பிறர் பொருளை விரும்பாதிருக்க வேண்டும் என்கிறார். இங்கு செல்வம் எனும் சொல்லும் பொருள் எனும் சொல்லும் பொருட் செல்வத்தையே குறித்து வந்துள்ளமையையும் காணமுடிகிறது. பிறர் பொருளை விரும்பாமையும் ஒரு செல்வமே என்பதையும் உய்த்துணர வைக்கின்றார்.

22 ஒப்புரவறிதல் எனும் அதிகாரத்தில் 216 ஆவது குறள்:

"பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் **செல்வம்** நயன் உடையான் கண்படின்"

ஒப்புரவாகிய பெருந்தன்மை உடையவனிடம் செல்வம் சேர்ந்தால் அஃது ஊரின் நடுவே உள்ள பயன் மிகுந்த மரம் பழங்கள் பழுத்தாற் போன்றது. என்பதன் மூலம் ஒப்புரவு பற்றிச் சொல்ல வந்தவர் ஒப்புரவாள னிடம் வந்த செல்வம் எல்லார்க்கும் பயன்தரும் என்பதை உவமை மூலம் உணர்த்துகின்றார். இதன் மூலம் எல்லார்க்கும் பயன்படுவது தான் செல்வத்தின் உண்மைப் பயன் என்பதை உணர வைக்கின்றார்.

அதே ஒப்புரவறிதல் எனும் அதிகாரத்தில் 217ஆவது குறள்:

"மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் **செல்வம்** பெருந்தகையான் கண் படின்"

ஒப்புரவாகிய பெருந்தன்மை உடையவனிடம் செல்வம் சேர்ந்தால் அது எல்லா உறுப்புக்களும் மருந்தாகிப் பயன்படத் தவறாத மரம் போன்றது என்பதன் மூலம் மூலிகை மரம் எப்படி வேர் முதல் இலைகள் காய் கனி எல்லாம் மருந்தாகி நோய் தீர்த்து இன்பம் தருமோ அதுபோல் பொருள் இல்லாமல் துன்புறுவோர்க்கெல்லாம் தக்கார் கைப்பட்ட செல்வம் அவர் வறுமையை நீக்கும் என செல்வத்தின் பயன் கூறுகின்றார்.

25 அருள் உடைமை என்னும் அதிகாரத்தில் 241 ஆவது குறள்: "அருட் செல்வம் செல்வத்துட் **செல்வம்** பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள"

பொருள்கள் ஆகிய செல்வங்கள் இழிந்தவர்களிடத்திலும் உள்ளன: உயர்ந்தவர்களிடத்தில் மட்டும் உள்ள அருளாகிய செல்வமே செல்வங் களில் சிறந்த செல்வமாகும். ஆதலால் பொருட் செல்வத்தை விட அருட் செல்வமே உயர்ந்தது எனவும் செல்வம் எனப்படுவது பொருட் செல்வத்தை மட்டுமல்ல அருள் செல்வத்தையும் குறிக்கும் என உணர முடிகின்றது.

32 இன்னா செய்யாமை எனும் அதிகாரத்தில் 311 ஆவது குறள்:

"சிறப்பு ஈனும் **செல்வம்** பெறினும் பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசற் றார் கோள்"

சிறப்பைத் தருகின்ற பெருஞ் செல்வத்தைப் பெறுவதாக இருந்தாலும் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்யாதிருத்தலே மாசற்றவரின் கொள்கையாம். எவ்வளவுதான் பெரும் செல்வம் உடையவராய் இருந்தாலும் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்யாதிருத்தலே மேல். ஆகவே செல்வம் உடையமையால் கர்வம் கொண்டு எவருக்கும் துன்பம் செய்யக் கூடாது என்பது பெற்றாம்.

34 நிலையாமை என்னும் அதிகாரத்தில் 332 ஆவது குறள்:

"கூத்தாட்டு அவைக்குழாத்து அற்றே பெருஞ் **செல்வம்** போக்கும் அது விளிந்தற்று"

பெரிய செல்வம் வந்து சேர்தல் கூத்தாடுமிடத்தில் கூட்டம் சேர்வதைப் போன்றது. அது நீங்கிப் போதலும் கூத்து முடிந்ததும் கூட்டம் கலைவ தைப் போன்றது. ஆகவே செல்வம் நிலைத்து நிற்காது என்பதை உவமை முகத்தால் உணர்த்துகின்றார்.

34 நிலையாமை என்னும் அதிகாரத்தில் 333 ஆவது குறள்:

"அற்கா இயல்பிற்றுச் **செல்வம்** அதுபெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்"

செல்வம் நிலைக்காத இயல்பை உடையது. அத்தகைய செல்வத் தைப் பெற்றால், பெற்ற அப்பொழுதே நிலையான அறங்களைச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே செல்வத்தைத் தேடி வைத்திருப்பதால் பயனில்லை, செல்வம் கிடைத்த போதே நிலையான அறத்தைச் செய்தல் வேண்டும். செல்வத்தின் பயன் அதனை அறமாக மாற்றுதலேயாகும் என்பதை அறியலாம். செல்வம் நிலையில்லாதது அறமே என்றும் நிலையானது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

37 அவாஅறுத்தல் எனும் அதிகாரத்தில் 363 ஆவது குறள்:

"வேண்டாமை அன்ன விழுச்**செல்வம்** ஈண்டு இல்லை யாண்டும் அஃது ஒப்பதுஇல்."

அவா அறுத்த நிலைமை போன்ற சிறந்த செல்வம் இவ்வுலகில் இல்லை. வேறு எங்கும் அதற்கு நிகரான ஒன்றுமில்லை. பொருட் செல்வத்தை விட பிறர் பொருளை விரும்பாமையாகிய பற்றற்ற செல்வம் வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதனையே "போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து" என்று முன்னோர் சொல்லி வைத்தனர்.

38 ஊழ் என்னும் அதிகாரத்தில் 375 ஆவது குறள்:

"நல்லவை எல்லாஅம் தீயவாம் தீயவும் நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு"

செல்வத்தை ஈட்டும் முயற்சிக்கு ஊழ்வகையால் நல்லவை எல்லாம் தீயன ஆதலும் உண்டு. தீயவை நல்லவை ஆதலும் உண்டு. பொருள் செய்ய வேண்டும் என்று எவ்வளவுதான் முயற்சி செய்தாலும் அது வீணாவதும் உண்டு, சிலவேளை நல்ல முயற்சி செய்யாமலே செல்வம் சேர்வதும் உண்டு. இதெல்லாம் முன்வினைப் பயனேயாகும். இதனையே "அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நாள் அன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா" என்றனர் சான்றோர்.

பொருட்பால்

40 கல்வி எனும் அதிகாரத்தில் 400 ஆவது குறள்:

"கேடு இல் விழுச்**செல்வம்** கல்வி ஒருவற்கு மாடு அல்ல மற்றையவை"

ஒருவனுக்கு அழிவு இல்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே ஆகும். கல்வி தவிர மற்றப் பொருள்கள் அத்தகைய சிறப்புடைய செல்வம் அல்ல. பலவித செல்வங்கள் இருந்தாலும் கல்விச் செல்வத்துக்கு நிகரான செல்வம் வேறு எதுவும் இல்லை. அறிவுடையோன் ஆறு அரசும் செல்லும் என்றபடி கல்வி அறிவு உடையவர்க்கே சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு.

42 கேள்வி எனும் அதிகாரத்தில் 411 ஆவது குறள்:

"செல்வத்துள் **செல்வம்** செவிச் செ**ல்வம்** அச் **செல்வம்** செல்வத்துள் எல்லாம் தலை"

செவியால் கேட்டறியும் செல்வம் செல்வங்களுள் ஒன்றாகப் போற்றப் படும் செல்வமாகும். அச்செல்வம் செல்வங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலை யானதாகும். வேறு எச் செல்வத்தை செய்தாலும் பெருமுயற்சி செய்ய வேண்டும். அவை நிலையில்லாமல் அழிந்தும் போகும். செவிச் செல்வம் எனும் கேள்விச் செல்வம் எவ்வித முயற்சியும் இல்லாமல் சும்மா இருக்கச் செவிவழியே வரும் அறிவுச் செல்வமாகும். இதனாலேதான் "கற்றிலனா யினும் கேட்க" என்றனர் நம் சான்றோர்.

44 குற்றம் கடிதல் எனும் அதிகாரத்தில் 437 ஆவது குறள்:

"செயற்பால செய்யாது இவறியான் **செல்வம்** உயற்பாலது இன்றிக் கெடும்"

செய்யத்தக்க நன்மைகளைச் செய்யாமல் பொருளைச் சேர்த்து வைத்திருப்பவனுடைய செல்வம் உய்யுந்தன்மை இல்லாமல் அழியும். கிடைத்த செல்வத்தைக் கொண்டு நல்லன செய்யாதவனுடைய செல்வம் வீணே அழியும். ஆதலால் செல்வம் கிடைத்த போதே உய்தி தரக் கூடியதான அறங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

53 சுற்றம் தழால் எனும் அதிகாரத்தில் 524 ஆவது குறள்:

"சுற்றத்தால் சுற்றப் பட ஒழுகல் **செல்வம்** தான் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்"

சுற்றத்தாரால் சுற்றப்படும்படியாக அவர்களைத் தழுவி அன்பாக வாழ்தல் ஒருவன் செல்வத்தைப் பெற்றதனால் பெற்ற பயன் ஆகும். தன்னைச் சுற்றி உள்ள சுற்றத்தார் நண்பர்களின் தேவை அறிந்து கொடுத்தலே செல்வம் பெற்றதன் பேறு ஆகும். 56 கொடுங்கோன்மை எனும் அதிகாரத்தில் 555 ஆவது குறள்:

"அல்லற்பட்டு அழுத கண்ணீர் அன்றே செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை"

முறை செய்யாதவனுடைய செல்வத்தைத் தேய்த்து, அழிக்கவல்ல படை அவனால் பலர் துன்பப்பட்டுத் துன்பம் பொறுக்க முடியாமல் அழுத கண்ணீர் அன்றோ.

நீதி நெறி நில்லாத கொடுங்கோலனுடைய செல்வம் அவனால் துன்பப்படுத்தப்படுபவர்களுடைய கண்ணீரால் அழியும். இதனையே அறவோர் "ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளை ஒக்கும்" என்றனர்.

57 வெருவந்த செய்யாமை எனும் அதிகாரத்தில் 565 ஆவது குறள்:

"அருஞ் செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ் **செல்வம்** பேஎய் கண்டன்னது உடைத்து"

எளிதில் காணமுடியாத அருமையும் இனிமையற்ற முகமும் உடைய வனது பெரிய செல்வம் பேய் கண்டு காத்திருப்பதைப் போன்ற தன்மை உடையது. செல்வத்தின் செழிப்பைக் காட்டாதவனுடைய செல்வம் பூதம் காத்த பொன் போலப் பயனற்றுப் போகும்.

இதே அதிகாரத்தில் 566 ஆவது குறள்:

"கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின் நெடுஞ்**செல்வம்** நீடுஇன்றி ஆங்கே கெடும்"

கடுஞ்சொல் உடையவனாய்க் கண்ணோட்டம் (கருணை) இல்லாத வனாய் உள்ளவனுடைய பெரிய செல்வம் நீடித்தல் இல்லாமல் அப் பொழுதே கெடும். செல்வத்துப் பயன் ஈதல் என்பதை மறந்து தன் செல் வத்தை யாராவது கேட்டு விடுவார்களோ என்று எந் நேரமும் யாரும் தன்னை அணுக முடியாதபடி கடுமையாக, இரக்கம் இல்லாதவனாக இருப்பவனுடைய செல்வம் நிலைக்காது பயனின்றிக் கெடும். 74 நாடு எனும் அதிகாரத்தில் 731 ஆவது குறள்:

"தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்வு இல்லாச் **செல்வரும்** சேர்வது நாடு"

குறையாத விளைபொருளும் தக்க அறிஞரும் கேடில்லாத செல்வம் உடையவரும் கூடிப் பொருந்தியுள்ள நாடே நாடாகும்.

நிறைவான நாடு எனப்படுவது. குறையாத பொருளும் குறைவில்லாச் செல்வரும், தக்காரும் சேர்ந்திருப்பதேயாகும்.

74 அதே அதிகாரத்தில் 738 ஆவது குறள்:

"பிணியின்மை **செல்வம்** விளைவு இன்பம் ஏமம் அணி என்ப நாட்டிற்கு இவ்ஐந்து"

நோயில்லாதிருத்தல், செல்வம், விளைபொருள் வளம், இன்ப வாழ்வு, நல்ல காவல் ஆகிய ஐந்தும் நாட்டிற்கு அழகு என்று கூறுவர். நாட்டிற்கு அழகு சேர்க்கும் ஐந்தினுள் செல்வமும் ஒன்று. செல்வமே மற்றை யவைக்கு மூலமானது.

76 பொருள் செயல்வகை எனும் அதிகாரத்தில் 752 ஆவது குறள்:

"இல்லாரை எல்லோரும் எள்ளுவர் **செல்வரை** எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு"

பொருள் இல்லாதவரை வேறு நன்மை உடையவராக இருந்தாலும் எல்லாரும் இகழ்வர். செல்வரை வேறு நன்மை இல்லாவிட்டாலும் எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வர்.

"இல்லானை இல்லாளும் வேண்டாள் ஈன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள் செல்லாது அவன் வாயில் சொல்" என்பது அறவோர் வாக்கு.

அதே 76 அதிகாரத்தில் 757 ஆவது குறள்:

"அருள் என்னும் அன்பு ஈன்குழவி பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு"

அன்பினால் பெறப்பட்ட அருள் என்று கூறப்படும் குழந்தை பொருள் என்று கூறப்படும் செல்வமுள்ள செவிலித்தாயால் வளர்வதாகும். அருள் வளர்வதற்கும் செல்வமே இன்றியமையததாகும். செல்வத்தின் பயன் அருளே ஆகும்.

84 பேதைமை எனும் அதிகாரத்தில் 837 ஆவது குறள்:

"எதிலார் ஆர தமர் பசிப்பர் பேதை பெரும் **செல்வம்** உற்றக்கடை"

பேதை பெருஞ் செல்வம் அடைந்த போது அவனோடு தொடர்பில்லாத அயலார் நிறைய நன்மை பெற, அவனுடைய சுற்றத்தார் பசியால் வருந்துவர்.

கல்வி அறிவில்லாத மூடனுக்குப் பெருஞ் செல்வம் சேர்ந்தால் அதனால் அவனுடைய சுற்றத்தார் பயன் பெற மாட்டார்கள். பிறர் அவனறியாமல் பொருளைக் கவர்ந்து பயன் பெறுவர்.

94 சூது எனும் அதிகாரத்தில் 937 ஆவது குறள்:

"பழகிய **செல்வமும்** பண்பும் கெடுக்கும் கழகத்துக் காலை புகின்"

சுதாடும் இடத்தில் ஒருவனுடைய காலம் கழியுமானால் அது அவனுடைய பழைமையாய் வந்த செல்வத்தையும் இயல்பான நற்பண்பையும் கெடுக்கும். சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும் என்பது உண்மையே.

94 சூது எனும் அதிகாரத்தில் 939 ஆவது குறள்:

"உடை, **செல்வம்**, ஊன், ஒளி, கல்வி என்று ஐந்தும் அடையாவாம் ஆயம் கொளின்"

சூதாடுதலை ஒருவன் மேற்கொண்டால் புகழ், கல்வி, செல்வம், உணவு, உடை ஆகிய ஐந்தும் அவனைச் சேராமல் ஒதுங்கும். உலகமே அவனை ஒதுக்கி விடும்.

பாடுபட்டுத் தேடிய செல்வம் எல்லாம் கணப்பொழுதில் பறிபோகும். உலகம் இழித்துரைக்கும். 100 பண்புடைமை எனும் அதிகாரத்தில் 1000 ஆவது குறள்:

"பண்பு இலான் பெற்ற பெருஞ் **செல்வம்** நன்பால் கலத் தீமையால் திரிந்தற்று"

பண்பு இல்லாதவன் பெற்ற பெரிய செல்வம் வைத்த கலத்தின் தீமையால் நல்ல பால் தன் சுவை முதலியன கெட்டாற் போன்றதாகும்.

நற்குண நற்செயல் இல்லாதவன் பெற்ற செல்வம் பயனின்றித் தீச் செயலுக்கே செலவாகி அழியும்.

101 நன்றிஇல் செல்வம் எனும் அதிகாரத்தில் 1007 ஆவது குறள்:

"அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் **செல்வம்** மிகுநலம் பெற்றாள் தமியள் மூத்தற்று"

பொருள் இல்லாத வறியவர்க்கு ஒரு பொருள் கொடுத்து உதவாதவனு டைய செல்வம், மிக்க அழகு பெற்றவள் தனியாக வாழ்ந்து முதுமையுற் றாற் போன்றது.

வறியார்க்கு ஈயாத செல்வம் தனக்கும் பயனின்றிப் பிறர்க்கும் பயனின்றி வீணே அழிந்து விடும்.

101 நன்றிஇல் செல்வம் எனும் அதிகாரத்தில் 1008 ஆவது குறள்:

"நச்சப்படாதவன் **செல்வம்** நடு ஊருள் நச்சு மரம் பழுத்தற்று"

பிறர்க்கு உதவாத காரணத்தால் ஒருவராலும் விரும்பப்படாத வனுடைய செல்வம் ஊர் நடுவில் நச்சுமரம் பழுத்தால் போன்றது.

நடுவூருள் பழுத்த நச்சுமரம் எவர்க்கும் பயனின்றி வீணே அழிதல் போல பிறர்க்கு ஈய மாட்டாதவனுடைய செல்வம் வீண் கிடந்து அழியும்.

101 நன்றிஇல் செல்வம் எனும் அதிகாரத்தில் 1010 ஆவது குறள்:

"சீருடைச் **செல்வர்** சிறிதுனி மாரி வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து" புகழ் பொருந்திய செல்வர் உற்ற சிறிய வறுமை உலகத்தைக் காக்க வல்ல மேகம் வறுமை மிகுந்தாற் போன்ற தன்மை உடையது.

மாரி வளங்குன்றினால் உலகு வறிதாகும். அதுபோல புகழ் மிக்க பெரியோரின் சிறிய வறுமை கூட ஏழைகட்கு மேலும் துன்பத்தைத் தரும்.

வள்ளுவர் பார்வையில் பொருட் செல்வம்

25 அருளுடைமை எனும் அதிகாரத்தில் 247 ஆவது குறள்:

"அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாதி யாங்கு"

பொருள் இல்லாதவர்களுக்கு இவ்வுலகத்து வாழ்க்கை இல்லாதது போல உயிர்களிடத்தில் அருள் இல்லாதவர்க்கு அவ்வுலகத்து வாழ்க்கை இல்லையாம். இவ்வுலக இன்பத்திற்குப் பொருள் காரணமானாற் போல அவ்வுலக இன்பத்திற்கு அருள் காரணமாகும்.

புதல்வரைப் பெறுதல் எனும் அதிகாரத்தில் 63 ஆவது குறள்:

"தம்பொருள் என்ப தம்மக்கள் அவர்பொருள் தம்தம் வினையான் வரும்"

தம்முடைய மக்களே தம்முடைய பொருள்கள் என்று அறிஞர் கூறுவர், மக்களாகிய அவர்தம் பொருள்கள் அவரவருடைய வினையின் பயனாய் வந்து சேரும். நம் மக்களே பெருஞ் செல்வம்.

74 நாடு எனும் அதிகாரத்தில் 732 ஆவது குறள்:

"பெரும் பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு"

மிக்க பொருள் வளம் உடையதாய் எல்லாரும் விரும்பத்தக்கதாய் கேடு இல்லாததாய் மிகுதியாக விளை பொருள் தருவதே நாடாகும். செல்வ வளத்தால் பிறதேசத்தவராலும் விரும்பப்படும் நாடே சிறந்த நாடு ஆகும்.

76 பொருள் செயல்வகை எனும் அதிகாரத்தில் 751 ஆவது குறள்: "பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருள் அல்லது இல்லை பொருள்"

ஒரு பொருளாக மதிக்கத் தகாதவரையும் மதிப்புடையவராக செய்வ தாகிய பொருள் அல்லாமல் சிறப்புடைய பொருள் வேறு இல்லை. பொருள் சேர்ந்த இடத்தைப் பெருமைப்படுத்தும்.

76 பொருள் செயல்வகை எனும் அதிகாரத்தில் 754 ஆவது குறள்:

"அறன் எனும் இன்பமும் ஈனும் திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள்"

சேர்க்கும் திறம் அறிந்து தீமை ஒன்றும் இல்லாமல் சேர்க்கப்பட்டு வந்த பொருள் ஒருவனுக்கு அறத்தையும் கொடுக்கும் இன்பத்தையும் கொடுக்கும். நல்வழியில் செய்த பொருளே அற வழியில் இன்பத்தைத் தரும். தீயவழியில் சேர்த்த பொருள் துன்பத்தையே தரும்.

76 பொருள் செயல்வகை எனும் அதிகாரத்தில் 759 ஆவது குறள்:

"செய்க பொருளை சென்றுநர் செருக்கறுக்கும் எஃகு அதனின் கூரியது இல்"

ஒருவன் பொருளை ஈட்ட வேண்டும் அவனுடைய பகைவரின் செருக்கைக் கெடுக்கவல்ல வாள் அதைவிடக் கூர்மையானது வேறு இல்லை. செல்வம் இருந்தால் எத்தகைய பகையையும் வெல்லலாம்.

101 நன்றிஇல் செல்வம் அதிகாரத்தில் 1005 ஆவது குறள்:

"கொடுப் பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்."

பிறர்க்குக் கொடுத்து உதவுவதும் தான் நுகர்வதும் இல்லாதவர்க்கு மேன்மேலும் பெருகிய பல கோடிப் பொருள் உண்டானாலும் பயன் இல்லை. பொருளின் பயன் அனுபவிப்பதும் பிறர்க்கு ஈவதும் தான்.

101 நன்றிஇல் செல்வம் அதிகாரத்தில் 1009 ஆவது குறள்:

"அன்பு ஒரீஇத் தன்செற் று அறம் நோக்காது ஈட்டிய ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்" பிறரிடம் செலுத்தும் அன்பையும் விட்டு, தன்னையும் வருத்தி, அறத் தையும் போற்றாமல் சேர்த்து வைத்த பெரும் பொருளைப் பெற்று நுகர்ப வர் மற்றவரே.பொன்காத்த பூதம் போலத் தனக்குதவாமல் பிறரால் கவரப்படும்.

வள்ளுவர் பார்வையில் அருட்செல்வம்

அறத்துப்பால்

25 அருள் உடைமை எனும் அதிகாரத்தில் 241 ஆவது குறள்:

"அருட் செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட் செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள"

பொருள்களாகிய செல்வங்கள் இழிந்தவரிடத்திலும் உள்ளன. அரு ளாகிய செல்வம் உயர்ந்தவரிடத்தில் மட்டுமே உண்டு. உயர்ந்தவ ரிடத்தில் மட்டும் உள்ள அருளாகிய செல்வமே செல்வங்களில் சிறந்த செல்வமாகும்.

வள்ளுவர் பார்வையில் செவிச் செல்வம் பொருட்பால்

42 கேள்வி எனும் அதிகாரத்தில் 411 ஆவது குறள்:

"செல்வத் துள் செல்வம் செவிச் **செல்வம்** அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை"

செவியால் கேட்டறியும் செல்வம் செல்வங்களுள் ஒன்றாகப் போற்றப் படும் செல்வமாகும். அச்செல்வம் செல்வங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலை யானதாகும். அது எதனாலும் அழியாது. கல்விச் செல்வம் முதலிய அனைத்தையும் தரும்.

வள்ளுவர் பார்வையில் கல்விச் செல்வம் பொருட்பால்

40 கல்வி எனும் அதிகாரத்தில் 400 ஆவது குறள்:

"கேடுஇல் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு மாடு அல்ல மற்றையவை" ஒருவனுக்கு அழிவு இல்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே ஆகும். கல்வி தவிர மற்றப் பொருள்கள் அத்தகைய சிறப்புடைய செல்வங்கள் அல்ல. கல்விச் செல்வத்தால் ஏனைய செல்வங்களைப் பெறலாம். எக்காலத்தும் எதனாலும் அழியாமல் நிலைத்து இருக்கும்.

வள்ளுவர் பார்வையில் நன்மக்கட் செல்வம்

அறத்துப்பால்

7 மக்கட்பேறு எனும் அதிகாரத்தில் 61ஆவது குறள்: "பெறுமவற்றுள் யாம் அறிவது இல்லை அறிவு அறிந்த மக்கட் பேறு அல்ல பிற"

பெறத் தகுந்த பேறுகளில் அறிய வேண்டியவைகளை அறியும் நன்மக்களைப் பெறுவதைத் தவிர மற்றப் பேறுகளை நாம் மதிப்பதில்லை. நன்மக்களே நம்மை மட்டுமன்றி நம் சந்ததியையே வாழ வைப்பவர்கள். நம் இம்மைக்கு மட்டுமன்றி மறுமைக்கும் உதவுவார்கள். ஆதலால் நன்மக்களிலும் மேலான செல்வம் வேறு எதுவுமே இல்லை.

வள்ளுவர் பார்வையில் அவா இன்மையாகிய விமுச்செல்வம்

37 அவாஅறுத்தல் எனும் அதிகாரத்தில் 363 ஆவது குறள்:

"வேண்டாமை அன்ன விழுச் செல்வம் ஈண்டு இல்லை யாண்டும் அஃது ஒப்பதுஇல்"

அவா அற்ற நிலைமை போன்ற சிறந்த செல்வம் இவ்வுலகில் இல்லை. வேறு எங்கும் அதற்கு நிகரான ஒன்று இல்லை. அவா இன்மையால் மனதில் திருப்தி உண்டாகும், போதும் என்ற மனம் உண்டாகும். அதுவே பொன் செய்யும் மருந்தாகும்.

வள்ளுவர் பார்வையில் புகழ்ச் செல்வம் அறத்துப்பால்

24 புகழ் எனும் அதிகாரத்தில் 231 ஆயது குறள்: "ஈதல் இசைபட வாழ்தல்அது அல்லது ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு"

வறியவர்களுக்கு ஈதல் வேண்டும். அதனால் புகழ் உண்டாக வாழ வேண்டும். அப்புகழ் இல்லாமல் உயிர்க்கு ஊதியமானது வேறொன்றும் இல்லை. இவ்வாழ்வின் பயன் புகழுடன் வாழ்தலே. அப்புகழைத் தருவது ஈதல் எனும் பண்பேயாகும். புகழ்ச் செல்வமே எக்காலத்தும் அழியாத செல்வமாகும்.

நிறைவுரை

"வள்ளுவர் பார்வையில் செல்வம்" எனும் இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை வள்ளுவர் தந்த திருக்குறள்களில் செல்வம் என்னும் பொருள்பட வந்துள்ள குறள்களைத் தொகுத்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான அனைத்தும் செல்வம் தான். எனினும் வள்ளுவர் தான் வகுத்த 133 அதிகாரங்களில் 'செல்வம்' என அதிகாரம் எதனையும் வகுத்துத் தரவில்லை. ஆயினும் தனது குறள்கள் களில் ஆங்காங்கே மனிதனுக்குத் தேவையான செல்வங்களை உடன் பாட்டு முறையிலும், ஒப்பீட்டு முறையிலும், எதிர்மறை முறையிலும் கூறியுள்ளார்.

அவ்விதம் கூறப்பட்டனவாகிய செல்வம் எனும் சொல்லால் குறிக்கும் குறள்களையும், செல்வம் எனும் பொருள்படக் கூறும் குறள்களையும், வேறு பல செல்வங்களையும் குறிப்பால் உணர்த்தும் குறள்களையும் தொகுத்து இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுளது.

அந்தவகையில்

- 1. வள்ளுவர் பார்வையில் செல்வம்
- 2. வள்ளுவர் பார்வையில் பொருட் செல்வம்

- 3. வள்ளுவர் பார்வையில் அருட் செல்வம்
- 4. வள்ளுவர் பார்வையில் கல்விச் செல்வம்
- 5. வள்ளுவர் பார்வையில் நன்மக்கட் செல்வம்
- 6. வள்ளுவர் பார்வையில் அவா இன்மையாகிய செல்வம்
- 7. வள்ளுவர் பார்வையில் புகழ்ச் செல்வம்

எனும் ஏழு உபதலைப்புக்களில் இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. விரிவு அஞ்சி சுருக்கமாகவே விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. திருவள்ளுவர் கருத் துக்களே கூறப்பட்டுள்ளன.

துணை நூல் :-

திருக்குறள் மூலமும், மு. வரதராசனார் உரையும் - இந்து கலாசார அமைச்சு வெளியீடு

அழக்குறிப்புக்கள் :-

- ஒவ்வொரு தலைப்புக்கும் எடுத்தாளப்பட்ட குறள்களுடனே அக்குறள்
 இடம்பெறும் அதிகாரம், குறள் இலக்கம் என்பன தரப்பட்டுள்ளன.
- 🕨 குறள் பொருள் மு. வரதராசனாருடையவை.
- 🕨 குறள் விளக்கம் கட்டுரை ஆசிரியருடையதாகும்.

திரு.சி. ரமணராஜா, முதுநிலை விரிவுரையாளர். இந்துநாகரிகத்துறை, இந்துக்கற்கைகள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

திருக்குறுளில் காலக்கணிப்பு

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

காலம் பற்றிய கருத்தியல் வெளிப்பாடானது மக்களது வாழ்வியல் நடைமுறை பற்றியதும் தத்துவவியல்பு உடையதுமாகும். காலக் கணக் கீடுகளுடன் இணைந்தே காலந்தோறும் தமிழர்களின் வாழ்வியல் வழக் காறுகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் வளம் பெற்று வந்தன. தமிழர்களின் பண் பாட்டுத் தொன்மை மற்றும் அறிவுப்புலங்களின் ஊற்றுக்கள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்வதற்குப் பெரிதும் துணைபுரியும் சான்றுகளுள் இலக்கி யங்களுக்குத் தனித்த சிறப்புண்டு. இந்தவகையில், பண்டைய தமிழரின் வாழ்வியலுடன் பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றித்து விட்ட காலக்கணிப்புச் சார்ந்த கருத்தமைவுகள் பற்றிய அறிதலுக்கும் இலக்கியச் சான்றுகளே துணையாக அமைகின்றன. காலம் என்பது மனித வாழ்வியலைக் கட்டுப் படுத்துவதாக விளங்குவது. இத்தகைய காலதத்துவத்தின் கணிப்புகள் பற்றிய கருத்தியல்களைத் தமிழரின் பொதுமை நோக்குச் சிந்தனைகளுக்குத் தக்க சான்றாக அமைகின்ற திருக்குறளில் வைத்து நோக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. இதனடிப்படையில், காலம் பற்றிய சிந்தனைகள், காலத்தினை அளந்தறியும் முறை, அதன் பெறுமானம், குறித்த

அக்காலங்களில் செய்ய வேண்டியன, காலத்தின் பயன்படுநிலை மற்றும் முக்கியத்துவம் என்பன குறித்த கருத்தியல்களை இனங்கண்டு வெளிப் படுத்துவதற்கு இக்கட்டுரை எத்தனம் செய்கிறது.

அறிமுகம்

இருபத்தொராம் நூற்றாண்டின் இருதசாப்த காலம்வரை மக்களின் வாழ்வியலுக்குள்ளும் சிந்தனைப் பாய்ச்சலுக்குள்ளும் சுதேசியம் கடந்து உலகமயமாக்கல் தளத்திலும் விரிவடைந்து உலகப் பொதுமறை என்ற அந்தஸ்துடன் தனித்துவ இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் நூல் திருக்குறள் ஆகும். தமிழர் மரபின் அறிவார்ந்த சிந்தனைப் பாய்ச்சலின் வேர்களை அதிகம் இந்நூலில் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. புராதன சமூகம் ஒன்றுக் கான அறம், ஒழுங்கு, இன்பம், பொருள் என்ற பெயரில் மக்களிடம் வலியுறுத்தப்பட்ட நியதிகளின் உருவாக்கத்தில் நீதி இலக்கியங்களின் வகிபங்கு தனித்துவமானது. புராதன காலம் தொட்டு தமிழர் வாழ் வியலில் செல்வாக்குச் செலுத்தி வரும் நீதி இலக்கியங்களில் இந்நூல் தனித்துவ அடையாளத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது.

புராதன இனக்குழுமச் சமுதாயம் ஒன்றினது வாழ்வியல் கட்டமைப் புக்கள் சிதிலமடைந்து, சமயங்களின் ஆதிக்கம் மேலாண்மை பெற முனைந்த காலத்தில் மனித வாழ்வியலை மீண்டும் வலுப்படுத்தி நெறிப்படுத்தும் நுண் அரசியல் போக்குகளும் வலுவடைந்திருந்தன. சமூக மாற்றத்துக்கான சிந்தனைத் தளங்கள் உருவாகின. சிதிலமடைந்த புராதன சமூகத்தை மீளக் கட்டமைப்பதற்கான முயற்சிகள் இடம்பெற்றன. மக்களின் இன நலனோம்பும் அடிப்படைச் சிந்தனைகளின்வழி விதிகள், விலக்குகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை நீதி இலக்கியங்களாக – அற இலக்கியங்களாக – மக்களை நெறிப்படுத்தவல்ல வழிகாட்டல் இலக்கியங்களாக உருவாகி பிற்கால இலக்கிய மரபின் செழுமையை விரிநிலை பெறச்செய்தன. சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்த பதினைண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இவ்வகையில் சுட்டுணர்த்தற்குரியன. இத்தொகுப்பிலுள்ள நூல்களுள் திருக்குறளும் ஒன்று.

பழந்தமிழர்களின் நம்பிக்கைகள் சார்ந்தும், சமய வாழ்வியல் மற்றும் பொது வாழ்வியல் சார்ந்தும் காலக் கணக்கீடுகள் வழக்கத்தில் நிலவி வந்துள்ளன. அறத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்விய லில் காலக்கணிப்பு பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றித்திருந்தன. வாழும் நாட்கள் அர்த்தமுள்ளதாக அமையும் வண்ணம் சான்றோர், மக்கள் பின்பற்ற வேண்டிய உயரிய வாழ்வியலுக்கான ஒழுக்கங்களை வரையறுத்துக் கூறினர். இவற்றைப் பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களில் பார்க்கக் காண லாம். இன்ன காலத்தில் இன்னின்னவை செய்யத்தக்கன. செய்யத் தகாதன எனப் பேதப்படுத்தி வாழ்வியலைச் செம்மைப்படுத்துவனவாக அத்த கைய அறிவுரைகள் காணப்படுகின்றன. அனைத்திற்கும் காலமே மூல மாகும். இயற்கையில் நிகழும் விகற்பமெல்லாம் காலத்தினாலேயே நிகழ் கின்றன. இவ்வாறு சகலமும் 'சர்வஸ்ய காரணங்கால' என்கிற காலப் பிர மாண வாதத்தின்படி காலமே படிப்படியாய் பலவாறாகப் பேதித்து நிற்கிறது.

காலம் என்பதனைக் கட்டுப்படுத்தவோ நிறுத்தி விடவோ முடியாது. 'காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள், 'பருவத்தே பயிர் செய், 'கட்டிய வீட் டுக்கு மேஸ்திரி தேவையில்லை, 'போன பஸ்ஸிற்குக் கை காட்டாதே' முத லான பழமொழிகள் காலத்தின் முக்கியத்துவத்தினை வலியுறுத்துவன.

பழந்தமிழர் வாழ்வியலானது இன்பம், பொருள், அறம் என்ற அடிப் படையில் வாழ்க்கைப் போக்கினைக் கொண்டிருந்தது. இந்த ஒழுங் கினை அறம், பொருள், இன்பம் என வரிசைக் கிரமமாக்கிய சிறப்பு திருக் குறளுக்கேயுண்டு. இந்த ஒழுங்கமைப்பு திருவள்ளுவரின் சமூக நலனோம்பும் தூர தரிஷன நிகழ்ச்சித் திட்டமே எனலாம். மேற்படி ஒழுங்கமைப்பினூடாக மக்கள் எவ்வாறு வாழ வேண்டும்? எவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்? விலக்கப்பட வேண்டியன எவை? வாழும் நாட் களின் பெறுமதி யாது? என்பது தொடர்பாக ஒன்றே முக்கால் அடியில், ஏழு சீர் அமைப்பில், ஏழு சொற்களில் கூறியிருப்பதானது தமிழர் சிந்தனைத் திறன் வெளிப்பாட்டிற்கு நல்லதொரு திருட்டாந்தமே. 'மாந்தரின் வாழும் காலம்' என்ற இடைவெளிக்குள் நின்றே வள்ளுவரின் காலக்கணிப்புச் சார்பான சிந்தனைகளை நுணுகி நோக்குதல் வேண்டும். அதாவது, அறம், பொருள், இன்பம் எனும் திரிபதார்த்த ஒழுங்கினை மையப்படுத்தி வாழ்வியலைக் கட்டமைக்க எத்தனித்தமையின் அடிப்படையில் காலக் கணிப்பீட்டினை அணுகலாம். காலக் கணிப்பீட்டில் அளவைகள் தொடர்பான அறிவினைப் பெறுவதும் தவிர்க்கவியலாதது. இதன்வழி,

- 🕨 அளவைகள் மற்றும் காலக்கணிப்புகள்
- மனித வாழ்வியலில் காலத்தின் பெறுமானமும் அதனையுணர்ந்து செய்ய வேண்டியனவும் எனும் வகையில் வள்ளுவரின் காலக் கணிப்புத் தொடர்பாக நோக்குவது சிறப்பாகும்.

அளவைகள் மற்றும் காலக்கணிப்புகள்

அளவைகள்

அளவைகள் எனப்படுவன ஒன்றினை அளவிடுவதற்கான -கணிப்பதற்கான - தரவு அல்லது முடிவுகளைப் பெறுவதற்கான கருவிக ளாக அமையவல்லவை. அளவைகளை நுண்பொருள் அளவை (உணர்வு) என்றும், பருப்பொருள் அளவை (கருவி) என்றும் இரண் டாகப் பகுக்கலாம் எனக் கூறும் பகவதி, நுண்பொருள் அளவையைக் கருதல், காட்சி, ஆகமம் என முந்நிலைகளாகப் பகுக்கலாம் என்றும், கருவிகள் கொண்டு அளக்கப்படுவன பருப்பொருள் அளவை என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். (பகவதி,கு.,2003,ப.1) நுண்பொருள் அளவைக ளானவை மெய்யியற்றளத்தில் முப்பொருள் சார்ந்த சிந்தனைகள் பற்றி அறிவாராய்ச்சியியலின் அடிப்படையில் முடிவுகளைப் பெறுவதற்கான வழிகளாக உள்ளன. தத்துவவாதிகளின் வாதங்களுக்கு ஏற்ப அவை எடுத்தாளப்படுவதுண்டு. ஆயினும் பத்து அளவைகள் (பிரமாணங்கள்) இவ்வகையில் எடுத்தாளப்படினும் அவற்றைக் காட்சி, கருதல், உரை எனும் முப்பிரமாணங்களுக்குள் உட்படுத்தி நோக்குவது சைவசித்தாந்த மரபாக உள்ளது. இக்கட்டுரையானது பருப்பொருள் அளவைகள் பற்றி நோக்குவதாகவே அமைகின்றன. பண்டைய தமிழர்கள் பருப்பொருள் அளவைகளைக் கொண்டு அளந்து தம் வாழ்வினைச் சிறப்புச் செய்தனர். எண்ணலளவை, நீட்டலளவை, முகத்தலளவை, நிறுத்தலளவை என்பன பொதுவான அளவை முறைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

கருவிகளால் அளக்கப்படக்கூடிய அளவைகளாக எண்ணல், முகத்தல், நிறுத்தல், நீட்டல், தெறித்தல் என்ற அளவைகளை நாம் காண்கிறோம். அளவைகள் இவண் ஐந்தாக இருப்பினும் ஏழு என்றல் பெரும்பா லோர் கருத்து. சா.கணேசன் அளவைகள் ஏழு எனக் குறிப்பிட்டு, அவை எண்ணல், முகத்தல், நிறுத்தல், பெய்தல், நீட்டல், தெறித்தல், சார்த்தல் எனப்பிரிப்பார். நன்னூல் உரையாசிரியரும் இவ்வாறே ஏழு அளவைகளாகப் பகர்கின்றார். (மேலது,5) முகத்தல், பெய்தல் அளவை களை நாம் ஒன்றாகவே எண்ணலாம். ஏனெனில் பெய்தலை முகத்தல் அளவையினுள்ளே அடக்கி விடலாம். இன்று ஒரே அளவையினை இரண்டுக்கும் பயன்படுத்தும் தன்மை இவற்றின் தொடர்பினைக் காட்டும். மனிதன் தனது உடலினைக் கொண்டுதான் இத்தகைய அளவுகளைக் கணிப்பிட்டான். எண்ணலளவைக்கு விரல்களும், நீட்டலளவைக்கு கை மற்றும் கால்களும், முகத்தல், நிறுத்தலளவைகளுக்கு கைகளையும் பயன்படுத்தினான். தனது நிழலின் நீளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நேரத்தினைக் கணிப்பிட்டான்.

மனிதனுக்கு அளவைகளின் தேவை இன்றியமையாதனவாகின் றன. அவனது வாழ்வியலில் முழுதளாவிய கூறுகளிலும் அளவைகள் பிரிக்க முடியாத வகையில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. நடத்தைகள் உள்ளிட்ட மனிதப் பண்பியல்புகள் யாவும் அவரது பண்பாட்டினை அள விடும் கருவிகளாகின்றன. திருக்குறள் ஒழிபியலில் வரும் குடிமை, மானம், பெருமை, சான்றாண்மை, பண்புடைமை, நன்றியில் செல்வம், நாணு டைமை, குடிசெயல் வகை, உழவு, நல்குரவு எனும் அதிகாரங்களில் கூறப்பட்ட நடத்தைசார் கருத்துக்கள் யாவும் ஒருவரது பண்பாட்டினை மதிப்பீடு செய்வதற்குத் துணை புரிகின்றன. சான்றாக, 'குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச்சொல்' (குறள்,959), 'குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்த லிலர்' (குறள், 954), 'உயிர் நீப்பின் மானம் வரின்' (குறள், 969), 'நஞ்சுண்ட மைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்' (குறள், 580), 'மரம் போல்வர் மக்கட் பண்பில்லாதவர்' ,(குறள், 997), 'அந்தணர் என்போர்' அறவோர்' (குறள், 30), நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமொழி காட்டி விடும்' (குறள், 28), 'அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் குற்றமே கூறிவிடும்' (குறள், 980), 'பணியுமாம் என்றும் பெருமை' (குறள், 978), எனுங் கருத்துக்களைச் சுட்டலாம்.

காலம்:

பண்டைத் தமிழரின் காலக்கணக்கீடுகள் பற்றிய அறிதலுக்கு இலக்கியச் சான்றுகளே மூலம். வானில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் கொண்டு பண்டைத் தமிழர் காலத்தைக் கணக்கிட்டனரென இலக்கியக் குறிப்புக்களின் வழி அறியலாம். தமிழ்நாட்டில் வானியலிலும், சோதிடத் திலும் வல்ல அறிஞர் அறிவர், கணி, கணியன் என அழைக்கப்பட்டனர். கணியன் பூங்குன்றன், பக்குடுக்கை நன்கணியார், கணிமேதாவியார் என்போர் புலவர்களாக விளங்கியுள்ளனர். அரசனுடைய அவையில் பெருங்கணிகள் இருந்ததைச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. நாழிகை வட்டில் கொண்டு காலத்தைக் கணிப்போர் நாழிகைக் கணக்கராவர். 'மூவகைக் காலமும் நெறியினாற்றும் அறிவர்' களைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவர். (தெட்சணா மூர்த்தி,அ.,2011,167)

காலம் என்பது தக்க சமயம், பொழுது, பருவம் எனப்பொருள்படும். (தமிழ் ஆங்கில அகராதி, 319) நொடி, நிமிடம், மணி, நாள், மாதம், வருடம், முதலிய அளவுகளால் குறிக்கப்படுவதும் பிரபஞ்சம் தோன்றிய திலிருந்து இடைவிடாமல் தொடர்வதுமான ஒன்று எனவும் பொருளு ரைப்பர். (வாழ்வியற் களஞ்சியம்,IV,298) Tamil lexicon காலம் என்ப தற்குப் பொழுது, தக்க சமயம், பருவம், பருவப்பயிர், காலை, விடியல், மரண காலம், காலதத்துவம், இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என தொழி நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கும் முக்காலம், விளம்பம், துரிதம், மத்திமம் எனும் இசைக்குரிய திரிகாலம், கணம், இலவம், காட்டை, நிமிடம், துடி, துரிதம், லகு, குரு, புலுதம், காகபதம் எனப் பலவாறு விளக்கம் தருகின்றது. (Tamil Lexicon.,1982, 895) திரிகால வர்த்தமானம் அறிதலே காலமறிதலாகும். (மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி, 1956, 608)

காலம் பற்றிய கருத்தமைவுகள் மக்கள் வாழ்வியலில் நடைமுறை பற்றியதாகவும், தத்துவார்த்த இயல்புடையதுமாக விளங்குகின்றன. காலதத்துவம், என்றுமே உள்ள ஒன்றாகும். அது தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாமல் இடையறாத இயங்கு நிலையுடையது. ஆதலால், இறைவ னையே காலதத்துவம் என்று சுட்டுணர்த்தும் மரபும் நிலவி வந்தி ருக்கிறது.

"ஞாலமே விசும்பே இவை வந்துபோம் காலமே! உனை என்று கொல் காண்பதே"

என்கிறார் மணிவாசகர். (திருவாசகம், திருச்சதகம். 43) நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்பன பஞ்சபூதங்களாகும். மேற்படி பாடலில், இடை யிலுள்ள நீர், தீ, காற்று என்பனவற்றை விடுத்து தொடக்கம் (பூமி) மற்றும் முடிவினை (விசும்பு) குறிப்பிட்டதனால், அவை யாவற்றையும் சேர்த்து ஐந்து பூதங்களும் தோன்றி மறைதலை காலதத்துவம் என்று கூறப்படு கிறது. சிவஞான சித்தியாரும், "நித்த மென்றுரைப்பர் காலநீங்கிய நிலைமையே..." (சிவஞானசித்தியார்,பா.எ.66) என்றுரைக்கின்றது.

கண்ணுக்குத் தெரியாத சக்கரம் போன்றதே காலதத்துவமாகையால் இதனை காலத்திகிரி என்பர். இதுவே வைணவ தத்துவத்தின் அசித்து என்பதன் ஒரு பகுதியான காலதத்துவம். இது சத்துவ சூனியம் எனவும் வழங்கப் பெறும். சக்தி தத்துவம் காலத்தையும் நியதியையும் வரைய றுக்கும். ஆன்மா போகத்தை நுகரும் போது, போகத்தை காலவரை யறையுட்படுத்துவது காலம் என்னும் தத்துவம். காலம் இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என மூன்றாகி ஆன்மாவுக்கு கன்மத்தைக் கூட்டி நிற்கும். அது உயிர்களின் வினைப்பயனை முற்றுப் பெறுவித்தல், நிகழ்த்துவித்தல், தோற்றுவித்தல் என்பவற்றைச் செய்யும். காலம் சுகதுக்க போகங்களை அனுபவிக்க வேண்டிய கால வரையறையைச் செய்து கொண்டிருக்கும். (இளையதம்பி, மு.,1986,49). காலம், நியதி, தத்துவம், கலை, அராகம், வித்தை எனும் தத்துவங்களினால் ஆன்மா கட்டுப்பட்டுச் செயற்படும். உயிரை நுகர்ச்சியின்பால் ஈர்த்துக் கொள்வனவாக இவை காணப்படு கின்றன. வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழினுள் புருடன், மாயை தவிர்ந்த ஏனைய இவ்வைந்தும் ஆன்மாவுடன் கஞ்சுகம் (சட்டை) போல ஒட்டி நிற்பதனால் இவற்றைப் 'பஞ்சகஞ்சுகம்' எனவும் சுட்டுவர்.

இதுவரை நோக்கிய கருத்துக்களில் இருந்து காலம் என்பதனை இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என மூவகைக் காலங்களாகப் பகுத்துக் காண்பது பெறப்படும்.

"காலம் தாமே மூன்றென மொழிய இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் என்றா அம்முக்காலமும்" (சொல். 6:2-3)

என்பர் தொல்காப்பியர். இதனால் இத்தகைய திரிகாலப்பாகுபாடு தொல் காப்பியர் காலத்துக்கு முன்னரும் இருந்திருக்கிறது என்பதனை அறிந்து ணரலாம். "நாளென ஒன்று போற்காட்டி யுயிரீரும் வாளதுணர்வார்ப் பெறின்" (குறள், 334)

"நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை யுடைத்தில் வுலகு" (குறள், 336)

"ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார்" (குறள், 337)

எனுங் கருத்தியல்கள் காலத்தின் சிறப்பினையும் அதனை உணர்ந் திருந்த பண்டைய தமிழரின் மனவோட்டங்களையும் விளக்கவல்லன.

இந்நிலையில் பலவற்றையும் அளந்து நெறிப்படுத்திய பழந்தமிழர் காலத்தையும் அளந்து கணக்கிட்டனர். காலமாற்றங்கள் தட்ப வெட்ப நிலைக்கேற்ப அமைதல், இயற்கைச் சூழல்கள், வானத்தில் காணப்படும் விண்மீன்கள் பற்றிய அறிவு காலம் கணித்தலுக்கு அவர்களுக்கு உதவின. இன்று போன்று அறிவியலில் வளர்ச்சி அன்று இல்லை. எனினும் தம் நுண்மானுழை புலமே கருவியாகக் கொண்டு அனைத் தையும் நுண்மையாக நோக்கிய நிலையை அவர்களின் காலம் பற்றிய எண்ணங்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. (கு.பகவதி,2003,77) காலத்தின் நெடுமையை மட்டுமன்றி குறுமையையும் அளந்தனர். பகலில் வெயிலை வைத்து நாட்களைக் கணக்கிட்டது போன்று இரவில் விண்மீன்களைக் கொண்டு நேரத்தையும், வீசும் காற்றின் அளவு மற்றும் திசையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மழையின் தன்மையினையும் கணித்தனர்.

காலமானது மாத்திரை, கணம், விநாடி, வாரம், மாதம், பக்ஷம், இருது, அயனம், வருஷம், நாழிகை, நாள், திங்கள், முழுத்தம் (முகூர்த்தம்) சிறுபொழுது, பெரும்பொழுது, ஊழி, யுகம், கற்பம், யாண்டு முதலானவைகளாய் பேதித்து நிற்கிறது. மாத்திரை என்பது குறுகிய காலத்தைக் குறிக்கும் அளவையாகும். கண்ணை இமைப்பதற்கும், கையை நொடிப்பதற்கும் ஆகும் கால அளவே மாத்திரையின் அளவா கும். காமத்துப்பாலில் வரும், 'இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவலனைத்திற்கே' (குறள்,1129) எனும் குறட்பாவில் மாத்திரையின் அளவு புலப்படுவ தனைக் காணலாம். தோழி இயற்பட மொழிந்த வகையில் கூறுவதாக அமையும் இக்கருத்தில், 'இமைத்தல்' என்பதனால் மாத்திரை அளவே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணை மூடினால் என் காதலர் கண்ணிலி ருந்தும் மறைந்து விடுவாரோ என்று கருதி கண்ணை இமைப்பது கூடச்செய்யாமல் இருக்கும் செயலினை விளக்குவதாகவே மேற்படி குறட்கருத்து அமைகிறது.

ஆயினும், குறித்த அந்தக் கணப்பொழுது கூட கண் மூடாமல் இருத் தல் என்பது இதன் வழி எடுத்துக் கூறப்பட்டு இருப்பதனால் மாத்திரைய ளவையே அச்சொல் உணர்த்தி நிற்கின்றதெனத் தெளியலாம். 'இமைப் பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான்' என்று கூறும் மணிவாசகரின் சிவபுராணக் கருத்தும் ஈண்டு நினைத்தற்குரியதாகும்.

பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களில் காலக்குறுமையினை அளவிட நொடி, கணம் எனும் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மாத்திரை என்பதே நொடி, கணம் என வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

"குணமெனும் குன் றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேயும் காத்தலரிது" (குறள்,29)

எனும் குறட்பாவில் வரும் கணம் என்பது காலத்தின் மிகக்குறுகிய அள வினைச் சுட்டி நிற்கிறது. ஓரை, முழுத்தம் (முகூர்த்தம்), துடி, பனை, கலை என்கின்ற அளவுகளும் சிறிய அளவுகளாகும். (கு.பகவதி,2003,81-83)

தொல்காப்பியர் 'பனை' என்னும் முகத்தலளவையைச் சுட்டுகின்றார். (தொகை 170) இதற்கு உரையெழுதும் கணேசையர், பனை என்பத னையும் கால அளவு எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை ஆ. சிவலிங்கனார் பனைக் குறை..... பனையும் அதன் குறையும் இன்னும் ஒரு பனைப் பொழுது நிற்கிற என்பதனால் பனை அளவுப்பெயராதல் பெறப்படும் - கணேசையர். அவர் கூற்றால் பனை கால அளவு என்பது பெறப்படும் என்று உரைக்கின்றார். (மேலது, 82) இவ்வாறு சொல்லும் நயத்தினால் காலத் தின் நுணுக்கத்தைப் புலவர்கள் பலவாற்றாலும் வெளிப்படுத்தி நிற்பர்.

வள்ளுவரும் பனை, தினை எனும் சொற்களை காலக்குறுமைக்கு ரியனவாக எடுத்தாண்டிருப்பதனை, "தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன்றெரி வார்" (குறள்,104)

எனும் குறட்பாவினால் நன்கறியலாம். தினை, பனை என்பன காலத்தின் அளவைக் காட்டுவனவாகும். இங்கு பனையளவினைக் காட்டிலும் தினையின் அளவு காலக்குறுமை உடையதாகும். ஒருவர் செய்த உதவியின் பயனை உணர்ந்து கொள்ளும் ஆற்றலுடையவர்கள் தமக்கு ஒருவர் தினையளவு (சிறிய அளவினதான உதவி) உதவி செய்தாலும் அதனைப் பனைத்துணையாக் (பனையளவு) கொள்வர் என்பது இதனாற்றெளியப்படும். மேலும், பிரதியுபகாரம் கருதாது ஒருவர் செய்த உதவியினைச் சீர்தூக்கி நோக்கினால் அப்பெருமை கடலினும் பெரிது எனவும் கூறப்பட்டிருத்தலினால், 'கடலிற்பெரிது' என்பது முகத்தல் அளவையே சுட்டுகின்றது எனலாம்.

தினை, பனை எனும் சொற்களைப் போன்றே 'எள்' என்பதும் காலக் குறுமையினை சுட்டுணர்த்தும். உட்பகையினை விளக்குவதற்காக எள் எனும் சொல்லாட்சி கையாளப்பட்டிருக்கிறது. உட்பகை என்பது எள்ளினைப் போன்று அளவில் மிகச் சிறியதாயினும் கேடு விளைவிக்கக் கூடியதே. இக்கருத்தினை,

"எட்பகவன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும் உட்பகை உள்ளதாங் கேடு" (குறள்,889)

என விளக்கியுள்ளார். குன்றிமணி, குன்று எனும் சொல்லாட்சிகளும் கால அளவைகளைக் குறிக்கவே கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. தினை, பனை, எள், குன்றிமணி, குன்று, மலை, கடல், ஆறு முதலான சொற்கள் யாவும் காலக்குறுமை மற்றும் நெடுமையினை விளக்கும் சொற் பதங்களாகும். அத்துடன் இச்சொற்கள் கனஅளவைக் குறித்து நிற்பதனை யும் அவதானிக்கலாம். நீள அகலத்துடன் உயரத்தையும் பெருக்கினால் கிடைப்பது கனவளவாகும். இதனடிப்படையில் வள்ளுவரும் சிறிய மற்றும் பெரிய கனவளவுகளைக் எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே மேற்போந்த சொற்களைக் கையாண்டிருக்கின்றார் எனலாம்.

காலத்தினை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் கொண்டு கணக்கிடும் வழக்கு, காலத்தை அளவிடும் ஒருமுறையாக அமைகிறது. முற்காலத்தில் கலியப்தம், சகாப்தம் என்றும், இன்று கிறிஸ்தவ சகாப்தம் என்றும் சுட்டும் நிலையினை காண்கின்றோம். கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் (கி.மு), கிறிஸ்து பிறந்த பின் (கி.பி) என்பது இன்று நாம் குறிப்பிடும் வழக்கு. வரலாற்று நிகழ்ச்சி காரணமாகப் பெயர் சுட்டுவதனைக் கொல்லம் ஆண்டு பற்றியதொரு கருத்தும் உணர்த்தும். திருவள்ளுவர் ஆண்டு என்று கணக்கிடும் நிலையும் இன்று அமைகிறது. (பகவதி,கு.,2003,79)

இவ்வாறு கணக்கிட்டுக் கூறமுடியாத காலத்தின் மிகுதியை ஊழிக் காலம், யுகம் என சுட்டும் வழக்கம் தமிழரிடையே நிலவி இருக்கிறது. இன்று நடக்கும் காலத்தை கலிகாலம் அல்லது கலியுகம் எனக் கூறுதல் வழக்காகும். 'ஊழி' என்றும் இதனைச் சுட்டுவர். இவ்வாறு சுட்டுணர்த்தும் வழக்கும் பண்டைக்காலம் முதற்கொண்டே நிலவி வந்துள்ளமையை இலக்கிய ஆதாரங்களின் வழி அறியலாம்.

"நின்நாள் திங்கள் அனைய ஆக: திங்கள் யாண்டு ஓரனைய ஆக, யாண்டே ஊழி அனைய ஆக: (பதி.90: 51:53)

எண்ணற்ற ஆண்டுகள் இணைந்தது ஊழி என்பது, தமிழரின் கருத்தாக அன்றுமுதல் இன்றுவரை காணப்படுகின்றமையை மேற்போந்த பாடலடியினால் விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. ஊழி எனும் பெருங்கால அளவே இன்று யுகம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இதனடிப்படையில் கிரேதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபராயுகம், கலியுகம் என நான்கு யுகங்கள் எடுத்தாளப்படுவதுண்டு.

இரு திங்கள் சேர்ந்த காலப்பகுதி பெரும்பொழுது அல்லது பருவம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஓராண்டினைத் தமிழர் ஆறு பெரும் பொழுதுகளாகப் பகுத்தனர். அவை கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்பனவாகும்.

"காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி சீர் இளவேனில் முதுவேனில் என்றாங்கு இருமூன்று வகைய பருவம் அவைதாம் ஆவணி முதலா இரண்டு இரண்டு ஆக மேவின திங்கள் எண்ணினர் கொளலே" என்கிறது திவாகரம் தெய்வப்பெயர்த் தொகுதி. நச்சினார்க்கினியார் கருத் துப்படி அன்று ஆவணியில் ஆண்டு தொடங்கிற்று; ஆடியில் முடிந்தது. "காலவுரிமையெய்திய ஞாயிற்றுக்குரிய சிங்கவோரை முதலாகத் தன்மதிக்குரிய கற்கடகவோரையீறாக வந்து முடியும் துணையும் ஓராண்டாமாதலின், அதனை இம்முறையானே அறுவகைப்படுத்தி இரண்டு திங்கள் ஒரு பருவமாக்கினர்" என்று தம் பொருளதிகார உரையில் கூறுவதனைக் காணலாம். சிங்கவோரையாகிய ஆவணி முதலாகக் கொண்டு கணக்கிடும் முறை கி.மு 500க்கு முற்பட்டது என்றும், சித் திரை முதலாகக் கொண்டு கணக்கிடுவது 2500 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது என்றும் அறிஞர் குறிப்பிடுவர். (தெட்சணாமூர்த்தி, அ.,2011,168)

நான்கு மணி என்கிற அளவுடைய காலம் சிறுபொழுது என்றும், இத தகைய ஆறு சிறுபொழுதுகள் சேர்ந்தது ஒருநாள் என்றும் சுட்டப்படு கின்றது. தமிழர் ஆண்டினை ஆறு பருவங்களாகப் பகுத்தாற் போலவே ஒரு நாளையும் வைகறை, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு, மாலை, யாமம் என ஆறு சிறுபொழுதுகளாகவும் பகுத்தனர். அறுபது நாழிகைகள் ஒரு நாளெனக் கணித்துள்ளனர். ஒரு நாழிகை என்பது 24 நிமிடங்களைக் கொண்டதாகும். தொல்காப்பியத்தில் இச்சிறுபொழுதுகள் குறிக்கப்பட்டி ருப்பினும் இதற்கு முன்னரும் இருந்ததாகத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடு கின்றார். இதன் தொடருறுத் தன்மையினை பிற்கால இலக்கியங்களிலும் காண முடிகின்றது. இவ் ஆறு சிறுபொழுதுகளில் முதல் மூன்றும் பகற்பொழுதுக்கும், பின்னைய மூன்றும் இரவுப்பொழுதுக்கும் உரியன.

திருக்குறளில் காணப்படும் கணம், பகல், காலை, மாலை, நாள், பருவம், பொழுது (போழ்து) எனும் சொல்லாட்சிகள் காலத்தைக் குறிப்ப தாகவே அமைகிறது. காலமறிதல், பொழுது கண்டிரங்கல் எனத் தனி அதிகாரங்கள் காலப்பெயரில் அமைந்திருந்தாலும், ஏனைய அதிகாரங்களிலும் காலத்தின் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பதனையும் பார்க்கக் காணலாம்.

காலமறிதல் என்பதில் எந்தக் காலத்தைச் செய்யினும் ஏற்ற பருவ காலத்தை அறிந்து அந்தந்தக் காலத்தில் அவற்றைச் செய்ய வேண்டும்

என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. சான்றாக, பகைவர்களை வெல்லுவதற்கு அரசன் அதற்குரிய காலத்தை அறிந்து செயற்பட வேண்டுமென்பதனை, 'வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது' (குறள், 48) என்றும், எந்தக் காரியத் துக்கும் அதற்கேற்ற காலம் ஒன்றுண்டு என்பதனை, 'பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்' (குறள், 48) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளமை நல்ல திருட்டாந்தங் களாகும். காலமறிதல் எனும் இவ்வதிகாரத்தில் வரும் பொழுது, காலம், பருவம் எனும் சொல்லாட்சிகள் காலநெடுமையினை உணர்த்தி நிற் கின்றன. பொழுது கண்டிரங்கல் என்பது பொழுதினைக் கண்டு வருத்த முறுதலை உணர்த்துமாதலால் அது சிறுபொழுதினைக் குறித்து நிற் கின்றதெனக் கருதலாம். இங்கு வரும் பொழுது, பகல், காலை, மாலை, யாமம் எனும் சொல்லாட்சிகள் பொழுதினை அளவிடும் சிறிய மூல அளவைகளாக அமைகின்றன. இந்த அதிகாரத்தில் வரும் குறள் முழுமையும் தனித்திருக்கும் தலைவி மாலைப்பொழுது வந்ததும் தலை வனை நினைந்து வருந்திக்கொள்ளும் இயல்பே விளக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு, காலை, மாலை ஆகிய இருசிறு பொழுதுகள் கூறப்பட்டிருப்பினும் காமத்தின் பொழுதாக மாலைப் பொழுதே கூறப்பட்டுள்ளது. சான்றாக,

"காலை அரும்பி பகலெல்லாம் போதாக மாலை மலரும் இந் நோய்" (குறள், 1227)

எனும் குறளைச் சுட்டலாம். மேலுமிங்கு, மாலைப்பொழுதிலேதான் காம நோய் மிகுதிப்படும் எனும் இயற்கை நியதி 'மாலை யுழக்கும் துயர்' (குறள்,1135) எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளு வேன்' (குறள்,1136) எனத் தலைவன் கூற்றாக வருங்குறளில் யாமப் பொழுது பற்றியறியலாம். மாலை, யாமம் ஆகியன இரவுப்பொழுது களையே குறிப்பதாகும்.

மேலும், வள்ளுவர், அறம், பொருள், இன்பம் எனும் புருஷ அர்த்தங் களை விளக்குவதற்காகவே அளவைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

"காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது" (குறள்,102)

என்பதில் அளவென்பது சிறிது, பெரிது எனவும் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஒருவர் செய்த நன்றி சிறிதாக இருப்பினும் அது ஞாலத்தைக் காட்டிலும் பெரிதுடையது என்கிறார். 'செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் ஆற்றலரிது' (குறள்,101) என்றும், 'பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின் நன்மை கடலிற் பெரிது' (குறள்,103) என்றும் செய்நன்றி மறவாமையின் பெருஞ்சிறப்பு உரைக்கப்பட்டுள்ளது. நன்றி யினை அளவிடுவதற்கு, ஞாலம், வையகம், வானம், கடல் என்பன உவமையாக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், 'ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக' (குறள்,477) என்பதனால் பொருளைத் தக்கவர்களுக்கு கொடுக்கும் போது வருவாயின் அளவு அறிந்தே கொடுக்க வேண்டும் எனும் கருத்து விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரப்பளவு என்பது நீளம், அகலம் என்பவற்றைப் பெருக்கும் போது கிடைக்கும் அளவாகும். சதுர சென்ரிமீட்டர், சதுர அடி என்னும் அளவையால் இன்றைய காலத்தில் பரப்பளவு அளவிடப் படுவதனைக் காண்கிறோம். இங்கு அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப் பொருட்களைக் கட்டமைத்து அவற்றின் அளவினையறிந்து கூறு வதற்காகவே பரப்பு அலகுகளாக ஞாலம், கடல், வானம், வையகம், ஆறு என்பன உவமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

நீளம், அகலம் மற்றும் உயரங்களை நீட்டியளக்கும் கோலினை அளவு கருவியாகக் கொண்டு அளந்தறிகிறோம். அடி, முழம், யார் என்பன இவற்றை அளப்பதற்கான அலகுகளாகும். தொன்மங்களின் அடிப் படையில் 'ஈரடியால் மூவுலகு அளந்தோன்' என்று விஷ்ணுவைச் சிறப்பிப்பதன் மூலம் மாபலி மற்றும் விஷ்ணு ஆகியோருக்கிடையிலுள்ள மதிப் பீட்டின் வேறுபாட்டினை அறிந்துணரலாம். வள்ளுவர், நட்பாராய்தல் என்னும் அதிகாரத்தில் நட்பினை ஆராய்ந்து கொள்ளாத விடத்து சாகும் காலம் வரை துன்பமுண்டாகும் என்கிறார்.

"ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடை தான் சாந்துயரந் தரும்" (குறள்,792)

இங்கு 'கடை' என்பதனால் காலத்தின் எல்லை விளக்கப்பட்டிருப் பதனை உணரலாம். பகைவன் நட்புக் கொள்ள வருங்காலத்தில் முகத் தளவில் நண்பனாக நடந்து கொண்டு மனதளவில் அவனை நண்ப னாக நம்பி விடுவதனை விலக்க வேண்டுமென்று (குறள்,830) குறிப்பிடுவதனால் நட்பாராயும் காலம் (வேளை, சமயம், கணம்) தெளிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனாலேயே வள்ளுவரும், அளக்க விரும்பிய இடங்களில் 'நீட்டி அளக்கும் கோலை' அளவு கோலாகக் கையாள் கின்றார். குற்றம் நிகழ்ந்து துன்பமேற்படுகின்ற காலங்களில்தான் உண்மையான நண்பர்களை அளந்தறிய முடியும். ஆகவே, ஒருவர், தனது நண்பனின் இயல்புகளை நீட்டியளந்து மதிப்பீடு செய்வதற்கு சிறந்ததோர் அளவுகோல் யாதெனின், 'அந்தத் துன்ப காலமே' ஆகு மெனலாம்.

"கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்" (குறள்,796)

ஆகையால் துன்ப காலத்தில் அளந்து பார்த்து, அந்த சரியான அளவையில் தேறாதவர்களை நண்பராகக் கொள்ளாமல் விடுவதே நலம் பயக்கும் எனும் கருத்து அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

யாதாயினும் ஒன்றினை அளந்தறிவதற்கு அளவு கோலின் நுட்பம் இன்றியமையாதது. ஆதலால், கண்களை நுட்பமான – நுண்ணியமான அளவுகோலாகக் காட்டுகிறார் வள்ளுவர்.

"நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல் காணுங்கால் கண்ணல்லது இல்லை பிற" (குறள்,710)

என்பதனால் நுட்பமான அளவுகோல் கண்களே என்கிறார். மேலும், அளக்கும் கோலினை 'சீர்தூக்கும் கோல்' எனவும் வள்ளுவர் சுட்டு கின்றார். 'சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்' என்பதனால் எடையின் அளவு காட்டப்பட்டுள்ளமையினை அவதானிக்கலாம். தராசுக்கோல் தன்னள வில் சமமாக இருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிறுத்தல் துல்லிய மாக அமையும். 'சான்றோருக்கு அணியென்பது நடுநிலைமையில் சீர்தூக்கும் கோலாக இருத்தலே' என்பதனை விளக்கவே இந்த உவமை கையாளப்பட்டிருக்கிறது. அளக்கப்படும் பொருளும் அளக்கும் அலகும் சமமாக இருந்தாலேயே அளவு துல்லியமாகும். ஆகவே இங்கு எடையள வின் சிறப்புரைக்கப்பட்டுள்ளமை கண்கூடு.

மேலும், கெடும் காலை, அடும் காலை எனுமிரு காலங்களை,

"கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை

உள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்"

(குறள்,796)

எனக் கூறியிருப்பதன் வாயிலாக அறியலாம். இங்கு, கெடும் காலை என்பதனால் கெடுதி வரும் காலமும், அடும் காலை என்பதனால் காலை நேரப்பொழுதும் சுட்டப்பட்டிருக்கின்றது. காலைப்பொழுது குளிர்ச்சி தரக் கூடியது. கெடுதி நேருங்காலத்தில் கைவிட்டுப் போகிறவர்களின் உறவினை நினைத்தால் குளிர்ந்த காலைப் பொழுதினும் உள்ளம் கொதிக்கும் என்பதே இதனூடாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், 'கொழுநற் தொழு தெழுவாள்' (குறள், 55) என்பதில் பிறதெய்வத்தினைத் தொழாது தன் தெய்வமாகிய கணவனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள் இயல்பு கூறப்பட்டுள்ளது. மனம் தெளிவடையும் காலம் துயிலெழுங்காலமே. மனம் தெளிதலே தெய்வத்தைத் தொழுவதற்கு அடிப்படையாகும். ஆகவே, நித்திரை விட்டெழும் அதிகாலைப் பொழுதினில் மனம் கலக்க மற்ற தன்மையில் தெளிவடைந்திருக்கும். ஆகையால், 'தொழுதெழுவாள்' (பரிமேலழகர் உரை.1989,90) என்றார். இங்கு ஏனைய பொழுது காட்டிலும் அதிகாலைப் பொழுதினில் மனம் தெளிந்திருக்கும் களைக் என்பதனால் மனத்தின் இயல்பும், அது தெளிவடையுங் காலமும் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

மனித வாழ்வியலில் காலத்தின் பெறுமானமும் -செய்ய வேண்டியனவும்

பொதுவாகத் திருக்குறளில் காலக்கணிப்புப் பற்றிக் கூறப்பட்டவைகள் யாவும் மக்களின் வாழ்வியலை அறம், பொருள், இன்பம் எனும் திரிபதார்த்த நிலையில் ஒழுங்குபடுத்துவதாகவே காணப்படுகின்றன. காலத்துக்கு ஏற்றபடி தனிநபர் அல்லது குடும்ப உறுப்பினர்கள் கடைப்பிடிக்கத்தக்க அறம்சார் கருத்துக்களை திருக்குறளில் பார்க்கக் காணலாம். திருக்குறளின் அதிகார வைப்பொழுங்கானது இவற்றை மென்மேலும் தெளிவு படுத்தும். திருவள்ளுவர் காலத்தின் பெறுமானத்தையும் அந்தந்தக் காலத் தில் செய்ய வேண்டியவற்றையும் வலியுறுத்தியிருப்பதானது வாழ்விய லின் நோக்கம் முழுமையுறல், அறவழியில் உயிர்களை நெறிப்படுத்தல்,

அறம், பொருள், இன்பம் என்பவற்றை முறைப்படி துய்த்தல் எனும் நோக்கம் கருதியே ஆகும். கல்வி, அரசியல், உணவு, மருந்து, தொழில் முறை மைகள், மக்கட்பேறு, விருந்தோம்புதல், நட்பு உள்ளிட்ட உறவு முறை கள், பொருள், சிற்றின்பம் துய்த்தல் எனும் பண்பாட்டுத் தளங்களினூடாக காலத்தின் பெறுமானம் அழுத்தப்பட்டிருப்பதனை அவதானிக்கலாம்.

உள்ளிருந்த அறிவைக் கல்லியெடுப்பதே கல்வியாகும். கல்வியா னது, மனிதனைப் பூரணப்படுத்தும் திறமை வாய்ந்தது.

'அறிவு தொழிலொழுக்கம் ஆண்மை யழகாந் திறமான கல்வித் திரு'

என்பார் சுத்தானந்த பாரதியார். (சுத்தானந்த பாரதியார், 1947,105) அதாவது பூரணத்துவத்தை அளிக்கவல்ல கல்வியின் உறுப்புக்களாக,

- 1. அறிவு தன்னறிவு, நூலறிவு
- 2. தொழில் வறுமையற்று வாழ ஒரு நல்ல தொழிற்றிறமை
- 3. ஒழுக்கம்-அறவியலிலும், நடையியலிலும் காணும் நல்லொ முக்கம்
- 4. ஆண்மை –உடல், மனவுறுதி, ஆட்சித்திறமை, காரியத்திறமை, தைரியம் முதலிய வீரத்தன்மைகள்
- 5. அழகு இசை, காவியம், ஓவியம் ஆகிய அழகுக் கலைவளம்.

ஆகியன எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நல்லறிவு, நல்லொழுக்கம், நற்றாழில் வளம், நல்லாற்றல், நற்சுவையின்பம் என்பன கல்வியின் உறுப்புக்களாகும். இவையாவும் பொருந்தி வருகின்ற போதே கல்வி முற்றுப்பெறும்.

திருக்குறள் காட்டும் கல்விச் சிந்தனைகள் ஒவ்வொன்றும் இன்றைய கல்விச் சிந்தனையாளர்களுக்கு முன்னோடி திருவள்ளுவர் என்பதனை மெய்ப்பிக்கும். மணலிலே கேணி தோண்டுவது போல் கல்வியும் அத் துணை எளிமையானது. (குறள்,396) முயற்சி உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் அது கிடைக்கும் என்று கல்வியில் ஆர்வமூட்டும் நோக்கில் கூறியிருப்ப தனை அவதானிக்கலாம். "கற்கக் கசடற கற்றவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக" (குறள்,391)

இக்குறளில் கல்விக் காலத்தில் எவ்வாறு கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும், கல்வி நிறைவுற்ற காலத்தில் எவ்வாறு நின்றொழுக வேண்டும் என்பதும் தெளிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கு, கசடறக் கற்கும் காலம், கற்றதன் பின் நின்றொழுகும் காலம் என மாணவனின் இருவித கால வொழுங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் கல்வி கேட்டற் காலம், கசடறச் சிந்திக்கும் காலம், நன்றாகத் தெளியுங் காலம், கற்றதன்படி நின்றொழுகும் காலம் என்பன இக்குறட்பாவில் இழையோடியிருப்பதனையும் உற்று நோக்கலாம்.

மேலும், கல்விக்கு உந்துதலைத் தருவதும் கல்வியின் வாயிலாக இருப்பதும் செவியே என்பதும் திருமூலரின் கருத்தாகும். சிறந்த கேள்வி யில் ஈடுபட்டு அதனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு பசியும் மறந்து போகும் என கேள்விக்கால இன்றியமையாத் தன்மையினை, 'செவிக்கு உணவில்லாத போழ்து' (குறள்,412) என்பதனால் வெளிப் படுத்தியிருக்கிறார். 'உறக்கத்திலும் கற்கலாம்' என்பது இதன்வழி பெறப்படும்.

கணக்கெண்ணுதல் மற்றும் எழுத்தறிதல் ஆகிய இரண்டும் மனிதன் முறையான வாழ்வினை நடத்துவதற்குரிய கண்களாகும்.

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத் தென்ப இவ்விரண்டும் கண்னென்ப வாழும் உயிர்க்கு" (குறள்,392)

என்பதனால் இதனை அறியலாம். இக்குறளின் மூலம் தமிழரின் எண்ணலளவை தொடர்பான அறிவினை இனங்காண முடிகிறது. தமிழ ரின் எண்ணலளவை தொடர்பான எண்ணங்களை தொல்காப்பியத் தினின்றும் அறிய முடிகின்ற போதும், முதலில் இவ்வெண்ணங்கள் எவ் வாறு தோற்றம் பெற்றிருக்கக் கூடும் என்பதை தமிழர் வரலாற்றி னின்றும் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. ஆயினும் The New Book of knowledge எனும் நூல் இதன் தோற்றநிலை பற்றிய சில எண்ணங் களைத் தருகிறது. கோடுகள் போட்டு எண்ணிய தன்மை போன்ற பல கருத்துக்கள் இதனால் தெளிவுறுகின்றன. (பகவதி,கு.,2003,7) இவை தமிழர் வரலாறு காட்டும் சில நிலைகளுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கனவாக அமைகின்றன.

சங்ககாலப் பாடல்கள் சில சுவரில் கோடு கிழித்து தலைவன் வரவினை எதிர்பார்க்கும் தலைவியின் நிலையினை சொல்லும் தன்மை யன. கோடுகளை எண்ணி நாட்களை எண்ணும் நிலை இவண் தெரிய வருகின்றது. இன்றும் சில மகளிர் பால் கணக்கு, மோர் கணக்கு எழுதுதல் போன்ற சில நிலைகளில் சுவரில் கோடு கிழித்து இறுதியில் எண்ணிக் கணக்கிடும் நிலையைக் காண்கின்றோம். பழமையின் சின்னங்களாகக் கருதத்தக்க இவை மாந்தர் பண்டு தொட்டே எண்ணிக் கணக்கிடும் நிலையைக் காட்டவல்லன. (மேலது, 8) இன்றைய காலத்தி லும் இதன் தொடருறுத் தன்மையினை பலவாற்றாலும் அறிந்து ணரலாம்.

எனவே கோடு கிழித்து எண்ணும் நிலைக்கு முன்னதாக எண்க ளைப் பற்றிய அறிவினை இவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது திண் ணம். பல அளவைகளின் பயன்பாட்டுக்கு உதவிய மனித உறுப்புக்கள் ஈண்டும் அவர்களுக்கு எண்ணி அளவிடத் துணையாகின்றன. கை விரல்களை முதலில் ஒவ்வொன்றாக எண்ணி அளவிடத் தொடங்கி பின்னர் ஒன்றுக்குக் குறைவாகவும் பத்துக்கு மேலாகவும் காணத் துவங்குகின்றனர். பொதுவாக உலக மாந்தர் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் உண்மையாக இது அமைகின்றது. (மேலது.) இவ்வகையில் எண்ணும் தன்மை இன்றுவரை தொடருறுப் பெற்று வருதலின் வழி, கல்வியில் அதனை, கணக்கெண்ண அறிதல் எனும் பொருளில் "எண் ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப" எனத் திருக்குறளும் வலியுறுத்தியி ருப்பதனைக் கண்டுணரலாம்.

கல்வி கரையில கற்பவர் நாள் சில என நாலடியார் எடுத்தியம்பும். ஆகவே, எத்துணைக் காலம் வரை கல்வி கற்பது? கற்பதற்குக் காலம் உண்டா? என்பதற்கும் வள்ளுவர் விடை பகன்றிருக்கின்றார். தொழிற்கல்விக்கு காலம் வரையறுக்க முடியும். ஆனால் மொழி கலை சார்ந்த பாரம்பரியக் கல்வி முறைமைக்கு காலம் வரையறுப்பது கடினமாகும்.

"யாதானும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன் சார்ந்துணையும் கல்லாத வாறு" (குறள், 397)

என்பதால் வாழும் கால இறுதிவரை கற்றுக்கொண்டே இருக்கலாம் என கல்வி கற்பதற்கு காலவரையறை இல்லை என்பதனைத் தெளிவுபடுத்து கின்றார். இவ்வாறு தனது ஆயுட்காலம் முழுவதும் நல்லறிவினை நாடி கற்றுக்கொண்டேயிருக்கக்கூடிய ஒருவனுக்கு, அவன் கற்றதனால் பெற்ற நல்லறிவு அவனுக்கு இனிமேல் வரக்கூடிய ஏழு பிறவிகளுக்கும் பாதுகாப்பாக அமையும் எனவும் புத்தி புகட்டுகிறார்.

"ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி யொருவற் கெழுமையு மேமாப் புடைத்து" (குறள்,398)

இங்கு எழுமையும் என்பதனால், எழுந்த காலம், எழுகின்ற காலம், எழும் காலம் என திரிகாலம் கூறப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். மானிடப் பிறவி எடுத்த காலத்தில் கற்கும் கல்வியானது ஒருவரது தலைமுறை தோறும் தொடர்ந்து வரும் எனக் கூறியிருத்தலானது, கல்வி கற்பவர்க்கு ஆர்வமூட்டும் (Motivation) செயலாகவும் கல்வியில் உந்தித் தள்ளுகின்ற வழிகாட்டலாகவும் (Guidance) அமைவதனை எண்ணித் துணியலாம்.

மேலும் பழைய வினைகளின் பயன்களை ஊழ் எனும் அதிகாரத் தின் ஊடாக கூறியிருக்கின்றார். முற்பிறப்புக்களின் வழிதொடரும் நல் வினை, தீவினைகளின் பயன் இல்லறம், துறவறம் எனும் இருவழிகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிறவியெடுத்த ஆன்மாக்கள் இல்லறம், துறவறம் என இரு அறவழி தமது இலட்சிய வாழ்வினை நிகழ்த்தும். 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தால் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்' (குறள்,50) எனவும், 'ஆரா இயற்கை அவா நீர்ப்பின் இந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும்' (குறள்,370) எனவும் முறையே இல்லற, துறவற நிலையிலுள்ளவர்கள் பிறவித் துன்பத் தளைகளிலிருந்து விடுதலையாகி பேரின்ப நிலையெய்துவார்கள் என விளக்கப்பட்டுள்ளது. விடுதலையு றாத ஆன்மாக்கள் மீண்டும் பிறவிகளை எடுக்கின்றது என்பதை 'விழிப்பது போலும் பிறப்பு' (குறள், 339) எனக் கூறுவதால் அறியலாம்.

பிறவியெடுக்கும் ஆன்மாக்களின் இன்ப துன்பங்கள் அவை முற்பிறவிகளில் புரிந்த வினைகளுக்குத் தக்கபடி அமையும். முன்செய்த வினைகளின் வசத்தால் செல்வம் அல்லது வறுமை அமையலாம். ஆயினும், செல்வம் வருங்கால் மகிழ்ந்து மயங்கி விடாமலும், வறுமை யுறுங்கால் துன்பப்பட்டு நிலைகுலைந்து போகாமலும் இருக்க வேண்டும் என்பதனை ஊழ் என்னும் அதிகாரத்தினூடாக எடுத்துக் கூறுகிறார். அறத்துப்பாலின் இறுதி அதிகாரம் இதுவாகையால் மறுமைப் பயன்களை நல்ல முறைப்படி அறுவடை செய்ய வேண்டும் என்பதனை அறச்செய் கைகளை முன்னிறுத்தி வலியுறுத்தியுள்ளார். இம்மைக்கால வாழ்விய லில் ஒருவர் செய்யும் செயல்கள் மறுமைப் பிறவிகளையும், பிறவிப்பயன் களையும் தீர்மானிக்கும் என்பதனை கணிப்பிட்டு கூறியுள்ளமை ஈண்டு நோக்குதற்குரியது.

செய்கின்ற செயலொன்றின் வெற்றிக்குக் காலம் அறிந்து செய்வது இன்றியமையாததாகும். திறமை, பொருள் வசதி, பக்கபலம் என அனைத் தும் இருந்தாலும் 'காலம் கருதுதல்' என்பது இருந்தாலேயே குறிக்கோள் வெற்றியுடையதாக அமையும். கருவியாற் காலமறிந்து செயின் (குறள்,483),காலம் கருதி இடத்தாற் செயின் (குறள்,484), காலங்கருதி இருப்பர் (குறள்,485) எனவரும் கருத்துக்கள் ஒருசெயலைச் செய்யு மிடத்து கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய காலம் கணித்துச் செய்தலின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துவனவே. இங்கு கருவியாற் கால மறிதல் என்பதனூடாக காலத்தோடு செயலைச் செய்து முடிக்க ஏற்ற கருவிகள் எவை? செய்தற்கரிய செயலை எப்போது செய்தல் வேண்டும்? செய்யுங்காலத்தின் அளவு எத்தகையது? என காலத்தின் அவசியம் கூறப்பட்டுள்ளது. காலத்தையும் இடத்தையும் அறிந்து செயலினைச் செய்யுமிடத்து ஞாலங் கருதினும் கைகூடும் என்பதனையே 'காலங் கருதி இடத்தாற் செயின்' எனும் கருத்து தெளிவுபடுத்துகிறது. 'காலங்கருதி இருப்பர்' என்பதனூடாக செயற்கரும் செய்கைகளைச் செய்யக்கூடியவர்கள் அதற்கான ஊக்கத்தைக் கொண்டிருப்பவர்கள் தகுந்தவொரு காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கலங்காதிருப்பர் எனும் கருத்தினை வெளிப் படுத்தியிருக்கின்றார். இதனால் வாழ்வின் உயரிலக்கினை அடைய விரும்புபவர்கள் காலத்தினை குறிக்கோளாகக் கருதிச் செய்தலின் (காலம் கணித்துச் செயற்படுதல்) இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துவன வாகவே இக்கருத்தியல்கள் அமைகின்றன.

மேலும், நாம் ஒரு வேலையைச் செய்வதற்கு ஏவுகின்ற வேலையாள் கூட 'தக்க சமயத்தில் செய்து முடிப்பானா?' என்று ஆராய்ந்தே செய்தல் வேண்டும் என்பதனை 'காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல்' (குறள், 516) எனும் கருத்தினூடாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. மந்திரிகள் எனப்படுவோர் கொண்டிருக்க வேண்டிய முக்கிய தகைமைகளுள் ஒன்றாக, ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்கு, தகுந்த பருவகாலத்தை அறிந்து செயற்படுதல் வேண்டும் (குறள், 631) என்பது கூறப்பட்டுள்ளது. எந்தக்காரியத்தையும் செய்யத் தொடங்கு முன்பு ஆராய்ந்து செயற்பட வேண்டிய ஐந்து அம்சங் களுள் காலமும் ஒன்றென வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார். (குறள், 675), காலத்தால் தக்கது அறிதல் (குறள், 686), கடனறிந்து காலங்கருதி இடனறிந்து எண்ணியுரைத்தல் (குறள், 687) என்பதனால் தூதனின் தகுதியை எடுத்துரைக்கின்றார். அதாவது தூதனுக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதிகளில் காலமறிந்து செயலாற்றுதல் இன்றியமையாத பண்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

உற்றான் அளவும் (நோயுற்றவன் வயது), பிணியளவும் (நோயின் தன்மை), காலமும் (நோயுற்ற காலமும்) (குறள்,949) அறிய வேண்டியது மருத்துவன் கடமையாகும்.

"மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது அற்றது போற்றி யுணின்" (கு

(குறள்,942)

இக்குறட்பாவினூடாக உயிர் வாழ்க்கைக்கு உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. 'உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழக' என்ற ஒளவையார் சிந்தனையில் உணவின் அளவு கூறப்பட்டுள்ளது. 'அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு' எனும் பழமொழித்

தொடர் உண்ணும் உணவினது அளவுக்கும் பொருத்தப்பாடாக அமையும். உட்கொண்ட உணவு ஜீரணிக்கும் காலமறிந்து உண்க என்பதனை, 'அற்றார் அளவறிந்து உண்க' எனவும், (குறள்,943), தீ அளவு அன்றி (ஜீரணக்காலம்) தெரியாமல் அளவுக்கதிகமாக உண்ணுகின்ற போது நோய் அளவின்றிப்படும் (குறள்,947) எனவும் கூறப்படும் கருத்துக்கள் உணவின் அளவினையும் உயிர் காக்கும் மருந் தாக உணவு அமைவதனையும் விளக்குவனவாக உள்ளன. இன்றைய அறிவியலுலகம் நோய்க்கான பிரதான காரணமாகக் கண்டறிந்து கூறுவது உணவுப்பழக்க வழக்கத்தினையே. இதனால் உணவுக் கட்டுப்பாட்டினை நோய்த்தடுப்புக்கான வழிகளாகப் 'பரிந்துரை' செய்வதனையும் ஈண்டு நினைவிற்கொள்ளலாம்.

உவமானங்களூடாக காலத்தின் இன்றியமையாமையை எடுத்துரைத்தல்

பொதுவாக உவமைப் பிரயோகத்தில் உவமானத்துக்கான பொரு னைத் தெரிவதில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் இருவிடயங்களை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. ஒன்று, யாருக்கு விடயம் சொல்லப்பட வேண்டிய தாக உள்ளதோ அவருக்கு எளிமையாக விளங்கத்தக்க வகையிலான உவமையைப் பிரயோகிப்பது குறித்த படைப்பாளியின் அக்கறை சார்ந்தது. மற்றையது, பொருளை படைப்பின் கவித்துவ-கலைத்துவ வெற்றிக்காக தன்னாற்றல் காட்டி, உவமையாகப் பிரயோகிக்கும் படைப் பாளியின் ஈடுபாடு சார்ந்தது. (பிரசாந்தன்.ஸ்ரீ,2019,30-31)

அனைவருக்கும் விளங்குவதான உவமையைக் கையாள்வதற்கு இயற்கையையும், உலகியலையும் கூர்மையாக அவதானிக்கும் அறிவு இன்றியமையாததாகும். எங்கும் எப்பொழுதும் நடைபெற வல்லவற்றை உவமானமாகக் கூறினாலேயே சாதாரணரும் அவ்வுவமானங்கள் வாயிலாக, படைப்பாளி சொல்ல விளைந்த கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள முடியும். எனவேதான், உலகியல்பை உள்ளவாறு அறிந்து கொண்ட வள்ளுவர், பெரும்பாலும் நடைமுறை சார்ந்த காட்சி உவமைகாண் மூலமாக தன் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கின்றார். (மேலது, 31)

தொழில், பயன், வடிவு, நிறம் அல்லது வண்ணம் இந்நான்கினுள் ஒப்பு மைக்கு எடுத்துக் கொண்ட பொருள் உவமப் பொருளாகும். புலியன்ன மறவன், மாரியன்ன வண்கை, துடியிடை, பொன்மேனி என்பன முறையே அவற்றுக்கு உதாரணங்களாகும். இவைகள் கலந்து வருவது மியல்பே. உவமப் பொருள் உவமிக்கப்படும் பொருளினும் உயர்ந்த தன்மைத்தாயிருத்தல் வேண்டும். சிறப்பு, அழக, காதல், வலி என்ற நான்கினடியாக உவமை பிறக்கும். இழிவு காரணமாகவும் உவமை பிறப்பதுண்டு. (கா.சுப்பிரமணியபிள்ளை,கா.,2007,130) உயர் திணைக்கு அஃறிணையும், அஃறிணைக்கு உயர்திணையும் உவம மாதலுண்டு. ஒப்பு இன்ன வகைத்தென்று கூறாமலும் உவமம் வரும். அதனைப் பொருந்து முறையால் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். உவமை யும் பொருளும் ஒத்திருத்தல் வேண்டும்.

இருவரி அமைப்புடைய செய்யுளில் தான் கூறப்புகுந்த அல்லது பிற ருக்கு அறிவுறுத்தவல்ல கருத்துக்களை எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் விளக்குவதென்பது இலக்கிய கர்த்தாவின் அசாத்திய ஆற்றலே. அறம், பொருள், இன்பம் என்ற நிலையில் சாதாரண மக்களுக்கு வாழ்வியல் இலக்கினை கூறவிளைந்த வள்ளுவர் உவமையின் அவசியத்தினை உணர்ந்திருக்கிறார். இக்கருத்துக்களை விளக்குவதற்கு அப்பால் மறை பொருளாக, காலம் என்பதன் அவசியம், காலத்தின் விரைந்தழியும் தன்மை, குறித்த காலத்தில் செய்யத் தக்கவைகள், அக்காலத்தில் செய்யும் செயல்களின் பயன்படுநிலை என்பவற்றினை விளக்கியுள்ளமையும் எம்கவனத்தைப் பெறுகின்றது. கருத்தியல்களுடன் காலத்தையும் விளக்கியிருத்தல் அவரது படைப்பாற்றல் திறனேயாகும். போகத்தினை காலவரையறைக்கு உட்படுத்துவது காலம் எனும் தத்துவமாகையால், ஆன்ம போக நுகர்ச்சியின் அவ்வக் காலங்களில் நிகழ்த்திவிட வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துவதாகவே அவரது கருத்தியல் வெளிப்பாடுகள் அமைகின்றன.

அறம், பொருள், இன்பம் எனும் முப்பானூற் சுருக்கத்தில் அவர் கூறும் உவமைகள் காலம் பற்றிய அறிதலுக்குத் துணைபுரியக் கூடியன. சீருடைச் செல்வரின் இயல்பினை விளக்குவதற்கு 'சிறுதுளி மாரி

அறங்கூர்ந்தனைய' வென மாரியை உவமையாக்குகிறார். (குறள்,1010) வறிய நிலையிலிருப்பார்க்கு கொடுத்துதவாதவர்களின் செல்வத்தின் இயல்பினை அழகுடைய பெண் தனியாகவே இருந்து கிழவியாவதை ஒக்கும் எனும் உவமையால் விளக்கியிருக்கிறார். (குறள்,1007) ஊக்கமுடையவன் தக்க காலம் வரும்வரை அடங்கியிருப்பதானது, 'சண்டையிடுகிற ஆட்டுக்கடா தாக்குதவற்காகப் பின்னால் செல்வதனை ஒக்கும்' என உவமை கூறுகிறார். (குறள், 486) தக்க காலம் வாய்க்கும் போது விரைந்து செயற்பட்டு காரியத்தை முடித்துவிட வேண்டும் எனும் கருத்தினை, 'கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் குந்தொக்க' எனும் உவமை கொண்டு விளக்கியுள்ளார். பெண்கள் எவ்வளவு தான் காம வேதனையுடன் இருப்பினும் மடலேறும் காரியத்தினைச் செய்வ தில்லை. பெண்களின் இயல்பினைக் காட்டினும் பெருமையடையத்தக்க குணம் வேறில்லை என்பதனை 'கடல் அன்ன காமம்" (குறள்,1137), "கடலாற்றாக் காமநோய்" (குறள், 1175) எனும் உவமையாலும், உட்பகை என்பது எள்ளினைப் போன்று அளவில் மிகச்சிறியதாயினும் கேடு விளை விக்கக் கூடியதே என்பதனை, 'எட்பகவு அன்ன சிறுமை' (குறள், 889), எனவும், அரசற்குத் தம் எதிரிகளை வெல்வதற்குத் தக்ககாலம் வேண் டும் என்பதனை, 'பகல்வெல்லும் கூகையை காக்கையிகல் வெல்லும்' எனவும் உவமை கொண்டு விளக்கியிருக்கின்றார்.

நிறைவுரை:

தமிழ் இலக்கியங்களிலுள்ள ஆழ்ந்த நுண்ணிய கருத்துக்கள் யாவும் அறிவைத்தூண்டி விளக்கமுறச் செய்வனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்விலக்கியங்களில் அறிவியல் இரண்டறக் கலந்திருப்பதனை மிகத் தெளிவாக தெரிந்து கொள்ளலாம். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் தொடர்ச் சியில் திருக்குறளுக்குத் தனித்துவமான இடமுண்டு. தமிழரின் அறி வியல் சிந்தனைகளின் பாய்ச்சல்களை இந்நூலில் தெளிவாகக் கண்டு ணரலாம். அனைத்திற்கும் காலமே அடிப்படை. மாந்தரின் வாழும் காலத்தின் இடைவெளிக்குள் அறம், பொருள், இன்பம் எனும் அடிப்படைப் பொருட்கள் சார்ந்த ஒழுங்கினை மையப்படுத்தி வாழ்வியலைக் கட்டமைக்க எத்தனித்தமையின் அடிப்படையில் திருக்குறளில் காலக் கணிப்பீடுசார் சிந்தனைகள் அணுகப்பட்டிருக்கின்றது. காலக் கணிப்பீட்டில் அளவைகள் தொடர்பான அறிவினைப் பெறுவதும் தவிர்க்க வியலாதது எனும் அடிப்படையில் அளவைகள், காலக்கணிப்புகள், மனித வாழ்வியலில் காலத்தின் பெறுமானம் மற்றும் அதனையுணர்ந்து செய்ய வேண்டியன எனும் வகையில் வள்ளுவர் காலக் கணிப்புத் தொடர்பான கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளமை இதனாற் றெளியப்படும்..

உசாத்துணை நூல்கள்

- சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., (2007), பழந்தமிழர் நாகரிகம் அல்லது
 தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரக் கருத்து, பாரி நிலையம், சென்னை.
- 2. பகவதி,கு., (2003), தமிழர் அளவைகள், உலகத் தமிழாராச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை.
- 3. தெட்சணாமூர்த்தி, அ., (2011), தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், சென்னை.
- 4. தணிகாசலம், கதிர்., (1997), தமிழ் மொழியின் மாட்சியும் பரந்த பண்பாடும், சரவணா பதிப்பகம், சென்னை.
- 5. திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, (1989), நான்காம் பதிப்பு, பாரதி பதிப்பகம், சென்னை.
- 6. வரதராஜன், ஜி., (உ.ஆ.), (1954), திருக்குறள் உரை விளக்கம், திருச்சிராப்பள்ளி யுனைட்டட் பிரிண்டேர்ஸ் லிமிடெட், திருச்சி.
- 7. கணேசலிங்கம், க., (2001), வள்ளுவம் வழங்கும் தமிழர் தத்துவம், பீச்ஹோம் அவென்யு, பெசன்ட் நகர் சென்னை.
- 8. பிரசாந்தன்.ஸ்ரீ., (2019), "திருக்குறளில் உவமை காமத்துப்பாலை அடிப் படையாகக் கொண்ட ஆய்வு", திருக்குறள் ஆய்வுக்கட்டுரைகள், பண்பாட்ட லுவல்கள் திணைக்களம், கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத் துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு, வடக்கு மாகாணம்.
- 9. சுப்ரமண்யன், என்., (உ.ஆ.), (2004), இரண்டாம் பதிப்பு, பிற்கால நீதி நூல்கள், லிட்டில் ப்ளவர் கம்பனி, சென்னை.
- 10. திருநாவுக்கரசு, க.த., 1977, திருக்குறள் நீதி இலக்கியம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
- 11. பலியூர்க்கேசிகன், (ப.ஆ.), (2016), திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.
- 12. இளையதம்பி, மு., (1986), இரண்டாம் பதிப்பு, முப்பொருள் உண்மை விளக்கம், ஈகிள் பிறிண்டிங் வேக்ஸ் லிமிட்டெட், 161 சிவன் பண்ணை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மருத்துவர். சி. யமுனாநந்தா யாழ்ப்பாணப் போதனா வைத்தியசாலை, யாழ்ப்பாணம்.

"மருந்து என வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு"

தமிழர் பாரம்பரியத்தில் உடலை யோக நிலையில் பேண உணவுப் பழக்கங்களும், சுவாசப் பயிற்சிகளும் உதவின. இவை உடல், உள, ஆன்மீக, சமூக ஆரோக்கியத்திற்கு உறுதுணையாக அமைந்தன. பொது வாக உணவே மருந்தாக அமைந்துள்ளமையை திருக்குறளில் தெளி வாகத் திருவள்ளுவர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

ஒருவர் அனுபவ ரீதியாக அறிந்த உணவுகளை உண்ணல் வேண் டும். தெரியாத உணவுகளை உண்ணுதல் ஆகாது. தூய்மையான உணவுகளை உண்பதனால் நோய்கள் ஏற்படாது எனத் திருவள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

"மருந்து என வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின்." (942)

ஒருவர் உண்ட உணவு செரித்து விட்டது என்பதை அறிந்த பின் உண்டால் அவருக்கு மருந்து ஏதும் தேவையில்லை. மேலும் நாம் உண்ணும் உணவில் போசணைப் பெறுமானங் களின் அளவு குறைந்தாலும் நோய் வரும். இதனை இன்று மந்த போசணை என்கின்றோம். அதேபோல் அதிகளவு மாப்பொருள், கொழுப்பு என்பவற்றை எடுக்கும் போதும், உடற்பருமன் அதிகரிப்பு, சலரோகம் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்றது. ஆரோக்கியமான உணவுப் பழக்க வழக்கங்களை கடைப்பிடித்தல் இன்றியமையாததாகும். இனிப்பான உணவுகளை குறைத்தல் வேண்டும். அதேபோல் மாச்சத்து அதிகம் உள்ள உணவுகளையும் கொழுப்புச்சத்து அதிகம் உள்ள உணவுகளை யும் குறைவாக எடுத்தல் நல்லது. இயன்றவரை தாவர உணவுகளை எடுத்தல் நலமானது. தவறான உணவுப் பழக்கம் உணவுக்கால்வாய் தொடர்பான புற்றுநோய்களை ஏற்படுத்தும். சலரோக நோயினை ஏற் படுத்தும். இவற்றை அல்லூட்டம் என்கின்றோம். இதனைத் திருவள் ளுவர் அன்று கூறியமை நோக்கத்தக்கது. உணவே மருந்தாகும். அவ் வாறு மருத்துவக்குறைமிக்க உணவுகளை, மூலிகைகளை நாம் அன்றாடம் சமையலில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

"மிகினும் குறையினும் நோய் செய்யும் நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று." (941)

வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் ஆகிய மூன்றும் உடலில் அதிகரித் தாலும் நோயுண்டாகும். குறைந்தாலும் நோயுண்டாகும். அதாவது உடல் சீர் திட நிலையில் இருத்தல் வேண்டும்.

"அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து" (944)

முன்னர் உணவு நன்கு செரிந்த பின் தன் உடம்பிற்கு ஏற்ற உண வினை நன்கு அறிந்து, பசியெடுத்த பின்னரே உண்ண வேண்டும்.

மிகப் பசித்து உணவு உண்ணும்போது உடலில் நோய் ஏற்படாது. இது உடற்பருமனைக் கட்டுப்படுத்தும். அனுசேப நோய்கள் ஏற்படாது. சலரோக நோய் உருவாதலைத் தவிர்க்கும். மேலும் முதலில் அதிகமாக உணவை உண்டால் பின்னர் உணவைக் குறைக்குமாறு திருவள் ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார். இதனையே உடற்பருமனுள்ளவர்களுக்குத் தற்போது நாம் கூறும் உணவுக் கட்டுப்பாடு எனும் மருத்துவ ஆலோ சனை ஆகும்.

ஏற்கனவே உணவு நன்கு செரித்த பின் அடுத்து உண்பதனையும் அளவோடு உண்ண வேண்டும். இது ஆயுளை அதிகரிக்கும்.

இன்று விதம் விதமான உணவுகளை மக்கள் உண்கின்றனர். கொக்காகோலோ, கேஎவ்சி, பீஸா, ஹிரில் எனும் எரித்த இறைச்சி இவ் வாறும் மற்றும் பலவிதமான இனிப்புப் பண்டங்களும், நாகரீக மோகத் துடன் உண்ணப்படுகின்றன. தமிழர்களின் தொன்மையான உணவுப் பாரம்பரியங்கள் பழக்கத்தில் இருந்து விலகுகின்றன. இதனால் பல நோய்கள் ஏற்படும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழர்களின் உணவுப் பண்டங்களின் தயாரிப்பு நிறையுணவாகக் காணப்படும்.

உடலுக்கு ஏற்ற உணவை அறிந்து, அதையும் அளவோடு உண்டால் உயிருக்குத் துன்பம் தரும் நோய்கள் ஏற்படாது. அதாவது அளவோடு உணவை உண்டால் நோய் வராது. உணவைப் பக்குவப்படுத்துவதில் அளவுப் பிரமாணம் அவசியமானது. இன்று பணமிகுதி உடையோர் அதிக அளவில் உணவை உண்கின்றனர். விருந்துகள் வைத்து தமக்கு வேண்டிய ஏனையவர்களையும் அதிக உணவை உண்ணும் பாரம்பரி யத்தை ஏற்படுத்தி நோய்நிலைக்கு ஆளாக்குகின்றனர். திருமண மண் டபங்களில் தாராளமாக வழங்கப்படும் குளிர்களி, குளிர்பானங்கள், பாயாசம் என்பன இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு அவ்வாறே அலுவலகங்கள், நண்பர் குழாம்களின் விருந்துகளும் இதனால் நோய் ஏற்படும் என்பத னைத் திருக்குறளில் காணலாம். இதனை இன்றைய மருத்துவமும் ஆதாரமாகக் கூறுகின்றது.

ஏற்ற உணவை மிதமாக உண்பவனிடத்தில் இன்பம் நிலைத்து இருப்பதைப்போல அதிக அளவு உண்பவனிடத்தில் நோயானது நிலைத் திருக்கும்.

எனவே உணவை அளவோடு உண்ணல் இன்பமானதாகவும், நோய் ஏற்படாத தன்மையதாகவும் இருக்கும். ஒருவன் தனது தேவை தெரியாது அதிக அளவு உணவை உண்ணும்போது நோய்நிலைக்கு ஆளாகின்றான். இதனால் இன்று வைத்தியசாலைகளில் போசணை ஆலோசனைச் சிகிச்சை நிலையங்கள் அமைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. சலரோக நோயாளிகள் சிறந்த உணவுக்கட்டுப்பாட்டின் மூலம் நோய் நிலையில் இருந்து சுகதேகியாக முடியும். இதனைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார் திருவள்ளுவர்.

"தீயளவன்றித் தெரியான் பெரி துண்ணின் நோயள வின்றிப்படும்" (947)

பசித்தீயினால் அளவைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அதிக அளவு உணவை உண்டால் அளவில்லாத நோய்கள் வந்து சேரும்.

நோயினைத் தவிர்க்கும் வாய் நாடி என்பது நாம் உண்ணும் உண வில் இருந்தே தொடங்குகின்றது. உணவுப்பழக்கம், மருத்துவக் குண முடைய மூலிகைகளின் பாவனை என்பன தமிழ் பாரம்பரிய மருத்து வத்தில் முதன்மையானது.

நோய் மூலத்தை கண்டறிந்து நோயினை தணிக்கும் மருத்துவத்தை செய்தல் வேண்டும் என்கின்றார் திருவள்ளுவர். இதனை இன்றைய மருத்துவத்திலும் அடிப்படையாக அமைகின்றது.

"நோய் நாடி நோய் முதல்நாடி அது தணிக்கும் வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்". (948)

தமிழ் மருத்துவத்தின் விஞ்ஞான அணுகுமுறையைத் திருக்குறள் இற்றைக்கு 2000 வருடங்களுக்கு முன்பே கூறியுள்ளது. இது தமிழரின் நாகரிகத்திற்கு ஓர் ஆழமான எடுத்துக்காட்டாகும். நோயினை ஆராய்ந்து நோய்க்கான காரணத்தை ஆராய்ந்து நோய் தீர்க்கும் வழிவகைகளை ஆராய்ந்து, நோயாளியின் உடலுக்கு ஏற்றபடி சிகிச்சை செய்வதே சிறந்த மருத்துவம். தற்போது கொரோனாத் தொற்றால் உலகம் பயந்துள்ள நிலையில் மருத்துவ சேவை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை திருவள்ளு வர் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார்.

"உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும் கற்றான் கருதிச் செயல்" (949)

நோய் உற்றவரின் வயது, நோயின் தன்மை மற்றும் நோய் பாதித்த காலம் என்பன கருதி மருத்துவ சிகிச்சை நிர்ணயம் செய்யப்படும். மேலும் நோயுற்றவன், மருத்துவன், நோய்க்கான மருந்து, மருந்தினை நோயாளிக்கு நேரம் தவறாது வழங்குபவர் என நான்கும் நோய் குணப் படுத்தலில் இன்றியமையாதவை. காசநோய்க்கான நேரடிக் கண் காணிப்பு சிகிச்சையில் இன்று இவை உலக சுகாதார நிறுவனத்தால் முன்வைக்கப் பட்டுள்ளன.

"உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்று அப்பால் நாற்கூற்றே மருந்து" (950)

தமிழர் பாரம்பரியத்தில் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் நோயினை வராது காத்தது. உணவே தான் மருந்தாக இருந்தது. அவ்வகையில் இல்லாளின் சமையல் சிறப்பே நோயுற்ற வாழ்வுக்கான சிறந்த வழியாக அமையும் என்பதனையும் திருவள்ளுவர் மேற்கூறியவாறு மிகைபடக் கூறியுள்ளார். "மருந்தென வேண்டாம் யாக்கைக்கு".

கலாநிதி. திருமதி வீரமங்கை ஸ்ராலினா யோகரத்தினம்,

முதுநிலை விரிவுரையாளர், மொழியியல் - ஆங்கிலத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,

திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள்

-ஒரு மீள்பார்வை

முன்னுரை

"வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு." - பாரதியார்

உலகம் தோன்றிய காலம் முதல், மக்கள் சிறந்த வாழ்க்கையை வாழவேண்டும் என்ற பெருநோக்கத்துடன் அறிவில் சிறந்தவர்களாகிய அறிஞர்களும், புலமையாளர்களும், அரிய பல நூல்களை எழுதியுள் ளனர். அவர்கள் தாம் பெற்ற கல்வி அறிவினால், ஆராய்ச்சிகள் செய்து அறிந்த பல விடயங்களையும், தமது நேரடியான அனுபவங்களையும், மற்றவர்களிடம் கேட்டு அறிந்த உண்மைச் சம்பவங்களையும், இன்ப துன்பங்களையும், காலம்தோறும் மக்கள் படித்துப் பயன்பெறும் வகையில் மக்களுக்காக எழுதிச் சென்றுள்ளனர். காலத்தால் அழியாத, உன்னதமான செந்தமிழ் இலக்கியம் திருக்குறள் ஆகும். உலகப் புகழ் பெற்ற பேரறிஞர் திருவள்ளுவர் எழுதிய உலகப்பொதுமறையாம்

திருக்குறளினால், திருவள்ளுவருக்கு மாத்திரமல்ல, தமிழனாகப் பிறந்த அனைவருக்கும் இந்த உலகம் உள்ளளவும் புகழும், பெருமையும் உண்டு. பாரத அன்னையின் தவப்புதல்வன், பேரறிஞர் திருவள்ளுவ ஞானி என்றென்றும் உலக மக்கள் மனங்களில் நிலைத்து, நீங்காமல் வாழ்ந்து கொண்டே இருப்பார். இற்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட ஒப்பற்ற, சிறந்த செந்தமிழ் நூல் திருக்குறள் ஆகும். ஏடும், எழுத்தாணியும் கொண்டு இரண்டு வரிகளில் எழுதப்பட்ட திருக்குறளை விஞ்சுவதற்கு இதுவரை எந்த நூலும் எழுதப்படவில்லை என்றே சொல்ல முடியும். திருக்குறள் மனிதர்கள் இந்த உலகத்தில் வெற்றிகரமாக வாழும் வழிகளை மிகவும் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்கின் றது. இரண்டு வரிகளின் ஊடாக மக்களின் சிறப்பான வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல ஆழமான கருத்துக்களையும், வாழ்க்கைத் தத்துவங் களையும், ஒழுக்க நெறிமுறைகளையும், தமது அனுபவங்களின் மூலமும், மற்றவர்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளைப் பார்த்தும், அறிந் தும் தனது தனித்துவமான அறிவுப்புலமையால் திருக்குறளை எழுதிய திருவள்ளுவர் அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரை உலக மக்களால் போற்றிப் பாராட்டப்பட்டு வருகின்றார். அவருடைய பெயரும், புகழும், தனித்துவமும் அன்றும், இன்றும், என்றும், ஏன்? இந்த உலகம் உள்ள வரை மாறாமல், மறையாமல் நிலைத்து நிற்கும்.

தான் தோன்றிய காலத்திற்கு மட்டுமன்றி, இற்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகள் கடந்தும், இன்றைய விஞ்ஞான நாகரீக சமுதாயத்துக்கும் ஏற்புடையதாய் இருப்பது திருக்குறளினது தனிச் சிறப்பும், தனித் தன்னையும் ஆகும். திருவள்ளுவரின் இலக்கிய ஆளுமையும், சிறந்த புலமைத்துவமும் அவர் எழுதிய திருக்குறளானது பல ஆயிரம் ஆண்டு கள் கடந்தும் மக்கள் மனதில் நீங்காத இடம் பிடித்து அவர்கள் மனதில் நிலையாக வாழ்வதின் மூலம் புலப்படுகின்றது.

சங்க இலக்கிய நூல்களில் உள்ள பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என அழைக்கப்படும் பதினெட்டு நூல்களுள் திருக்குறள் மிகவும் சிறந்த நூலாக உலகில் உள்ள அறிஞர் பெருமக்களால் பாராட்டப்பட்டு வருகின்றது. தமிழ் மக்களின் பண்பாடு, கலாசாரம், ஒழுக்க விழுமியங்கள், அறநெறிகள் ஆகியவற்றை ஈரடிகளின் மூலம் உலகத்திற்கு எடுத்து இயம்பிய பெருமை திருவள்ளுவப் பெருந்தகையையே சாரும். இவர் எழுதிய திருக்குறள் இனம், மதம், மொழி, காலம் ஆகிய வேறுபாடுகளைக் கடந்து எல்லா நாட்டு மக்களுக்கும் பொதுவானதாக அமைந்துள்ளது. இதனால் இது "உலகப் பொதுமறை" என அழைக்கப்படுகின்றது.

ஒரு மனிதன் பிறந்து, வளர்ந்து, இறக்கும் வரை வாழ வேண்டிய வாழ்க்கை முறைகளையும், தத்துவங்களையும் அழகுறத் தெளிவாக சொல்லி நிற்கின்றது திருக்குறள். இதை விட மனிதனின் இறப்பின் பின்ன ரான பல விடயங்களையும், மறு பிறப்புக்களையும் பற்றி ஆராய்ந்து நிற்கின்றது. திருக்குறள் பல ஆழமான கருத்துக்களை இரு வரிகளில் சொல்வதால் இது 'ஈரடி நூல்' எனவும், அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டதால் 'முப்பால்' எனவும் அழைக்கப் படுகின்றது. திருவள்ளுவர், திருக்குறளை இவ்வளவு சிறப்பாக ஆழமாக, எப்படி எழுதியுள்ளார்? என்ற வியப்பான கேள்வியும், அற்புதமான எண்ணமும் திருக்குறளைப் படிக்கின்ற எல்லா மக்கள் மனங்களுக் குள்ளும் எழுந்து கொண்டே இருக்கும். திருக்குறளைப் படித்த, படிக்கின்ற, படிக்கப் போகின்ற அனைவரும் திருக்குறள் ஊடாகக் கடவுளே பேசியிருக் கின்றார் என்பதனை உணர்ந்து கொள்ளுவர்.

இந்நூலின் அருமையையும், பெருமையையும் அறிந்த எமது முன்னோர்கள், இந்நூலினைத் திறம்படப் போற்றிப் பாதுகாத்தும், பெருமைசேர்த்தும் வந்துள்ளனர். திருக்குறளுக்குத் தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், நச்சர், பரிமேலழகர், பருதி, திருமலையர், மல்லர், கவிப்பெருமாள், காளிங்கர் என பலரும், வேறு பலரும், நவீன இக்காலத்த வரும் உரை எழுதியும், எழுதிக் கொண்டும் இருக்கின்றனர். இவற்றுள் பரிமேலழகரின் உரை பலராலும் பயன்படுத்தப்படுவதுடன் முழுமையாக வும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. பரிமேலழகர் உரை சாதாரண மக்களால் புரிந்து கொள்ளுவது கடினமாக உள்ளது என அறிந்த அறிஞர்கள் பலர், பரிமேலழகரின் உரையையொட்டித் திருக்குறளுக்கு இலகு நடையில் உரை எழுதிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இம் முயற்சி காலம் காலமா கத் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. உலகளாவிய ரீதியில் உள்ள எல்லா இன மக்களும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத் துடன், திருக்குறள் பல அறிஞர்களால், பல மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

I. திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புக்கள்

அன்று முதல் இன்று வரை திருக்குறளைப் பற்றி அறிஞர்கள், புலமையாளர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் எனப் பலர் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொண்ட வண்ணம் இருக்கின்றனர். திருக்குறளைப் படித்து, மகிழ்ந்து, பயன்பெற்று அதன் ஆழமான கருத்துக்களையும், தத்துவங்களையும் புரிந்து கொண்ட அறிஞர்கள் பலர் தத்தமது நாட்டு மக்களும் படித்துப் பயன் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தத் தமது மொழிகளில் தம்மால் முடிந்தளவு மொழிபெயர்ப்புக்களைச் சிறப்பாகச் செய்த வண்ணம் உள்ளனர். ஆனாலும் மொழிபெயர்ப்புக் களில் குறைகளும், நிறைகளும் இருக்கின்றன. குறைகளைச் சொல்லி விமர்சிப்பவர்களும் உள்ளனர். நிறைகளைச் சொல்லிப் பாராட்டுபவர்க ளும் உள்ளனர். மொழிபெயர்ப்புக்கள் சரிதானா என ஆராய்ச்சி செய்பவர் களும் உள்ளனர். இது தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. பல மொழிக ளில் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புக்களே அதிகமாக வெளிவந்துள்ளன. ஆங்கிலம் உலகப்பொது மொழியாக இருப்பதால், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள் எல்லா நாட்டு மக்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்துள்ளன. திருக்குறளானது உலகளாவிய ரீதியில் இதுவரை ஏறத்தாழ 107 மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருக்குறளைப் பகுதி அளவிலும், முழுமையாக வும் பல அறிஞர்கள் வெவ்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர்.

வீரமாமுனிவர் என்பவர் 1730ம் ஆண்டளவில் ஐரோப்பிய மக்கள் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பத்துடன் திருக்குறளை இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்து அறிமுகப்படுத்தினார். 1794ம் ஆண்டு தின்டெர்ஸ்லே என்பவர் முதன்முதலாகத் திருக்குறளை ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். மலையாளம், இந்தி, கன்னடம், வங்காளம், குஜராத்தி போன்ற பல இந்திய மொழிகளில் அறிஞர்கள் பலர் திருக்குறளை மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர். ஆசிய மொழிகளான சிங்களம், மலாய், உருது, அரபி, பர்மிய, சீன, கொரிய, இந்தோனேசிய, பிஜியன் போன்ற மொழிகளிலும் திருக்குறளானது மொழிபையர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய மொழிகளான டச்சு, பிறெஞ்சு,

ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலும் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உலகளாவிய ரீதியில் உள்ள மக்கள் வாசித்துப் பயன்பெறுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணம், கந்தரோடையில் வாழ்ந்து வந்த தமிழறிஞர் ந.சி.கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் 1893ம் ஆண்டு இவர் தமிழ்மொழியின் தனிச்சிறப்பையும், தொன்மையையும், தனித்தன்மையையும் உலக மக் கள் யாவரும் அறியவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பல அரிய தமிழ் ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். திருக்குறளுக்கும், நீதிநெறி விளக்கத்திற்கும் அரிய உரை எழுதித் தமிழ் வளர்க்கத் தம் இறுதி மூச்சு வரை அரும்பாடுபட்டவர். இவரின் திருக்குறள் உரையைப் பலரும் விரும்பிப் படிக்கின்றனர்.

திருக்குறளை வேறு மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும்போது திருவள்ளுவர் கூற வந்ததை முழுமையாகச் சொல்வது என்பது மொழி பெயர்ப்பாளர்களுக்கு மிகவும் சிரமமான விடயமாகும். மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் போது பொருளும், சுவையும், உரைநடையும் மாறுபடுவதற் கான சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. ஆகவே மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கருத்து மாறாமல் இருப்பதற்காகப் பொழிப்புரையாகவே மொழிபெயர்ப்புச் செய்கின்றனர். சிலர் ஒலி பெயர்ப்புச் செய்திருப்பதையும் காண முடி கின்றது.

II. திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள்

"இந்திய சனங்களில் தமிழரே முற்பட்டவர் அவரை அங்ஙனம் செய்வித்தது குறளும் நாலடியுமே." – டாக்டர் போப்

என்.எச்.கிண்டாஸ்லி என்பவர் 1794ம் ஆண்டு திருக்குறளை ஆங்கிலத் தில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளார். அதனைத் தொடர்ந்து எவ்.டபிள்யு.எல்லீஸ் என்பவர் 1812ம் ஆண்டு திருக்குறளின் அறத்துப்பாலில் முதல் 13 அதிகாரங்களில் உள்ள 69 குறட்பாக்களையும், விரிவான குறிப்புகளுடன் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அருட்திரு. டபிள்யு.எச்.ட்ரூ என்பவர் 1840ஆம் 1873ம் ஆண்டுகளில், திருக்குறளின் சில பகுதிகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். சி.ஈ.கோவர் என்பவர் 1872இல் திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்பை மேற்கொண்டுள்ளார். ஈ.ஜே.றொபின்சன் என்பவர் 1873, 1878, 1886 ஆகிய காலப்பகுதிகளில் திருக்குறளின் சில பிரிவுகளை மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளமையை அறிய முடிகின்றது. தமிழில் உள்ள நூல்களில் திருக்குறள் அதிக மொழிகளில், அதிக எண்ணிக்கையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருக்குறளை ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்தவர்கள், சிலவற்றைப் பகுதி மொழிபெயர்ப்புக்களாகவும், சிலவற்றை முமுமையாகவும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர்.

டாக்டர் ஜி.யு.போப், டபிள்யு.எச்.ட்ரூ, லாரராஸ், வா.வே.சு.ஐயர், பி.எஸ்.சுந்தரம் போன்றவர்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் பலரின் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன. சத்கரு சிவாய சுப்பிரமணியஸ்சுவாமி என்பவர் திருக்குறளை The Holy Kural என்ற பெயரில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். ஜே.நாராயணசாமி என்பவர் Thiru-Kural என்ற பெயரிலும், கே.கிருஸ்ணசுவாமி, விஜயாராம்குமார் ஆகியோர் Kural With Tamil Text என்ற பெயரிலும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர்.

டாக்டர் ஜி.யு.போப் Tirukkural English Translation & Commentary என்ற தலைப்பில் திருக்குறளை மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். அவர் 1886ம் ஆண்டு திருக்குறள் முழுவதையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த் துள்ளார். இந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு இலண்டனில் வெளியிடப்பட்டுள் ளது. தமக்கு முன் திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வழங்கிய பலரின் மொழிபெயர்ப்புகளைத் தம் நூலின் இணைப்பில் வழங்கிய பெருமையும், அவற்றைக் காப்பாற்றிய பெருமையும் ஜி.யு. போப் அவர்களையே சாரும். போப் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் அறிமுக உரை, இலக்கணக் குறிப்பு, முதற்குறள் அகராதி என்பன இடம்பெற்றுள்ளன. போப் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பே திருக்குறளின் முழுமையான, முதன் முதலில் வெளிவந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ஆகும். உலகம் முழுவ திலும் உள்ள அறிஞர் பெருமக்கள் இந்த மொழிபெயர்ப்பைப் பாராட்டி உள்ளதுடன், பலரால் விரும்பிப் படிக்கப்பட்டும் வருகின்றது.

ஜி. யு. போப் அவர்கள் பெருவிருப்பத்துடனும், பேரவாவுடனும், அக்கறையுடனும் தமிழைக் கற்றுக்கொண்டவர். தமிழைக் காதலித்து, அதனை முறையாகக் கற்று, பல தமிழ் இலக்கிய நூல்களை ஆங்கி லத்தில் மொழிபெயர்த்த ஐரோப்பிய நாட்டு அறிஞர் ஜி.யு. போப் திருக்குற ளால் கவரப்பட்டு, ஐரோப்பிய மக்களும் திருக்குறளைப் படித்துப் பயன் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள் ளார் என்றால் திருக்குறளின் பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? 'இங்கே ஒரு தமிழ் அறிஞன் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றான்' என போப் அவர்களின் கல்லறையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் போப் அவர்கள் தமிழ்மொழியை மிகவும் நேசித்தார் எனத் தெளிவாக அறியமுடிகின்றது. திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஜி.யு.போப் அவர்கள் திருக்குறளின் தனிச் சிறப்பு பற்றி இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

"தமிழ் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு, சொற்கள் செறிந்த தனிச் சிறப்பு மொழியாகும். அனைத்துத் தென் இந்திய மொழிகளுக்கும் தாயாக விளங்குகின்றது. உயர்ந்த ஒழுக்க நியமங்களை, வாழ்வியல் முறை களை உருவாக்கவே தமிழ் இலக்கியம் எழுந்தது. அவ்வாறெழுந்த நூல்களுக்குள் திருக்குறள் மாசுறாத நீரோடை போல் தெளிவானது. ஆம்! திருக்குறள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த நூல். இவ் உலகின் அசுத்தங் களை நீக்க வந்தது. தமிழைக் கற்கத் தொடங்கிய குறுகிய காலத்தினுள் ஐரோப்பியர்களின் நன்மைக்காகத் திருக்குறளை மொழிபெயர்ப்பதில் ஈடுபடத் தொடங்கினேன்."

திருக்குறளை மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் போது, அதனுடைய பிரதான பொருள் மாறாமல் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். திருக்குறளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள் பல புலமையாளர்களினால், பொருள் மாறாது செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. டாக்டர் பி.எஸ்.சுந்தரம் அவர்கள் 1990ம் ஆண்டு திருக்குறளை மொழிபெயர்ப்புச்செய்து Tiruvalluvar: The Kural என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார். திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்புக்களில் ஜி.யு.போப், பி.எஸ்.சுந்தரம் ஆகியோரின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் சிறந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பலர் திருக்குறளை மொழிபெயர்ப்புச் செய்ததன் தொடர்ச்சியாக இருபதாம், இருபத்தொராம் நூற்றாண்டுகளில் அறிஞர்கள் பலர் திருக்குறளை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புச் செய்வதில் அதிகளவில் ஆர்வம் செலுத்தி வருகின்றனர். இக்காலப்பகுதியில், உலகளாவிய ரீதியில், மக்கள் திருக்குறளைப் படித்து, அதனில் பாண்டித்தியம் பெறவேண்டும் என்ற பேரவாக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது. திரு.வ.வே.சுப்பிரமணிஐயரின் திருக்குறளின் முழுமையான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூல் 1915ம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. இவர் தமது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் தமிழில் திருக்குறள் மூலம், தமிழில் குறள்களுக்கான குறிப்புரைகள் ஆகியவற்றை தனது நூலில் வழங்கியுள்ளார்.

எஸ்.எம். மைக்கேல் என்பவர் 1946ம் ஆண்டு தனது திருக்குறளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை, குறள் அமைப்பைப் போன்றே வடிவமைக்க முயன்றார். 1949ம் ஆண்டு திரு வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சகர் தனது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன், ஆங்கில ஒலிபெயர்ப்பையும் சேர்த்து முதன்முதலாக வழங்கிய பெருமையைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார். 2008ம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் திருக்குறள் என்ற ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூலை திருமதி செல்லையா யோகரத்தினம் என்பவர் வெளியிட்டுள்ளார். வாசிப்பதற்கு மிகவும் இலகுவானதாகவும், எளிமையான உரைநடையிலும் வடிவமைத்துள்ளார். இருபத்தொராம் நூற்றாண்டில் திருக்குறளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள் மிக அதிகளவாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஜி.யு.போப், பி.எஸ்.சுந்தரம் ஆகியோரின் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புக்கள்

டாக்டர் ஜி.யு. போப் அவர்களுடன் சேர்ந்து டபிள்யு.எச்.ட்ரூ, ஜோன்.லசாறஸ், எவ்.டபிள்யு.எல்லீஸ் செய்த மொழிபெயர்ப்புக்கள், டாக்டர். பி.எஸ். சுந்தரம் அவர்கள் செய்த மொழிபெயர்ப்புக்கள் சில இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. ஜி.யு. போப் அவர்கள் Tirukkural English Translation and Commentary என்ற தலைப்பில் தனது மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டுள்ளார்.

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு" -

(குறள். O1)

அறத்துப்பாலில், அதிகாரம் ஒன்றில், கடவுள் வாழ்த்தில் உள்ள முதலாவது குறளை ஜி.யு.போப் அவர்கள் இவ்வாறு மொழிபெயர்த் துள்ளார்.

"A, as its first of letters, every speech maintains; The "Primal Deity" is first through all the world's domains."

கடவுளின் சிறப்பையும், தனித்தன்மையையும் பற்றி சிறப்பாக விளக்குகின்ற இக்குறளானது, மக்கள் மனங்களில் நிறைந்து நிற்கின்ற ஒரு குறளாகும். மூலமொழியில் இரண்டு வரிகளைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டுள்ள இக்குறள் ஜி.யு. போப் அவர்களால், இரு வரிகளில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளமை சிறப்பானதாகும். அவரது மொழிபெயர்ப்பில் 'அ' என்ற 'அகரம்' எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் முதன்மையானதாக இருப்பதுபோல, கடவுள் இந்த உலகத்திற்கு முதன்மையானவராக இருக்கின்றார் என்பதனைப் பொருத்தமான ஆங்கில எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி போப் மொழிபெயர்த்துள்ளார். என்றால் 'முதன்மைத் தெய்வம்' என்று பொருள்படும். 'ஆதிபகவன்' என்ற சொல்லிற்கு 'Primal Deity' என்ற பொருத்தமான சமநிகரியைப் பயன்படுத்தி யுள்ளமை போப் அவர்களின் தமிழ்ப் புலமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

டாக்டர் பி.எஸ். சுந்தரம் அவர்கள் இதே குறளைப் பின்வருமாறு மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.

"A begins the alphabet And God, primordial, the world."

'Primordial' என்ற சொல்லின் கருத்து 'ஆதிமூலம்' ஆகும். 'ஆதிபகவன்', 'ஆதிமூலம்' என்ற சொற்கள் கடவுளைக் குறிப்பவை. 'ஆதிபகவன்' என்ற சொல்லை மொழிபெயர்க்கும் போது ஜி.யு.போப் அவர்கள் 'Primal Deity' என்ற சொல்லையும், பி.எஸ். சுந்தரம் அவர்கள் 'Primordial' என்ற சொல்லையும் சமநிகரிகளாகப் பயன்படுத்தியிருக் கின்றார்கள். இருவரினதும் மொழிபெயர்ப்புக்களில் சில வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் அவை திருவள்ளுவர் சொல்ல வந்த கருத்தினை வாசகர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகின்றன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

அன்புடைமை என்ற அதிகாரத்தில் குறள் எண் 71 இல் திருவள்ளுவர் அன்பின் வலிமையைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

"அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்." (குறள். 71)

இக்குறளினை டாக்டர் ஜி.யு.போப் அவர்கள் பின்வருமாறு மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.

"And is there bar that can even love restrain?

The tiny tear shall make the lover's secret plain."

ஜி.யு. போப் 'அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்' என்ற குறள் தொடரினை 'And is there bar that can even love restrain?' என ஆங்கிலத் தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். 'அடைக்குந்தாழ்' என்ற சொல்லிற்குச் சரிநிகரியாக 'bar' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 'புன்கணீர்' என்ற சொல்லிற்கு 'The tiny tear' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லைப் பயன்படுத் தியுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். ஜி.யு. போப் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் திருவள்ளுவர் அன்பினைப்பற்றி இக்குறளில் சொல்ல வந்த விடயத்தைத் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது. பி.எஸ்.சுந்தரம் அவர்கள் இக்குறளினை பின்வருமாறு மொழிபெயர்ப்புச்செய்துள்ளார்.

"Can love be latched and hidden? A trickling tear Will proclaim it loud."

பி.எஸ்.சுந்தரம் 'அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்' என்ற குறள் தொடரிற்கு 'Can love be latched and hidden?' என்ற ஆங்கிலத் தொடரினை யும், 'புன்கணீர்' என்ற சொல்லிற்கு 'A trickling tear' என்ற தொடரினை யும் பயன்படுத்தியுள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

ஜி.யு.போப், பி.எஸ்.சுந்தரம் ஆகியோர் ஒரே குறளினைச் சிறிது வேறு பட்டமுறையில் மூலக்கருத்து மாறாது மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். தங்களால் முடிந்தளவு இவர்கள் இருவரும் மொழி

பெயர்ப்பை மேற்கொண்டிருந்தாலும், மூலக்கருத்தும், சுவையும், உரை நடையும் சிறிதளவு வேறுபட்டிருக்கின்றதை அறிய முடிகின்றது.

"வாய்மை எனப்படுவது யாதெனில் யாதொன்றும் தீமை இலாத சொலல்" (குறள். 291)

வாய்மையைப் பற்றிச் சிறப்பாகச் சொல்லும் இக்குறள் ஜி.யு.போப் அவர்களால் இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

"You ask, in lips of men what 'truth' maybe; Tis speech from every taint of evil free."

வாய்மை எனப்படுவது யாதெனில், அது மற்றவர்களுக்கு ஒரு சிறிது தீங்கும் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லுதல் ஆகும். 'வாய்மை' என்ற சொல் 'மெய்மை', 'உண்மை' எனப் பொருள்படும். இக்குறளின் மொழி பெயர்ப்பில் 'வாய்மை' என்பதற்கு 'வசரவா' என்ற பதத்தை ஜி.யு.போப் அவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் 'truth' என்ற சொல் உண்மை என்ற கருத்தையே வெளிப்படுத்தும். 'தீமை இலாத சொலல்' என்ற குறள் தொடர் 'Tis speech from every taint of evil free' என்ற ஆங்கிலத் தொடரி னைப் பயன்படுத்தி மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இக்குறளினை பி.எஸ்.சுந்தரம் அவர்கள் இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.

"Truthfulness may be described as utterance Wholly devoid of ill."

'Truthfulness' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக 'honesty', 'truth', 'veracity' போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால் சுந்தரம் அவர்கள் இக்குறளினை மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் போது 'வாய்மை' என்ற சொல்லுக்கு நிகரான ஆங்கிலச் சொல்லாக 'Truthfulness' என்ற சமநிகரியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 'தீமை இலாத சொலல்' என்ற குறள் தொடரினை 'Wholly devoid of ill' என மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

ஜி.யு.போப் அவர்களினதும், பி.எஸ்.சுந்தரம் அவர்களினதும் மொழிபெயர்ப்புக்களைச் சில குறள்களின் மூலம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, சில வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் குறளின் மூலப்பொருளின் கருத்து பெருமளவு மாறுபடவில்லை எனவே கூறமுடியும்.

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக"

(குறள். 391)

கற்கத் தகுந்த நூல்களைப் பிழை இல்லாமல் கற்க வேண்டும். கற்ற கல்விக்கு ஏற்ப வாழ்க்கையை நல்ல வழிகளில் வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். திருவள்ளுவர் கல்வியைப் பற்றி அழகாக எடுத்துரைக்கும் இக்குறளை ஜி.யு.போப் அவர்கள் இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.

"So learn that you may full and faultless learning gain,, Then in obedience meet to lessons learnt remain"

போப் அவர்கள் 'கசடு அற' என்ற குறள் தொடரை 'full and faultless' என்ற ஆங்கிலத் தொடரைப் பயன்படுத்தி மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். 'நிற்க அதற்குத் தக' என்ற சொற்றொடரை 'Then in obedience meet to lessons learnt remain' என்ற ஆங்கிலத் தொடரினைப் பயன்படுத்தி மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆனால் மொழிபெயர்ப்புச் செய்பவர்கள் பொருள் மாறாது கருத்தையும், உரைநடையையும், சுவையையும் முற்றிலும் ஒரே மாதிரியாகக் கொண்டு வருவது மிகவும் கடினமானதாகும். இங்கு மொழிபெயர்ப்புச் சிறந்த வடிவத்தில் அமைந்திருந்தாலும், மூலமொழியில் சிறிதளவு வேறுபாடு இருக்கின்றது.

பி.எஸ்.சுந்தரம் அவர்கள் இதே குறளைப் பின்வருமாறு மொழி பெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.

"Learn well what should be learnt, and then Live your learning."

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்ற பின்'என்ற குறள் தொடரை 'Learn well what should be learnt, and then' என பி.எஸ்.சுந்தரம் அவர்கள் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 'நிற்க அதற்குத் தக' என்ற குறள் தொடரை மொழிபெயர்ப்புச் செய்வதற்கு 'Live your learning' என்ற ஆங்கிலத் தொடரினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

ஜி.யு.போப், பி.எஸ்.சுந்தரம் ஆகிய இருவரினதும் மொழிபெயர்ப்புக் களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது வேறுபாடு காணப்படுவதை அறியமுடி கின்றது. திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பில் கருத்து மாறாது மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு உண்டு. ஆகவே மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் கூடுதலான அளவு பொழிப்புரையாகவே மொழி மாற்றம் செய்கிறார்கள். சிலர் மொழிபெயர்ப்புக்கள் செய்யும் போது ஒலி பெயர்ப்பையும் சேர்த்து செய்வதை அறிய முடிகின்றது. மொழிபெயர்ப் பாளர்கள் தம்மால் முடிந்த அளவு சிறந்த முறையில், பொருள், உரை நடை ஆகியன மாறுபடாது மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

நிறைவுரை

திருக்குறளை உலகில் உள்ள எல்லா இன மக்களும், குறிப்பாக மாண வர்கள் ஆழ்ந்து கற்று, அதன்படி ஒழுக வேண்டிய தேவை இன்றைய காலகட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே உலக மொழிகள் யாவற்றிலும், முக்கியமாக ஆங்கிலத்தில் திருக்குறளை மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டியது அவசியமானதாகும். மேலும் இதுவரை வெளிவந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களை விட, மிகவும் சிறப்பான முறையில் திருக்குறளை மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டியது காலத்தின் கட்டாய தேவையாகும்.

திருக்குறளில் இரண்டு வரிகளில் எழுதப்பட்ட திருக்குறட்பாக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆழமான கருத்துக்களும், வாழ்க்கைத் தத்துவங் களும் பொதிந்துள்ளன. திருவள்ளுவர் இறைவழிபாடு, இல்லறம், துறவறம், அன்பு, காதல், நட்பு, பிரிவு, கல்வி, அரசியல், சமூகம் என வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அத்தனை விடயங்களையும் ஆராய்ந்து மிகவும் நுணுக்கமாக எழுதியுள்ளார். அவர் சொல்லாத விடயங்களே இல்லை எனலாம்.

விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் ஆகியவை வளர்ச்சி அடைந்து, உலகம் கணினி மயமாக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், இன்றைய இளை ஞர்கள் தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி, இணையம், முகநூல் எனப் பல் வேறு தொழில்நுட்ப சாதனங்களில் தம்மைத் தொலைத்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்களை நெறிப்படுத்தி, நல்ல வழிக்குக் கொண்டு வர வேண்டிய தேவை இன்றைய சமுகத்தினருக்கும், புலமையாளர் களுக்கும், கல்வியாளர்களுக்கும் உண்டு. பாடசாலைகளிலும், பல் கலைக்கழகங்களிலும் திருக்குறளைக் கட்டாய பாடமாகக் கற்க வேண் டிய தேவை இக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞானமும், தொழில்நுட்பமும் அதி உச்ச வளர்ச்சி நிலையை அடைந்து கல்வி வளர்ச்சியில் பல முன்னேற்றங்களும், மாற்றங்களும் ஏற்பட்டிருந்தாலும் திருவள்ளுவரைப் போல அறிவு நிறைந்த அறிஞர் எவரும் இதுவரை பிறந்திருக்கவில்லை எனவும், திருக்குறளைப் போன்ற அதிசிறந்த உன்னதமான நூல் எழுதப்படவில்லை எனவும் கூறமுடியும். ஆனால் திருக்குறளில் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் அனைத்தும் எக்காலத்துக்கும், எந்த நாட்டுக்கும், எந்த மதத்தினருக்கும், எந்தச் சூழலுக்கும் ஏற்புடைய தாக அமைவது திருவள்ளுவரின் சிறந்த புலமைத்துவத்தையும், திருக்குறளின் தனிச்சிறப்பையும் எடுத்து இயம்புகின்றது.

திருக்குறளை ஜேர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்த ஜேர்மன் கிறிஸ் தவப் பாதிரியாரான டாக்டர் கார்ல் கிரால் (1838-1879) அவர்கள் திருக் குறள் பற்றியும், அதன் மொழிபெயர்ப்புகள் பற்றியும் கூறியுள்ள வார்த்தை கள் இங்கு மனங் கொள்ளத்தக்கது. "எந்த மொழிபெயர்ப்பும் மனங் கவரும் அதன் (திருக்குறளின்) மாண்பினை வெளிக்கொணர்ந்து விட முடியாது. அது உண்மையில் வெள்ளி வேலைப்பாடு கொண்ட தங்க ஆப்பிள் கனி" என்கிறார்.

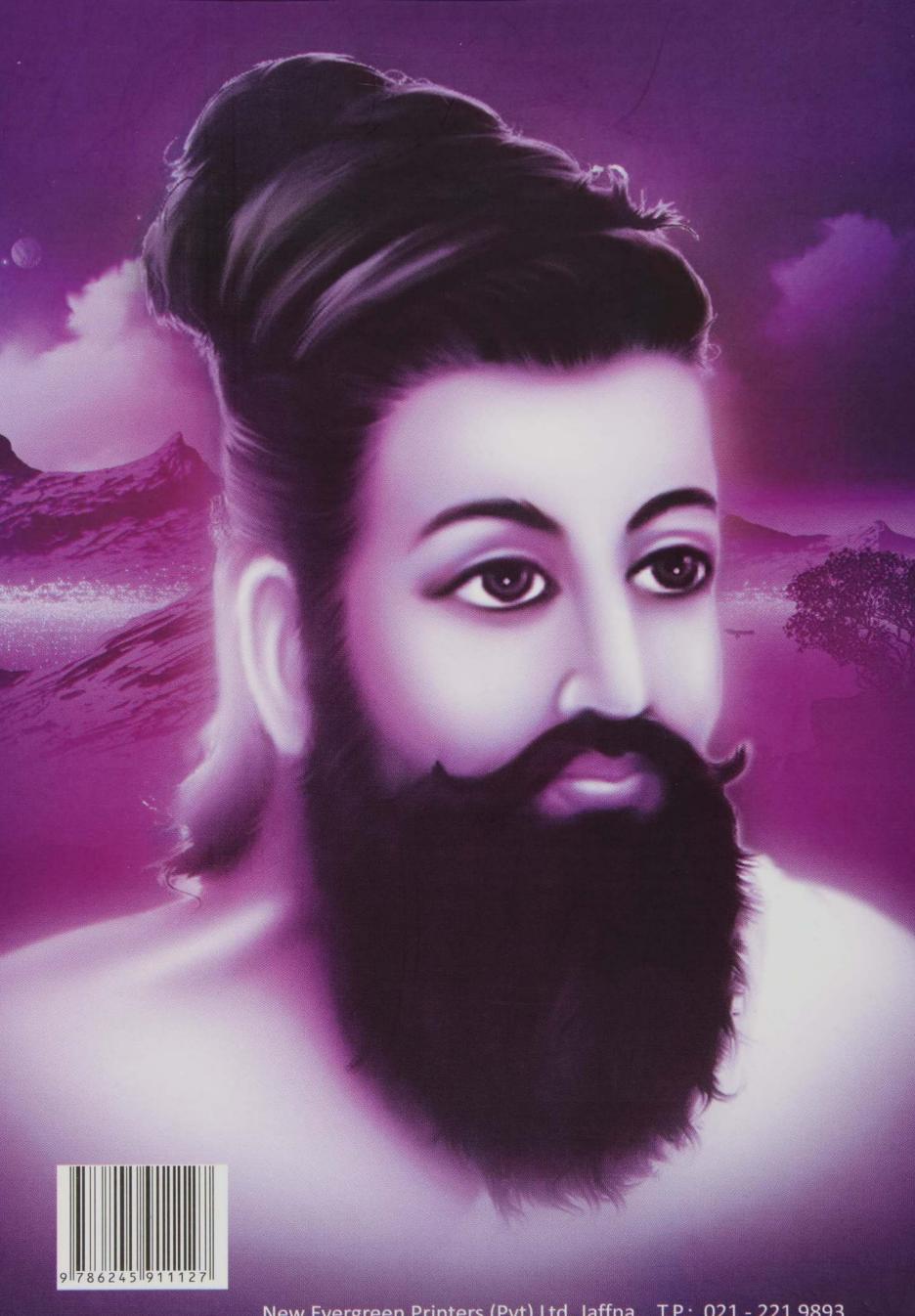
அறிஞர்களும், புலமையாளர்களும் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் போது சில சொற்கள் மாறுபட்டிருந்தாலும், மூலக்கருத் தும், பொருளும், உரைநடையும் மக்களுக்குத் தெளிவாக விளங்கும்படி மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளமையை அறியமுடிகின்றது. அவரவர் தங்கள் மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துள்ள போதும் திருவள்ளுவர் எதைச் சொல்ல விரும்பினாரோ அதைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவாறு அறிஞர்கள் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்கள். அவற்றில் குறைகளும், நிறைகளும் இருந்தாலும், தமிழ் மக்கள் மாத்திரமல்ல ஐரோப்பிய மக்களும், உலக நாடுகளிலுள்ள ஏனைய மக்களும் திருக்குறளைப் படித்துப் பயன் பெறு வதற்கு ஏதுவாக மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது வரவேற் கத்தக்க விடயமாகும். திருக்குறளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள்

பொருளும், உரைநடையும் மாறாது சிறப்பான முறையில், வாசகர்களால் மிகவும் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, வருங்கால சந்ததியினருக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தினை இக்கட்டுரை வலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

- Pope, G,U. (1982). Tirukkural English Translation and Commentary. The South India Saiva Siddhantha Works Publish- ing Socity, Tinnevelly, Madras, India.
- Ramachandra Dikshitar, R.V. (1949). Thirukkural with English Translation. Vasanta Press, Adyar, Madras.
- Ragunathan, R. (2007). Thirukkural Repacked and made easy. Available at: http://Thirukkuralmadeeasy.blogspot.com/.
- Ramasamy, V. (2001). On Translating Tirukkural, International Institute of Tamil Studies, C.P.T. Campus. Mylapore, Chennai- 600 113.
- Sundaram, P.S. (1990). Tiruvalluvar The Kural. By Ananda Offset Pvt.Ltd., Calcutta.
- ➤ Venkatachalam, R. (2015). Thirukkural Translation Ex-planation. A life Skills Coaching approach, Partridge Publish-ing India.
- உடையார்கோயில் குணா. (2019). உலகப் பொதுமறை வள்ளுவம்.
 தமிழ்த் தாய் அறக்கட்டளை வெளியீடு, உலகத் திருக்குறள் மாநாடு--2019, கோலாலம்பூர், மலேசியா. பரிதி பதிப்பகம், சோலையார் பேட்டை, வேலூர் மாவட்டம்.
- கந்தையா, ந.சி. (2003). திருவள்ளுவர் திருக்குறள் திரட்டு15.
 அமிழ்தம் பதிப்பகம், தியாகராயர் நகர், சென்னை.
- கோபாலகிருஸ்ணமாசார்யர், வை.மு. (1948). திருக்குறள் அறத்துப் பால் மூலமும் பரிமேலழகருரையும். முத்துக்குமரன் பதிப்பகம், தியாகராயர் நகர், சென்னை.
- செல்லையா யோகரத்தினம். (2008). ஆங்கிலத்தில் திருக்குறள்.
 ஆதவன் வெளியீடு, கனடா. மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை-17.
- பழனியப்பா பிரதர்ஸ். (2010). திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை
 (அரும்பத விளக்கம் அடங்கியது), ஏஷியன் பிறிண்டர்ஸ், சென்னை
 -600 014.

- பேராசிரியர் சண்முகதாஸ், அ., முனைவர் மனோன்மணி, ச., சைவப்புலவர் றஜீபன், கு. (2019). திருக்குறள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள். வெளியீடு: எவகிறீன் அச்சகம், இல.693, கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- வேங்கடராமையா, கா.ம. (1988). திருக்குறள் மூலமும் பரிப்பெரு
 மாள் உரையும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

New Evergreen Printers (Pvt) Ltd. Jaffna. T.P.: 021 - 221 9893

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org